

MINISTERUL DE INTERNE
DIRECȚIA DE PAȘAPOARTE, EVIDENȚA STRĂINILOR
ȘI CONTROLUL TREGERII FRONTIEREI

CULEGERE DE ACTE NORMATIVE
ÎN MATERIE DE PAȘAPOARTE, VIZE
ȘI CONTROLUL TREGERII FRONTIEREI

2505919

D 008712, Vol. 1 P 3

08712 / Vol. 1 P 3

SERVICIUL EDITORIAL, PRESĂ ȘI PROPAGANDA
ÎN RINDUL POPULAȚIEI

1977

MINISTERUL DE INTERNE

DIRECȚIA DE PAȘAPOARTE, EVIDENȚA STRĂINILOR
ȘI CONTROLUL TRECERII FRONTIEREI

**CULEGERE DE ACTE NORMATIVE
ÎN MATERIE DE PAȘAPOARTE, VIZE
ȘI CONTROLUL TRECERII FRONTIEREI**

SERVICIUL EDITORIAL, PRESĂ ȘI PROPAGANDĂ
ÎN RÎNDUL POPULAȚIEI

1977

Lucrare realizată de :

ROMEO POPESCU
OCTAVIAN SIMONIS
GRIGORE PANTEA
MARIUS APOSTOL

Prezenta lucrare se înscrie pe linia lucrărilor editate în Ministerul de Interne pentru ofițerii și subofițerii din formațiunile de pașapoarte, evidența străinilor și din punctele de control pentru trecerea frontierei de stat.

Ea cuprinde acte normative publicate în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România (legi, decrete ale Consiliului de Stat, decrete prezidențiale și hotărâri ale Consiliului de Miniștri), precum și în lucrarea Relațiile consulare ale României apărută în anul 1975 sub egida Editurii politice (acorduri, convenții, protocoale și înțelegeri).

Toate actele normative sînt puse de acord cu modificările aduse legislației în vigoare pînă la data tipăririi lucrării.

Din punct de vedere structural, lucrarea Culegere de acte normative în materie de pașapoarte, vize și controlul trecerii frontierei cuprinde două părți : în partea I au fost incluse actele normative referi-

toare la activitatea de pașapoarte și vize, iar în partea a II-a cele privind controlul trecerii frontierei.

Cunoașterea conținutului acestor acte normative — care reglementează raporturi juridice interne și internaționale — de către personalul Ministerului de Interne, va avea menirea de a contribui la rezolvarea competentă și eficientă a sarcinilor de serviciu.

C U P R I N S

PARTEA I — PAȘAPOARTE ȘI VIZE

I. DESFIINȚAREA VIZELOR

- Înțelegere prin schimb de note pentru desființarea vizelor între R. S. România și Republica Costa Rica 11
- Acord prin schimb de note între Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Elene privind desființarea regimului de vize pentru titularii de pașapoarte diplomatice 20
- Acord privind desființarea vizelor între Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Guineea 23
- Acord privind desființarea vizelor între Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Islamice Mauritania 28
- H.C.M. nr. 693/1975 pentru aprobarea Convenției dintre Guvernul R. S. România și Guvernul R. P. Mongole privind reglementarea călătoriilor fără viză 34
 - Convenție între Guvernul R. S. România și Guvernul R. P. Mongole privind reglementarea călătoriilor fără viză 34
- Acord prin schimb de scrisori între Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Portugheze privind desființarea vizelor 43

- Acord privind desființarea vizelor între R. S. România și Republica San Marino 49
- Acord între Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Democrate Sao Tomé și Príncipe privind desființarea vizelor 53
- Acord între Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Sierra Leone privind desființarea vizelor 57

II. FACILITĂȚI ÎN MATERIE DE VIZE ȘI TRECERI FRONTIERĂ

- Acord prin schimb de note privind unele facilități la acordarea vizelor între R. S. România și Republica Algeriană Democratică și Populară 63
- Acord prin schimb de scrisori între Guvernul R. S. România și Guvernul R. P. Benin privind facilitarea călătoriilor 70
- Acord prin schimb de scrisori între Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Burundi privind unele facilități la acordarea vizelor 73
- Înțelegere prin schimb de note între Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Filipine cu privire la desființarea unor categorii de vize și acordarea reciprocă de facilități în domeniul vizelor 76
- Înțelegere între Guvernul R. S. România și Guvernul Japoniei referitor la renunțarea la taxele de vize și acordarea de facilități în domeniul vizelor 81
- Acord prin schimb de scrisori între Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Ruandeză privind unele facilități la acordarea vizelor 85

III. CONVENȚII NAVALE ȘI AERIENE

- Decretul Consiliului de Stat nr. 66/1975 privind ratificarea Convenției pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate contra securității aviației civile, încheiată la Montreal, la 23 septembrie 1971 89
- Convenție pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate contra securității aviației civile 90

- Decretul Consiliului de Stat nr. 25/1976 pentru ratificarea Convenției nr. 108 privind actele naționale de identitate pentru personalul navigant, adoptată la Geneva la 13 mai 1958 de Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii 102
- Convenția nr. 108 privind actele naționale de identitate pentru personalul navigant 103

PARTEA a II-a — TRECEREA FRONTIEREI

I. CONTROL TRECERI FRONTIERĂ

- Decretul nr. 443/1972 privind navigația civilă 113
- Regulament cuprinzând norme cu privire la navigația civilă (aprobat prin H.C.M. nr. 40/1973) 158
- Decretul nr. 298/1948 pentru ratificarea Convenției despre regimul navigației pe Dunăre, semnată la Belgrad la 18 august 1948 împreună cu cele două anexe și Protocolul adițional 188
- H.C.M. nr. 64/1976 pentru aprobarea Protocolului adițional la Înțelegerea dintre Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor din R. S. România și Ministerul Transporturilor din R. P. Bulgaria privind transportul peste Dunăre de călători și mijloace de transport auto pentru călători, între punctele de control pentru trecerea frontierei de stat Calafat (R.S.R.)—Vidin (R.P.B.), semnat la Ruse la 21 noiembrie 1975 208
- Protocol adițional la Înțelegerea dintre Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor din R. S. România și Ministerul Transporturilor din R. P. Bulgaria privind transportul peste Dunăre de călători și mijloace de transport auto pentru călători, între punctele de control pentru trecerea frontierei de stat Calafat (R.S.R.)—Vidin (R.P.B.), semnată la București la 16 martie 1974 209

— Decretul nr. 210/1960 privind regimul mijloacelor de plată străine, metalelor prețioase și pietrelor prețioase	211
— Decretul Consiliului de Stat nr. 184/1974 cu privire la prima valută care se aplică la cumpărarea și vânzarea valurilor pentru operațiuni necomerciale	237
— Decretul nr. 367/1971 privind regimul armelor, munițiilor și materiilor explozive	240
— H.C.M. nr. 1369/1971 privind unele măsuri în legătură cu regimul armelor și munițiilor și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la acest regim	264
— Legea nr. 73/1969, privind regimul produselor și al substanțelor stupefiante	279
— Legea nr. 63/1974. Legea ocrotirii patrimoniului cultural național al R. S. România	286
— Decretul prezidențial nr. 53/1975 privind categoriile de bunuri culturale care nu fac parte din patrimoniul cultural național și criteriile de avizare de către Comisia Centrală de Stat a Patrimoniului Cultural Național pentru trimiterea lor peste graniță	301
— Decretul Consiliului de Stat nr. 185/1976 privind amnistierea unor infracțiuni și grațierea unor pedepse	306

II. REGIM VAMAL

— Legea nr. 6/1961 privind reglementarea regimului vamal al R. P. Române	308
— Decretul Consiliului de Stat nr. 221/1974 privind reglementarea scoaterii din țară a unor produse alimentare	333
— Decretul nr. 429/1963 privind aderarea R. P. Române la Convenția vamală referitoare la transportul internațional al mărfurilor sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR), încheiată la Geneva, la 15 ianuarie 1959	336
— Convenție vamală referitoare la transportul internațional al mărfurilor sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR)	337

Partea I

PAȘAPOARTE ȘI VIZE

I. — DESFIINȚAREA VIZELOR

ÎNȚELEGERE

prin schimb de note pentru desființarea vizelor între
Republica Socialistă România și Republica
Costa Rica *

AMBASADA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
San José, Costa Rica
Nr. 596

Ambasada Republicii Socialiste România prezintă cele mai distinse salutări onoratului Minister al Relațiilor Externe și Culturii și în scopul dezvoltării relațiilor dintre Republica Socialistă România și Republica Costa Rica, prin facilitarea reciprocă a călătoriilor propriilor lor cetățeni, are onoarea să-i propună ca între Guvernele celor două țări să se încheie o înțelegere cu următorul conținut:

1. Cetățenii fiecărei Părți contractante, titulari de pașapoarte valabile vor putea intra fără viză pe teritoriul celeilalte Părți contractante pentru o ședere care să nu depășească 3 luni.

* Publicată în lucrarea *Relațiile consulare ale României*, Editura politică, București, 1975, pag. 868.

2. Fac excepție de la prevederile punctului 1, următoarele categorii de persoane, care sînt scutite de viză de intrare și ieșire de pe teritoriul fiecărei Părți contractante, pe toată durata misiunii lor :

— membrii misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ai celeilalte Părți contractante și membrii lor de familie, precum și persoanele afectate serviciului lor personal ;

— funcționarii și experții la organizațiile internaționale, cetățeni ai unei Părți contractante și membrii lor de familie ;

— membrii misiunilor oficiale ale celor două țări, personalul de asistență tehnică, științifică și culturală și membrii lor de familie, precum și persoanele afectate serviciului lor, trimiși de fiecare din Părțile contractante.

3. Cetățenii menționați la punctul 1 care din motive neprevăzute sînt nevoiți să-și prelungească șederea peste termenul de 3 luni vor trebui să solicite autorităților locale prelungirea necesară. Aprobarea prelungirii șederii se acordă cu scutire de taxe și nu va putea să depășească durata valabilității pașaportului.

4. Renunțarea la obligativitatea vizei la care se referă punctul 1 nu se va aplica cetățenilor uneia din Părțile contractante care doresc să intre pe teritoriul celeilalte Părți contractante cu intenția de a se angaja în muncă, de a se stabili definitiv ori pentru a exercita activități în scop lucrativ sau cu intenția de a rămîne pe acel teritoriu o perioadă mai mare de 3 luni.

5. Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale fiecăreia din Părțile contractante nu vor percepe

nici o taxă pentru vizele acordate cetățenilor celeilalte Părți contractante.

6. Cetățenii uneia din Părțile contractante care au domiciliul pe teritoriul celeilalte Părți contractante pot ieși și intra pe acest teritoriu în conformitate cu legile și reglementările în vigoare în țara în care își au domiciliul.

7. Cetățenii unei Părți contractante pot trece frontiera celeilalte Părți contractante prin orice punct de frontieră deschis traficului internațional de călători.

8. Fiecare Parte contractantă își rezervă dreptul să nu permită intrarea sau stabilirea definitivă pe teritoriul său a cetățenilor celeilalte Părți contractante pe care îi consideră indezirabili.

9. Fiecare Parte contractantă se obligă să asigure cetățenilor celeilalte Părți libertatea de a se deplasa pe teritoriul său în condițiile prevăzute de legislația sa internă.

Cetățenii fiecărei Părți contractante sînt obligați, în perioada șederii pe teritoriul celeilalte Părți contractante, să respecte legislația acesteia.

10. Fiecare cetățean al uneia din Părțile contractante care în perioada șederii sale pe teritoriul celeilalte Părți contractante își pierde pașaportul, trebuie să informeze imediat despre aceasta autoritățile locale competente. Aceeași obligație există și în cazul în care pașaportul a fost distrus sau nu se află în posesia titularului indiferent din ce motiv.

În astfel de situații, misiunea diplomatică sau oficiul consular al țării căreia îi aparține persoana în cauză va elibera un alt pașaport care să-i permită reîntoarcerea în țara sa. Noul pașaport va fi

prevăzut cu viză de ieșire, care se acordă gratuit de către autoritățile locale competente.

11. Prezenta înțelegere va intra în vigoare la 20 noiembrie 1974.

12. Fiecare Parte contractantă poate denunța, în scris, această înțelegere cu cel puțin 3 luni înainte, printr-o notificare pe cale diplomatică.

Ambasada Republicii Socialiste România propune ca prezenta Notă și Nota de răspuns a Ministerului Relațiilor Externe să constituie o înțelegere între cele două Guverne.

În același timp, propune ca, odată intrată în vigoare această înțelegere, acordul încheiat la 3 ianuarie 1974, privind facilități în materie de vize să-și înceteze valabilitatea.

Ambasada Republicii Socialiste România folosește această ocazie pentru a reînnoi onoratului Minister al Relațiilor Externe și Culturii asigurarea celor mai înalte și deosebite considerațiuni.

San José, 18 octombrie 1974

REPUBLICA COSTA RICA
MINISTERUL RELAȚIILOR EXTERNE
ȘI CULTURII
Direcția Generală pentru Relații
Politice
Nr. 73240/PE-TL

Ministerul Relațiilor Externe și Culturii salută onorata Ambasadă a Republicii Socialiste România și are onoarea să-i confirme primirea Notei sale Verbale nr. 596 din 18 octombrie 1974 cu următorul conținut:

„Nr. 596. Ambasada Republicii Socialiste România prezintă cele mai distinse salutări onoratului Minister al Relațiilor Externe și Culturii și în scopul dezvoltării relațiilor dintre Republica Socialistă România și Republica Costa Rica, prin facilitarea reciprocă a călătoriilor propriilor lor cetățeni, are onoarea să-i propună ca între Guvernele celor două țări să se încheie o înțelegere cu următorul conținut:

1. Cetățenii fiecărei Părți contractante, titulari de pașapoarte valabile vor putea intra fără viză pe teritoriul celeilalte Părți contractante pentru o ședere care să nu depășească 3 luni.

2. Fac excepție de la prevederile punctului 1, următoarele categorii de persoane, care sînt scutite de viză de intrare și ieșire de pe teritoriul fiecărei Părți contractante, pe toată durata misiunii lor:

— membrii misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ai celeilalte Părți contractante și membrii lor de familie, precum și persoanele afectate serviciului lor personal;

— funcționarii și experții la organizațiile internaționale, cetățeni ai unei Părți contractante și membrii lor de familie;

— membrii misiunilor oficiale ale celor două țări, personalul de asistență tehnică, științifică și culturală și membrii lor de familie, precum și persoanele afectate serviciului lor, trimiși de fiecare din Părțile contractante.

3. Cetățenii menționați la punctul 1 care din motive neprevăzute sînt nevoiți să-și prelungească

șederea peste termenul de 3 luni vor trebui să solicite autorităților locale prelungirea necesară. Aprobarea prelungirii șederii se acordă cu scutire de taxe și nu va putea să depășească durata valabilității pașaportului.

4. Renunțarea la obligativitatea vizei la care se referă punctul 1. nu se va aplica cetățenilor uneia din Părțile contractante care doresc să intre pe teritoriul celeilalte Părți contractante cu intenția de a se angaja în muncă, de a se stabili definitiv ori pentru a exercita activități în scop lucrativ sau cu intenția de a rămâne pe acel teritoriu o perioadă mai mare de 3 luni.

5. Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale fiecărei Părți contractante nu vor percepe nici o taxă pentru vizele acordate cetățenilor celeilalte Părți contractante.

6. Cetățenii uneia din Părțile contractante care au domiciliul pe teritoriul celeilalte Părți contractante pot ieși și intra pe acest teritoriu în conformitate cu legile și reglementările în vigoare în țara în care își au domiciliul.

7. Cetățenii unei Părți contractante pot trece frontiera celeilalte Părți contractante prin orice punct de frontieră deschis traficului internațional de călători.

8. Fiecare Parte contractantă își rezervă dreptul să nu permită intrarea sau stabilirea definitivă pe teritoriul său a cetățenilor celeilalte Părți contractante pe care îi consideră indezirabili.

9. Fiecare Parte contractantă se obligă să asigure cetățenilor celeilalte Părți libertatea de a se

deplasa pe teritoriul său în condițiile prevăzute de legislația sa internă.

Cetățenii fiecărei Părți contractante sînt obligați, în perioada șederii pe teritoriul celeilalte Părți contractante, să respecte legislația acesteia.

10. Fiecare cetățean al uneia din Părțile contractante care în perioada șederii sale pe teritoriul celeilalte Părți contractante își pierde pașaportul, trebuie să informeze imediat despre aceasta autoritățile locale competente. Aceeași obligație există și în cazul în care pașaportul a fost distrus sau nu se află în posesia titularului indiferent din ce motiv.

În astfel de situații, misiunea diplomatică sau oficiul consular al țării căreia îi aparține persoana în cauză va elibera un alt pașaport care să-i permită reîntoarcerea în țara sa. Noul pașaport va fi prevăzut cu viză de ieșire, care se acordă gratuit de către autoritățile locale competente.

11. Prezenta înțelegere va intra în vigoare la 20 noiembrie 1974.

12. Fiecare Parte contractantă poate denunța, în scris, această înțelegere cu cel puțin 3 luni înainte, printr-o notificare pe cale diplomatică.

Ambasada Republicii Socialiste România propune ca prezenta Notă și Nota de răspuns a Ministerului Relațiilor Externe să constituie o înțelegere între cele două Guverne.

În același timp, propune ca, odată intrată în vigoare această înțelegere, acordul încheiat la 3 ianuarie 1974, privind facilități în materie de vize să-și înceteze valabilitatea.

Ambasada Republicii Socialiste România folosește această ocazie pentru a reînnoi onoratului Minister al Relațiilor Externe și Culturii asigurarea celor mai înalte și deosebite considerațiuni.

San José, 18 octombrie 1974"

Ministerul are onoarea să comunice acordul Guvernului Costa Rica la propunerea conținută în Nota onoratei Ambasade mai sus-menționate.

În consecință, Nota acestei onorate Ambasade și prezenta constituie o înțelegere între cele două Guverne.

Totodată, acest Minister acceptă ca, odată întrată în vigoare această înțelegere, acordul încheiat la 3 ianuarie 1974 cu privire la facilitățile în materie de vize să-și înceteze valabilitatea.

Ministerul Relațiilor Externe și Culturii folosește această ocazie pentru a reînnoi onoratei Ambasade expresia celor mai înalte și deosebite considerațiuni.

San José, 18 octombrie 1974

AMBASADA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
San José, Costa Rica
Nr. 597

Ambasada Republicii Socialiste România salută cu tot respectul onoratul Minister al Relațiilor Externe și Culturii și pentru aplicarea Înțelegerii cu privire la desființarea vizelor între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Repu-

blicii Costa Rica, încheiată prin schimbul de Note din 18 octombrie 1974, are onoarea să comunice că autoritățile române eliberează următoarele categorii de pașapoarte :

- pașaport diplomatic
- pașaport de serviciu
- pașaport simplu
- pașaport pentru cetățenii români domiciliați în străinătate.

Ambasada Republicii Socialiste România folosește această ocazie pentru a reînnoi onoratului Minister al Relațiilor Externe și Culturii asigurarea celor mai înalte și deosebite considerațiuni.

San José, 18 octombrie 1974

ACORD

prin schimb de note între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Elene privind desființarea regimului de vize pentru titularii de pașapoarte diplomatice

AMBASADA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Atena

Nr. 190

Ambasada Republicii Socialiste România prezintă complimentele sale Ministerului Afacerilor Străine și are onoarea de a-i aduce la cunoștință următoarele:

În scopul dezvoltării relațiilor de prietenie tradiționale româno-elene, Guvernul României propune desființarea reciprocă a regimului de vize pentru titularii de pașapoarte diplomatice ai celor două țări, pe următoarele baze:

1. Titularii de pașapoarte diplomatice românești și elene, pot călători în Grecia și respectiv România fără a fi obligați să obțină o viză prealabilă.

2. Prezentul Acord va intra în vigoare la 26 mai 1975 și fiecare Parte îl va putea denunța cu un preaviz de 3 luni.

În consecință, răspunsul pozitiv la această notă va fi considerat ca expresia acordului celor două Guverne.

Ambasada Republicii Socialiste România folosește această ocazie pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Străine asigurările considerației sale celei mai înalte.

Atena, 15 mai 1975

MINISTERUL AFACERILOR STRĂINE
Nr. F.8811/17/AS1521

NOTĂ VERBALĂ

Ministerul Afacerilor Străine prezintă salutul său Ambasadei Republicii Socialiste România și are onoarea de a confirma primirea Notei sale Nr. 190, din data de astăzi, al cărei conținut este următorul:

„Ambasada Republicii Socialiste România prezintă complimentele sale Ministerului Afacerilor Străine și are onoarea de a-i aduce la cunoștință următoarele:

În scopul dezvoltării relațiilor de prietenie tradiționale româno-elene, Guvernul României propune desființarea reciprocă a regimului de vize pentru titularii de pașapoarte diplomatice ai celor două țări, pe următoarele baze:

1. Titularii de pașapoarte diplomatice românești și elene, pot călători în Grecia și respectiv România fără a fi obligați să obțină o viză prealabilă.

2. Prezentul Acord va intra în vigoare la 26 mai 1975 și fiecare Parte îl va putea denunța cu un preaviz de 3 luni.

În consecință, răspunsul pozitiv la această notă va fi considerat ca expresia acordului celor două Guverne.

Ambasada Republicii Socialiste România folosește această ocazie pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Străine asigurările considerației sale celei mai înalte".

Guvernul Republicii Elene acceptă conținutul notei sus-menționate și consideră schimbul de Note ca un acord între Guvernele Republicii Elene și Republicii Socialiste România.

Ministerul Afacerilor Străine folosește această ocazie pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Socialiste România asigurările considerației sale celei mai înalte.

Atena, 15 mai 1975

ACORD

privind desființarea vizelor între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Guineea

Publicat în B. Of. nr. 23 din 18 martie 1977

Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Guineea, în dorința de a dezvolta și întări relațiile dintre cele două state și de a facilita reciproc formalitățile de intrare și ședere a cetățenilor lor, au hotărât să încheie prezentul Acord privind desființarea vizelor.

ARTICOLUL 1

Cetățenii fiecăreia din Părțile semnatare, posesori de pașapoarte valabile, pot, fără vize, oricare ar fi țara pe teritoriul căreia își au domiciliul, să intre, să tranziteze sau să rămână pe teritoriul celeilalte Părți semnatare.

Această scutire nu este valabilă decît pentru o ședere care nu depășește trei luni.

Documentele sînt cele enumerate în anexa prezentului Acord.

ARTICOLUL 2

Cetățenii unei Părți semnatare, care se află deja pe teritoriul celeilalte Părți semnatare și care, din motive neprevăzute, sînt nevoiți să rămînă mai mult de trei luni în acest stat, trebuie să solicite la autoritățile locale prelungirea șederii lor.

Această prelungire se acordă gratuit. Ea nu poate depăși durata valabilității pașaportului și nu trebuie să fie mai mare de șase luni, socotită de la data intrării pe teritoriul țării gazdă.

ARTICOLUL 3

Sînt scutiți de vize de intrare-ieșire pentru toată durata misiunii lor :

- membrii personalului diplomatic, funcționarii consulari și familiile lor, precum și persoanele afectate serviciului lor personal ;

- membrii personalului administrativ și tehnic al misiunilor diplomatice, angajații consulari și familiile lor, precum și persoanele afectate serviciului acestora ;

- funcționarii și experții la organizațiile internaționale cetățeni ai celor două Părți semnatare și familiile lor ;

- membrii unei misiuni oficiale, precum și personalul de asistență tehnică, științifică și culturală cu caracter permanent și membrii familiilor lor, precum și persoanele afectate serviciului lor ;

- membrii personalului de serviciu al misiunii diplomatice sau al oficiului consular.

ARTICOLUL 4

Cetățenii unei Părți semnatare care domiciliază pe teritoriul celeilalte Părți semnatare pot ieși și intra pe acest teritoriu în conformitate cu legile și regulamentele în vigoare în țara în care își au domiciliul.

ARTICOLUL 5

Intrarea și ieșirea cetățenilor unei Părți semnatare pe teritoriul celeilalte Părți semnatare sînt permise prin orice punct de frontieră deschis traficului internațional de călători.

ARTICOLUL 6

Fiecare Parte semnatară se angajează ca, în timpul șederii prevăzute de prezentul Acord, să asigure cetățenilor celeilalte Părți semnatare libertatea de deplasare pe teritoriul său, în condițiile prevăzute de legislația sa internă.

Cetățenii fiecărei Părți semnatare trebuie, în perioada șederii, să respecte legislația țării gazdă.

ARTICOLUL 7

Fiecare Parte semnatară își rezervă dreptul să refuze intrarea și șederea pe teritoriul său persoanelor indezirabile, cetățeni ai celeilalte Părți semnatare.

ARTICOLUL 8

Cetățenii fiecărei Părți semnatare, care în timpul șederii lor pe teritoriul celeilalte Părți semnatare și-au pierdut pașaportul, trebuie să informeze ime-

diat despre aceasta autoritățile locale competente. Aceeași obligație există și în cazul în care pașaportul a fost distrus.

În aceste cazuri, misiunea diplomatică sau consulară a statului ai cărui cetățeni sînt persoanele în cauză, le va elibera un alt document de călătorie, care să le permită să se înapoieze în țara lor. Noul document de călătorie este vizat gratuit de autoritățile locale competente.

ARTICOLUL 9

Fiecare Parte semnatară va putea, pentru motive de securitate sau de sănătate publică, să suspende provizoriu aplicarea anumitor dispoziții ale prezentului Acord.

Această suspendare provizorie și ridicarea ei sînt imediat notificate celeilalte Părți semnatare pe cale diplomatică.

ARTICOLUL 10

Dispozițiile prezentului Acord nu se aplică cetățenilor unei Părți semnatare care doresc să se stabilească pe teritoriul celeilalte Părți semnatare.

ARTICOLUL 11

Prezentul Acord va intra în vigoare la 30 zile de la data schimbării notificărilor.

ARTICOLUL 12

Prezentul Acord se încheie pentru o perioadă de un an și se reînnoiește, prin tacită reconducțiune, pînă la denunțarea sa de către una dintre Părțile semnatare.

Denunțarea va trebui să fie notificată pe cale diplomatică guvernului celeilalte Părți semnatare cu cel puțin trei luni înainte.

Încheiat la Conakry, la 29 noiembrie 1976, în două exemplare originale, în limbile română și franceză, ambele exemplare făcînd egală credință.

ANEXA

**la Acordul privind desființarea vizelor
între Guvernul Republicii Socialiste România
și Guvernul Republicii Guineea**

Documentele de călătorie, în sensul articolului 1 al Acordului, sînt :

A. Pentru cetățenii Republicii Socialiste România :

- pașaportul diplomatic ;
- pașaportul de serviciu ;
- pașaportul simplu ;
- pașaportul pentru cetățenii români domiciliați în străinătate ;
- carnetul de marinar.

B. Pentru cetățenii Republicii Guineea :

- pașaportul diplomatic ;
- pașaportul de serviciu ;
- pașaportul simplu ;
- titlul de voiaj.

ACORD

privind desființarea vizelor între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Islamice Mauritania *

Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Islamice Mauritania, în dorința de a dezvolta și întări relațiile între cele două state și de a facilita reciproc formalitățile de intrare și ședere a cetățenilor lor, au hotărât să încheie prezentul Acord privind desființarea vizelor.

ARTICOLUL 1

Cetățenii fiecăreia din Părțile contractante, posesori de pașapoarte valabile pot, fără vize, ori care ar fi țara pe teritoriul căreia își au domiciliul, să intre, să tranziteze sau să rămână pe teritoriul celeilalte Părți contractante.

* Publicat în lucrarea *Relații consulare ale României*, Editura politică, București, 1975, pag. 894.

Această dispoziție este valabilă pentru o ședere care nu depășește 3 luni.

Documentele sus-menționate sînt enumerate în anexa prezentului Acord.

ARTICOLUL 2

Cetățenii uneia din Părțile contractante, care se găsesc deja pe teritoriul celeilalte Părți contractante și care, din motive neprevăzute, sînt obligați să rămână acolo mai mult de 3 luni, trebuie să solicite prelungirea șederii autorităților competente ale țării vizitate.

Prelungirea vizei se acordă gratuit. Ea nu poate depăși durata valabilității pașaportului și nu va fi mai mare unei perioade de 6 luni începînd cu data de intrare pe teritoriul țării vizitate.

ARTICOLUL 3

Sînt exceptați de viza de intrare-ieșire, pe toată durata misiunii lor :

— membrii personalului diplomatic, funcționarii consulari și familiile lor, precum și persoanele afectate serviciului lor personal ;

— membrii personalului administrativ și tehnic al misiunilor diplomatice, salariații consulari și familiile lor, precum și persoanele afectate serviciului lor personal ;

— funcționarii și experții organizațiilor internaționale, cetățeni ai celor două țări contractante și familiile lor ;

— membrii unei misiuni oficiale, personalul de asistență tehnică, științifică și culturală cu caracter

permanent și membrii familiilor lor, precum și persoanele afectate serviciului lor;
— membrii personalului de serviciu al misiunii diplomatice sau oficiului consular.

ARTICOLUL 4

Cetățenii uneia din Părțile contractante care domiciliază pe teritoriul celeilalte Părți contractante pot ieși și intra pe acest teritoriu în conformitate cu legile și regulamentele în vigoare în țara în care își au domiciliul.

ARTICOLUL 5

Intrarea și ieșirea cetățenilor uneia din Părțile contractante pe teritoriul celeilalte Părți contractante este permisă prin toate punctele de frontieră deschise traficului internațional de călători.

ARTICOLUL 6

Fiecare din Părțile contractante se angajează ca, în timpul șederii prevăzute de prezentul Acord, să asigure cetățenilor celeilalte Părți contractante, libertatea de deplasare pe teritoriul său, în condițiile prevăzute de legislația sa internă.

Cetățenii fiecărei Părți contractante trebuie, în perioada șederii, să respecte legislația țării vizitate.

ARTICOLUL 7

Fiecare Parte contractantă își rezervă dreptul să refuze intrarea și șederea pe teritoriul său persoanelor indezirabile, cetățeni ai celeilalte Părți contractante.

ARTICOLUL 8

Cetățenii fiecăreia din Părțile contractante, care în timpul șederii lor pe teritoriul celeilalte Părți contractante și-au pierdut pașaportul, trebuie să informeze imediat despre aceasta autoritățile locale competente. Aceeași obligație există și în cazul în care pașaportul a fost distrus.

În aceste cazuri, misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului ai cărui cetățeni sînt persoanele în cauză, le va elibera un alt document de călătorie care să le permită să se înapoieze în țara lor. Noul document de călătorie va fi prevăzut cu viză de ieșire, care se acordă gratuit de autoritățile locale competente.

ARTICOLUL 9

Fiecare din Părțile contractante va putea, pentru motive de securitate sau de ordine publică, să suspende provizoriu aplicarea anumitor dispoziții ale prezentului Acord.

Măsura de suspendare provizorie, precum și încetarea acesteia, vor fi notificate imediat celeilalte Părți contractante pe cale diplomatică.

ARTICOLUL 10

Dispozițiile prezentului Acord nu se aplică cetățenilor uneia dintre Părțile contractante care doresc să se stabilească pe teritoriul celeilalte Părți contractante.

ARTICOLUL 11

Prezentul Acord va intra în vigoare la 30 de zile de la data schimbării notificării.

ARTICOLUL 12

Prezentul Acord se încheie pentru o perioadă de un an și poate fi reinnoit, prin tacită reconducțiune, până la denunțarea sa de către una din Părțile contractante.

Denunțarea va trebui să fie notificată pe cale diplomatică guvernului celeilalte Părți contractante cu cel puțin 3 luni înainte.

Încheiat la București, la 25 iunie 1974, în două exemplare originale, în limbile română și franceză, ambele exemplare având aceeași valoare.

ANEXA

la Acordul privind desființarea vizelor
între Guvernul Republicii Socialiste România
și Guvernul Republicii Islamice Mauritania

Documentele de călătorie, în sensul articolului 1 al Acordului, sînt :

A. Pentru cetățenii Republicii Socialiste România:

- pașaportul diplomatic ;
- pașaportul de serviciu ;
- pașaportul simplu ;
- pașaportul pentru cetățenii români domiciliți în străinătate ;
- cartea de identitate pentru piloți și marinari, adică licența de zbor și carnetul de marinar.

B. Pentru cetățenii Republicii Islamice Mauritania :

- pașaportul diplomatic, valabil ;
- pașaportul de serviciu, valabil ;
- pașaportul ordinar, valabil ;
- cartea de identitate națională ;
- cartea de identitate pentru piloți și marinari.

HOTĂRÎREA CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Nr. 693

din 12 iulie 1975

pentru aprobarea Convenției dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Mongole privind reglementarea călătoriilor fără viză

Publicată în B. Of. nr. 78 din 21 iulie 1975

Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România hotărăște :

Articol unic. — Se aprobă Convenția dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Mongole privind reglementarea călătoriilor fără viză, semnată la București la 14 octombrie 1974.

CONVENȚIE

între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Mongole privind reglementarea călătoriilor fără viză

Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Mongole,

în dorința de a întări și dezvolta relațiile de prietenie dintre cele două state, precum și pentru a facilita, în mod reciproc, călătoriile cetățenilor lor în interes de serviciu și particular, au hotărât să încheie prezenta convenție.

În acest scop, au numit împuterniciții lor :

Guvernul Republicii Socialiste România, pe Gheorghe Bădescu, directorul Direcției consulare din Ministerul Afacerilor Externe ;

Guvernul Republicii Populare Mongole, pe Gyambin Niamaa, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Mongole în Republica Socialistă România,

care, după schimbul împuternicirilor găsite în bună și cuvenită formă, au convenit asupra următoarelor :

ARTICOLUL 1

Cetățenii unei Părți contractante, posesori ai unuia dintre actele de călătorie valabile, prevăzute în anexa la prezenta convenție, pot călători pentru ședere temporară și în tranzit pe teritoriul celeilalte Părți contractante, fără viza acesteia din urmă.

ARTICOLUL 2

1. Cetățenii unei Părți contractante pot călători pe teritoriul celeilalte Părți contractante, în vizită la rude și prieteni, pe baza actelor de călătorie valabile și a invitației confirmate de organele competente ale Părții contractante pe teritoriul căreia se efectuează călătoria.

2. În cazuri excepționale (îmbolnăviri grave și decese), invitația poate fi înlocuită cu o telegramă confirmată de organele competente ale Părții contractante pe teritoriul căreia se va efectua călătoria.

3. Fiecare Parte contractantă va întocmi invitația în limba proprie și în limba rusă. Invitația este valabilă pentru o perioadă de un an de la data eliberării ei.

ARTICOLUL 3

Cetățenii unei Părți contractante pot călători în scop turistic, fără viză, individual sau colectiv, pe teritoriul celeilalte Părți contractante, pe baza înțelegerilor încheiate între organizațiile turistice ale celor două Părți.

ARTICOLUL 4

Cetățenii unei Părți contractante cu domiciliul pe teritoriul celeilalte Părți contractante pot ieși și intra în statul în care își au domiciliul, în conformitate cu prevederile legale ale acestuia.

ARTICOLUL 5

1. Părțile contractante vor schimba, pe cale diplomatică, modelele actelor de călătorie menționate în anexa la prezenta convenție, precum și modelul invitației.

2. În cazul schimbării actelor de călătorie ori a invitației sau introducerii unor noi acte de călătorie, Părțile contractante se vor informa pe cale

diplomatică, trimițându-și, totodată, modelele acestora. Noile acte de călătorie și invitația vor putea fi folosite numai după 30 de zile de la data notificării și predării modelelor acestora celeilalte Părți contractante.

ARTICOLUL 6

Cetățenii unei Părți contractante pot intra și ieși de pe teritoriul celeilalte Părți contractante prin orice punct de frontieră deschis traficului internațional de călători.

ARTICOLUL 7

1. Cetățenii unei Părți contractante care călătoresc în interes de serviciu pe teritoriul celeilalte Părți contractante vor putea rămâne pe teritoriul acesteia pe toată durata misiunii lor. De această prevedere beneficiază și membrii lor de familie, dacă au aceeași cetățenie.

2. Cetățenii unei Părți contractante care călătoresc în scop particular pe teritoriul celeilalte Părți contractante, în conformitate cu prevederile art. 2 din prezenta convenție, au dreptul la o ședere de 60 de zile de la data trecerii frontierei de stat. În caz de îmbolnăviri grave, nașteri, decese, căsătorii sau alte cazuri asemănătoare, dreptul de ședere poate fi prelungit de organele competente ale statului de reședință cu pînă la 30 de zile. Prelungirea dreptului de ședere este scutită de taxă.

3. Cetățenii unei Părți contractante pot tranzita teritoriul celeilalte Părți contractante în conformitate cu prevederile legale ale acesteia.

ARTICOLUL 8

1. Cetățenii unei Părți contractante care și-au pierdut actul de călătorie sau acesta a fost deteriorat ori distrus pe teritoriul celeilalte Părți contractante sînt obligați să anunțe imediat despre acest fapt organele competente locale.

2. În cazurile menționate la pct. 1 al prezentului articol, precum și atunci cînd un cetățean al unei Părți contractante care călătorește pe teritoriul celeilalte Părți contractante pe bază de pașaport colectiv, în care este înscris, întrerupe călătoria dintr-un motiv întemeiat, misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului al cărui cetățean este îi va elibera un nou act de călătorie, prevăzut cu fotografie, pentru înapoierea în țară. Acest act trebuie să poarte viza de ieșire a organelor competente ale statului de reședință, care se acordă cu scutire de taxă.

ARTICOLUL 9

1. Cetățenii unei Părți contractante sînt obligați ca, în timpul șederii pe teritoriul celeilalte Părți contractante, să respecte legile și regulamentele statului de reședință.

2. Prevederile prezentei convenții nu aduc atingere dreptului oricăreia dintre Părțile contractante de a refuza intrarea pe teritoriul său a persoanelor indezirabile, cetățeni ai celeilalte Părți contractante, de a le reduce sau a le întrerupe șederea, precum și de a-i expulza.

3. Despre reducerea sau întreruperea șederii cetățenilor unei Părți contractante, organele com-

petente ale Părții contractante care au luat această măsură vor informa, fără întârziere, misiunea diplomatică sau oficiul consular al celeilalte Părți contractante.

ARTICOLUL 10

Dacă va fi necesar, Părțile contractante se vor consulta, pe cale diplomatică, asupra problemelor ce vor apărea ca urmare a aplicării prezentei convenții.

ARTICOLUL 11

În cazul cînd apare necesitatea completării sau modificării unor prevederi ale prezentei convenții, acestea se vor face prin înțelegere între cele două Părți contractante.

ARTICOLUL 12

1. Prezenta convenție va intra în vigoare după 30 de zile de la data schimbului de note prin care se confirmă aprobarea ei în conformitate cu legislația fiecărei Părți contractante.

2. Pe data intrării în vigoare a prezentei convenții își pierde valabilitatea înțelegerile anterioare între cele două Părți contractante privind călătoriile fără viză.

ARTICOLUL 13

Prezenta convenție s-a încheiat pe timp nelimitat și va rămîne în vigoare încă 6 luni de la data la care va fi notificată, în scris, denunțarea ei de către una dintre Părțile contractante.

Convenția s-a încheiat la București la data de 14 octombrie 1974, în trei exemplare în limbile română, mongolă și rusă, fiecare text avînd aceeași valoare.

În caz de divergență de interpretare între textul în limba română și textul în limba mongolă, va prevala textul în limba rusă.

ANEXA

la Convenția dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Mongole privind reglementarea călătoriilor fără viză

1. Pentru trecerea frontierei, cetățenii români vor folosi unul din următoarele documente de călătorie:

a) pentru călătoriile în scop oficial:

- pașaport diplomatic;
- pașaport de serviciu;
- pașaport simplu, individual sau colectiv, eliberat de către Ministerul Afacerilor Externe;
- carnet de marinar cu delegație de serviciu;
- legitimație de serviciu a membrilor echipajelor avioanelor din aviația civilă (licență de zbor);

b) pentru călătoriile în scop particular și turistic:

- pașaport diplomatic;
- pașaport de serviciu, eliberat de persoanele aflate în misiune permanentă;
- pașaport simplu, individual sau colectiv, eliberat de către Ministerul de Interne;

— pașaport pentru cetățenii români domiciliați în străinătate;

c) pentru călătoriile în grup, în interes de serviciu, particular și turistic:

— pașaport de serviciu și pașaport simplu, eliberate pe numele conducătorului grupului și însoțite de liste nominale certificate de organele emitente. Lista nominală va cuprinde datele de identitate și fotografiile persoanelor înscrise în această listă. În cazul în care lista nominală nu este prevăzută cu fotografiile persoanelor, ea va cuprinde numele și prenumele, precum și numărul buletinelor de identitate cu care se vor legitima persoanele respective;

d) copiii minori pînă la vîrsta de 14 ani:

- în cazul în care călătoresc împreună cu părinții, vor fi înscrși în actul de călătorie al unuia dintre aceștia;
- în cazul în care călătoresc singuri, vor poseda un act de călătorie prevăzut cu fotografie;

e) pentru călătoriile în tranzit, unul din actele menționate la pct. 1 lit. a), b), c), d) din prezenta anexă.

2. Pentru trecerea frontierei, cetățenii Republicii Populare Mongole vor folosi unul din următoarele documente de călătorie:

- pașaport diplomatic;
- pașaport de serviciu;
- pașaport simplu (civil pentru străinătate, eliberat de Ministerul Afacerilor Externe);

- legitimație pentru înapoiere în Republica Populară Mongolă ;
- anexă la pașaportul pentru străinătate ;
- pașaport simplu (pentru călătorii în străinătate, eliberat de Ministerul Securității Publice) ;
- certificat pentru călătorii temporare în străinătate ;
- copiii care nu au împlinit vîrsta de 16 ani pot călători cu actul de călătorie propriu, actul de călătorie al părinților sau cel al însoțitorilor, dacă sînt înscriși în aceste acte.

ACORD

prin schimb de scrisori între
Guvernul Republicii Socialiste România
și Guvernul Republicii Portugheze
privind desființarea vizelor

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Excelență,

Am onoarea să aduc la cunoștința Excelenței Voastre că Guvernul Republicii Socialiste România, în scopul extinderii relațiilor de prietenie și al intensificării cooperării între cele două țări, este gata să încheie cu Guvernul Republicii Portugheze un Acord de desființare a vizelor, în următorii termeni :

1. Cetățenii români și cetățenii portughezi, titulari de pașapoarte valabile, vor putea să intre în Portugalia și respectiv în România, pentru o perioadă care să nu depășească 90 zile consecutive, fără a fi obligați să obțină o viză prealabilă de intrare-ieșire sau de tranzit.

Documentele de călătorie utilizate de cetățenii celor două țări sînt indicate în Anexa la prezentul Acord.

2. Prelungirea șederii pentru mai mult de 90 zile consecutive pe teritoriul fiecăreia din cele două țări va fi autorizată în mod gratuit.

3. Cetățenii fiecăreia din cele două țări, care doresc să se stabilească pe teritoriul celeilalte țări, vor trebui să obțină o viză de intrare care le va fi acordată gratuit.

4. Membrii misiunilor diplomatice, ai posturilor consulare și ai misiunilor oficiale permanente ale uneia din părți, care își vor exercita misiunea pe teritoriul celeilalte părți, membrii familiilor lor și persoanele afectate serviciului lor personal, vor avea nevoie numai de o viză pentru prima intrare pe teritoriul acestei Părți, care le va fi acordată gratuit și fără alte formalități. În timpul misiunii, ei nu vor avea nevoie de nici o altă viză.

5. Funcționarii și experții la organizațiile internaționale, precum și membrii familiilor lor, nu vor avea nevoie de nici o viză.

6. Cetățenii fiecăreia din cele două Părți contractante trebuie să respecte legile și reglementările celeilalte Părți deîndată ce intră pe teritoriul său.

7. Fiecare stat contractant își rezervă dreptul de a refuza intrarea sau șederea pe teritoriul său cetățenilor celuilalt stat care sînt considerați de el indezirabili.

8. Fiecare din Părțile contractante va putea suspenda provizoriu, în întregime sau în parte, aplicarea prezentului Acord, pentru motive de ordine

publică sau de securitate publică. Suspendarea va trebui să fie notificată imediat celuilalt stat contractant, pe cale diplomatică.

9. Prezentul Acord va intra în vigoare la 30 zile de la semnarea sa.

10. Prezentul Acord este valabil pentru o perioadă de un an și se reînnoiește în mod tacit pentru perioade cu aceeași durată, pînă la denunțarea sa de către una din Părți.

11. Fiecare din Părți va putea denunța prezentul Acord cu un preaviz de cel puțin trei luni. Denunțarea se va face prin notificare transmisă pe cale diplomatică.

12. Prezentul Acord înlocuiește pe cel încheiat de Părți în domeniul vizelor, la 6 ianuarie 1975, la București.

Am onoarea să propun ca, dacă Guvernul Republicii Portugheze este de acord cu dispozițiile de mai sus, prezenta scrisoare, în limba română, împreună cu răspunsul Excelenței Voastre, redactat în termeni similari, în limba portugheză, să fie considerate ca text al Acordului dintre guvernele noastre cu privire la desființarea vizelor.

Folosesc această ocazie pentru a Vă reînnoi, Excelență, asigurarea înaltei mele considerațiuni.

Lisabona, 31 octombrie 1975.

ANEXĂ

A. Documentele de călătorie pentru cetățenii români sînt:

- pașaportul diplomatic;
- pașaportul de serviciu;
- pașaportul simplu;

- pașaportul pentru cetățenii români domiciliați în străinătate;
- cartea de identitate pentru piloți și marinari (licența de zbor și carnetul de marinari).

B. Documentele de călătorie pentru cetățenii portughezi sînt:

- pașaportul diplomatic;
- pașaportul special de serviciu;
- pașaportul obișnuit;
- cartea de identitate pentru piloți și marinari (licența de zbor și carnetul de marinari).

Excelență,

Am onoarea să confirm primirea scrisorii Excelenței Voastre cu data de astăzi, redactată în limba română, căreia îi corespunde în limba portugheză următoarea traducere:

„Excelență,

Am onoarea să aduc la cunoștința Excelenței Voastre că Guvernul Republicii Socialiste România, în scopul extinderii relațiilor de prietenie și al intensificării cooperării între cele două țări, este gata să încheie cu Guvernul Republicii Portugheze un Acord de desființare a vizelor, în următorii termeni:

1. Cetățenii români și cetățenii portughezi, titulari de pașapoarte valabile, vor putea să intre în Portugalia și respectiv în România, pentru o perioadă care să nu depășească 90 zile consecutive, fără a fi obligați să obțină o viză prealabilă de intrare-ieșire sau de tranzit.

Documentele de călătorie utilizate de cetățenii celor două țări sînt indicate în Anexa la prezentul Acord.

2. Prelungirea șederii pentru mai mult de 90 zile consecutive pe teritoriul fiecăreia din cele două țări va fi autorizată în mod gratuit.

3. Cetățenii fiecăreia din cele două țări, care doresc să se stabilească pe teritoriul celeilalte țări, vor trebui să obțină o viză de intrare care le va fi acordată gratuit.

4. Membrii misiunilor diplomatice, ai posturilor consulare și ai misiunilor oficiale permanente ale uneia din Părți, care își vor exercita misiunea pe teritoriul celeilalte Părți, membrii familiilor lor și persoanele afectate serviciului lor personal, vor avea nevoie numai de o viză pentru prima intrare pe teritoriul acestei Părți, care le va fi acordată gratuit și fără alte formalități. În timpul misiunii, ei nu vor avea nevoie de nici o altă viză.

5. Funcționarii și experții la organizațiile internaționale, precum și membrii familiilor lor, nu vor avea nevoie de nici o viză.

6. Cetățenii fiecăreia din cele două Părți contractante, trebuie să respecte legile și reglementările celeilalte Părți, deîndată ce intră pe teritoriul său.

7. Fiecare stat contractant își rezervă dreptul de a refuza intrarea sau șederea pe teritoriul său cetățenilor celuilalt stat care sînt considerați de el indezirabili.

8. Fiecare din Părțile contractante va putea suspenda provizoriu, în întregime sau în parte, aplicarea prezentului Acord, pentru motive de ordine publică sau de securitate publică. Suspendarea va trebui să fie notificată imediat celuilalt stat contractant, pe cale diplomatică.

9. Prezentul Acord va intra în vigoare la 30 zile de la semnarea sa.

10. Prezentul Acord este valabil pentru o perioadă de un an și se reînnoiește în mod tacit pentru perioade cu aceeași durată, pînă la denunțarea sa de către una din Părți.

11. Fiecare din Părți va putea denunța prezentul Acord cu un preaviz de cel puțin trei luni. Denunțarea se va face prin notificare transmisă pe cale diplomatică.

12. Prezentul Acord înlocuiește pe cel încheiat de Părți în domeniul vizelor, la 6 ianuarie 1975, la București.

Am onoarea să propun ca, dacă Guvernul Republicii Portugheze este de acord cu dispozițiile de mai sus, prezenta scrisoare, în limba română, împreună cu răspunsul Excelenței Voastre, redactat în termeni similari în limba portugheză, să fie considerate ca text al Acordului dintre guvernele noastre cu privire la desființarea vizelor.

Folosesc această ocazie pentru a Vă reînnoi, Excelență, asigurarea înaltei mele considerațiuni.

Am onoarea să aduc la cunoștința Excelenței Voastre că Guvernul Republicii Portugheze este de acord cu propunerea cuprinsă în această scrisoare și în aceste condiții cele două documente vor constitui Acordul de desființare a vizelor între cele două țări.

Folosesc acest prilej pentru a reînnoi Excelenței Voastre asigurarea înaltei mele considerațiuni.

Lisabona, 31 octombrie 1975

ACORD

privind desființarea vizelor între
Republica Socialistă România
și Republica San Marino

Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii San Marino, în dorința de a dezvolta raporturile între cele două țări și a facilita călătoriile propriilor cetățeni au hotărît să încheie un Acord pentru desființarea vizelor, cu următorul conținut:

ARTICOLUL I

Cetățenii români titulari de pașaport național valabil pot intra pe teritoriul Republicii San Marino și rămîne pentru o durată maximă de 90 de zile, pe orice cale și oricare ar fi țara de proveniență, fără a fi obligați de a obține în prealabil o viză de intrare.

ARTICOLUL 2

Cetățenii sanmarinezi titulari ai unui pașaport național valabil pot intra pe teritoriul Republicii Socialiste România și rămâne pentru o durată maximă de 90 de zile, pe orice cale și oricare ar fi țara de proveniență, fără a fi obligați de a obține în prealabil o viză de intrare.

ARTICOLUL 3

Se înțelege că desființarea vizei, în conformitate cu prezentul Acord, scutește și de obligația de a obține vreun permis și de a se supune la orice formalitate de a ieși din țară, în spațiul de timp convenit de 90 de zile.

ARTICOLUL 4

Cetățenii români care doresc să rămână în San Marino pentru o perioadă mai mare de 90 de zile trebuie să obțină de la autoritățile diplomatice sau consulare competente ale San Marino o viză, conform dispozițiilor în vigoare, înaintea plecării lor spre San Marino.

ARTICOLUL 5

Cetățenii sanmarinezi care doresc să rămână în Republica Socialistă România pentru o perioadă mai mare de 90 de zile trebuie să obțină de la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României o viză, conform dispozițiilor în vigoare, înaintea plecării lor spre România.

ARTICOLUL 6

Cetățenii români în San Marino și cei sanmarinezi în România vor putea să circule liberi, pe teritoriul sanmarinez și român dar cu respectarea regulilor generale, a măsurilor de securitate și a celor cu caracter militar, în vigoare în cele două țări.

ARTICOLUL 7

Autoritățile competente române și sanmarineze își rezervă dreptul de a refuza intrarea sau autorizarea de ședere pe teritoriile lor respective cetățenilor celeilalte țări considerați indezirabili.

ARTICOLUL 8

În cadrul celor 90 de zile prevăzute de articolul 1 și următoarele, cetățenii români care se găsesc în San Marino pot părăsi temporar această țară și se pot reîntoarce, fără a trebui să obțină o viză pentru reîntoarcere.

ARTICOLUL 9

În cadrul celor 90 de zile prevăzute de articolul 1 și următoarele, cetățenii sanmarinezi care se găsesc în România pot părăsi temporar această țară și se pot reîntoarce, fără a trebui să obțină o viză pentru reîntoarcere.

ARTICOLUL 10

Cetățeanul unei Părți contractante, în cazul răstăcirii pașaportului pe teritoriul celeilalte Părți contractante, este obligat a comunica acest lucru

organismului competent din țara în care se află și a-și procura, de la propria reprezentanță diplomatică sau consulară un nou document.

ARTICOLUL 11

Pentru rațiuni de ordine publică, fiecare din cele două guverne va putea să suspende temporar, total sau parțial, aplicarea prezentelor dispozițiuni. Această suspendare va fi imediat adusă la cunoștință, pe cale diplomatică, celeilalte Părți.

ARTICOLUL 12

Prezentul Acord va intra în vigoare începînd de la data de 1 august 1975 și va putea fi denunțat de fiecare din cele două guverne, cu un preaviz de trei luni.

Făcut la București, la 1 iulie 1975 în original dublu în limba română și limba italiană, cele două texte avînd valoare egală.

ACORD

**între Guvernul Republicii Socialiste România
și Guvernul Republicii Democratice Sao Tomé
și Principe privind desființarea vizelor**

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Excelență,

Am onoarea să aduc la cunoștința Excelenței Voastre că Guvernul Republicii Socialiste România, în scopul extinderii relațiilor de prietenie și al intensificării cooperării între cele două țări, este gata să încheie cu Guvernul Republicii Democratice Sao Tomé și Principe un Acord de desființare a vizelor, în următorii termeni :

1. Cetățenii români și cetățenii din Sao Tomé și Principe, titulari de pașapoarte valabile, vor putea să intre în Sao Tomé și Principe și, respectiv, în România, pentru o perioadă care să nu

depășească 90 zile consecutive, fără a fi obligați să obțină o viză prealabilă de intrare-ieșire sau de tranzit.

Documentele de călătorie utilizate de cetățenii celor două țări sînt indicate în Anexa la prezentul Acord.

2. Prelungirea șederii pentru mai mult de 90 zile consecutive pe teritoriul fiecăreia dintre cele două țări va fi autorizată în mod gratuit.

3. Cetățenii fiecăreia din cele două țări, care doresc să se stabilească pe teritoriul celeilalte țări, vor trebui să obțină o viză de intrare care le va fi acordată gratuit.

4. Membrii misiunilor diplomatice, ai posturilor consulare și ai misiunilor oficiale permanente ale uneia din Părți, care își vor exercita misiunea pe teritoriul celeilalte Părți, membrii familiilor lor și persoanele afectate serviciului lor personal, vor avea nevoie numai de o viză pentru prima intrare pe teritoriul acestei Părți, care le va fi acordată gratuit și fără alte formalități. În timpul misiunii, ei nu vor avea nevoie de nici o altă viză.

5. Funcționarii și experții la organizațiile internaționale, precum și membrii familiilor lor, nu vor avea nevoie de nici o viză.

6. Cetățenii fiecăreia din cele două Părți contractante trebuie să respecte legile și reglementările celeilalte Părți de îndată ce intră pe teritoriul său.

7. Fiecare stat contractant își rezervă dreptul de a refuza intrarea sau șederea pe teritoriul său cetățenilor celuilalt stat care sînt considerați de el indezirabili.

8. Fiecare din Părțile contractante va putea suspenda provizoriu, în întregime sau în parte, aplicarea prezentului Acord, pentru motive de ordine publică sau de securitate publică. Suspendarea va trebui să fie notificată imediat celuilalt stat contractant, pe cale diplomatică.

9. Prezentul Acord va intra în vigoare la 30 zile de la semnarea sa.

10. Prezentul Acord este valabil pentru o perioadă de un an și se reînnoiește în mod tacit pentru perioade cu aceeași durată pînă la denunțarea sa de către una din Părți.

11. Fiecare din Părți va putea denunța prezentul Acord cu un preaviz de cel puțin trei luni. Denunțarea se va face prin notificare transmisă pe cale diplomatică.

Am onoarea să propun ca, dacă Guvernul Republicii Democratice Sao Tomé și Príncipe este de acord cu dispozițiile de mai sus, prezenta scrisoare, în limba română, împreună cu răspunsul Excelenței Voastre, redactat în termeni similari în limba portugheză, să fie considerate ca text al Acordului între guvernele noastre cu privire la desființarea vizelor.

Folosesc această ocazie pentru a Vă reînnoi, Excelență, asigurarea înaltei mele considerațiuni.

București, 20 decembrie 1975

ANEXA

A. Documentele de călătorie pentru cetățenii români sînt:

- pașaportul diplomatic;
- pașaportul de serviciu;

- pașaportul simplu ;
- pașaportul pentru cetățenii români domiciliați în străinătate ;
- cartea de identitate pentru piloți și marinari (licența de zbor și carnetul de marinar).

B. Documentele de călătorie pentru cetățenii din Sao Tomé și Príncipe sînt :

- pașaportul diplomatic ;
- pașaportul special de serviciu ;
- pașaportul obișnuit ;
- cartea de identitate pentru piloți și marinari (licența de zbor și carnetul de marinar).

ACORD

**între Guvernul Republicii Socialiste România
și Guvernul Republicii Sierra Leone
privind desființarea vizelor ***

Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Sierra Leone, în dorința de a dezvolta relațiile dintre cele două state și de a facilita reciproc călătoriile cetățenilor lor, au hotărît să încheie prezentul Acord privind desființarea vizelor.

ARTICOLUL 1

Cetățenii fiecăreia din Părțile contractante, posesori de pașapoarte valabile pot, fără vize, oricare ar fi țara pe teritoriul căreia își au domiciliul, să intre, să tranziteze sau să rămână pe teritoriul celeilalte Părți contractante.

Această scutire nu este valabilă decît pentru o ședere care nu depășește trei luni.

* Publicat în lucrarea *Relații consulare ale României*, Editura politică, București, 1975, pag. 914.

Documentele cu care vor putea călători cetățenii celor două Părți contractante sînt cele prevăzute în Anexa la prezentul Acord.

ARTICOLUL 2

Cetățenii români și sierra leonezi care se află în Republica Sierra Leone și, respectiv, în Republica Socialistă România și care, din motive neprevăzute, sînt nevoiți să rămînă mai mult de trei luni, trebuie să solicite la autoritățile locale prelungirea șederii.

Aprobarea de prelungire a șederii se acordă gratuit și nu poate depăși durata valabilității pașaportului.

ARTICOLUL 3

De la prevederile articolului 1, alineatul 2, se exceptează persoanele de mai jos, care sînt scutite de vize de intrare și ieșire pe toată durata misiunii, după cum urmează :

- membrii misiunilor diplomatice și oficiilor consulare și familiile lor, precum și persoanele afectate serviciului lor personal ;

- funcționarii și experții la organizațiile internaționale și familiile lor ;

- membrii misiunilor oficiale, personalul de asistență tehnică, științifică și culturală și membrii familiilor lor, precum și persoanele afectate serviciului lor.

ARTICOLUL 4

Cetățenii uneia din Părțile contractante care domiciliază pe teritoriul celeilalte Părți contrac-

tante pot ieși și intra pe acest teritoriu în conformitate cu legile și regulamentele în vigoare în țara în care își au domiciliul.

ARTICOLUL 5

Cetățenii fiecărei Părți contractante pot trece frontiera celeilalte Părți contractante prin orice punct de frontieră deschis traficului internațional de călători.

ARTICOLUL 6

Fiecare din Părțile contractante se angajează ca, în timpul șederii prevăzute de prezentul Acord, să asigure cetățenilor celeilalte Părți contractante, libertatea de deplasare pe teritoriul său, în conformitate cu condițiile prevăzute de legislația sa internă.

Cetățenii fiecărei Părți contractante trebuie, în perioada șederii, să respecte legislația țării vizitate.

ARTICOLUL 7

Fiecare Parte contractantă își rezervă dreptul să refuze intrarea și șederea pe teritoriul său persoanelor indezirabile, cetățeni ai celeilalte Părți contractante.

ARTICOLUL 8

Cetățenii fiecăreia din Părțile contractante care, în timpul șederii lor pe teritoriul celeilalte Părți contractante și-au pierdut pașaportul, trebuie să

informeze imediat despre pierdere autoritățile locale competente. Aceeași obligație există și în cazul în care pașaportul a fost distrus sau nu se mai află în posesia titularului din orice alte cauze.

În aceste cazuri, misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului al cărui cetățean este persoana în cauză, îi va elibera un alt pașaport, care să îi permită să se înapoieze în țara sa. Noul pașaport va fi prevăzut cu viză de ieșire, care se acordă gratuit de autoritățile locale competente.

ARTICOLUL 9

Fiecare din Părțile contractante va putea, pentru motive de securitate sau de ordine publică, să suspende provizoriu aplicarea anumitor dispoziții ale prezentului Acord.

Măsura de suspendare provizorie precum și încetarea acesteia vor fi notificate imediat celeilalte Părți contractante pe cale diplomatică.

ARTICOLUL 10

Dispozițiile prezentului Acord nu se aplică cetățenilor uneia din Părțile contractante care doresc să se stabilească pe teritoriul celeilalte Părți contractante.

ARTICOLUL 11

Prezentul Acord va fi supus aprobării organelor competente ale celor două Părți și va intra în vigoare la data ultimei notificări a aprobării.

ARTICOLUL 12

Prezentul Acord se încheie inițial pentru o perioadă de un an și va continua să rămână în vigoare în măsura în care nu este denunțat de către una din Părțile contractante.

Denunțarea va trebui să fie notificată pe cale diplomatică guvernului celeilalte Părți contractante cu cel puțin trei luni înainte.

Încheiat la București, la 23 iulie 1974, în două exemplare originale, în limbile română și engleză, ambele exemplare având aceeași valoare.

ANEXĂ

**la Acordul privind desființarea vizelor dintre
Guvernul Republicii Socialiste România
și Guvernul Republicii Sierra Leone**

Documentele de călătorie, în sensul articolului 1 al Acordului, sînt :

- A. Pentru cetățenii Republicii Socialiste România:
- pașaportul diplomatic ;
 - pașaportul de serviciu ;
 - pașaportul simplu ;
 - pașaportul pentru cetățenii români domiciliați în străinătate ;
 - carnetul de marinar.
- B. Pentru cetățenii Republicii Sierra Leone :
- pașaportul diplomatic ;
 - pașaportul de serviciu ;
 - pașaportul simplu ;
 - certificatul special de călătorie ;
 - carnetul de marinar.

II. — FACILITĂȚI ÎN MATERIE DE VIZE ȘI TREGERI FRONTIERĂ

ACORD

prin schimb de note privind unele facilități
la acordarea vizelor
între Republica Socialistă România
și Republica Algeriană Democratică și Populară

AMBASADA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
Alger

Ambasada Republicii Socialiste România prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Algeriene Democratice și Populare și are onoarea a-i face cunoscut că în urma consultărilor între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Algeriene Democratice și Populare, s-a convenit asupra celor ce urmează:

1. Personalitățile cu funcții de conducere din Republica Socialistă România menționate în lista anexă la prezentul schimb de Note sînt scutite de viză de intrare și de ieșire de pe teritoriul Republicii Algeriene Democratice și Populare pentru orice ședere mai mică de 90 de zile.

2. Personalitățile cu funcții de conducere din Republica Algeriană Democratică și Populară menționate în lista anexă la prezentul schimb de Note sînt scutite de viză de intrare și de ieșire de pe teritoriul Republicii Socialiste România pentru orice ședere mai mică de 90 de zile.

3. Pentru a permite persoanelor menționate la paragrafele 1 și 2 să beneficieze de dispozițiile prezentului schimb de Note, Partea contractantă interesată va trebui să notifice celeilalte Părți, pe cale diplomatică, anterior intrării acestora, numele, prenumele și calitatea, precum și felul, numărul și data eliberării pașaportului.

4. a) Agenții diplomatici și membrii personalului administrativ și tehnic ai misiunii diplomatice române în Republica Algeriană Democratică și Populară sînt scutiți de viză de intrare și de ieșire de pe teritoriul algerian pe toată durata misiunii lor.

b) membrii de familie care locuiesc împreună cu persoanele menționate la paragraful 4 litera a beneficiază de dispoziții identice.

5. a) Agenții diplomatici și membrii personalului administrativ și tehnic ai misiunii diplomatice algeriene în Republica Socialistă România sînt scutiți de viză de intrare și de ieșire de pe teritoriul român pe toată durata misiunii lor.

b) membrii de familie care locuiesc împreună cu persoanele menționate la paragraful 5 litera a beneficiază de dispoziții identice.

6. Prima intrare a persoanelor menționate la paragrafele 4, litera a și b, și 5, litera a și b din

prezentul schimb de Note pe teritoriul statului acreditat, precum și plecarea lor definitivă se vor efectua pe bază de vize.

Cu excepția cazurilor precitate, aceste persoane vor fi scutite de viză, pe toată durata misiunii lor, cu obligația pentru ele de a prezenta:

— un pașaport diplomatic sau un pașaport de serviciu valabil și,

— un carnet de identitate diplomatic sau un carnet de identitate de serviciu eliberat de serviciile de Protocol ale Ministerelor Afacerilor Externe respective.

7. Prezentul schimb de Note va intra în vigoare la 1 mai 1974 și va rămîne în vigoare pînă cînd una sau alta din Părțile contractante îi va pune sfîrșit în scris.

Încetarea valabilității va deveni efectivă la 30 de zile după data notificării.

Ambasada Republicii Socialiste România ar fi recunoscătoare dacă Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Algeriene Democratice și Populare i-ar confirma acordul său asupra celor ce preced.

Ea folosește acest prilej pentru a-i reînnoi asigurarea înaltei sale considerații.

Alger, 29 martie 1974
Nr. 245

ANEXĂ

Personalități române scutite de viză de intrare și de ieșire de pe teritoriul Republicii Algeriene Democratice și Populare

— membrii și membrii supleanți ai Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român;

- președintele și vicepreședinții Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România;
- președintele, vicepreședinții și membrii Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România;
- președintele, prim vicepreședintele și vicepreședinții Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România;
- soțiile (soții) persoanelor sus-menționate, precum și copiii lor când aceștia îi însoțesc;
- șefii de secții ale Comitetului Central al Partidului Comunist Român și adjuncții șefului secției Relații externe a Comitetului Central al Partidului Comunist Român;
- miniștrii, primii adjuncți ai miniștrilor, personalitățile asimilate acestora, precum și adjuncții ministrului afacerilor externe și ai ministrului comerțului exterior;
- procurorul general al Republicii Socialiste România și președintele Tribunalului Suprem al Republicii Socialiste România.

ANEXA

Personalități algeriene scutite de viză de intrare și de ieșire de pe teritoriul R. S. România

- președintele și membrii Consiliului Revoluției;
- președintele și membrii Consiliului de Miniștri;
- secretarul general al guvernului;
- secretarul general și secretarul general adjuncț al Prezidenției Consiliului;

- responsabili aparatului central, secretarul general și șefii de departamente ai F.L.N.;
- consilierii și directorii Prezidenției Consiliului;
- secretarii generali, secretarii generali adjuncți;
- inspectorii generali și directorii diferitelor departamente ministeriale;
- primul președinte și procurorul general al Curții Supreme, soțiile (soții) tuturor persoanelor sus-menționate precum și copiii care-i însoțesc.

Alger, 29 martie 1974

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Algeriene Democratice și Populare prezintă complimentele sale Ambasadei Republicii Socialiste România și are onoarea a-i confirma primirea Notei sale din 29 martie 1974 și redactată după cum urmează:

„Ambasada Republicii Socialiste România prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Algeriene Democratice și Populare și are onoarea a-i face cunoscut că în urma consultărilor între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Algeriene Democratice și Populare, s-a convenit asupra celor ce urmează:

1. Personalitățile cu funcții de conducere din Republica Socialistă România menționate în lista anexă la prezentul schimb de Note sînt scutite de viză de intrare și de ieșire de pe teritoriul Repu-

blicii Algeriene Democratice și Populare pentru orice ședere mai mică de 90 de zile.

2. Personalitățile cu funcții de conducere din Republica Algeriană Democratică și Populară menționate în lista anexă la prezentul schimb de Note sînt scutite de viză de intrare și de ieșire de pe teritoriul Republicii Socialiste România pentru orice ședere mai mică de 90 de zile.

3. Pentru a permite persoanelor menționate la paragrafele 1 și 2 să beneficieze de dispozițiile prezentului schimb de Note, Partea contractantă interesată va trebui să notifice celeilalte Părți, pe cale diplomatică, anterior intrării acestora, numele, prenumele și calitatea, precum și felul, numărul și data eliberării pașaportului.

4. a) Agenții diplomatici și membrii personalului administrativ și tehnic ai misiunii diplomatice române în Republica Algeriană Democratică și Populară sînt scutiți de viză de intrare și de ieșire de pe teritoriul algerian pe toată durata misiunii lor.

b) membrii de familie care locuiesc împreună cu persoanele menționate la paragraful 4 litera a beneficiază de dispoziții identice.

5. a) Agenții diplomatici și membrii personalului administrativ și tehnic ai misiunii diplomatice algeriene în Republica Socialistă România sînt scutiți de viză de intrare și de ieșire de pe teritoriul român pe toată durata misiunii lor.

b) membrii de familie care locuiesc împreună cu persoanele menționate la paragraful 5 litera a beneficiază de dispoziții identice.

6. Prima intrare a persoanelor menționate la paragrafele 4, litera a și b, și 5, litera a și b din prezentul schimb de Note pe teritoriul statului acreditat, precum și plecarea lor definitivă se vor efectua pe bază de vize.

Cu excepția cazurilor precitate, aceste persoane vor fi scutite de viză, pe toată durata misiunii lor, cu obligația pentru ele de a prezenta:

— un pașaport diplomatic sau un pașaport de serviciu valabil și,

— un carnet de identitate diplomatic sau un carnet de identitate de serviciu eliberat de serviciile de Protocol ale Ministerelor Afacerilor Externe respective.

7. Prezentul schimb de Note va intra în vigoare la 1 mai 1974 și va rămîne în vigoare pînă cînd una sau alta din Părțile contractante îi va pune sfîrșit în scris.

Încetarea valabilității va deveni efectivă la 30 de zile după data notificării.

Ambasada Republicii Socialiste România ar fi recunoscătoare dacă Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Algeriene Democratice și Populare i-ar confirma acordul său asupra celor ce preced.

Ea folosește acest prilej pentru a-i reînnoi asigurarea înaltei sale considerații.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Algeriene Democratice și Populare confirmă acordul său cu cele ce preced.

El folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Socialiste România asigurările înaltei sale considerații.

ACORD

prin schimb de scrisori
între Guvernul Republicii Socialiste România
și Guvernul Republicii Populare Benin
privind facilitarea călătoriilor *

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Excelență,

Am onoarea să aduc la cunoștința Excelenței Voastre că, în dorința de a facilita călătoriile între Republica Socialistă România și Republica Populară Benin, de a contribui, astfel, la dezvoltarea relațiilor de prietenie și de cooperare dintre cele două țări, Guvernul Republicii Socialiste România este gata să încheie un Acord cu Guvernul Republicii Populare Benin în termenii următori:

1. Vizele românești de intrare-ieșire pentru o perioadă care nu depășește trei luni, precum și vizele de tranzit, vor fi acordate cetățenilor Repu-

* Traducere.

blicii Populare Benin, titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare române la cerere, gratuit și fără vreo altă formalitate.

2. Vizele benineze de intrare-ieșire pentru o perioadă care nu depășește trei luni, precum și vizele de tranzit, vor fi acordate cetățenilor Republicii Socialiste România, titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare benineze la cerere, gratuit și fără vreo altă formalitate.

În cazul în care Guvernul Republicii Populare Benin este de acord cu dispozițiile care preced, am onoarea să sugerez ca prezenta scrisoare, precum și răspunsul Excelenței Voastre, redactat în termeni similari, să fie considerate instrumente ale Acordului în materie între cele două guverne ale noastre.

Folosesc această ocazie pentru a Vă reînnoi, Excelență, asigurarea înaltei mele considerații.

Neptun, 23 iulie 1976

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
ȘI AL COOPERĂRII
AL REPUBLICII POPULARE BENIN

Excelență,

Am onoarea să confirm primirea scrisorii Dv. din 23 iulie 1976, cu următorul conținut:

„Am onoarea să aduc la cunoștința Excelenței Voastre că, în dorința de a facilita călătoriile între Republica Socialistă România și Republica Populară Benin, de a contribui, astfel, la dezvoltarea relațiilor de prietenie și de cooperare dintre cele

două țări, Guvernul Republicii Socialiste România este gata să încheie un Acord cu Guvernul Republicii Populare Benin în termenii următori :

1. Vizele românești de intrare-ieșire pentru o perioadă care nu depășește trei luni, precum și vizele de tranzit, vor fi acordate cetățenilor Republicii Populare Benin, titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare române la cerere, gratuit și fără vreo altă formalitate.

2. Vizele benineze de intrare-ieșire pentru o perioadă care nu depășește trei luni, precum și vizele de tranzit, vor fi acordate cetățenilor Republicii Socialiste România, titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, de către misiunile diplomatice și oficiile consulare benineze la cerere, gratuit și fără vreo altă formalitate.

În cazul în care Guvernul Republicii Populare Benin este de acord cu dispozițiile care preced, am onoarea să sugerez ca prezenta scrisoare, precum și răspunsul Excelenței Voastre, redactat în termeni similari, să fie considerate instrumente ale Acordului în materie între cele două guverne ale noastre.

Folosesc această ocazie pentru a Vă reînnoi, Excelență, asigurarea înaltei mele considerații."

Am onoarea să vă informez că Guvernul Republicii Populare Benin este de acord ca scrisoarea Excelenței Voastre, precum și prezentul răspuns, redactat în termeni similari, să fie considerate instrumente ale Acordului în materie dintre cele două guverne ale noastre.

Folosesc această ocazie pentru a Vă reînnoi, Excelență, asigurarea înaltei mele considerații.

Neptun, 23 iulie 1976

ACORD

prin schimb de scrisori
între Guvernul Republicii Socialiste România
și Guvernul Republicii Burundi
privind unele facilități la acordarea vizelor

Excelență,

Am onoarea de a aduce la cunoștința Excelenței Voastre că, în scopul facilitării călătoriilor între Republica Socialistă România și Republica Burundi și de a contribui, astfel, la dezvoltarea relațiilor de prietenie și de cooperare între cele două țări, Guvernul român este gata să încheie un Acord cu Guvernul Republicii Burundi, în următorii termeni :

1. Vizele române de intrare-ieșire pentru o perioadă care să nu depășească 3 luni, precum și vizele de tranzit, vor fi acordate cetățenilor Republicii Burundi, titulari de pașapoarte diplomatice sau de serviciu valabile, la cerere, gratuit și fără nici o altă formalitate.

2. Vizele burundeze de intrare-ieșire pentru o perioadă care să nu depășească 3 luni, precum și

vizele de tranzit, vor fi acordate cetătenilor Republicii Socialiste România, titulari de pașapoarte diplomatice sau de serviciu valabile, la cerere, gratuit și fără nici o altă formalitate.

În cazul în care guvernul burundez va aproba dispozițiile care preced, am onoarea de a sugera ca prezenta scrisoare, precum și răspunsul Excelenței Voastre, redactat în termeni similari, să fie considerate ca instrumente ale Acordului în materie între cele două guverne.

Folosesc acest prilej pentru a Vă reînnoi, Excelență, asigurarea înaltei mele considerații.

București, 23 aprilie 1974

Excelență,

Am onoarea de a confirma primirea scrisorii Dumneavoastră din data de astăzi, care conține următoarele :

„Am onoarea de a aduce la cunoștința Excelenței Voastre că, în scopul facilitării călătoriilor între Republica Socialistă România și Republica Burundi și de a contribui astfel, la dezvoltarea relațiilor de prietenie și de cooperare între cele două țări, guvernul român este gata să încheie un Acord cu Guvernul Republicii Burundi, în următorii termeni :

1. Vizele române de intrare-ieșire pentru o perioadă care să nu depășească 3 luni, precum și vizele de tranzit, vor fi acordate cetătenilor Republicii Burundi, titulari de pașapoarte diplomatice

sau de serviciu valabile, la cerere, gratuit și fără nici o altă formalitate.

2. Vizele burundeze de intrare-ieșire pentru o perioadă care să nu depășească 3 luni, precum și vizele de tranzit, vor fi acordate cetătenilor Republicii Socialiste România, titulari de pașapoarte diplomatice sau de serviciu valabile, la cerere, gratuit și fără nici o altă formalitate.

În cazul în care guvernul burundez va aproba dispozițiile care preced, am onoarea de a sugera ca prezenta scrisoare, precum și răspunsul Excelenței Voastre, redactat în termeni similari, să fie considerate ca instrumente ale Acordului în materie între cele două guverne.

Folosesc acest prilej pentru a Vă reînnoi, Excelență, asigurarea înaltei mele considerații.”

Am onoarea a face cunoscut Excelenței Voastre că Guvernul Republicii Burundi este de acord cu prevederile ce preced.

Folosesc această ocazie pentru a Vă reînnoi, Excelență, asigurarea înaltei mele considerații.

București, 23 aprilie 1974

ÎNȚELEGERE

prin schimb de note
între Guvernul Republicii Socialiste România
și Guvernul Republicii Filipine
cu privire la desființarea unor categorii de vize
și acordarea reciprocă de facilități în domeniul
vizelor

Manila, 12 aprilie 1976

Excelență,

Am onoarea să mă refer la discuțiile dintre reprezentanții guvernelor noastre privind acordarea reciprocă de facilități de viză pentru cetățenii celor două țări ale noastre care doresc să intre pe teritoriul celeilalte și să confirm următoarele aranjamente intervenite cu privire la acest subiect:

1. Cetățenii Republicii Socialiste România posesori de pașapoarte românești valabile vor fi liberi să intre în Republica Filipine ca turiști sau în scopuri de afaceri prin orice port de intrare auto-

rizat și să stea în țară pentru o perioadă maximă de cincizeci și nouă (59) de zile, fără a avea nevoie să obțină viză.

2. Cetățenii Republicii Filipine posesori de pașapoarte filipineze valabile vor fi liberi să intre în Republica Socialistă România ca turiști sau în scopuri de afaceri prin orice punct de intrare autorizat și să stea în țară pentru o perioadă maximă de cincizeci și nouă (59) de zile, fără a avea nevoie să obțină viză.

3. Cetățenii Republicii Socialiste România posesori de pașapoarte valabile românești diplomatice sau de serviciu și care călătoresc în misiune oficială vor solicita vizele necesare la orice ambasadă sau consulat al Filipinelor din străinătate. Astfel de vize vor fi eliberate la cerere, cu scutire de plata taxelor consulare de viză.

4. Cetățenii Republicii Filipine posesori de pașapoarte valabile filipineze diplomatice sau de serviciu și care călătoresc în misiune oficială vor solicita vizele necesare la orice ambasadă sau consulat al României în străinătate. Astfel de vize vor fi eliberate la cerere, cu scutire de plata taxelor consulare de viză.

5. În interpretarea acestei Înțelegeri, noțiunea de pașapoarte valabile românești și de pașapoarte valabile filipineze va include pașapoartele diplomatice, de serviciu și obișnuite eliberate de către autoritățile competente ale Guvernului Republicii Socialiste România și, respectiv, ale Guvernului Republicii Filipine.

6. Prevederile acestei Înțelegeri vor fi aplicate potrivit legilor și normelor naționale ale celor două guverne.

7. Fiecare Parte își rezervă dreptul de a refuza intrarea sau rămânerea în teritoriul său cetățenilor celeilalte Părți care pot fi considerați indezirabili.

8. Fiecare Parte poate suspenda temporar prezenta Înțelegere. O astfel de suspendare va fi imediat notificată celeilalte Părți.

9. Oricare din Părți poate denunța prezenta Înțelegere notificând celeilalte Părți în scris. Denunțarea va intra în vigoare la sfârșitul unei perioade de trei (3) luni de la data primirii notificării.

10. Prezenta Înțelegere va intra în vigoare la 15 mai 1975.

Am onoarea să propun ca prezenta notă și răspunsul Excelenței Voastre indicând acordul cu conținutul său să constituie o Înțelegere între Guvernele țărilor noastre.

Acceptați, Excelență, reînnoitele asigurări ale considerației mele celei mai înalte.

Excelență,

Manila, 12 aprilie 1975

Am onoarea să confirm primirea notei Excelenței Dumneavoastră din data de 12 aprilie 1975 cu următorul conținut:

„Am onoarea să mă refer la discuțiile dintre reprezentanții guvernelor noastre privind acordarea reciprocă de facilități de viză pentru cetățenii celor două țări ale noastre care doresc să

intre pe teritoriul celeilalte și să confirm următoarele aranjamente intervenite cu privire la acest subiect:

1. Cetățenii Republicii Socialiste România posesori de pașapoarte românești valabile vor fi liberi să intre în Republica Filipine ca turiști sau în scopuri de afaceri prin orice port de intrare autorizat și să stea în țară pentru o perioadă maximă de cincizeci și nouă (59) de zile, fără a avea nevoie să obțină viză.

2. Cetățenii Republicii Filipine posesori de pașapoarte filipineze valabile vor fi liberi să intre în Republica Socialistă România ca turiști sau în scopuri de afaceri prin orice punct de intrare autorizat și să stea în țară pentru o perioadă maximă de cincizeci și nouă (59) de zile, fără a avea nevoie să obțină viză.

3. Cetățenii Republicii Socialiste România posesori de pașapoarte valabile românești diplomatice sau de serviciu și care călătoresc în misiune oficială vor solicita vizele necesare la orice ambasadă sau consulat al Filipinelor din străinătate. Astfel de vize vor fi eliberate la cerere, cu scutire de plata taxelor consulare de viză.

4. Cetățenii Republicii Filipine posesori de pașapoarte valabile filipineze diplomatice sau de serviciu și care călătoresc în misiune oficială vor solicita vizele necesare la orice ambasadă sau consulat al României în străinătate. Astfel de vize vor fi eliberate la cerere, cu scutire de plata taxelor consulare de viză.

5. În interpretarea acestei Înțelegeri, noțiunea de pașapoarte valabile românești și de pașapoarte

valabile filipineze va include pașapoartele diplomatice, de serviciu și obișnuite eliberate de către autoritățile competente ale Guvernului Republicii Socialiste România și, respectiv, ale Guvernului Republicii Filipine.

6. Prevederile acestei Înțelegeri vor fi aplicate potrivit legilor și normelor naționale ale celor două guverne.

7. Fiecare Parte își rezervă dreptul de a refuza intrarea sau rămânerea în teritoriul său cetățenilor celeilalte Părți care pot fi considerați indezirabili.

8. Fiecare Parte poate suspenda temporar prezenta Înțelegere. O astfel de suspendare va fi imediat notificată celeilalte Părți.

9. Oricare din Părți poate denunța prezenta Înțelegere notificând celeilalte Părți în scris. Denunțarea va intra în vigoare la sfârșitul unei perioade de trei (3) luni de la data primirii notificării.

10. Prezenta Înțelegere va intra în vigoare la 15 mai 1975.

Am onoarea să propun ca prezenta notă și răspunsul Excelenței Voastre indicând acordul cu conținutul său să constituie o Înțelegere între Guvernele țărilor noastre.

Acceptați, Excelență, reînnoitele asigurări ale considerației mele celei mai înalte.

Am onoarea să informez pe Excelența Dumneavoastră că Guvernul Filipinez acceptă aranjamentele mai sus menționate și este de acord ca nota Dumneavoastră și prezentul răspuns să constituie o Înțelegere între Guvernele țărilor noastre.

Acceptați, Excelență, reînnoitele asigurări ale considerației mele celei mai înalte.

ÎNȚELEGERE

între Guvernul Republicii Socialiste România
și Guvernul Japoniei referitor la renunțarea
la taxele de vize și acordarea de facilități
în domeniul vizelor

Tokio, 8 aprilie 1975

Excelență,

Am onoarea să informez Excelența Voastră că Guvernul Republicii Socialiste România, în scopul facilitării relațiilor turistice, culturale și comerciale dintre Republica Socialistă România și Japonia este gata să adopte, pe bază de reciprocitate, următoarele măsuri, începând cu data de 1 mai 1975, referitor la renunțarea la taxele de vize și acordarea de facilități în domeniul vizelor, pentru anumite categorii de cetățeni japonezi care doresc să călătorească în Republica Socialistă România.

1. Următorii cetățeni japonezi care sînt în posesia unui pașaport japonez valabil și fac o cerere însoțită de documentele cerute de legile și regulamentele Republicii Socialiste România în mate-

rie, vor obține viză de intrare, ieșire sau de tranzit, cu scutire de taxă și, în principiu, în termen de pînă la trei zile de la data cererii.

- a) Membrii misiunii diplomatice japoneze în Republica Socialistă România, curierii diplomați și funcționarii guvernamentali, care sînt considerați de autoritățile de resort ale Republicii Socialiste România că intră în Republica Socialistă România, în misiune diplomatică sau altă misiune oficială, precum și membrii de familie ai persoanelor menționate mai sus.
 - b) Călătorii în tranzit.
 - c) Turiștii, participanții la manifestări sportive pentru care nu sînt remunerați, participanții la conferințe internaționale neguvernamentale și persoanele care intră în Republica Socialistă România în scopul exclusiv de a desfășura activități științifice, culturale sau educative, cu condiția ca durata șederii lor să nu depășească 60 de zile.
 - d) Persoanele care călătoresc în scopuri comerciale și sînt invitate de întreprinderi sau instituții din Republica Socialistă România, cu condiția ca durata șederii lor să nu depășească 90 de zile.
2. Guvernul Republicii Socialiste România își rezervă dreptul de a refuza intrarea sau șederea în Republica Socialistă România, cetățenilor japonezi pe care guvernul Republicii Socialiste România îi consideră indezirabili.

3. Guvernul Republicii Socialiste România poate denunța cele de mai sus printr-un preaviz scris de două luni.

Folosesc acest prilej pentru a exprima Excelenței Voastre asigurarea considerațiunii mele cele mai înalte.

Tokio, 8 aprilie 1975

Excelență,

Am onoarea să informez Excelența Voastră că Guvernul Japoniei, în scopul facilitării relațiilor turistice, culturale și comerciale dintre Japonia și Republica Socialistă România este gata să adopte, pe bază de reciprocitate, următoarele măsuri, începînd cu data de 1 mai 1975, referitor la renunțarea la taxele de vize și acordarea de facilități în domeniul vizelor, pentru anumite categorii de cetățeni români care doresc să călătorească în Japonia.

1. Următorii cetățeni ai Republicii Socialiste România care sînt în posesia unui pașaport românesc valabil și fac o cerere însoțită de documentele cerute de legile și regulamentele Japoniei în materie, vor obține viză, cu scutire de taxă și, în principiu, în termen de pînă la trei zile de la data cererii.

- a) Membrii misiunii diplomatice a Republicii Socialiste România în Japonia, curierii diplomați și funcționarii guvernamentali, care sînt considerați de autoritățile de resort ale

Guvernului Japoniei că intră în Japonia, în misiune diplomatică sau altă misiune oficială, precum și membrii de familie ai persoanelor menționate mai sus.

- b) Călătorii în tranzit.
 - c) Turiștii, participanții la manifestări sportive pentru care nu sînt remunerați, participanții la conferințe internaționale neguvernamentale și persoanele care intră în Japonia în scopul exclusiv de a desfășura activități științifice, culturale sau educative, cu condiția ca durata șederii lor să nu depășească 60 de zile.
 - d) Persoanele care călătoresc în scopuri comerciale și sînt invitate de către organizațiile publice sau particulare specificate de Guvernul Japoniei, cu condiția ca durata șederii lor să nu depășească 90 de zile.
2. Guvernul Japoniei își rezervă dreptul de a refuza intrarea sau șederea în Japonia, cetățenilor Republicii Socialiste România pe care guvernul Japoniei îi consideră indezirabili.
3. Guvernul Japoniei poate denunța cele de mai sus printr-un preaviz scris de două luni.
- Folosesc acest prilej pentru a exprima Excelenței Voastre asigurarea considerațiunii mele cele mai înalte.

ACORD

prin schimb de scrisori
între Guvernul Republicii Socialiste România
și Guvernul Republicii Ruandeze
privind unele facilități la acordarea vizelor

Excelență,

Am onoarea de a aduce la cunoștința Excelenței Voastre că, în intenția de a facilita călătoriile între Republica Socialistă România și Republica Ruandeză și de a contribui, astfel, la dezvoltarea relațiilor de prietenie și cooperare între cele două țări, Guvernul român este gata să încheie un Acord cu Guvernul Republicii Ruandeze în următorii termeni :

1. Vizele române de intrare-ieșire pentru o călătorie care să nu depășească 3 luni, precum și vizele de tranzit vor fi acordate cetățenilor Republicii Ruandeze titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, la cerere, gratuit și fără nici o altă formalitate.

2. Vizele ruandeze de intrare-ieșire pentru o perioadă care să nu depășească 3 luni, precum și vizele de tranzit vor fi acordate cetățenilor Republicii Socialiste România titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, la cerere, gratuit și fără nici o altă formalitate.

În cazul în care Guvernul ruandez ar fi de acord cu prevederile ce preced, am onoarea a sugera ca prezenta scrisoare, precum și răspunsul Excelenței Voastre, redactat în termeni similari, să fie considerate ca instrumente ale Acordului în materie între guvernele noastre.

Folosesc această ocazie pentru a Vă reînnoi, Excelență, asigurarea înaltei mele considerații.

București, 4 septembrie 1974

Excelență,

Am onoarea de a confirma primirea scrisorii Dumneavoastră din data de astăzi, care conține următoarele :

„Am onoarea de a aduce la cunoștința Excelenței Voastre că, în intenția de a facilita călătoriile între Republica Socialistă România și Republica Ruandeză și de a contribui, astfel, la dezvoltarea relațiilor de prietenie și cooperare între cele două țări, Guvernul român este gata să încheie un Acord cu Guvernul Republicii Ruandeze în următorii termeni :

1. Vizele române de intrare-ieșire pentru o călătorie care să nu depășească 3 luni, precum și vizele de tranzit vor fi acordate cetățenilor Republicii

Ruandeze titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, la cerere, gratuit și fără nici o altă formalitate.

2. Vizele ruandeze de intrare-ieșire pentru o perioadă care să nu depășească 3 luni, precum și vizele de tranzit vor fi acordate cetățenilor Republicii Socialiste România titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, la cerere, gratuit și fără nici o altă formalitate.

În cazul în care Guvernul ruandez ar fi de acord cu prevederile ce preced, am onoarea a sugera ca prezenta scrisoare, precum și răspunsul Excelenței Voastre, redactat în termeni similari, să fie considerate ca instrumente ale Acordului în materie între guvernele noastre.

Folosesc această ocazie pentru a Vă reînnoi, Excelență, asigurarea înaltei mele considerații”.

Am onoarea a face cunoscut Excelenței Voastre că Guvernul Republicii Ruandeze este de acord cu prevederile ce preced.

Folosesc această ocazie pentru a Vă reînnoi, Excelență, asigurarea înaltei mele considerații.

București, 4 septembrie 1974

III. — CONVENȚII NAVALE ȘI AERIENE

DECRETUL CONSILIULUI DE STAT

Nr. 66

din 30 mai 1975

privind ratificarea Convenției pentru reprimarea
actelor ilicite îndreptate contra securității
aviației civile, încheiată la Montreal,
la 23 septembrie 1971

Publicat în B. Of. nr. 58 din 10 iunie 1975

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează :

Articol unic. — Se ratifică Convenția pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate contra securității aviației civile, încheiată la Montreal, la 23 septembrie 1971, cu următoarea rezervă :

„Republica Socialistă România declară că nu se consideră legată de dispozițiile articolului 14, paragraful 1 al Convenției pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate contra securității aviației civile. Poziția Republicii Socialiste România este aceea că diferendele privind interpretarea sau aplicarea convenției vor fi supuse Curții Internaționale de Justiție numai cu consimțământul tuturor părților în litigiu, pentru fiecare caz în parte”.

CONVENȚIE

pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate contra securității aviației civile *

Statele părți la prezenta convenție, considerind că actele ilicite îndreptate contra securității aviației civile pun în pericol securitatea persoanelor și bunurilor, împiedică în mod serios exploatarea serviciilor aeriene și subminează încrederea popoarelor lumii în securitatea aviației civile,

considerind că atari acte le preocupă în mod serios,

considerind că, în scopul de a preveni aceste acte, trebuie să se prevadă urgent măsuri corespunzătoare în vederea pedepsirii autorilor acestora,

au convenit asupra celor ce urmează :

ARTICOLUL 1

1. Comite o infracțiune orice persoană care, în mod ilicit, cu intenție :

a) săvârșește un act de violență împotriva unei persoane aflate la bordul unei aeronave în zbor, dacă acest act este de natură să pună în pericol securitatea aeronavei;

b) distruge o aeronavă în serviciu sau îi cauzează deteriorări care o fac inaptă de zbor ori care sînt de natură să pună în pericol securitatea în zbor ;

* Traducere.

c) plasează sau face să se plaseze pe o aeronavă în serviciu, prin orice mijloc, un dispozitiv sau substanțe apte să distrugă acea aeronavă sau să-i producă deteriorări care o fac inaptă de zbor ori sînt de natură să-i pună în pericol securitatea în zbor ;

d) distruge sau deteriorează instalații sau servicii de navigație aeriană sau tulbură funcționarea acestora, dacă vreunul dintre aceste acte este de natură să pună în pericol securitatea aeronavelor în zbor ;

e) comunică o informație știind că aceasta este falsă și, prin acest fapt, pune în pericol securitatea unei aeronave în zbor.

2. Comite o infracțiune și acela care :

a) încearcă să comită una dintre infracțiunile prevăzute în paragraful 1 al prezentului articol ;

b) este complice al unei persoane care comite sau încearcă să comită vreuna dintre aceste infracțiuni.

ARTICOLUL 2

În sensul prezentei convenții :

a) o aeronavă se consideră a fi în zbor din momentul în care, imbarcarea fiind terminată, toate ușile exterioare au fost închise și pînă în momentul în care una dintre aceste uși a fost deschisă în vederea debarcării ; în caz de aterizare forțată, se consideră că zborul se continuă pînă cînd autoritatea competentă preia în sarcină aeronava, persoanele și bunurile de la bord ;

b) o aeronavă se consideră a fi în serviciu din momentul în care personalul de la sol sau echipa-

jul începe să o pregătească în vederea unui anumit zbor pînă la expirarea unui termen de 24 de ore după orice aterizare ; perioada de serviciu cuprinde în orice caz întregul timp în care aeronava se află în zbor în sensul alineatului a) din prezentul paragraf.

ARTICOLUL 3

Fiecare stat contractant se angajează să sancționeze prin pedepse severe infracțiunile prevăzute în articolul 1.

ARTICOLUL 4

1. Prezenta convenție nu se aplică aeronavelor folosite în scopuri militare, de vamă sau de poliție.

2. În cazurile prevăzute la articolul 1 paragraful 1 alineatele a), b), c) și e) prezenta convenție se aplică — în ceea ce privește atît o aeronavă în zbor internațional, cît și o aeronavă în zbor intern — dacă :

a) locul real sau cel prevăzut pentru decolarea sau aterizarea aeronavei se află în afara teritoriului statului de înmatriculare a navei, sau

b) infracțiunea a fost săvîrșită pe teritoriul altui stat decît cel de înmatriculare a aeronavei.

3. Prin derogare de la dispozițiile paragrafului 2 din prezentul articol, în cazurile prevăzute la articolul 1 paragraful 1 alineatele a), b), c) și e), prezenta convenție se aplică și atunci cînd autorul sau autorul prezumat al infracțiunii este descoperit pe teritoriul altui stat decît cel de înmatriculare a aeronavei.

4. În ceea ce privește statele menționate la articolul 9 și în cazurile prevăzute la articolul 1, paragraful 1 alineatele a), b), c) și e), prezenta convenție nu se aplică dacă locurile menționate în paragraful 2 alineatul a) din prezentul articol se află pe teritoriul unui singur stat din cele menționate în articolul 9, în afara cazului cînd infracțiunea ar fi săvîrșită sau autorul ori autorul prezumat al infracțiunii ar fi descoperit pe teritoriul altui stat.

5. În cazurile prevăzute la articolul 1 paragraful 1 alineatul d), prezenta convenție nu se aplică decît dacă instalațiile și serviciile de navigație aeriană sînt folosite pentru navigația aeriană internațională.

6. Dispozițiile paragrafelor 2, 3, 4 și 5 din prezentul articol se aplică și în cazurile prevăzute în articolul 1 paragraful 2.

ARTICOLUL 5

1. Fiecare stat contractant ia măsurile necesare pentru stabilirea competenței sale în scopul anchetării infracțiunilor, în următoarele cazuri :

a) dacă infracțiunea este săvîrșită pe teritoriul acestui stat ;

b) dacă infracțiunea este săvîrșită împotriva sau la bordul unei aeronave înmatriculate în acest stat ;

c) dacă aeronava la bordul căreia s-a comis infracțiunea aterizează pe teritoriul său și autorul prezumat al infracțiunii se află încă la bord ;

d) dacă infracțiunea este săvârșită împotriva sau la bordul unei aeronave închiriate fără echipaj unei persoane care are sediul principal al activității sale sau, în lipsă, reședința sa permanentă în acest stat.

2. Fiecare stat contractant ia, de asemenea, măsurile necesare pentru stabilirea competenței sale în scopul anchetării infracțiunilor prevăzute la articolul 1 paragraful 1 alineatele a), b) și c), precum și la paragraful 2 al aceluiași articol, în măsura în care acest paragraf privește menționatele infracțiuni, în cazul în care autorul prezumat al uneia dintre acestea se găsește pe teritoriul acestui stat, iar acesta nu efectuează extrădarea, conform articolului 8, către unul dintre statele prevăzute în paragraful 1 al prezentului articol.

3. Prezenta convenție nu înlătură competența penală exercitată în conformitate cu legile naționale.

ARTICOLUL 6

1. Dacă consideră că circumstanțele o justifică, statul contractant pe teritoriul căruia se găsește autorul sau autorul prezumat al infracțiunii asigură detenția acestuia sau ia orice alte măsuri necesare pentru a-i asigura prezența. Această detenție și aceste măsuri trebuie să fie conforme cu legislația aceluși stat; ele nu pot fi menținute decît pe perioada necesară începerii urmăririi penale sau a unei proceduri de extrădare.

2. Acest stat procedează imediat la o anchetă preliminară în vederea stabilirii faptelor.

3. Orice persoană deținută în aplicarea prevederilor paragrafului 1 din prezentul articol poate comunica imediat cu cel mai apropiat reprezentant calificat al statului a cărui naționalitate o are; orice facilități îi sînt acordate în acest scop.

4. Atunci cînd un stat pune o persoană în stare de detenție în conformitate cu prevederile prezentului articol, el înștiințează imediat despre această detenție, precum și despre împrejurările care o justifică, statele menționate la articolul 5 paragraful 1, statul a cărui naționalitate o are persoana deținută și, dacă consideră oportun, orice alte state interesate. Statul care procedează la ancheta preliminară prevăzută la paragraful 2 din prezentul articol comunică neîntîrziat concluziile statelor menționate mai sus și le indică dacă înțelege să-și exercite competența.

ARTICOLUL 7

Statul contractant pe teritoriul căruia este descoperit autorul prezumat al unei infracțiuni, în cazul cînd nu procedează la extrădarea acestuia, supune cazul, fără nici o excepție și indiferent dacă infracțiunea a fost sau nu săvârșită pe teritoriul său, autorităților sale care au competența de a exercita acțiunea penală. Aceste autorități hotărăsc în aceleași condițiuni ca și pentru celelalte infracțiuni de drept comun cu caracter grav, potrivit legilor acestui stat.

ARTICOLUL 8

1. Infracțiunile sînt de plin drept socotite ca fiind caz de extrădare în orice tratat de extrădare încheiat între statele contractante. Statele contractante se angajează să includă infracțiunile ca fiind caz de extrădare în orice convenție de extrădare pe care ar încheia-o între ele.

2. În cazul în care un stat contractant care condiționează extrădarea de existența unei convenții este sesizat cu o cerere de extrădare din partea unui alt stat contractant cu care nu a încheiat convenție de extrădare, acesta are latitudinea de a considera prezenta convenție ca temei juridic al extrădării în ceea ce privește infracțiunile. Extrădarea este supusă celorlalte condiții prevăzute de dreptul statului căruia i-a fost adresată cererea.

3. Statele contractante care nu condiționează extrădarea de existența unei convenții socotesc infracțiunea ca un caz de extrădare între ele, în condițiile definite de dreptul statului căruia i-a fost adresată cererea.

4. În scopul extrădării între statele contractante, se va considera că infracțiunile au fost comise atît la locul săvîrșirii lor, cît și pe teritoriul statelor care trebuie să stabilească competența lor potrivit articolului 5 paragraful 1 alineatele b), c) și d).

ARTICOLUL 9

Statele contractante care înființează pentru transportul aerian organizații de exploatare în comun sau organisme internaționale de exploatare și

care exploatează aeronave făcînd obiectul unei înmatriculări comune sau internaționale desemnează pentru fiecare aeronavă, în funcție de împrejurări, statul care exercită competența și care va avea atribuțiile statului de înmatriculare în sensul prezentei convenții. Ele vor înștiința despre această desemnare Organizației Aviației Civile Internaționale, care va informa despre aceasta toate statele părți la prezenta convenție.

ARTICOLUL 10

1. Statele contractante se angajează, conform dreptului internațional și național, să depună eforturi pentru a lua măsuri raționale în scopul prevenirii săvîrșirii infracțiunilor prevăzute în articolul 1.

2. Atunci cînd zborul unei aeronave a fost întîrziat sau întrerupt din cauza comiterii uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolul 1, statul contractant pe teritoriul căruia se găsesc aeronava, pasagerii sau echipajul facilitează pasagerilor și echipajului continuarea călătoriei cît mai curînd posibil. El restituie fără întîrziere aeronava și încărcătura sa celor ce au dreptul să le dețină.

ARTICOLUL 11

1. Statele contractante acordă cea mai largă asistență judiciară posibilă în orice procedură penală privind infracțiunile menționate. În toate cazurile, legea aplicabilă pentru executarea unei cereri de asistență este aceea a statului căruia i se adresează cererea.

2. Dispozițiile paragrafului 1 din prezentul articol nu aduc atingere obligațiilor decurgând din dispozițiile oricărei alte convenții bilaterale sau multilaterale prin care se reglementează, total sau parțial, domeniul asistenței judiciare în materie penală.

ARTICOLUL 12

Dacă vreunul dintre statele contractante are motive să creadă că se va comite o infracțiune din cele prevăzute la articolul 1, el transmite, potrivit dispozițiilor legislației sale naționale, toate datele utile pe care le posedă, statelor pe care le apăsiază că se încadrează în articolul 5, paragraful 1.

ARTICOLUL 13

Statele contractante comunică cât mai curând posibil Consiliului Organizației Aviației Civile Internaționale, potrivit dispozițiilor legislației sale naționale, orice informații de care dispun privind:

- a) împrejurările săvârșirii infracțiunii;
- b) măsurile luate în aplicarea articolului 10 paragraful 2;
- c) măsurile luate în legătură cu autorul sau autorul prezumat al infracțiunii și, în special, rezultatul unei proceduri de extrădare sau al oricărei alte proceduri judiciare.

ARTICOLUL 14

1. Orice diferend între statele contractante în legătură cu interpretarea sau aplicarea prezentei convenții care nu poate fi soluționat pe cale de

negocieri este supus arbitrajului, la cererea unuia dintre aceste state. Dacă timp de 6 luni de la data cererii de arbitraj părțile nu reușesc să se pună de acord asupra organizării arbitrajului, oricare dintre ele poate să supună diferendul Curții Internaționale de Justiție, formulând o cerere în conformitate cu statutul curții.

2. Fiecare stat va putea, în momentul semnării, ratificării sau aderării la convenție, să declare că nu se consideră legat de dispozițiile paragrafului precedent. Celelalte state contractante nu vor fi legate de dispozițiile paragrafului 1 față de acel stat contractant care a formulat o atare rezervă.

3. Statul contractant care a formulat o rezervă potrivit dispozițiilor paragrafului precedent va putea oricând să renunțe la această rezervă printr-o notificare adresată guvernelor depozitare.

ARTICOLUL 15

1. Prezenta convenție va fi deschisă pentru semnare la 23 septembrie 1971, la Montreal, de către statele participante la Conferința internațională de drept aerian, ținută la Montreal la 8—23 septembrie 1971, denumită mai jos „Conferința de la Montreal”. După 10 octombrie 1971 ea va fi deschisă pentru semnare din partea tuturor statelor, la Washington, Londra și Moscova. Orice stat care nu a semnat convenția înaintea intrării ei în vigoare potrivit paragrafului 3 din prezentul articol va putea adera la aceasta oricând.

2. Prezenta convenție este supusă ratificării statelor semnatare. Instrumentele de ratificare și cele

de aderare vor fi depuse pe lingă guvernele Statelor Unite ale Americii, Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, care se desemnează ca guverne depozitare.

3. Convenția va intra în vigoare după 30 de zile de la data depunerii instrumentelor de ratificare din partea a zece state semnatare care au participat la Conferința de la Montreal.

4. Pentru celelalte state convenția intră în vigoare la data intrării sale în vigoare conform paragrafului 3 din prezentul articol sau după 30 de zile de la data depunerii instrumentului respectiv de ratificare sau de aderare, dacă această dată este ulterioară primei.

5. Guvernele depozitare vor informa neîntirziat toate statele care vor semna sau vor adera la prezenta convenție despre data fiecărei semnări, data depunerii fiecărui instrument de ratificare sau de aderare, despre data intrării în vigoare a convenției, precum și despre orice alte comunicări.

6. La intrarea în vigoare convenția va fi înregistrată de către guvernele depozitare conform dispozițiilor articolului 102 din Carta Națiunilor Unite și ale articolului 83 din Convenția referitoare la aviația civilă internațională (Chicago, 1944).

ARTICOLUL 16

1. Oricare dintre statele contractante poate să denunțe prezenta convenție printr-o notificare scrisă adresată guvernelor depozitare.

2. Denunțarea va avea efect după 6 luni de la data la care notificarea va fi primită de guvernele depozitare.

Drept care subsemnații plenipotențari, legal autorizați, au semnat prezenta convenție.

Încheiată la Montreal la douăzeci și trei septembrie anul o mie nouă sute șaptezeci și unu, în trei exemplare originale, cuprinzând fiecare patru texte autentice, redactate în limbile franceză, engleză, spaniolă și rusă.

DECRETUL CONSILIULUI DE STAT

Nr. 25

din 3 februarie 1976

pentru ratificarea Convenției nr. 108
privind actele naționale de identitate
pentru personalul navigant, adoptată la Geneva
la 13 mai 1958 de Conferința generală
a Organizației Internaționale a Muncii

Publicat în B. Of. nr. 10 din 9 februarie 1976

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează :

Articol unic. — Se ratifică Convenția nr. 108
privind actele naționale de identitate pentru per-
sonalul navigant, adoptată la Geneva la 13 mai
1958 de Conferința generală a Organizației Inter-
naționale a Muncii.

CONVENȚIA Nr. 108

privind actele naționale de identitate pentru
personalul navigant *

Conferința generală a Organizației Internațio-
nale a Muncii, convocată la Geneva de către Con-
siliul de administrație al Biroului Internațional al
Muncii și reunindu-se la 29 aprilie 1958 în cea
de-a 41-a sesiune a sa,

după ce a hotărît să adopte diferite propuneri
referitoare la recunoașterea reciprocă sau interna-
țională a unui act de identitate național pentru
personalul navigant, problemă care constituie al
șaptelea punct al ordinii de zi a sesiunii,

după ce a hotărît ca aceste propuneri să ia forma
unei convenții internaționale,

a adoptat azi, treisprezece mai una mie nouă
sute cincizeci și opt, convenția de mai jos, denu-
mită *Convenție privind actele de identitate pentru
personalul navigant, 1958* :

ARTICOLUL I

1. Prezenta convenție se aplică fiecărui marinar
utilizat, în indiferent ce calitate, la bordul oricărei
nave, în afara navelor de război, care este înma-
triculată pe un teritoriu pentru care această con-
venție este în vigoare și care este în mod normal
afectată navigației maritime.

2. În cazul în care ar exista vreo îndoială cu
privire la problema de a ști dacă anumite cate-

* Traducere

gorii de persoane trebuie să fie considerate personal navigant, în sensul prezentei convenții, această problemă va fi soluționată, în fiecare țară, de către autoritatea competentă, după consultarea organizațiilor armatorilor și ale personalului navigant interesate.

ARTICOLUL 2

1. Orice stat membru pentru care prezenta convenție este în vigoare va elibera fiecăruia dintre cetățenii săi, exercitând profesia de marinar, la cererea sa, un „act de identitate pentru personal navigant”, conform prevederilor art. 4 de mai jos. Cu toate acestea, în cazul când nu ar fi posibil să se elibereze un astfel de document anumitor categorii de personal navigant, numitul stat membru va putea elibera, în locul menționatului document, un pașaport specificând că titularul este marinar și având, în sensul prezentei convenții, aceleași efecte ca și actul de identitate pentru personalul navigant.

2. Orice stat membru pentru care prezenta convenție este în vigoare va putea elibera un act de identitate pentru personalul navigant oricărui marinar utilizat la bordul unei nave înmatriculate pe teritoriul său sau înscris la un birou de plasare de pe teritoriul său, dacă cel interesat cere aceasta.

ARTICOLUL 3

Actul de identitate al personalului navigant va fi păstrat întotdeauna de către marinar.

ARTICOLUL 4

1. Actul de identitate pentru personalul navigant va fi întocmit după un model simplu; el va fi confecționat dintr-un material rezistent și se va prezenta astfel încît orice modificare să poată fi cu ușurință observată.

2. Actul de identitate pentru personalul navigant va indica numele și calitatea autorității care l-a eliberat, data și locul eliberării și va conține o declarație stabilind că acest document este un act de identitate pentru personalul navigant potrivit prezentei convenții.

3. Actul de identitate pentru personalul navigant va conține următoarele date referitoare la titular:

- a) numele întreg (prenumele și numele de familie, dacă este cazul);
- b) data și locul nașterii;
- c) naționalitatea;
- d) semnalmente;
- e) fotografia;

f) semnătura titularului sau, dacă acesta este incapabil să semneze, o amprentă a degetului mare.

4. Dacă un stat membru eliberează un act de identitate pentru personalul navigant unui marinar străin, el nu va fi obligat să înscrie nici o declarație privind naționalitatea respectivului marinar. De altfel, o asemenea declarație nu va constitui o dovadă concludentă a naționalității sale.

5. Orice limitare a duratei de valabilitate a unui act de identitate pentru personalul navigant va fi clar indicată în document.

6. Sub rezerva prevederilor conținute în paragrafele precedente, forma și cuprinsul exacte ale actului de identitate pentru personalul navigant vor fi determinate de către statul membru care îl eliberează, după consultarea organizațiilor armatorilor și ale personalului navigant interesate.

7. Legislația națională va putea să impună înscrierea unor informații complementare în actul de identitate pentru personalul navigant.

ARTICOLUL 5

1. Orice marinar care este deținătorul unui act de identitate pentru personalul navigant, valabil eliberat de către autoritatea competentă a unui teritoriu pentru care prezenta convenție este în vigoare, va fi reprimis pe menționatul teritoriu.

2. Cel interesat va trebui de asemenea să fie reprimis pe teritoriul avut în vedere în paragraful precedent în timpul unei perioade de cel puțin un an după data eventualei expirări a valabilității actului de identitate pentru personalul navigant al cărui titular este.

ARTICOLUL 6

1. Orice stat membru va autoriza intrarea dintr-un teritoriu, pentru care prezenta convenție este în vigoare, a oricărui marinar posesor al unui act de identitate pentru personalul navigant, valabil, în cazul când această intrare este solicitată pentru o permisie la uscat, cu durată temporară în timpul escalei navei.

2. Dacă actul de identitate pentru personalul navigant conține spații libere pentru înscrierile corespunzătoare, orice stat membru va trebui, de asemenea, să permită intrarea dintr-un teritoriu, pentru care prezenta convenție este în vigoare, a oricărui marinar posesor al unui act de identitate pentru personalul navigant, valabil, atunci când intrarea este solicitată de către cel interesat:

a) pentru a fi îmbarcat la bordul navei sale sau pentru a fi transferat pe o altă navă;

b) pentru a trece în tranzit în scopul de a-și ajunge nava într-o altă țară sau în scopul de a fi repatriat;

c) în orice alt scop aprobat de către autoritățile statului interesat.

3. Înainte de a autoriza intrarea pe teritoriul său pentru unul dintre motivele enumerate în paragraful precedent, orice stat membru va putea pretinde o dovadă satisfăcătoare, inclusiv un act scris, din partea marinarului, armatorului sau agentului interesat, sau a consulului interesat, asupra intenției marinarului și a faptului că el este în măsură să-și pună în aplicare proiectul. Statul membru va putea de asemenea să limiteze durata șederii marinarului la o perioadă considerată rezonabilă în raport cu scopul șederii.

4. Prezentul articol nu trebuie să fie interpretat în sensul unei restringeri a dreptului oricărui stat membru de a împiedica intrarea sau șederea pe teritoriul său a unei persoane oarecare.

ARTICOLUL 7

Ratificările formale ale prezentei convenții vor fi comunicate directorului general al Biroului Internațional al Muncii, care le va înregistra.

ARTICOLUL 8

1. Prezenta convenție nu va angaja decât statele membre ale Organizației Internaționale a Muncii ale căror ratificări vor fi înregistrate de către directorul general.

2. Ea va intra în vigoare după douăsprezece luni de la înregistrarea de către directorul general a primelor două ratificări din partea statelor membre.

3. Drept urmare, această convenție va intra în vigoare, pentru fiecare stat membru, după douăsprezece luni de la data la care ratificarea sa va fi fost înregistrată.

ARTICOLUL 9

1. Orice stat membru care a ratificat prezenta convenție poate să o denunțe la expirarea unei perioade de zece ani de la data intrării în vigoare inițiale a convenției printr-un act comunicat directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrat de către acesta. Denunțarea nu va avea efect decât la un an de la data înregistrării sale.

2. Orice stat membru care a ratificat prezenta convenție și care în termen de un an de la expirarea perioadei de zece ani, menționată în paragraful precedent, nu va face uz de dreptul de a o

denunța, prevăzut în prezentul articol, se va angaja pentru o nouă perioadă de zece ani și, în consecință, va putea denunța prezenta convenție la expirarea fiecărei perioade de zece ani, în condițiile prevăzute în prezentul articol.

ARTICOLUL 10

1. Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va notifica tuturor statelor membre ale Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea tuturor ratificărilor și denunțurilor care îi vor fi comunicate de către membrii organizației.

2. Notificând statelor membre ale organizației înregistrarea celei de-a doua ratificări care îi va fi fost comunicată, directorul general va atrage atenția statelor membre ale organizației asupra datei la care prezenta convenție va intra în vigoare.

ARTICOLUL 11

Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va comunica secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, în scopul înregistrării, conform articolului 102 din Carta Națiunilor Unite, informații complete în legătură cu toate ratificările și toate actele de denunțare pe care le va fi înregistrat conform articolelor precedente.

ARTICOLUL 12

Ori de cîte ori va considera necesar, Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii va prezenta conferinței generale un raport asupra

aplicării prezentei convenții și va examina dacă este cazul să înscrie pe ordinea de zi a conferinței problema revizuirii ei totale sau parțiale.

ARTICOLUL 13

În cazul în care conferința va adopta o nouă convenție privind revizuirea totală sau parțială a prezentei convenții și dacă noua convenție nu dispune altfel:

a) ratificarea de către un stat membru a noii convenții privind revizuirea atrage, de plin drept, fără a se mai ține seama de prevederile art. 9 de mai sus, denunțarea imediată a prezentei convenții, sub rezerva ca noua convenție să fi intrat în vigoare;

b) cu începere de la data intrării în vigoare a noii convenții privind revizuirea, prezenta convenție încetează să mai fie deschisă ratificării statelor membre.

Prezenta convenție va rămâne în orice caz în vigoare în forma și cu conținutul său pentru statele membre care o vor fi ratificat, dar care nu vor ratifica convenția privind revizuirea.

ARTICOLUL 14

Versiunile franceză și engleză ale textului prezentei convenții au aceeași valabilitate.

Partea a II-a

TRECEREA FRONTIEREI

I. — CONTROL TRECERI FRONTIERĂ

DECRETUL Nr. 443
din 20 noiembrie 1972
privind navigația civilă

Publicat în B. Of. nr. 132 din 23 noiembrie 1972

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează :

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. — Activitatea de navigație civilă a Republicii Socialiste România se desfășoară după cum urmează :

1. Transporturile publice de călători și mărfuri pe apă, precum și prestațiile auxiliare în apele naționale în legătură cu această activitate se efectuează prin unități economice și instituții de stat din subordinea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

2. Transporturile pe apă în interes propriu se efectuează de :

a) unități economice, organe și instituții de stat, care utilizează transportul pe apă numai ca activitate internă accesorie, direct legată de realizarea obiectului propriu de activitate;

b) organizații cooperatiste, alte organizații obștești și alte persoane juridice care utilizează transportul pe apă în condițiile prevăzute la litera a;

c) persoane fizice, pentru satisfacerea cerințelor proprii de transport pe apă, pentru sport sau agrement.

Unitățile economice, organele și instituțiile de stat prevăzute la litera a, precum și organizațiile și persoanele juridice prevăzute la litera b pot efectua transporturi publice de călători sau mărfuri pe apă numai cu autorizația Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor și cu aplicarea tarifelor republicane.

3. Activitatea de prestări de servicii în porturi și operațiunile privind navlosirea, agenturarea și aprovizionarea navelor, indiferent de pavilion, se efectuează de unități economice sau de organizații cooperatiste, stabilite prin hotărâre a Consiliului de Miniștri.

Art. 2. — Supravegherea și controlul navigației în apele naționale, precum și a navigației navelor sub pavilion român aflate în marea liberă, se exercită de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, prin Inspectoratul de navigație civilă și prin căpitaniile de port.

Supravegherea și controlul navigației pentru sport, agrement sau de interes local pe lacurile și celelalte ape interioare, cu excepția lacurilor mari-

time și Dunării, se pot exercita și de comitetele executive ale consiliilor populare, cu autorizarea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Art. 3. — Urmărirea asigurării condițiilor tehnice de navigabilitate pentru navele române sau străine, aflate în proiectare, în construcție, reparație sau în navigație în apele naționale, se exercită prin Registrul naval român, organizație economică de stat de specialitate, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Art. 4. — Apele naționale navigabile ale Republicii Socialiste România sînt formate din marea teritorială și apele interioare navigabile.

Regimul și întinderea mării teritoriale se stabilesc prin lege.

În sensul prezentului decret, constituie ape interioare navigabile ale Republicii Socialiste România:

a) fluviile, riurile, canalurile și lacurile, situate în interiorul teritoriului Republicii Socialiste România, pe porțiunile navigabile;

b) apele navigabile de frontieră, de la malul român pînă la linia de frontieră;

c) apele maritime considerate, potrivit legii, ape interioare.

Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, cu avizul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, stabilește nominal și pe porțiuni apele navigabile din Republica Socialistă România. Pentru apele de frontieră se va ține seama și de înțelegerile privind regimul frontierei de stat, încheiate cu statele vecine.

Art. 5. — Constituie zonă maritimă, fluvială sau a altor căi navigabile fișia de teren situată în lungul țărmului mării teritoriale sau al apelor interioare navigabile, pe o lățime de 20 metri.

Pentru motive justificate, în unele locuri, lățimea zonei maritime, fluviale sau a altor căi navigabile poate fi mărită de ministrul transporturilor și telecomunicațiilor, cu acordul ministerelor și al celorlalte organe centrale ale administrației de stat interesate.

În porturi, zona maritimă, fluvială sau a altor căi navigabile coincide cu incinta portuară.

Art. 6. — Regulile de navigație și accesul în unele sectoare din marea teritorială, din apele interioare și în porturi, care interesează apărarea și securitatea statului, precum și delimitarea și regimul porțiunilor din zona maritimă, fluvială sau a altor căi navigabile care au același caracter, se stabilesc prin reglementări speciale.

CAPITOLUL II

DESPRE MIJLOACELE DE TRANSPORT PE APA

Secțiunea I

Despre nave în general

Art. 7. — Nava este mijlocul de navigație utilizat pentru realizarea activității de transport și a altor servicii pe apă.

Sînt nave, în înțelesul prezentului decret, navele maritime, fluviale și alte nave de navigație inte-

rioară, inclusiv ambarcațiunile mici, precum și aparatele plutitoare cum ar fi drăgi, elevatoare, macarale plutitoare și altele asemenea, cu sau fără propulsie.

Art. 8. — Construcțiile plutitoare care în mod normal nu sînt destinate deplasării sau efectuării lucrărilor speciale pe calea navigabilă, cum ar fi docuri, debarcadere, hangare pentru nave și altele asemenea, sînt considerate instalații plutitoare.

Art. 9. — Fac parte din navă instalațiile, mașinile și motoarele care dau propulsie navei sau produc o altă acțiune mecanică, cu mecanismele și mijloacele necesare transmiterii acestei acțiuni, toate obiectele necesare navigației, diferitelor manevre, siguranței navei, salvării vieții umane, igienei și exploatării potrivit destinației navei, chiar cînd acestea ar fi scoase de pe navă un oarecare timp, precum și proviziile.

Art. 10. — Orice navă trebuie să aibă actele de bord cerute de lege, precum și pe cele prevăzute în convențiile internaționale la care Republica Socialistă România este parte.

Navele sub pavilion străin trebuie să aibă la bord, la intrarea în apele și în porturile românești, actele cerute de legile lor naționale și de convențiile internaționale la care sînt parte atît Republica Socialistă România, cît și statul de pavilion al navei.

Se recunosc ca valabile actele de bord și brevetele membrilor echipajului, eliberate de organele competente ale țării de pavilion, navelor sub pavilion străin și echipajelor acestora.

Art. 11. — Dreptul de vizită, inspecție, intervenție și de a efectua cercetări pe o navă străină ce se află în porturi și în apele românești se exercită potrivit legii române, precum și în conformitate cu convențiile internaționale la care Republica Socialistă România este parte.

Secțiunea a II-a

Transmiterea și constituirea de drepturi reale asupra navelor

Art. 12. — Navele proprietate de stat se atribuie în administrarea directă a unităților economice, organelor și instituțiilor de stat. Ele pot fi transmise în proprietate sau în folosință organizațiilor cooperatiste și altor organizații obștești, în condițiile prevăzute de lege.

Organizațiile cooperatiste și celelalte organizații obștești pot dobîndi și transmite proprietatea asupra navelor.

Persoanele fizice pot dobîndi și transmite în proprietate și pot da sau primi în folosință numai nave destinate satisfacerii cerințelor personale pentru transport în interes propriu, sport sau agrement. În situații speciale, cu aprobarea Consiliului de Miniștri, persoanele fizice pot dobîndi drepturi și asupra altor categorii de nave.

Condițiile în care are loc dobîndirea și transmiterea dreptului de proprietate asupra navelor, precum și constituirea sau transmiterea oricăror drepturi reale asupra acestora, sînt cele prevăzute de dispozițiile legale.

Art. 13. — Navele sub pavilion român pot fi transmise în proprietate persoanelor juridice sau fizice străine, cu aprobarea Consiliului de Miniștri în cazul navelor proprietate de stat, iar în celelalte cazuri, cu autorizarea acestuia.

Navele proprietate a persoanelor fizice, destinate satisfacerii cerințelor personale pentru transport în interes propriu, sport sau agrement, pot fi transmise în proprietate persoanelor juridice sau fizice străine ori grevate cu drepturi reale în beneficiul acestora, cu autorizarea căpităniilor de port sau a comitetelor executive ale consiliilor populare în cazul prevăzut la art. 2 alin. 2.

Secțiunea a III-a

Inscrierea navelor și transcrierea constituirii, transmiterii și stingerii drepturilor reale asupra navelor

Art. 14. — Dobîndirea și transmiterea dreptului de proprietate asupra navelor, precum și constituirea, transmiterea ori stingeria altor drepturi reale asupra acestora se transcriu în registrele matricole sau de evidență, prevăzute la art. 18, ținute de căpităniile de port sau, după caz, de comitetele executive ale consiliilor populare, făcîndu-se totodată mențiune și pe actul de naționalitate sau carnetul de ambarcațiune.

Art. 15. — Contractul de construcție de nave va fi transcris în registrele de nave în construcție ale căpităniei portului în raza căreia se află șantierul naval.

În aceste registre se vor transcrie și eventualele transmițeri de proprietate, precum și constituirile și stingerile de drepturi reale asupra navelor, intervenite până la obținerea actelor de naționalitate.

Art. 16. — Pentru cunoașterea transmițerii sau constituirii de drepturi reale asupra navelor și pentru stabilirea actelor de bord ce trebuie să le posedă, evidența navelor se ține avându-se în vedere împărțirea lor în următoarele categorii:

a) categoria I cuprinde navele cu propulsie proprie cu o putere mai mare de 45 c.p., velierele construite pentru călătorii de lungă durată și navele cu sau fără propulsie cu o capacitate de încărcare de peste 10 tone metrice, inclusiv aparatele plutitoare fără propulsie cu deplasament de peste 15 tone;

b) categoria a II-a cuprinde toate celelalte nave.

Art. 17. — Fiecare navă autopropulsată din categoria I trebuie să aibă un nume, care să o distingă de celelalte nave.

Navele fără propulsie din categoria I, precum și navele din categoria a II-a, trebuie să poarte un număr de identificare.

Numele sau, după caz, numărul atribuit va fi înscris în evidențe, precum și pe corpul navei.

La atribuirea numelui sau numărului de identificare a navei se vor avea în vedere și prevederile convențiilor cu privire la regimul frontierei de stat, încheiate între Republica Socialistă România și statele vecine.

Numele sau numărul și modul de înscriere pe corp și suprastructură a acestora se stabilesc de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, potrivit legii.

Art. 18. — Înscrierea navelor în evidențe se face după cum urmează:

a) Navele de naționalitate română care fac parte din categoria I se înscriu în registre matricole.

La cererea de înscriere în registrul matricol se vor anexa actele de dobândire a navei, inclusiv actul de radiere a înscrierilor anterioare, dacă este cazul, actele de verificare și atestare a stării tehnice a construcției navei, autorizările de lansare la apă și de navigație, precum și actele de tonaj și fotografiile navei.

Inspectoratul de navigație civilă ține o evidență centralizată a înmatriculării navelor din categoria I.

b) Navele de naționalitate română care fac parte din categoria a II-a se înscriu în registre de evidență.

La cererea de înscriere în registrul de evidență se vor anexa actele de dobândire, inclusiv actul de radiere a înscrierilor anterioare, dacă este cazul, actul de constatare a stării tehnice a navei, cu caracteristicile ei, iar la cele cu motor, și fotografiile navei.

Art. 19. — Scoaterea din evidență a navelor se face prin menționarea în registru a cauzelor care au determinat-o, cum ar fi pierderea naționalității române, desmembrare, pierderea navei în urma unui naufragiu, incendiu, eșuare sau alte împrejurări.

În caz de pierdere a naționalității române, transcrierea transmiterii de proprietate nu se poate face decât după predarea la căpitănia portului a certificatului de naționalitate română și a celorlalte acte de bord.

Art. 20. — Regimul de înscriere a navelor și de transcriere a transmiterii, constituirii sau stingerii drepturilor reale asupra navelor se aplică și instalațiilor plutitoare, acestea fiind considerate de categoria I în cazul când depășesc 15 tone deplasament și de categoria a II-a când au deplasamentul până la 15 tone inclusiv.

Art. 21. — Constituirile ori transmiterile de drepturi reale asupra navelor și instalațiilor plutitoare, precum și stingerea acestor drepturi, care nu sînt transcrise în evidențele de înmatriculare potrivit art. 14, 15 și 20, nu sînt opozabile față de terți.

Art. 22. — Organele care țin registrele matricole și pe cele de evidență eliberează certificate privind mențiunile cuprinse în aceste registre, la cererea celor interesați.

Secțiunea a IV-a

Naționalitatea navelor și dreptul de a purta pavilionul român

Art. 23. — Navele constituind mijloace de transport de stat, cele proprietatea organizațiilor cooperative și a altor organizații obștești române, precum și cele proprietate personală a cetățenilor români, au naționalitatea română.

Naționalitatea navei trebuie să rezulte din actele ei de bord.

Art. 24. — Naționalitatea română a navelor se pierde prin transmiterea proprietății acestora unei persoane fizice ori juridice străine.

Art. 25. — Navele care au naționalitatea română arborează pavilionul român; ele nu pot naviga și sub pavilionul altui stat.

Art. 26. — Navele române, nou construite ori dobîndite de la persoane fizice sau juridice străine, pot naviga sub pavilion român în perioada de la lansarea la apă sau de la încheierea actului de dobîndire pînă la eliberarea certificatului de naționalitate în urma înscrierii lor în evidențele de înmatriculare, cu permis provizoriu eliberat de căpitănia portului de plecare, în cazul în care nava se află într-un port român, ori de oficiul consular sau de secția consulară a misiunii diplomatice a Republicii Socialiste România în cazul cînd locul de plecare a navei este în străinătate.

CAPITOLUL III

DESPRE PERSONALUL DE NAVIGAȚIE

Secțiunea I

Dispoziții generale privind personalul de navigație

Art. 27. — Personalul care participă la realizarea activităților de navigație civilă este alcătuit din personal navigant (marinari) și personal de uscat.

Este marinar de navigație civilă orice persoană care îndeplinește condițiile de calificare profesională cerute pentru prestarea unuia din serviciile la bord, posedă carnet de marinar și este înscris ca personal navigant în registrele matricole ale unei căpităanii de port.

Art. 28. — Personalul navigant îmbarcat este alcătuit din totalitatea marinarilor care îndeplinesc o funcție la bordul unei nave și sînt înscrși în rolul de echipaj al acesteia.

Pentru exercitarea fiecăruia din serviciile la bord este necesară îndeplinirea unor condiții de vîrstă, studii, stagiu și brevet sau certificat de capacitate, precum și a unor condiții psiho-fiziologice, corespunzătoare funcției, stabilite de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Pentru persoanele fizice care exercită activități de navigație pe ambarcațiuni pentru sport, agrement sau pentru transport în interes propriu, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor va stabili porțiunile din apele naționale navigabile pentru folosirea cărora este necesară îndeplinirea condițiilor prevăzute pentru personalul navigant de pe navele comerciale, tehnice și cele pentru servicii necomerciale și posedarea unui permis de conducere de ambarcațiune.

Art. 29. — Personalul de specialitate al șantierelor care participă la efectuarea probelor navelor nou construite sau ieșite din reparații va fi îmbarcat, pe perioada probelor, fără a poseda carnet de marinar.

Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor va stabili personalul navigant care trebuie să fie

îmbarcat pe aceste nave, pe perioada probelor, în afara personalului de specialitate al șantierului constructor.

Art. 30. — Îmbarcarea în interesul navigației și a altor persoane decît cele care formează echipajul navei se va autoriza, de la caz la caz, de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, cu avizul organelor interesate.

Art. 31. — Statutul juridic al personalului de uscat este cel al personalului unității economice, organului sau instituției de stat ori al organizației cooperatiste sau obștești în care acesta își desfășoară activitatea.

Secțiunea a II-a

Despre echipajul navelor

Art. 32. — Personalul navigant îmbarcat, inclusiv comandantul navei, formează echipajul navei și se împarte, pe locuri de muncă, astfel :

- a) de punte ;
- b) de mașini ;
- c) de telecomunicații ;
- d) medico-sanitar ;
- e) administrativ și auxiliar.

Art. 33. — Din punct de vedere al ierarhiei, echipajul se împarte astfel :

- comandant ;
- navigatori cu brevete (ofițeri) ;
- navigatori cu certificat de capacitate ;
- alți membri de echipaj.

Structura ierarhiei și atribuțiile funcțiilor la bordul navelor se stabilesc de Ministerul Trans-

porturilor și Telecomunicațiilor prin regulamentul serviciului la bordul navelor.

Art. 34. — Funcțiile ce pot fi îndeplinite pe baza brevetelor sau a certificatelor de capacitate sînt numai cele prevăzute în aceste acte.

Art. 35. — Brevetele și certificatele de capacitate se obțin după trecerea unui examen, dat în fața unei comisii stabilite de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor care va funcționa în cadrul Inspectoratului de navigație civilă.

Îmbarcarea marinarilor care au întrerupt serviciul la bord pe o perioadă mai mare de 5 ani se va putea face numai după reconfirmarea brevetului sau a certificatului de capacitate, acordată de către autoritatea emitentă. Dacă sînt indicii că, după această întrerupere, cel care solicită reluarea serviciului la bord nu mai corespunde funcției avute, acesta este obligat să se prezinte, la alegerea sa, la examenul prevăzut pentru brevetul sau certificatul de capacitate al funcției avute ori al altei funcții echivalente sau inferioare, cu respectarea condițiilor de vîrstă, studii și stagiu stabilite pentru obținerea brevetului sau certificatului de capacitate al funcției respective.

Art. 36. — În vederea trecerii examenului pentru obținerea unui brevet sau certificat de capacitate, personalul navigant are dreptul să se prezinte numai la trei sesiuni pentru același brevet sau certificat de capacitate.

Art. 37. — Personalul care îndeplinește funcții permanente specifice pe navele specializate pen-

tru activități industriale, pescărești, utilitare sau de cercetare științifică face parte din echipajul navei.

Ierarhia în echipaj și modul de desfășurare a serviciului specific al acestui personal se stabilesc de ministerul sau organizația centrală care are în subordine unitatea căreia îi aparține nava, cu acordul Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Art. 38. — Echipajul navelor sub pavilion român va fi format din cetățeni români.

Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor poate autoriza angajarea prin contract, pe perioade determinate, de specialiști străini pentru funcții la bordul navelor sub pavilion român, atunci cînd aceasta este impusă de caracteristicile tehnice ale echipamentelor instalate pe navă.

În cazul în care prin convenții internaționale la care statul român este parte s-a prevăzut posibilitatea angajării unor străini în echipajul navelor sub pavilion român, echipajul acestor nave va putea fi alcătuit, în parte sau în totalitate, din străini, cu excepția comandantului.

Art. 39. — Pentru personalul prevăzut la art. 37, autorizarea pentru angajare de specialiști străini se dă, în condițiile articolului precedent, de ministerul sau alt organ central al administrației de stat căruia îi aparține nava, cu acordul Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Art. 40. — În caz de forță majoră ivit în timpul navigației, comandantul navei va putea completa

echipajul cu marinari străini, care îndeplinesc condițiile de capacitate profesională cerute de legea română.

Marinarii străini angajați în condițiile alin. 1 precedent vor avea aceleași drepturi și obligații profesionale și disciplinare ca și marinarii cetățeni români.

Personalul străin angajat în cazul prevăzut de alin. 1 va fi înlocuit cu personal român în primul port național în care nava va rămâne mai mult de 24 de ore, menționându-se debarcarea în rolul de echipaj al navei și în carnetul de marinar.

Dacă prin contractul de muncă nu se prevede altfel, beneficiarul serviciilor prestate va readuce personalul străin astfel înlocuit la portul de îmbarcare.

Art. 41. — Angajările de marinari cetățeni români pe nave străine se pot face cu aprobarea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Secțiunea a III-a

Drepturi și obligații ale personalului navigant

Art. 42. — Încheierea, modificarea și desfacerea contractului de muncă al personalului navigant se efectuează potrivit legislației muncii.

Art. 43. — Personalul navigant are dreptul la cazare gratuită pe navă și la hrană pe timpul cât se află îmbarcat, în condițiile stabilite prin hotărâre a Consiliului de Miniștri.

Micșorarea rației zilnice de alimente sub cuantumul stabilit se poate face numai în caz de forță majoră și cu plata diferenței în bani.

Art. 44. — Pentru echipamentul propriu pierdut sau distrus în timpul îmbarcării, din cauza serviciului sau a unui eveniment de navigație și fără culpa sa, personalul navigant are dreptul la o despăgubire stabilită în limita valorii bagajului personal admis marinarului (sacul marinarului).

Art. 45. — Comandantul navei exercită comanda pe navă, în care scop este investit cu autoritate asupra persoanelor îmbarcate și îndeplinește atribuțiile ce îi revin potrivit dispozițiilor legale și convențiilor internaționale la care statul român este parte.

Art. 46. — În împrejurări excepționale, când urmează a fi luate măsuri importante, comandantul este ajutat în luarea hotărârilor de consiliul de bord, dacă condițiile de fapt permit convocarea acestuia. Consiliul de bord se constituie și funcționează în condițiile stabilite prin regulamentul serviciului la bord.

Art. 47. — În cazul în care comandantul, indiferent din ce motiv, se află în imposibilitate de a exercita comanda navei, aceasta trece de drept asupra secundului și apoi asupra ofițerilor de punte în ordine ierarhică, făcându-se mențiune despre aceasta în jurnalul de bord, de către acela care preia comanda navei.

La navele fluviale și alte nave de navigație interioară care nu au secund sau ofițer de navigație fluvială la bord, comanda navei trece asupra pilotului.

Funcțiile care pot avea și atribuția de secund vor fi stabilite prin regulamentul serviciului la bord.

Art. 48. — În timpul staționărilor într-un port străin, comandantul poate să dea adăpost pe navă marinarilor români rămași în acel port de pe navele lor din motive justificate, înștiințând despre aceasta pe armator.

Acordarea de adăpost pe navă se face cu respectarea dispozițiilor legale ale statului căruia îi aparține portul și cu avizul oficiului consular sau secției consulare a misiunii diplomatice române.

Comandantul va primi la bord, în aceleași condiții, pe cetățenii români care urmează a fi repatriați prin oficiul consular sau secția consulară a misiunii diplomatice române.

Art. 49. — Comandanții navelor sînt obligați să aducă la cunoștință căpitaniei portului în care se află și celui căruia îi aparține nava orice evenimente petrecute pe nave în timpul cit acestea se află în port sau în navigație ca: abordaj, avarie, înec și altele asemenea.

Art. 50. — Raportul privind evenimentele produse pe o navă aflată în staționare sau în navigație, cum sînt abordajele, avariile, sinistrele și naufragiile, interesînd nava, încărcătura, pasagerii și echipajul, se depune de către comandantul navei, după cum urmează:

a) Pentru orice navă, indiferent de pavilion:

— la căpitania portului în a cărei zonă teritorială s-a produs evenimentul, dacă acesta a avut loc în apele naționale române;

— la căpitania primului port român de intrare în țară unde nava oprește, dacă evenimentul s-a produs în marea liberă sau în apele fluviale, între

ultimul port străin și primul port din apele naționale române.

b) Pentru navele sub pavilion român aflate în marș:

— la autoritatea locală competentă, dacă evenimentul s-a produs în apele unui stat străin unde nava se află în navigație sau în staționare, înștiințîndu-se și oficiul consular sau secția consulară a misiunii diplomatice române;

— la autoritatea locală competentă din primul port de oprire, dacă evenimentul s-a produs în marea liberă sau între porturi fluviale străine, înștiințîndu-se și oficiul consular sau secția consulară a misiunii diplomatice române.

Art. 51. — Raportul se depune în cel mult 24 de ore de la sosirea ori adăpostirea navei în port sau de la producerea evenimentului cînd acesta a avut loc în timpul staționării în port. În cazul cînd raportul se depune peste acest termen, comandantul răspunde de dispariția probelor sau de imposibilitatea conservării lor, din cauza acestei întîrzieri.

Pentru navele fluviale sub pavilion român, o copie de pe raport se depune, în același termen, și la reprezentantul cel mai apropiat al unității de navigație, care este obligat să o expedieze în termen de 24 de ore la sediul acesteia.

În cazul unor evenimente petrecute pe o navă sub pavilion străin sau între două nave sub pavilion străin, care nu lezează interesele statului român, depunerea raportului este facultativă.

Prin raport, în sensul dispozițiilor art. 50 și din prezentul articol, se înțelege și protestul sau reclamația ce se face de comandantul navei în toate cazurile de avarii.

CAPITOLUL IV
Operațiuni efectuate cu mijloace
de transport pe apă

Secțiunea I

*Dispoziții generale privind activitatea
de transport pe apă*

Art. 52. — Activitatea principală efectuată cu navele românești este transportul de mărfuri și călători.

De asemenea, navele românești pot fi utilizate și pentru activități de construcții hidrotehnice, de cercetări, de explorare și exploatare a resurselor mării, fundului mării sau subsolului acestuia, precum și pentru activități auxiliare ca : remorcajul, operațiile de întreținere a căilor de comunicație pe apă, pilotajul, ranfluarea navelor, salvarea și alte servicii.

Art. 53. — Activitatea de transport pentru beneficiari externi, efectuată cu nave sub pavilion român, se exercită potrivit reglementărilor în vigoare, în condițiile stabilite de acord cu aceștia și conform convențiilor internaționale la care statul român este parte.

Activitatea de transport pentru beneficiari interni, efectuată cu nave sub pavilion român, se exercită în condițiile, la navlurile și tarifele stabilite prin dispozițiile legale.

Secțiunea a II-a

*Operațiuni care se efectuează numai cu nave
sub pavilion român*

Art. 54. — În porturile, marea teritorială și în apele interioare ale Republicii Socialiste România, următoarele activități și operațiuni privind navele sub orice pavilion se efectuează cu mijloacele navale și de uscat ale statului român :

a) remorcajul și manevrele în porturi, rade și bazine ;

b) remorcajul de la un port românesc la alt port românesc, afară numai dacă convenții internaționale la care statul român este parte prevăd altfel ;

c) serviciul de pilotaj ;

d) transportul de mărfuri, poștă și pasageri, efectuat prin imbarcare de pe teritoriul statului român cu destinația către un alt punct al aceluiași teritoriu (cabotajul) ;

e) asistența și salvarea în apele naționale a navelor, aeronavelor, hidroavioanelor și încărcăturii acestora ;

f) scoaterea navelor, epavelor și încărcăturilor acestora ;

g) pescuitul ;

h) serviciile de interes local pentru desfășurarea activității organelor administrației de stat în porturi și în apele naționale și altele asemenea ;

i) construcțiile hidrotehnice ;

j) explorarea și exploatarea mării sau fundului mării, conform dispozițiilor legale.

Art. 55. — Remorcherele străine pot face manevrele la sosirea și la plecarea din port sau radă,

cu navele pe care le-au remorcat. Aceste remor-
chere, aflate în cursă în porturile românești, pot
efectua remorcarea și manevra și altor nave ale
întreprinderilor și societăților cărora le aparțin,
chiar dacă aceste nave nu au sosit sau nu pleacă
cu aceste remorhere.

Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor
poate autoriza ca operațiunile prevăzute la art. 54
lit. b, d, e, f și i să fie efectuate și de nave sub
pavilion străin.

Secțiunea a III-a

Obligația de asistență și salvare

Art. 56. — Comandantul unei nave sub pavilion
român, care primește un mesaj indicând că o navă
se află în pericol, este obligat ca, în măsura în
care nu-și pune în primejdie gravă nava, echipajul
sau pasagerii, să se deplaseze cu toată viteza către
acea navă, pentru asistență și salvarea persoanelor
aflate în pericol la bordul acelei nave.

Aceeași obligație o are comandantul și în cazul
persoanelor aflate în pericol pe ambarcațiuni și
plute de salvare sau în apă.

În caz de imposibilitate sau dacă, în circumstan-
țele speciale în care se află, comandantul socotește
că nu este rațional și nici necesar să acorde aju-
torul său, el este obligat să înscrie în jurnalul
de bord motivul pentru care nu poate să facă
aceasta.

Art. 57. — Comandantul de navă este obligat a
acorda, după abordaj, asistență celeilalte nave,
echipajului și pasagerilor acesteia și, în măsura

posibilului, a indica celeilalte nave numele propriei
sale nave, portul său de înmatriculare și portul
cel mai apropiat la care va ajunge.

Art. 58. — Obligația de a da asistență și sal-
vare nu mai incumbă comandantului unei nave
care se află în călătorie sau gata de plecare, în
cazul în care comandantul navei aflate în pericol
refuză expres ajutorul, precum și atunci când s-a
primit informația că ajutorul nu mai este necesar.

Motivele de neacordare a ajutorului prevăzut în
prezentul articol se vor consemna în jurnalul de
bord.

Art. 59. — Asistența și salvarea navei și a bunu-
rilor aflate pe aceasta se fac potrivit înțelegerii cu
comandantul navei sau cu proprietarul ori arma-
torul acesteia.

Art. 60. — În toate cazurile de sinistru, cala-
mitate, de pericol sau de interes general, ivite la
uscat, în apele portuare și în rade, căpitania por-
tului coordonează toate operațiunile și asigură dis-
ciplina în realizarea acestora. Ea va putea cere
concursul navelor și echipajelor aflate în port sau
în apropiere, precum și al oricăror persoane care
exercită o profesie în port sau lucrează în mod
obișnuit pe chei sau în apele naționale, acestea
fiind obligate să dea sprijinul solicitat și să res-
pecte indicațiile date.

Art. 61. — Despre sinistrul navelor străine va fi
informat neîntârziat și oficiul consular al statului
al cărui pavilion îl poartă nava.

În cazul sinistrului unei nave sub pavilionul
unui stat străin cu care statul român a încheiat
convenții internaționale se vor aplica dispozițiile

din aceste convenții privind termenele, condițiile de informare și relațiile cu oficiul consular al statului străin.

Art. 62. — Acordarea de asistență și salvare a navelor și condițiile de executare a acestora, prevăzute în prezenta secțiune, se aplică în mod corespunzător și în cazurile cînd pe mare sau în apele naționale se află în pericol aeronave ori persoane aflate sau căzute de la bordul acestora.

Art. 63. — Sistemul de salvare pe mare și pe apele interioare navigabile se organizează de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Organizarea posturilor de salvare și prim ajutor pe plaje și în stranduri se face, potrivit normelor tehnice stabilite de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, de către organizațiile cărora le aparțin.

Secțiunea a IV-a

Despre retribuirea pentru asistență și salvare

Art. 64. — Asistența acordată navelor sau aeronavelor aflate în pericol pe mare și salvarea lor dau dreptul celui care a acordat asistență și salvatorului la o retribuire ce se va stabili ținîndu-se seama de:

- pericolul în care s-a aflat nava asistată ori salvată;
- promptitudinea intervenției și timpul întrebuințat pentru aceasta;
- pericolul la care s-au expus salvatorii și mijloacele întrebuințate;
- condițiile hidrometeorologice pe timpul intervenției;

- valoarea bunurilor angajate în acțiune;
- eforturile depuse;
- priceperea dovedită pe timpul intervenției;
- cheltuielile efectuate pentru intervenție;
- rezultatul util obținut și valoarea bunurilor salvate.

Prin valoarea bunurilor salvate se înțelege suma la care acestea au fost evaluate, ținîndu-se seama și de posibilitățile de valorificare, iar dacă au fost vîndute, suma rezultată din vînzare, cu scăderea în ambele cazuri a impozitelor și taxelor, precum și a cheltuielilor.

Art. 65. — Cuantumul retribuirii, precum și repartizarea acesteia între salvatori se stabilesc pe baza acordului intervenit între cei interesați, iar în lipsa acordului, după caz, de instanțele judecătorești, organele arbitrajului de stat sau Comisia de arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a Republicii Socialiste România, în conformitate cu competența acestora, cu excepția cazurilor cînd prin contractul de salvare încheiat pentru o navă străină s-a prevăzut competența unui alt organ jurisdicțional.

Art. 66. — Organele de jurisdicție vor putea reduce sau anula retribuirea stabilită convențional sau, după caz, vor putea respinge ori admite numai în parte cererea pentru stabilirea retribuirii, dacă salvatorii, prin culpa lor, au făcut necesară asistența ori salvarea sau dacă ei au săvîrșit infracțiunea de furt, tăinuire sau vreo altă infracțiune cu privire la bunurile pentru care s-a acordat asistența ori salvarea.

De asemenea, organele de jurisdicție pot majora retribuiția convențională cuvenită salvatorilor în cazurile în care meritele acestora au fost mai mari decât cele estimate în contract, atunci când condițiile de salvare au fost mai grele și unele cheltuieli mai mari decât cele prevăzute sau când partea salvată a ascuns situația reală în care se afla.

Art. 67. — Dacă cu ocazia acordării asistenței sau salvării unei nave, aeronave sau încărcăturii acestora au fost salvate și persoane, salvatorii acestor persoane au dreptul la o parte din retribuiția salvatorului navei sau aeronavei, încărcăturii și accesoriilor. Această parte din retribuiție nu se cuvine când asistența ori salvarea persoanelor s-a acordat de o navă afectată pentru asemenea operațiuni de salvare, în afară de cazul când prin convenții se dispune altfel.

Art. 68. — Dacă asistența sau salvarea a fost prestată de mai multe nave, retribuiția se va repartiza între ele potrivit aportului fiecăreia.

Art. 69. — Asistența și salvarea navelor remorcate sau a încărcăturii lor de către nava care le remorchează dau drept salvatorilor la retribuiție numai în cazurile când evenimentul nu s-a produs din culpa echipajului remorcherului sau dacă acesta a prestat servicii excepționale, care nu pot fi considerate ca efectuate în îndeplinirea contractului de remorcare.

Art. 70. — Dreptul la acțiune pentru plata de daune, cheltuieli sau retribuiții datorate pentru asistența sau salvarea navei ori încărcăturii se prescrie în termen de 2 ani de la terminarea operațiunilor.

Art. 71. — Comandantul și ceilalți membri ai echipajului navelor care au participat la operațiuni de asistență și salvare, precum și angajații unităților de pe uscat, care au contribuit efectiv la organizarea și lucrările pentru aceste operațiuni, sint îndreptățiți a primi o recompensă din retribuiția de salvare, care se va stabili, de la caz la caz, de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Recompensa se acordă și în cazul când operațiunile de asistență și salvare au avut loc între nave aparținând aceleiași unități.

Secțiunea a V-a

Scoaterea navelor și epavelor, eșuate sau scufundate în apele naționale.

Regimul bunurilor găsite

Art. 72. — Dacă, în termen de 6 luni de la data eșuării sau scufundării unei nave în apele naționale, nu se prezintă căpităniei portului o cerere a comandantului, armatorului, proprietarului sau asigurătorului navei ori încărcăturii sau a mandatarilor lor, de a scoate nava eșuată sau scufundată, operațiunea poate fi efectuată, din proprie inițiativă, de o unitate de specialitate din subordinea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor sau de altă unitate desemnată de acesta, care ia măsurile pentru paza și administrarea bunurilor recuperate.

Art. 73. — Unitatea care efectuează scoaterea în cazurile prevăzute în art. 72 este în drept să vîndă, cu avizul căpităniei portului, bunurile ce nu

se pot păstra sau a căror conservare cere o cheltuială prea mare față de valoarea lor, sumele obținute urmînd a fi consemnate.

Art. 74. — După terminarea operațiunilor de scoatere a navei și încărcăturii, căpitănia portului din zona căreia s-a întîmplat sinistrul va face publicații pentru înștiințarea persoanelor interesate, invitîndu-le să dovedească drepturile ce au asupra bunurilor salvate.

Înștiințarea se va face prin publicare în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, prin afișare la căpităniile de port, precum și prin alte mijloace de înștiințare.

Dacă în termen de 3 luni de la data înștiințării cei interesați nu se prezintă pentru a-și lua în primire bunurile salvate, se poate proceda la vînzarea acestora și consemnarea sumei rezultate, după scăderea cheltuielilor efectuate cu ocazia operațiunii de ranfluare a navei, a remunerației de salvare, a taxelor și sumelor datorate bugetului și a altor cheltuieli rezultate din îndeplinirea procedurii prevăzute în prezentul articol.

Dacă pînă la împlinirea unui an de la data consemnării sumei cei interesați nu și-au valorificat drepturile sau dacă pretențiile formulate înăuntrul aceluiași termen în fața organelor de jurisdicție au fost respinse prin hotărîre definitivă, suma consemnată se face venit statului.

Art. 75. — În cazul cînd se consideră că eşuarea sau scufundarea unei nave în porturi, rade, canale de acces, în locuri de intrare și ieșire a

navelor sau unde se fac operațiuni la nave, constituie un pericol ori împiedică navigația, căpitănia portului, cu aprobarea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, va dispune ca proprietarul, armatorul sau reprezentantul lor să procedeze, în termenul ce se va fixa, pe cheltuiala lor, la scoaterea navei și la curățirea fundului apei, cu respectarea prevederilor art. 54 și 55 alin. 2.

În caz de neîndeplinire în termenul stabilit a acestei obligații, se va proceda la efectuarea operațiunilor în contul proprietarului, armatorului sau reprezentantului lor.

Art. 76. — Dacă proprietarul, armatorul sau reprezentantul lor nu restituie cheltuielile, nava și toate bunurile recuperate în condițiile articolului precedent vor fi vîndute conform art. 74, pentru acoperirea cheltuielilor, eventuala diferență rămînd la dispoziția proprietarului după plata creanțelor care grevează nava.

În cazul cînd cheltuielile de scoatere a navei întrec suma obținută prin vînzare, proprietarul, armatorul sau reprezentanții lor rămîn obligați a plăti diferența.

Art. 77. — Actul de confirmare a executării operațiunilor prevăzute de art. 72 și 75 alin. 2, întocmit de căpitănia portului sau, după caz, de comitetul executiv al consiliului popular avînd anexat calculul cheltuielilor, întocmit de unitatea creditoare și verificat de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, constituie titlul executoriu pentru cheltuielile efectuate cu scoaterea,

paza și administrarea bunurilor salvate și curățirea fundului apei.

Executarea de către unitatea creditoare a acestui titlu asupra navei sau încărcăturii recuperate se face cu prioritate, înaintea oricărei alte creanțe.

Art. 78. — Bunurile găsite în apele naționale ori aruncate de apă pe plaje, țărm sau cheiuri se predau, în termen de 10 zile, căpităniei de port cea mai apropiată ori celui mai apropiat organ al miliției sau celui care le-a pierdut. Organul căruia i s-a predat bunul procedează potrivit dispozițiilor legale referitoare la bunurile găsite.

Bunurile găsite în apele de frontieră, provenite de pe teritoriul statelor vecine, vor fi înapoiate autorităților competente ale acestor state, prin organele de grăniceri.

Art. 79. — Armele, munițiile, materiile explozive, precum și orice alte bunuri a căror deținere fără drept este sancționată potrivit legii penale, găsite în condițiile art. 78, se predau, de îndată, celui mai apropiat organ al miliției, care va proceda potrivit dispozițiilor legale privind regimul acestor bunuri.

Art. 80. — Persoanele care predau în termen bunurile prevăzute în art. 78 alin. 1 au dreptul la o recompensă al cărei quantum poate fi de până la a treia parte din valoarea lor pentru bunurile găsite în apele naționale și de până la a zecea parte pentru bunurile găsite pe plaje, țărm sau cheiuri.

Persoanele care predau în termen bunurile prevăzute în art. 78 alin. 1 și de îndată bunurile pre-

văzute în art. 79 au dreptul la rambursarea cheltuielilor făcute pentru recuperarea și predarea lor.

Art. 81. — Nerespectarea dispozițiilor prevăzute în art. 78 și 79 se sancționează potrivit legii penale.

Secțiunea a VI-a

Regimul operațiunilor de pilotaj

Art. 82. — Porturile, radele și bazinele portuare în care pilotajul este obligatoriu, precum și categoriile de nave care trebuie pilotate în mod obligatoriu se stabilesc prin ordinul ministrului transporturilor și telecomunicațiilor.

În apele navigabile pentru care regimul de pilotare a navelor este reglementat prin convenții bilaterale sau multilaterale intervenite între țările riverane interesate, la care Republica Socialistă România este parte, zonele de pilotaj obligatoriu sînt cele fixate în baza acestor convenții.

Art. 83. — Pilotul indică drumul și asistă pe comandantul navei în efectuarea manevrei necesare pentru urmarea drumului indicat.

Comandantul este obligat să pună la dispoziția pilotului datele necesare asupra caracteristicilor de manevră ale navei.

Pe timpul cît este la bord, pilotul nu înlocuiește pe comandant, la comanda navei, acesta continuînd a fi răspunzător de manevra navei sale și de orice daune rezultate din operațiunile de manevră.

Art. 84. — Pilotul nu poate părăsi nava decât după ce a fost înlocuit sau nava a fost ancorată ori legată la locul destinat, iar la plecare, pînă ce nava nu a ieșit din zona de pilotaj.

În timpul serviciului la bordul navei pe care este însărcinat să o piloteze, pilotul are drept la hrană, precum și la cazare, dacă este cazul, în aceleași condiții ca și ofițerii de pe bord.

Pilotul care efectuează operațiunile prevăzute în prezenta secțiune nu face parte din echipajul navei pilotate.

Art. 85. — Modul de recrutare a piloților și de efectuare a serviciului de pilotaj se stabilește de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Pentru zonele speciale din apele navigabile, supuse reglementărilor unor convenții încheiate între statul român și statele riverane interesate, condițiile se stabilesc potrivit acestor convenții.

Art. 86. — Pentru serviciile de pilotaj se percep taxele stabilite potrivit dispozițiilor legale.

Sînt scutite de plata taxelor de pilotaj:

- a) navele militare române și străine;
- b) navele întrebuințate la un serviciu public, de întreținere sau pentru controlul și supravegherea navigației, precum și cele întrebuințate în cazuri de pericol de inundații;
- c) navele școală, spital și de sport.

Art. 87. — Piloții fluviali care prestează serviciul permanent la bordul unei nave fluviale fac parte din echipajul navei și li se aplică prevederile referitoare la acest echipaj.

CAPITOLUL V

SUPRAVEGHEREA ȘI CONTROLUL NAVIGAȚIEI ÎN PORTURI ȘI ÎN APELE NAȚIONALE

Secțiunea I

Regimul zonei maritime, fluviale și a altor căi navigabile

Art. 88. — În zona maritimă, fluvială sau a altor căi navigabile, lucrările și orice alte instalații și amenajări care ar putea împiedica circulația în zonă, ar ascunde amenajările făcute în interesul navigației, pe terenuri, maluri sau în porturi, ori ar împiedica folosirea normală a acestor amenajări, vor putea fi executate numai cu autorizarea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Categoriile de lucrări vor fi stabilite de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Art. 89. — Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor poate dispune, în zona maritimă, fluvială sau a altor căi navigabile, instalarea de semne, balize și alte semnale de navigație, de zi și de noapte, pe toată întinderea malurilor și apelor în punctele pe care le va socoti necesare pentru siguranța navigației. În acest scop, se vor putea efectua, potrivit dispozițiilor legale, defrișările necesare menținerii vizibilității semnelor și mijloacelor de semnalizare, iar materialul rezultat din defrișare va fi depozitat la dispoziția organelor silvice.

Cheltuielile de instalare și de întreținere vor fi suportate de organele însărcinate cu întreținerea căilor navigabile, a lacurilor și porturilor.

Instalarea în afara zonei maritime, fluviale sau a altor căi navigabile a semnelor, balizelor și a

celorlalte semnale de navigație prevăzute în alin. 1 se va face cu acordul deținătorului terenului.

Art. 90. — Lucrările în albia apelor navigabile, inclusiv dragajele, extracțiile de produse de balastieră și altele asemenea, se pot executa numai cu autorizarea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Art. 91. — Instalarea ori construirea de poduri sau instalarea de conducte ori cabluri peste sau sub apele navigabile se va face numai cu autorizarea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor. Beneficiarii acestor instalații și construcții sînt obligați a le marca potrivit regulilor privind semnalizarea în navigație.

Secțiunea a II-a

Regimul operațiunilor de navigație în porturi și în apele naționale

Art. 92. — Navele de orice categorie, indiferent de pavilion, intrînd în apele sau porturile române, sînt obligate să respecte dispozițiile privind intrarea și navigația în apele naționale, staționarea, operarea și plecarea din porturi, prevăzute de dispozițiile legii române.

Art. 93. — Navele, indiferent de pavilion, pot acosta sau ancora la țarm în afara limitelor porturilor, numai în locurile fixate în acest scop, organizate sau marcate prin semnale, cu excepția cazurilor de forță majoră avînd drept consecință imposibilitatea continuării navigației.

Cazurile de forță majoră invocate de comandantul navei se verifică și se atestă de căpitănia

portului în zona căreia s-a produs evenimentul sau de aceea a portului de destinație.

Locurile de acostare și ancorare în afara limitelor porturilor, aflate în apele de frontieră sau în marea teritorială, se vor stabili de organele Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor cu acordul organelor de grăniceri.

În cazurile de forță majoră, comandantul navei este obligat să anunțe imediat și primul post de grăniceri sau de miliție.

Art. 94. — Dacă nava este autorizată să facă operațiuni în puncte izolate, în afara limitelor portului și unde nu se află organe ale căpităniei de port, se vor îndeplini formalitățile de sosire cerute de lege ca și cînd nava ar fi intrat în port.

Condițiile în care vor fi îndeplinite aceste formalități vor fi stabilite de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Art. 95. — Cînd, în caz de forță majoră, încărcătura este descărcată de pe navă, în total sau în parte, pe țarm, în afara porturilor, se va anunța de îndată, prin orice mijloace, căpitănia portului cea mai apropiată și primul post de grăniceri sau de miliție.

Art. 96. — Navele care operează în afara limitelor porturilor nu pot fi legate mai mult de două în aceeași dană.

Secțiunea a III-a

Exercitarea activității de supraveghere a navigației de către căpităniile de port

Art. 97. — Pentru exercitarea activității de supraveghere și control a ordinii navigației, căpităniile de port au dreptul de vizită, la orice oră

din zi sau noapte, la bordul oricărei nave, indiferent de pavilion, aflată în porturi și în afara acestora, în limitele apelor naționale.

Art. 98. — Căpităniile de port vor interzice libera navigație în apele naționale, precum și operațiunile de încărcare-descărcare și transbord sau legătura cu uscatul, navelor care nu au actele de bord sau nu îndeplinesc condițiile prevăzute în acestea, precum și navelor care nu au obținut permisul de acostare și autorizarea de liberă practică în port, dată de organele sanitare după vizitarea navei.

Art. 99. — Căpitănia portului nu va admite plecarea navelor din port sau radă, dacă :

- a) lipsesc actele de bord cerute sau acestea nu ar mai fi valabile ;
- b) navele maritime au gaură de apă la bord ;
- c) navele fluviale au gaură de apă la corp prin care apa pătrunde în cantitate mai mare decât cea care poate fi scoasă cu mijloacele bordului ;
- d) funcționarea instalațiilor de guvernare și a celor de ancorare este defectuoasă ;
- e) nava nu este înzestrată cu suficiente mijloace de salvare, de stingere a incendiului, cu pompe de evacuare, mijloace de semnalizare și de ancorare sau babalele nu prezintă siguranță ;
- f) încărcătura de pe punte periclitează stabilitatea navei sau împiedică vizibilitatea în navigație ;
- g) stivuirea și arimarea mărfurilor în magazii sînt defectuoase, periclitind siguranța navigației ;
- h) pescajul maxim stabilit în actele navei este depășit ;

i) numărul pasagerilor imbarcați depășește cifra arătată de certificatul care stabilește numărul de călători admis ;

j) membrii echipajului nu posedă brevetele sau certificatele prevăzute de legile statului sub al cărui pavilion se află nava ;

k) la bordul navei nu se află personalul necesar siguranței navigației ;

l) în orice alte cazuri cînd siguranța navei în navigație este periclitată.

Art. 100. — Căpitănia portului nu va elibera actele de bord și permisul de plecare acelor nave care nu au achitat taxele, eventualele amenzi și despăgubiri la care sînt obligate, potrivit dispozițiilor legale, față de căpitănia de port sau de alte organe portuare.

Navele pot fi oprite de a pleca din port sau din radă și în cazul cînd s-a cerut aceasta, prin adresă scrisă, de către un organ local al puterii sau un organ al administrației de stat, de organele jurisdicționale ori cele ale procuraturii.

Art. 101. — Navele pot fi oprite de a pleca din port sau din radă și în cazurile cînd căpitănia primește reclamații scrise prin care se cere reținerea navei, pentru pretenții de neplata mărfii încărcate, pretenții rezultînd din avarie comună, avarii, abordaje, asistență sau salvare, despăgubiri, taxe și altele asemenea.

În cazurile prevăzute în prezentul articol, reținerea încetează dacă proprietarul navei a depus o garanție suficientă în raport cu suma pretinsă sau dacă, în termen de 24 de ore de la reținerea navei, nu s-a primit o confirmare printr-o încheiere

judecătorească de punere sub sechestru ; în calculul acestor ore nu se iau în considerare orele din zilele nelucrătoare.

Art. 102. — Răspunderea pentru reținerea nejustificată a navei o poartă acel la cererea căruia a fost reținută nava.

Art. 103. — Prevederile art. 97, 100 și 101 nu se aplică navelor militare și navelor sub pavilion străin folosite pentru servicii guvernamentale.

Art. 104. — Căpităniile de port primesc reclamațiile referitoare la infracțiuni la regimul navigației care au avut loc pe nave, în porturi, pe țărm, rapoartele privind sinistrele, abordajele și orice avarie și efectuează cercetări, administrând probe și încuviințind expertize, în limitele competenței lor.

De asemenea, căpităniile de port primesc reclamațiile și plingerile referitoare la abateri în legătură cu navigația sau care au avut loc pe nave în porturi, pe coaste și pe maluri, fac cercetări în limita competenței lor și, în caz de vinovăție, procedează potrivit legii.

Căpităniile de port pot proceda și din oficiu la cercetarea accidentelor de navigație, dacă consideră că aceasta este necesar, precum și la alte cercetări la care au calitatea de a se sesiza din oficiu.

Art. 105. — Când o navă a naufragiat sau, în urma unui sinistru, s-a pierdut ori a fost abandonată de echipaj sau numai de comandant, căpitănia portului procedează neîntârziat la cercetarea cauzelor și împrejurărilor în care acestea s-au

produs și ia măsurile necesare pentru conservarea probelor materiale în vederea continuării cercetărilor și a stabilirii răspunderilor.

Căpitănia portului face cercetări chiar dacă sinistrul privește o navă sub pavilion străin.

Secțiunea a IV-a

Asistența medico-sanitară

Art. 106. — Serviciul medico-sanitar la bordul navelor se organizează de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, potrivit competenței sale, în raport cu tipul de navă, numărul membrilor echipajului, caracterul transportului și traseul geografic ce urmează a fi parcurs.

Art. 107. — Normele specifice de igienă pe nave și condițiile de acordare a asistenței medicale pentru personalul de uscat din incinta porturilor se stabilesc de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, cu acordul Ministerului Sănătății.

CAPITOLUL VI

INFRACTIUNI

Secțiunea I

Infracțiuni contra siguranței navigației pe apă

Art. 108. — Conducerea unei nave de către o persoană fără brevet sau certificat de capacitate corespunzător se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta comandantului care încredințează conducerea navei unei persoane fără brevet sau certificat de capacitate.

Art. 109. — Exercițarea atribuțiilor de serviciu în stare de ebrietate de către personalul de bord care asigură direct siguranța navigației pe apă a navei se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

În sensul prezentului decret, o persoană se consideră că se află în stare de ebrietate dacă are în sine o îmbibație alcoolică peste limita de 2‰ sau chiar o îmbibație mai mică dacă aceasta are drept consecință micșorări manifeste ale facultăților de echilibru ori de mișcare ale acelei persoane, constatate clinic sau prin orice alte mijloace de probă.

Art. 110. — Refuzul personalului prevăzut în art. 109 de a se supune recoltării probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 111. — Părăsirea postului sau navei, fără aprobare, de către un membru al echipajului ori de către pilot în timpul efectuării serviciului prevăzut în art. 83 și 84, dacă prin aceasta s-ar fi putut întrerupe sau stinjeni navigația ori să se pună în pericol siguranța navei sau a încărcăturii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 112. — Fapta de a dormi în timpul serviciului de cart sau gardă, dacă prin aceasta s-ar fi putut întrerupe sau stinjeni navigația ori să se pună în pericol siguranța navei sau a încărcăturii, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an.

Art. 113. — Părăsirea navei de către comandant în caz de pericol, înainte de a-și fi exercitat plin

la capăt îndatoririle de serviciu pentru salvarea navei, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 4 ani.

Art. 114. — Fapta comandantului unei nave de a nu-și îndeplini obligațiile de asistență și salvare a navelor și persoanelor aflate în pericol pe apă sau, în caz de abordaj, de a nu comunica celelalte nave, în măsura posibilităților, datele necesare identificării navei proprii, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 4 ani.

Art. 115. — Dacă faptele prevăzute în art. 108, 109, 111, 112, 113 și 114 au avut ca urmare un accident de navigație, constând în abordaj cu consecințe materiale importante, avarierea gravă a unei nave ori distrugerea sau degradarea importantă de instalații și bunuri de orice fel, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani, interzicerea unor drepturi și confiscarea parțială a averii.

Dacă s-a produs scufundarea navei proprii sau a altei nave ori moartea sau vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 ani, interzicerea unor drepturi și confiscarea parțială a averii.

Art. 116. — Acțiunea penală pentru infracțiunile cuprinse în prezenta secțiune, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 115, se pune în mișcare la sesizarea conducătorului unității căreia îi aparține nava sau a Inspectoratului de navigație civilă.

Secțiunea a II-a

Infracțiuni contra disciplinei și ordinii la bord

Art. 117. — Refuzul de a executa un ordin cu privire la îndatoririle de serviciu privind siguranța navigației și a navei se pedepsește cu închisoare

de la 3 luni la 2 ani dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Dacă fapta este săvârșită de comandantul navei pedeapsa este de la 6 luni la 3 ani.

Art. 118. — Lovirea superiorului de către inferior se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

În cazul în care cel lovit se găsește în exercițiul atribuțiilor de serviciu, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

Art. 119. — Lovirea inferiorului de către superior se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.

Art. 120. — Acțiunea penală pentru infracțiunile din prezenta secțiune se pune în mișcare la sesizarea comandantului navei.

Cînd infracțiunile prevăzute în art. 117 și 119 sînt săvârșite de comandant, acțiunea penală se pune în mișcare la sesizarea conducătorului unității căreia îi aparține nava.

Pentru infracțiunile prevăzute în art. 118 și 119 acțiunea penală se pune în mișcare și la plingerea prealabilă a persoanei vătămate.

Secțiunea a III-a

Alte infracțiuni

Art. 121. — Arborarea fără drept pe o navă a pavilionului român se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 122. — Neexecutarea de către pasageri a ordinului comandantului navei în timpul unui sinistru naval se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

Art. 123. — Stînjenirea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu ale echipajului de conducere a unei nave, dacă prin aceasta s-ar pune în pericol siguranța navei, sau preluarea fără drept a controlului navei, direct sau indirect, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

Dacă fapta se săvârșește în scopul devierii navei de la itinerariul său, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani.

Cînd pentru săvîrșirea faptelor prevăzute în alineatele precedente a fost ucisă o persoană ori dacă faptele au avut ca urmare moartea uneia sau mai multor persoane ori alte consecințe deosebit de grave, pedeapsa este moartea și confiscarea totală a averii sau închisoarea de la 15 la 20 ani, interzicerea unor drepturi și confiscarea parțială a averii.

Tentativa se pedepsește.

Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea comiterii infracțiunii prevăzute în prezentul articol.

Art. 124. — Omisiunea de a denunța de îndată săvîrșirea infracțiunii prevăzută în art. 123 se sancționează în condițiile și cu pedepsele prevăzute în art. 170 din Codul penal.

Art. 125. — În cazul cînd infracțiunea de sclavie prevăzută în art. 190 din Codul penal, cea de piraterie prevăzută în art. 212 din Codul penal, infracțiunile de nerespectarea regimului armelor, munițiilor și materiilor explozive și radioactive prevăzute în art. 279 și 280 din Codul penal și infracțiunea de trafic de stupefiante prevăzută în art.

312 din Codul penal sînt săvîrşite prin folosirea navei, această navă se confiscă, dacă proprietarul ei a avut cunoştinţă de aceasta.

CAPITOLUL VII

NORME SPECIALE DE PROCEDURA

Art. 126. — Luarea de măsuri şi efectuarea de cercetări la bordul unei nave sub pavilionul unui stat străin, cu care statul român a încheiat convenţii prin care se prevede înştiinţarea oficiului consular al statului al cărui pavilion îl poartă nava, se fac în conformitate cu prevederile acestor convenţii.

Art. 127. — Pentru faptele care nu au caracter penal sau nu interesează ordinea publică, căpitani de port vor acorda asistenţă comandanţilor de nave străine pentru luare de măsuri la bord numai la cererea scrisă a comandantului navei sau a funcţionarului consular al statului al cărui pavilion îl arborează nava.

Art. 128. — Cercetarea la faţa locului şi reconstituirea, efectuate pe nave sau în incinta porturilor de către instanţele de judecată sau de alte organe de urmărire penală decît căpitani de port, se fac numai în asistenţa căpitanului portului sau a reprezentantului său.

Art. 129. * — Infracţiunile prevăzute în art. 115, 123 şi 124 se judecă de secţia maritimă şi fluvială a tribunalului judeţean.

* Art. 129 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 203/1974, publicat în B. Of. nr. 131 din 31 octombrie 1974 (N.R.).

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Art. 130. — Normele de exploatare a porturilor maritime sau fluviale se stabilesc de Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor, cu consultarea ministerelor interesate, ţinînd seama de capacitatea de transport, de operare şi depozitare a mărfurilor destinate exportului sau importului, în scopul satisfacerii cerinţelor economiei naţionale.

Art. 131. — Consiliul de Miniştri va emite, pînă la expirarea termenului prevăzut de art. 132, un regulament pe baza şi în vederea executării prevederilor prezentului decret.

Art. 132. — Prezentul decret intră în vigoare după 90 de zile de la data publicării în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România.

Pe data intrării în vigoare a prezentului decret se abrogă Decretul nr. 40/1950 privind marina comercială şi Decretul nr. 41/1950 privind supravegherea, controlul şi ordinea navigaţiei maritime şi fluviale, precum şi orice alte dispoziţii contrare.

REGULAMENT

cuprinzind norme cu privire la navigația civilă
(aprobat prin H.C.M. nr. 40/1973)

Publicat în B. Of. nr. 7 din 25 ianuarie 1973

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Secțiunea I

Organele portuare

Art. 1. — Orice navă, indiferent de pavilion, venită din afara granițelor țării și care intră în porturile române sau care pleacă dintr-unul dintre porturile române cu o destinație în afara granițelor, precum și navele sub pavilion străin care tranzitează prin apele naționale, sînt supuse controlului de frontieră în conformitate cu dispozițiile legale.

Art. 2. — Controlul navelor se exercită, potrivit competenței lor, de organele de specialitate ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, precum și de următoarele organe:

— organele punctelor de control pentru trecerea frontierei de stat;

— organele vamale din port;

— miliția portului;

— serviciul sanitar portuar;

— inspectoratul de carantină fitosanitară.

Art. 3. — Controlul efectuat de organele prevăzute de art. 2 se execută în prezența comandantului navei sau a locțiitorului său, cu asistența organelor căpităniei portului care semnează actele încheiate.

Art. 4. — Pentru obținerea din partea organelor vamale a permisului de încărcare-descărcare sau transbordare de mărfuri și materiale, navele trebuie să prezinte permisul de acostare, eliberat de căpitănia portului.

Secțiunea a II-a

Măsuri privind zona maritimă, fluvială și zonele celorlalte căi navigabile

Art. 5. — Lățimea de 20 m a zonei maritime, fluviale sau a altor căi navigabile se măsoară de la marginea apei spre interiorul uscatului, iar în cazul apelor cu nivelul variabil marginea apei se socotește la limita apelor medii.

Operațiunile de halaj se efectuează pe o porțiune de 6 m măsurată, în cadrul zonei maritime, fluviale sau a altor căi navigabile, de la malul normal al apei spre interior.

Art. 6. — În zonele unde este constituită fișia trupelor de grăniceri, orice măsuri legate de activitatea de navigație se vor lua cu acordul organelor de grăniceri din acele zone.

Art. 7. — Limitele incintei portuare se stabilesc de o comisie compusă din delegații Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, ai Ministerului de Interne și ai comitetului executiv al consiliului popular al localității în care se află portul.

Art. 8. — În locurile cu păduri care se întind pînă la marginea unei ape navigabile, organele silvice, precum și unitățile de stat pentru economia forestieră și alte unități socialiste care au în administrare directă sau în folosință acele păduri, au obligația de a lua măsuri pentru a se evita căderea arborilor în apă.

Art. 9. — Organele de grăniceri, precum și cele ale miliției, în a căror rază teritorială se află semne de navigație instalate pe maluri, vor asigura supravegherea acestora.

Art. 10. — Este interzisă deteriorarea prin orice mijloace a digurilor executate pentru navigație în zonele maritime, fluviale și ale altor căi navigabile.

Circulația pe aceste diguri cu vehicule de orice fel este admisă numai cu autorizarea unității care are în administrare digul.

CAPITOLUL II

DESPRE MIJLOACELE DE TRANSPORT PE APA

Secțiunea I

Documentele necesare navelor

Art. 11. — Navele sub pavilion român sau sub pavilion străin cu port de ataș român vor avea la bord următoarele acte:

1. Navele maritime de categoria 1:

a) certificatul de naționalitate;

b) rolul de echipaj;

c) certificatul de tonaj;

d) certificatul de siguranță pentru navele de pasageri sau certificatul de siguranță a materialului de echipament pentru navele de mărfuri;

e) certificatul de siguranță a construcției pentru navele de mărfuri;

f) certificatul de siguranță radiotelegrafică sau radiotelefonică, potrivit condițiilor stabilite în convențiile internaționale la care Republica Socialistă România este parte;

g) certificatul de bord liber;

h) manifestul vamal pentru navele încărcate;

i) jurnalul de bord;

j) jurnalul de mașini;

k) jurnalul radiotelegrafic sau radiotelefonic;

l) certificatul de deratizare;

m) planurile navei;

n) certificatul de eventuale scutiri prevăzute în convențiile internaționale la care Republica Socialistă România este parte, în ceea ce privește condițiile stabilite în acele convenții.

2. Navele maritime de categoria I costiere sub 500 T.R., de pasageri, de pescuit, de serviciu, tehnice speciale și altele, vor avea la bord actele prevăzute la pct. 1 lit. a, b, c, i, și j, precum și un permis de navigație maritimă. Cînd aceste nave

efectuează transporturi de mărfuri sau sînt dotate cu stații de radiotelecomunicații, vor avea și actele menționate la lit. h și k, iar cînd fac curse în străinătate, și actele menționate la lit. l și m.

3. Navele fluviale și alte nave de navigație interioară cu și fără propulsie de categoria I :

- a) atestatul de bord ;
- b) certificatul de tonaj, numai pentru navele destinate transportului de mărfuri ;
- c) rolul de echipaj, dacă navele au la bordul lor echipaj ;
- d) jurnalul de bord, cu excepția navelor fără propulsie și fără echipaj ;
- e) jurnalul de mașini ;
- f) manifestul vamal pentru navele încărcate.

La navele fluviale fără propulsie și fără echipaj la bord, documentele navei se păstrează, în timpul mersului, de către remorcherul propulsor, iar pe timpul staționării acestora se depun la căpitănia portului.

4. Navele de categoria a II-a :

- a) atestatul de bord ;
- b) certificatul de tonaj, numai pentru cele destinate transportului de mărfuri ;
- c) rolul de echipaj, cînd navele au la bordul lor echipaj.

Bărcile cu motor exterior, bărcile cu rame, cu vele și de sport vor avea numai carnet de ambarcațiune.

Navele prevăzute în prezentul articol vor avea la bord și orice alte acte cerute de legile comer-

cial, vamale sau convențiile internaționale la care Republica Socialistă România este parte.

Art. 12. — Actele necesare navelor se eliberează după cum urmează :

a) Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, prin Comandamentul marinei civile, eliberează actul constatator al naționalității pentru navele de categoria I.

b) Căpităniile de port sau, după caz, comitetele executive ale consiliilor populare însărcinate cu ținerea evidenței navelor eliberează atestatul de bord pentru navele de categoria a II-a, carnetul de ambarcațiune și rolul de echipaj.

c) Registrul naval român eliberează :

- certificatul de tonaj ;
- certificatul de siguranță pentru navele de pasageri ;
- certificatul de siguranță a materialului de echipament pentru navele de mărfuri ;
- certificatul de siguranță radiotelegrafică sau radiotelefonică ;
- certificatul de siguranță a construcției pentru navele de mărfuri ;
- certificatul de bord liber ;
- permisul de navigație pentru navele maritime prevăzute în art. 11 pct. 2 din prezentul regulament.

d) Unitățile economice, instituțiile, alte organizații și persoanele fizice cărora le aparțin navele asigură jurnalul de bord, jurnalul de mașini și

jurnalul radiotelegrafic sau telefonic. Aceste acte se numerează și se vizează de căpităniile de port sau, după caz, de comitetele executive ale consiliilor populare însărcinate cu ținerea evidenței navelor ori, cînd nava se află într-un port străin, de oficiul consular sau secția consulară a misiunii diplomatice române, iar în lipsa acestora, de autoritatea portuară competentă.

Orice modificare ulterioară cu privire la denumirea sau numărul, tipul și caracteristicile navei, precum și schimbarea portului de înscriere, atrag obligația de preschimbare a actului de naționalitate.

Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, prin Comandamentul marinei civile, stabilește forma și mențiunile pe care trebuie să le cuprindă actele de bord, condițiile de eliberare și termenul lor de valabilitate.

Art. 13. — Pentru navele sub pavilion străin cu port de ataș român, certificatele sau documentele care atestă starea de navigabilitate vor fi eliberate sau vizate de căpitănia portului de ataș sau de Registrul naval român, potrivit dispozițiilor art. 12.

Art. 14. — Navele maritime, fluviale și alte nave de navigație interioară sub orice pavilion, intrînd în porturile sau apele românești, trebuie să aibă la bord certificatul de tonaj în condițiile prevăzute de art. 11. Dacă nu au la bord acest certificat, se va proceda la măsurarea navei și la eliberarea certificatului de tonaj, potrivit dispozițiilor art. 12, pe cheltuiala armatorului.

Art. 15. — Navele maritime sub orice pavilion, care intră în porturile sau apele românești, trebuie să aibă la bord certificatul de bord liber și certificatele de siguranță prevăzute de convențiile internaționale la care țările de pavilion sînt părți.

Pentru navele maritime, care nu au la bord certificatele prevăzute la alin. 1 sau care prezintă certificate a căror valabilitate a expirat, se va proceda la eliberarea sau prelungirea valabilității acestora, potrivit art. 12 și în conformitate cu prevederile Convenției internaționale asupra liniilor de încărcare și ale Convenției pentru salvarea vieții umane pe mare.

Navele maritime care nu intră în prevederile convențiilor prevăzute la alin. 1 și 2 trebuie să aibă la bord un document care să ateste buna stare de navigabilitate, eliberat de autoritatea competentă a țării de pavilion.

Dacă nu au la bord acest document sau valabilitatea sa este expirată, se va proceda la expertizarea navei și la eliberarea documentului, pe cheltuiala armatorului.

Art. 16. — Navele fluviale și alte nave de navigație interioară, sub orice pavilion, care intră în porturile sau apele românești, trebuie să aibă la bord documentul valabil care atestă buna stare de navigabilitate a navei.

În cazul lipsei sau a nevalabilității acestui document, se va proceda la expertizarea și eliberarea lui pe cheltuiala armatorului.

CAPITOLUL III

DESPRE PERSONALUL DE NAVIGAȚIE

Secțiunea I

Îmbarcarea și debarcarea marinarilor de navigație civilă

Art. 17. — Îmbarcarea și debarcarea marinarilor se fac de căpitănia portului, la cererea unităților cărora le aparțin navele sau a comandanților acestora, după verificarea întrunirii condițiilor cerute de dispozițiile legale.

Îmbarcarea constă în înscrierea marinarului în rolul de echipaj al navei și menționarea acestei înscrieri în carnetul său de marinar și în foaia matricolă.

Debarcarea constă în radierea înscrierii marinarului din rolul de echipaj al navei și menționarea acestei radieri în carnetul său de marinar și în foaia matricolă.

Art. 18. — În porturile străine, operațiunile legate de îmbarcarea marinarilor pe navele sub pavilion român sau debarcarea lor de pe aceste nave se fac de oficiul consular sau secția consulară a misiunii diplomatice a Republicii Socialiste România sau, în lipsa acestora, de căpitănia portului ori de autoritatea portuară competentă străină.

Art. 19. — Căpităniile de port efectuează, la cererea comandanților de pe navele străine, cu avizul organelor punctelor de control pentru tre-

cerea frontierei de stat, mutațiile de îmbarcare și debarcare a personalului navigant de pe aceste nave.

Art. 20. — Carnetul de marinar se eliberează pe timp limitat, marinarii fiind obligați să obțină, la orice căpitănie de port din țară, viza anuală de prelungire a valabilității lui. În străinătate viza se obține de la oficiul consular ori secția consulară a misiunii diplomatice a Republicii Socialiste România.

Art. 21. — Amenzile contravenționale și sancțiunile disciplinare aplicate, precum și recompensele acordate personalului imbarcat, se înscriu în carnetul de marinar, comunicându-se și căpităniei portului de înmatriculare a acestuia, pentru a se face aceste mențiuni în foaia matricolă.

Secțiunea a II-a

Pregătirea personalului navigant și activitatea personalului imbarcat

Art. 22. — Pregătirea teoretică și practică a personalului necesar formării echipajelor navelor, pentru toate specialitățile și gradele, se asigură prin instituții și forme de învățămînt, organizate potrivit dispozițiilor legale privind învățămîntul în Republica Socialistă România.

Art. 23. — Organizarea serviciului și a condițiilor de muncă la bordul navelor se face pe baza regulamentelor serviciului la bordul navelor maritime și navelor fluviale.

Art. 24. — În cazul întreruperii cursei sau al desfacerii contractului de muncă în timpul cît nava se află în cursă, marinarul va fi readus la portul de imbarcare.

Art. 25. — Orice membru al echipajului trebuie să aibă asupra sa actele necesare pentru stabilirea identității sale, precum și diploma sau brevetul corespunzător funcției pe care o îndeplinește, eliberate de organele competente, naționale sau străine.

Art. 26. — Comandanții navelor sub pavilion român vor avea în echipaj personalul corespunzător funcțiilor necesare siguranței navigației, stabilite de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Comandanții navelor sub pavilion străin, la plecarea dintr-un port românesc, vor trebui să aibă echipaj suficient pentru siguranța navigației, în funcție de construcția navei și de natura călătoriei.

Art. 27. — Dacă o navă este în pericol de a naufraga, comandantul ei este obligat să depună toate eforturile pentru a o dirija către țărm, astfel ca să nu fie angajată în canalul navigabil sau în locurile de intrare a navelor în porturi, docuri sau bazine și să informeze de îndată, prin orice mijloace, căpitănia portului în a cărei zonă de activitate s-a produs accidentul, precum și pe armator.

Întregul echipaj al navei va rămîne la bord sau, dacă acest lucru nu este posibil, în apropierea

locului sinistrului, pînă la sosirea organelor căpităniei portului, pentru a lua măsurile necesare.

Art. 28. — Oricare ar fi pericolul, comandantul nu poate părăsi nava decît după ce a întrebuințat toate mijloacele posibile și a luat toate măsurile ce se impuneau pentru salvarea ei și după ce a fost convocat consiliul de bord, dacă condițiile de fapt permit convocarea acestuia.

Părăsirea navei nu se poate face decît la ordinul comandantului. Acesta va fi ultimul care o părăsește. El se va îngriji de salvarea jurnalului de bord, jurnalului de mașini, a rolului de echipaj și a cit mai multor valori.

Secțiunea a III-a

Regimul medico-sanitar pe nave

Art. 29. — Asistența medicală la bordul navelor se asigură de medici și personal mediu, cu pregătire de medicină generală, precum și de personal auxiliar sanitar. Acest personal face parte din echipajul navei și se recrutează de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, pentru medici fiind necesar și avizul Ministerului Sănătății.

La bordul navelor, medicii și asistenții medicali au din punct de vedere ierarhic rang de ofițeri, fiind subordonați comandantului.

Art. 30. — Personalul care acordă asistență medicală la bordul navelor trebuie să îndeplinească condițiile psihofiziologice necesare și să

posede cunoștințe de medicină în legătură cu navigația, de legislație și convenții internaționale sanitare și de limbi străine, verificate pe bază de tematici corespunzătoare, elaborate de organele medico-sanitare din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Art. 31. — Pentru intrarea în port a navelor este necesară autorizarea de liberă practică dată de organele medico-sanitare ale portului.

În cazurile în care navele sub pavilion român au în echipaj medic de bord, acesta poate acorda, pe proprie răspundere, autorizarea de liberă practică pentru navă, pentru intrarea în porturile române, cu respectarea dispozițiilor Ministerului Sănătății și ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, precum și a uzanțelor portului, nemaifiind necesară, în această situație, vizita sanitară a organelor medicale de la uscat.

Art. 32. — Pentru a putea exercita funcții la bordul navei, personalul navigant este obligat să aibă avizul medical, care se obține la angajare și se reînnoiește o dată pe an, din care să rezulte că îndeplinește condițiile psihofiziologice, pentru siguranța navigației. De asemenea, personalul navigant trebuie să aibă avizul medical de verificare psihofiziologică la imbarcări pentru trasee speciale sau în cazurile de sesizare din partea celui căruia îi aparține nava ori a comandantului navei. Rezultatul acestor verificări se înscrie într-o anexă la carnetul de marinar.

CAPITOLUL IV

REGULI PRIVIND ACTIVITATEA CU MIJLOACE DE TRANSPORT PE APĂ

Secțiunea I

Reguli cu privire la mișcarea și manevrarea navelor în porturi

Art. 33. — Unitățile economice de transporturi pe apă și de prestări de servicii auxiliare cărora le este încredințată exploatarea porturilor stabilesc zilnic navele care intră în porturi, potrivit capacității acestora, urgența de operare a navelor aflate la dane, precum și programul de încărcare și descărcare a navelor.

Ancorarea, acostarea și legarea navelor, indiferent de pavilion, precum și schimbarea locului inițial al acestora, se fac numai în locurile stabilite de căpitănia portului, cu excepția danelor de operații la care stabilirea se face de comun acord cu unitatea care exploatează portul.

Remorcherele nu vor da drumul navelor pe care le aduc remorcate în porturi înainte ca aceste nave să fie în siguranță.

Art. 34. — Comandantul navei care intră sau staționează în port nu va putea permite ambarcațiunilor care vor veni din afara apelor naționale să se prindă de navă mai înainte ca acestea să fi îndeplinit formalitățile de sosire, cu excepția cazurilor de forță majoră, când este obligat să anunțe imediat căpitănia portului.

Navele civile, indiferent de pavilion, vor da prioritate navelor militare ale Republicii Socialiste

România atât la intrarea, cât și la ieșirea din port, și nu vor stînjiți manevrele acestora.

Art. 35. — Comandanții navelor sînt obligați să se ajute reciproc la orice manevră ce se va face la dana unde se află sau în danele apropiate, pentru intrarea, ieșirea sau manevrarea navelor. În staționare, precum și în timpul manevrelor de remorcare și ancorare, ei sînt obligați să vegheze ca navele lor să nu provoace avarii altor nave sau degradări cheiurilor, instalațiilor ori utilajelor portului și să nu stînjenească navigația.

Comandanții navelor în staționare sînt obligați, în cazurile admise de regulile portuare, să permită trecerea peste navă a legăturilor navelor vecine sau legarea de nava proprie a altor nave, precum și trecerea la navele din aceeași dană, aflate mai spre larg, a mărfurilor ce se manipulează.

Art. 36. — În porturi legarea navelor se face numai la instalațiile portuare cu această destinație. Sînt oprite legarea la orice fel de semnal de navigație, de la uscat sau plutitor, precum și efectuarea de legături de la nave la liniile ferate, la liniile de rulaj ale macaralelor sau la orice alte instalații.

Art. 37. — Cînd va fi necesar ca una sau mai multe nave să schimbe locul, ori să fie scoase din locul de ancorare sau din radă, ori să se ia măsuri privind siguranța navigației și a navei, comandanții sînt obligați să execute dispozițiile ce li se vor da în acest scop de către căpitănia portului. În caz de neexecutare a dispozițiilor, căpitanul portului va putea ordona efectuarea

manevrelor necesare pe cheltuiala și răspunderea armatorului.

Art. 38. — În timpul staționării în port, navele în exploatare trebuie să aibă la bord personalul necesar efectuării diferitelor manevre.

Manevrele navelor maritime în porturile maritime și în porturile Dunării maritime se vor executa avînd la bord piloții portului.

Art. 39. — În navigație, în staționare în rade, în porturi, precum și în timpul efectuării manevrelor în porturi, navele sub orice pavilion trebuie să aibă în stare de funcționare semnalele de zi și de noapte prevăzute de regulamentele de navigație.

Art. 40. — Orice navă care staționează sau manevrează în port și este aptă pentru navigație trebuie să aibă, în bună stare de funcționare, toate mijloacele de salvare și de stingere a incendiilor, atât pentru nevoile proprii, cât și pentru a fi gata să acorde ajutorul necesar altor nave și instalațiilor portuare.

Art. 41. — Navele maritime, fluviale sau alte nave de navigație interioară, în tot timpul cît se află în apele naționale ale Republicii Socialiste România, vor avea arborat pavilionul național, iar la catargul sau la bastonul din prova, pavilionul român, de la răsăritul și pînă la apusul soarelui.

Toate navele, de orice categorie și sub orice pavilion, aflate în radele și porturile românești, sînt obligate să arboreze micul sau marele pavoaz, la cererea căpităniei portului.

În apele naționale, navele civile în mișcare sau ancorate în radă sînt obligate să salute navele militare ale Republicii Socialiste România.

Reguli care trebuie respectate la sosirea navelor

Art. 42. — În cel mult 12 ore de la sosirea unei nave în port, comandantul este obligat să depună la căpitănia portului, personal sau prin reprezentant autorizat, actele de bord și să ceară vizarea jurnalului de bord, a jurnalului de mașini și a jurnalului radiotelegrafic sau radiotelefonice, în cazuri de evenimente neobișnuite care interesează nava, mărfurile, echipajul sau pasagerii.

În cazul în care încărcarea, descărcarea, transbordarea de mărfuri sau imbarcarea ori debarcarea de persoane trebuie să înceapă mai înainte de acest termen, depunerea actelor de bord se va efectua înainte de începerea acestor operațiuni.

Se exceptează cazurile de urgență, când căpitănia portului poate autoriza începerea operațiunilor înainte de depunerea actelor.

Art. 43. — Sînt scutite de depunerea actelor de bord navele în tranzit al căror echipaj nu ia contact cu uscatul, remorcherele care ating portul numai pentru a lăsa sau a lua nave la remorcă, navele sosite în port pentru adăpost sau staționare temporară mai mică de 12 ore și care nu au primit libera practică, precum și navele maritime sau fluviale de călători sub pavilion român în curse regulate.

Art. 44. — Odată cu depunerea actelor de bord, comandantii navelor sînt obligați să completeze și să subscrie actul denumit declarație, în care vor da relațiile necesare cu privire la denumirea, națio-

nalitatea, tonajul și alte caracteristici ale navei, numele proprietarului, felul încărcăturii, numărul membrilor echipajului, numărul pasagerilor, precum și orice informații de ordin nautic, meteorologic, sanitar, referitoare la salvări de nave și la infracțiuni comise pe navă în timpul călătoriei.

Pentru navele maritime și cele fluviale de călători sub pavilion român, în curse regulate, agenția de transport este obligată să depună o singură declarație de fiecare navă, pentru un interval de 24 ore.

Art. 45. — După depunerea actelor de bord și completarea declarației, comandantul primește permisul de acostare prin care se confirmă îndeplinirea la căpitănia portului a formalităților de sosire a navei.

Art. 46. — Căpităniile de port supraveghează operațiunile executate în porturi la nave, indiferent de pavilion, care pot influența siguranța navigației și stabilitatea navei, controlează respectarea condițiilor de încărcare a mărfurilor pe punte, precum și a animalelor, verificînd ca navele să nu depășească marca de încărcare pentru perioada și zona de navigație sau pescajul admis la dane.

Pentru operațiunile de supraveghere și control efectuate de căpităniile de port se percep taxele stabilite prin dispozițiile legale.

Art. 47. — Folosirea stațiilor radiotelegrafice și radiotelefonică de la bordul navelor sub pavilion străin este interzisă în port și în rada portului.

La sosirea navelor sub pavilion străin în porturile maritime, căpităniile de port sînt autorizate să sigileze stațiile de radiotelegrafie și radiotelefonie

aflate la bordul acestora, care rămân sigilate pînă la ieșirea din apele naționale.

Se vor putea desigila și efectua radiocomunicații de pe navele sub pavilion străin aflate în radă numai în cazurile excepționale cînd siguranța acestora sau a echipajului este în pericol sau cînd aceasta se prevede în convenții internaționale la care statul român este parte.

În porturi, stațiile de radiotelegrafie și radio-telefonie vor putea fi folosite pentru probe în situația cînd se face verificarea aparaturii după înlăturarea unor defecțiuni.

Probele se vor face cu autorizarea căpităniei portului.

Fac excepție de la prevederile prezentului articol radiotelefoanele cu unde ultra scurte, în banda de frecvență rezervată pentru serviciul mobil maritim, cu puteri de pînă la un wat inclusiv, folosite numai pentru operațiuni portuare sau de pilotaj.

Art. 48. — Echipajele navelor sub pavilion străin care vin din orice port, precum și echipajele navelor române care vin dintr-un port străin, vor putea ieși de la bord numai după depunerea actelor de bord, îndeplinirea formalităților de sosire la căpitănia portului și obținerea permiselor eliberate de organele competente.

Se interzice echipajului să iasă de pe navă cu orice fel de arme, muniții, materii explozive, ori radioactive, aparate militare, sau să le introducă la bord.

Obiectele prevăzute în alineatul precedent, aparținînd echipajului, se vor închide și sigila la bord imediat după sosirea navelor.

Armele de pază ale navei rămîn în grija și pe răspunderea comandantului.

Art. 49. — Comandanții navelor vor primi la bord persoane străine de echipajul navei numai pe baza unei autorizații eliberată de organul competent sau a biletului de călătorie la navele de pasageri. Ei sînt obligați să semnaleze căpităniei portului orice persoană care s-a urcat fără drept la bordul navelor.

În cazul curselor externe, primirea pe navă se face pe baza documentului care dă dreptul la ieșirea din țară.

Art. 50. — Comandantul navei la bordul căreia se transportă cadavrul unei persoane, în sau din țară, este obligat să anunțe căpitănia portului care, împreună cu organele vamale și cu medicul portului sau, în lipsa acestuia, cu medicul localității în care se află portul, verifică starea sicriului, permisul special de trecere și documentele de transport, încheind proces-verbal în cazurile în care se constată neregularități sau împrejurări speciale.

Secțiunea a III-a

Reguli pentru nave în porturi, rade și în navigație

Art. 51. — Comandanții navelor sînt obligați să micșoreze viteza la intrarea și ieșirea din porturi, precum și la trecerea prin fața porturilor fluviale.

Comandanții navelor sînt de asemenea obligați să micșoreze viteza în zonele unde se execută lucrări hidrotehnice, precum și atunci cînd nivelul apelor periclitează siguranța digurilor de pe maluri. În apele naționale nu este permisă trecerea navelor

civile, indiferent de pavilion, prin formații de nave militare ale Republicii Socialiste România.

Art. 52. — Este interzisă încărcarea navelor la un pescaj mai mare decât cel permis de adâncimile danelor sau în punctele unde se efectuează această operațiune.

Art. 53. — Lăsarea liberă a animalelor la bordul navelor, aprinderea materialelor inflamabile sau fumigene, efectuarea de sondaje de alte organizații decât cele specializate, emiterea de semnale fonice sau luminoase în afara celor admise de regulamentele de navigație și dezinfectarea cu substanțe toxice se fac numai cu permisiunea prealabilă a căpităniei portului.

Art. 54. — Ridicările hidrografice în apele naționale și fotografierea în incinta porturilor și în rade pot fi făcute numai în condițiile stabilite de lege.

Art. 55. — Comandanții navelor adăpostite la iernatic sînt obligați să se conformeze tuturor măsurilor de pază și ordine luate de căpitănia portului, în colaborare cu celelalte organe portuare.

Art. 56. — Navele pentru care s-a aprobat casarea nu mai pot fi folosite conform destinației lor inițiale.

Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor va stabili pentru fiecare caz în parte, pe bază de expertiză, modul de utilizare a acestor nave sau a părților care mai pot fi folosite, menționîndu-se acest mod de folosire în registrele de evidență.

Atunci cînd navele casate nu mai pot fi folosite în alt mod, operațiunea de dezmembrare va începe în cel mult 30 de zile de la data aprobării casării

lor și se va putea face numai în locurile desemnate de căpitănia portului.

Art. 57. — Lucrările de construcții, reconstrucții, transformări de nave, de scoatere și înlocuire a mașinilor, căldărilor și motoarelor de la nave, de ridicare pe cală, lansare la apă și dezmembrare a navelor nu vor putea fi începute fără avizarea documentației tehnice de către Registrul naval român și fără autorizarea căpităniei portului.

Fac excepție de la avizare de către Registrul naval român categoriile de nave stabilite de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Art. 58. — Operațiunile de încărcare-descărcare a mărfurilor sau a oricăror materiale, precum și de imbarcare sau debarcare a pasagerilor, se fac în locurile și în condițiile stabilite potrivit art. 33 alin. 2.

Schelele de încărcare-descărcare vor fi astfel construite încît să corespundă normelor cu privire la tehnica securității muncii.

Art. 59. — Stivuirea și arimarea mărfurilor pe nave, în porturile române, se efectuează potrivit regulilor stabilite de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Art. 60. — Depozitarea mărfurilor sau a altor materiale pe platformele portului ori pe țărm sau în alte locuri în porturi se face în condițiile stabilite de unitatea care exploatează portul.

În caz de necesitate, impusă de siguranța navigației, căpitănia portului va cere evacuarea mărfurilor de pe aceste locuri, iar depozitarul este obligat să se conformeze, în termenul stabilit, cu consultarea sa.

Art. 61. — Aruncarea de balast, pământ, piatră, zgură, murdării și alte materii de orice fel, în porturi, rade și canale navigabile este interzisă.

Evacuarea resturilor menajere și murdăriilor de la bordul navelor, precum și debalastarea, degazarea și evacuarea hidrocarburilor de la nave, se fac în condițiile stabilite de unitatea care exploatează portul, sub supravegherea căpităniei portului.

Art. 62. — Orice mărfuri sau alte materiale scufundate în porturi, rade sau canale trebuie scoase imediat de cei în cauză.

În caz de neîndeplinire a acestei obligații, căpitănia portului va cere unității care exploatează portul sau canalul să procedeze la scoaterea lor imediată, pe cheltuiala celor vinovați.

Art. 63. — În cazul cînd pe o navă, aflată în călătorie înăuntrul sau în afara frontierei de stat române, are loc o naștere, o căsătorie sau un deces, înregistrarea acestora se va face în conformitate cu dispozițiile legale privind actele de stare civilă.

Art. 64. — Este oprit scăldatul în limitele portului, ecluzelor, stăvilarelor, sau în zona porturilor.

Pentru amenajarea și funcționarea de stranduri publice și plaje, în limitele portului, în radă sau pe maluri, este obligatoriu avizul căpităniei portului și al celorlalte organe competente.

Cei care răspund de funcționarea acestor amenajări sînt obligați să se conformeze dispozițiilor legale în ceea ce privește organizarea posturilor de salvare și prim-ajutor, precum și indicațiilor ce se vor da de căpitănia portului în vederea prevenirii accidentelor.

Art. 65. — Organizarea de serbări sau manifestări nautice de orice fel în porturile și pe apele naționale se poate face numai cu autorizarea căpităniei portului, cu respectarea măsurilor și îndeplinirea recomandărilor acesteia.

Pentru concursurile și serbările organizate în apele de frontieră sau în marea teritorială este necesară și autorizația organelor de grăniceri.

Secțiunea a IV-a

Reguli cu privire la plecarea navelor din porturi

Art. 66. — Navele de orice categorie nu vor putea părăsi portul sau rada fără a ridica actele de bord de la căpitănia portului și fără permisul de plecare eliberat de aceasta.

La ridicarea actelor, se va depune la căpitănia portului permisul de acostare completat cu toate datele referitoare la operațiunile de încărcare-descărcare efectuate de navă în port, precum și un exemplar al manifestului vamal, atunci cînd acesta trebuie să fie întocmit.

Art. 67. — Comandantul navei, care după ce a primit actele de plecare prelungeste staționarea navei în port mai mult de 24 de ore, trebuie să le depună din nou la căpitănia portului, unde vor rămîne pînă la plecare, cînd se va face mențiune pe permisul de plecare despre această întîrziere.

Art. 68. — Căpităniile de port vor constata prin procese-verbale situațiile de fapt sesizate prin reclamațiile făcute de comandanții navelor contra încărcătorilor, primitorilor sau altor persoane, pentru neplata de navluri, întîrzieri în operațiuni sau

pentru alte cauze, precum și reclamațiile făcute de încărcători, primitori ori alte persoane, împotriva armatorului sau comandantului și vor elibera, la cererea celor interesați, duplicate ori copii de pe aceste procese-verbale.

Secțiunea a V-a

Regimul operațiunilor de pescuit în porturi și în apele naționale

Art. 69. — În limitele porturilor, pescuitul cu nave se face numai cu autorizația căpităniei portului și a celorlalte organe în drept.

Art. 70. — Este interzis a face garduri, a pune plase și a atașa unelte fixe de pescuit în rade, porturi, canale de acces, în șenalul navigabil al Dunării, în canalul Bega și, în general, în locurile în care s-ar împiedica navigația.

Art. 71. — Navele de pescuit sau de transportat peste pot efectua transporturi de persoane în afara membrilor echipajului numai cu autorizarea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor.

CAPITOLUL V

ATRIBUȚII ALE CĂPITĂNIILOR DE PORT

Art. 72. — Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor va putea înființa căpităanii de port maritime și fluviale în condițiile stabilite prin lege.

Pot fi înființate căpităanii de port și pentru lacurile și apele navigabile din interiorul teritoriului

Republicii Socialiste România, în măsura în care dezvoltarea activității locale de navigație o impune.

La înființare, se delimitează și zonele în care căpităniile de port își exercită activitatea. Delimitarea acestor zone se poate modifica ori de câte ori este necesar.

Art. 73. — Căpităniile de port exercită toate atribuțiile locale privind asigurarea ordinii și securității navigației efectuate cu nave române și străine.

În acest scop, ele controlează, potrivit competenței lor, efectuarea operațiunilor în porturi, cu privire la :

- a) intrarea, ieșirea și mișcarea navelor în porturi ;
- b) manevrele de remorcaj, ancorare, acostare și de legare a navelor ;
- c) imbarcarea și debarcarea pasagerilor ;
- d) încărcarea, descărcarea și depozitarea mărfurilor, leșului și oricăror materiale ;
- e) stivuirea și arimarea mărfurilor în nave ;
- f) construirea, reconstruirea și repararea navelor ;
- g) întreținerea luminilor și focurilor la bordul navelor și luarea măsurilor necesare contra incendiilor și exploziilor ;

h) siguranța navelor în porturi și rade.

Dispozițiile căpităniilor de port privind modul de desfășurare a operațiunilor prevăzute în alineatul precedent, sub aspectul ordinii și siguranței navigației, sînt obligatorii pentru toate navele, unitățile și persoanele fizice care folosesc porturile.

Art. 74. — Lansarea navelor la apă se face cu autorizarea căpităniei portului și, după caz, și a Registrului naval român.

Art. 75. — Cu excepția proprietarului navei, a armatorului, a imputerniciților lor și a specialiștilor Registrului naval român, vizite, intervenții, reconstituiri, inspecții sau cercetări la bordul navelor aflate în porturi ori în afara acestora, în limitele apelor naționale, vor putea fi făcute de organele competente, la cererea lor, potrivit legii și convențiilor internaționale, în asistența căpitanului portului sau a reprezentantului său, care, conform atribuțiilor sale de serviciu, va semna actele încheiate, când aceasta se solicită de cei interesați.

Asistența căpităniei portului sau a reprezentantului său la intrarea la bordul navelor a ofițerilor și subofițerilor de miliție are loc în condițiile legii.

Art. 76. — Căpitanii de port, potrivit competenței lor, verifică valabilitatea actelor privind buna stare de navigabilitate a navelor și exactitatea declarațiilor cu privire la capacitate sau încărcătură și pot dispune, la cerere, efectuarea de expertize privind încărcătura navelor.

Ele supraveghează, de asemenea, respectarea condițiilor tehnice de navigabilitate stabilite de Registrul naval român prin actele pe care le eliberează, precum și a celor prevăzute în convențiile internaționale la care Republica Socialistă România este parte.

Problemele de ordin tehnic ivite la nave cu prilejul controlului sînt de competența Registrului naval român, căruia îi vor fi comunicate, după caz, pentru soluționare sau expertizare.

Art. 77. — În caz de degradări, produse de nave cheiurilor, malurilor și în general oricăror instalații care servesc navigației sau operațiunilor portuare, căpitania portului verifică și constată pagubele, în vederea recuperării lor de la cei vinovați, putînd încuviința în acest scop, din oficiu sau la cerere, expertize tehnice.

Art. 78. — În cazurile în care desfășurarea navigației este stînjenită din cauza întreținerii necorespunzătoare a semnalelor și instalațiilor servind siguranța navigației, căpitania portului va cere unității însărcinate cu întreținerea acestora să ia măsuri de remediere.

Art. 79. — Orice membru al echipajului unei nave are obligația să-și dovedească identitatea și să prezinte documentele oficiale, la cererea organelor căpităniei portului sau a altor organe cu atribuții de supraveghere a ordinii și a regimului de frontieră.

Art. 80. — Orice măsură sanitară ce urmează a fi aplicată în port sau care se referă la nave, la echipaje sau pasageri va fi luată de către organele sanitare în colaborare cu căpitania portului.

Art. 81. — Pentru deplasările ce se fac în vederea efectuării activității de cercetări și control al siguranței navigației, angajații Inspectoratului de navigație civilă și ai căpitanilor de port călătoresc gratuit pe toate navele sub pavilion român, în apele naționale pe baza legitimației de serviciu, însoțită de delegația de deplasare emisă de conducătorul unității de care aparțin.

Angajații din aparatul central al Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor și din unită-

tile de navigație în subordinea acestuia, care prin natura serviciului au obligația să organizeze, să îndrume și să controleze activitatea de navigație civilă, călătorească gratuit în interes de serviciu pe navele unităților Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, pe bază de autorizație, valabilă pe o anumită perioadă de timp, eliberată de Comandamentul marinei civile din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Art. 82. — În fiecare an căpitaniile de port efectuează verificarea stării tehnice a bărcilor cu motor exterior, cu rame, cu vele și de sport, înscrise în registrele speciale de evidență, precum și viza carnetelor de ambarcațiuni.

În acest scop, deținătorii acestor ambarcațiuni sînt obligați să le supună verificării căpităniei portului sau, după caz, comitetului executiv al consiliului popular în raza căruia se află înscrise, în locurile și la termenele ce se vor stabili de acestea.

Comitetele executive ale consiliilor populare și organele miliției vor sprijini, în condițiile legii, efectuarea acestor verificări.

CAPITOLUL VI

REGULI PRIVIND STAȚIONAREA NAVELOR MILITARE ÎN PORTURI

Art. 83. — Navele militare sub pavilionul Republicii Socialiste România, sosite în unul din porturile sau radele române, acostează sau ancorează

în locul ce va fi stabilit de căpitănia portului, de acord cu organizația care exploatează portul, împreună cu comandantul navei.

În porturile unde unitățile de nave militare sub pavilionul Republicii Socialiste România au sediul permanent, danele pentru staționarea navelor militare se stabilesc de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, împreună cu Ministerul Apărării Naționale.

Art. 84. — Locurile de acostare sau de ancorare pentru navele militare sub pavilion străin vor fi stabilite de căpitănia portului, împreună cu unitatea care exploatează portul și cu reprezentantul marinei militare.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Art. 85. — Unitățile din subordinea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor care desfășoară activități legate de transporturile publice de pasageri și mărfuri pe apă au, pe lângă denumirea lor funcțională, emblema comună „NAVIGAȚIA ROMÂNĂ”, în forma întreagă, sau prescurtat „NAVROM”.

DECRETUL Nr. 298
din 30 octombrie 1948

**pentru ratificarea Convenției despre regimul
navigației pe Dunăre, semnată la Belgrad
la 18 august 1948 împreună cu cele două anexe
și Protocolul adițional**

Publicat în Monitorul Oficial nr. 253 din 30 octombrie 1948

Articol unic. — Se ratifică „Convenția despre regimul navigației pe Dunăre”, semnată la Belgrad, la 18 august 1948, împreună cu cele două anexe și Protocolul adițional.

Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, Republica Populară Bulgaria, Republica Ungară, Republica Populară Română, Republica Sovietică Socialistă Ucraina, Republica Cehoslovacă și Republica Federativă Iugoslavia,

Luând în considerație decizia Consiliului Miniștrilor de Afaceri Străine din 12 decembrie 1946, de a convoca o Conferință a reprezentanților statelor sus-menționate în vederea stabilirii unei noi Convenții despre regimul navigației pe Dunăre, și

Dornici de a asigura libera navigație pe Dunăre, în conformitate cu interesele și drepturile suverane ale țărilor dunărene, precum și de a strânge legăturile economice și culturale ale țărilor dunărene între ele și cu celelalte țări,

Au hotărît de a încheia o Convenție despre regimul navigației pe Dunăre și, în acest scop, au desemnat pe plenipotențiarii semnați mai jos, care, după prezentarea deplinelor lor puteri, recunoscute în bună și cuvenită formă, au convenit cele ce urmează :

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 1

Navigația pe Dunăre va fi liberă și deschisă supușilor, vapoarelor comerciale și mărfurilor tuturor statelor pe picior de egalitate în ceea ce privește drepturile portuare și taxele asupra navigației, precum și condițiile cărora este supusă navigația comercială. Dispozițiile de mai sus nu vor fi aplicabile traficului între porturile aceluiași stat.

ARTICOLUL 2

Regimul stabilit prin prezenta Convenție se aplică părții navigabile a Dunării (fluviu) de la Ulm la Marea Neagră, urmînd brațul Sulina cu acces la mare prin canalul Sulina.

ARTICOLUL 3

Statele dunărene își iau angajamentul de a menține sectoarele lor pe Dunăre în stare de navigabilitate pentru bastimentele fluviale și, în ceea ce privește sectoarele proprii bastimentelor de mare, de a executa lucrările necesare asigurării și îmbunătățirii condițiilor de navigație și de a nu împiedica sau stinjeni navigația pe canalurile navigabile ale Dunării. Statele dunărene se vor consulta în materiile indicate în prezentul articol cu Comisia Dunării (articolul 5 de mai jos).

Statele riverane vor avea dreptul de a întreprinde în limitele frontierelor lor respective lucrările care ar putea fi necesitate prin împrejurări neprevăzute și urgente și care ar avea de scop asigurarea nevoilor navigației. Statele vor trebui totuși să avizeze Comisia despre motivele care au făcut necesare aceste lucrări și să-i furnizeze o descriere sumară a lor.

ARTICOLUL 4

În cazul cînd un stat dunărean nu ar fi în măsură să întreprindă el însuși lucrările care sînt de competența sa teritorială și care sînt necesare pentru a asigura navigația normală, acest stat va fi ținut să le lase a fi executate prin Comisia Dunării (articolul 5), în condițiile pe care ea le va determina și fără ca ea să poată încredința executarea unui alt stat, cu excepție în ceea ce privește părțile de cale fluvială care formează frontiera unui asemenea stat. În acest din urmă caz, Comisia va determina modalitățile executării acestor lucrări.

Statele dunărene se obligă a da Comisiei sau statului executant orice formă de concurs la executarea ziselor lucrări.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII RELATIVE LA ORGANIZARE

Secțiunea I

Comisia Dunării

ARTICOLUL 5

Se stabilește o Comisie a Dunării desemnată mai jos sub numele de „Comisie”; ea este compusă din reprezentanți ai țărilor dunărene, cîte unul pentru fiecare din aceste țări.

ARTICOLUL 6

Comisia își alege dintre membrii săi pe președintele său, pe vicepreședintele său și pe secretarul său, care sînt aleși pentru o perioadă de trei ani.

ARTICOLUL 7

Comisia își fixează termenele sesiunilor și își stabilește regulamentul interior.

Prima reuniune a Comisiei va fi ținută într-un termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei Convenții.

ARTICOLUL 8

Competența Comisiei se întinde asupra Dunării așa cum este ea definită la articolul 2.

Intră în atribuțiile Comisiei:

a) de a veghea la executarea dispozițiilor prezentei Convenții;

b) de a întocmi, pe temeiul propunerilor și a proiectelor prezentate de către statele dunărene și de către administrațiile speciale (articolele 20 și 21), planul general al marilor lucrări în interesul navigației, precum și de a stabili evaluarea generală a cheltuielilor relative la aceste lucrări;

c) de a executa lucrări în cazurile prevăzute la articolul 4;

d) de a da consultații și de a face recomandări statelor dunărene cu privire la executarea lucrărilor arătate la paragraful „b” al prezentului articol, ținând seama de interesele tehnice și economice, de planurile și posibilitățile statelor respective;

e) de a da consultații și de a face recomandări administrațiilor fluviale speciale (articolele 20 și 21) și de a proceda la un schimb de informații cu aceste administrații;

f) de a stabili pe tot parcursul navigabil al Dunării un sistem uniform de amenajări al căilor navigabile și de a fixa, ținând seama de condițiile specifice ale fiecărui sector, dispozițiile fundamentale relative la navigația pe Dunăre, inclusiv cele ale Serviciului de pilotaj;

g) de a unifica regulile de supraveghere fluvială;

h) de a coordona activitatea serviciilor hidrometeorologice pe Dunăre, de a publica un buletin hidrologic unic și prevederi hidrologice de scurtă și de lungă durată pentru Dunăre;

i) de a aduna datele statistice relative la navigația pe Dunăre, întrucât este vorba de chestiuni care sînt de competența Comisiei;

j) de a publica, pentru nevoile navigației, lucrări de referință, itinerarii, hărți de navigație și atlase;

k) de a pregăti și de a aproba bugetul Comisiei, precum și de a stabili și de a percepe taxele prevăzute la articolul 10.

ARTICOLUL 9

Pentru a se achita de sarcinile arătate la articolul precedent, Comisia dispune de un secretariat și de serviciile necesare al căror personal este recrutat dintre cetățenii statelor dunărene.

Organizarea secretariatului și serviciilor sale este de competența Comisiei însăși.

ARTICOLUL 10

Comisia își pregătește bugetul și îl aprobă cu majoritatea voturilor tuturor membrilor ei. Bugetul trebuie să prevadă cheltuielile necesare întreținerii Comisiei și aparatului ei; aceste cheltuieli vor fi acoperite prin anuități vărsate de către statele dunărene, în sumă egală pentru fiecare din ele.

Pentru a face față cheltuielilor cu lucrări speciale, executate în vederea asigurării sau îmbunătățirii condițiilor de navigabilitate, Comisia va putea stabili taxe speciale.

ARTICOLUL 11

Hotărârile Comisiei sînt luate cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, cu excepția cazurilor prevăzute special prin prezenta Convenție (articolele 10, 12 și 13).

Quorum-ul Comisiei este de cinci membri.

ARTICOLUL 12

Hotărârile Comisiei cu privire la chestiunile prevăzute în paragrafele b, c, f, g ale articolului 8 trebuie luate cu majoritatea voturilor tuturor membrilor, fără totuși a se majoriza statul pe teritoriul căruia lucrările trebuie executate.

ARTICOLUL 13

Comisia își are sediul la Galați.

Ea poate totuși, printr-o decizie luată cu majoritatea voturilor tuturor membrilor săi, să-și schimbe locul sediului.

ARTICOLUL 14

Comisia se bucură de personalitate juridică în conformitate cu legislația statului în care își are sediul.

ARTICOLUL 15

Franceza și rusa sînt limbile oficiale ale Comisiei.

ARTICOLUL 16

Membrii Comisiei și funcționarii mandatați de ea se bucură de imunitatea diplomatică. Localurile oficiale, arhivele și documentele de tot felul aparținînd Comisiei sînt inviolabile.

ARTICOLUL 17

Funcționarii Comisiei, prevăzuți cu împuterniciri corespunzătoare, vor informa autoritățile competente ale statelor dunărene de infracțiunile la regu-

lamentele de navigație, la măsurile sanitare și la supravegherea fluvială de care Comisia va fi luat cunoștință. Autoritățile competente vor fi ținute, la rîndul lor, să informeze Comisia de măsurile luate cu privire la infracțiunile notificate și menționate mai sus.

ARTICOLUL 18

Comisia are sigiliul ei; ea are de asemenea pavilionul ei pe care are dreptul să-l arboreze pe localurile ei oficiale și pe vasele ei.

ARTICOLUL 19

Statele dunărene sînt obligate să dea Comisiei, precum și funcționarilor și personalului ei concursul necesar executării sarcinilor ce le incumbă în virtutea prezentei Convenții.

Acești funcționari și acest personal vor avea, în exercițiul funcțiunilor lor oficiale, dreptul de a circula liber pe fluviu și în porturi, în limitele jurisdicției Comisiei, cu condiția de a respecta legislația teritorială.

Secțiunea a II-a

Administrații fluviale speciale

ARTICOLUL 20

Pe Dunărea de Jos (de la gura canalului Sulina pînă la Brăila inclusiv) se stabilește o Administrație fluvială specială în vederea executării lucră-

rilor hidrotehnice și de a reglementa navigația; ea este compusă din reprezentanți ai statelor riverane adiacente (Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste).

Această Administrație funcționează în baza unui acord între guvernele țărilor care fac parte din ea.

Administrația își are sediul la Galați.

ARTICOLUL 21

Pe sectorul Porților de Fier (de la Vince la Kostol pe malul drept și de la Moldova Veche la Turnu Severin pe malul stîng al Dunării) se stabilește o Administrație fluvială specială a Porților de Fier; această Administrație este compusă din reprezentanți ai Republicii Populare Române și ai Republicii Federative Populare Iugoslavia; ea are ca sarcină de a executa lucrări hidrotehnice și de a reglementa navigația în zona indicată.

Această administrație funcționează în baza unui acord între guvernele țărilor care fac parte din ea.

Administrația își are sediul la Orșova și la Tekija.

ARTICOLUL 22

Acordurile relative la Administrațiile fluviale speciale (numite mai departe „Administrații”), menționate la articolele 20 și 21, sînt aduse la cunoștința Comisiei.

CAPITOLUL III REGIMUL NAVIGAȚIEI

Secțiunea I

Navigația

ARTICOLUL 23

Navigația pe Dunărea de Jos și în sectorul Porților de Fier se efectuează în conformitate cu regulile de navigație stabilite de Administrațiile zonelor indicate. Navigația în celelalte sectoare ale Dunării se efectuează în conformitate cu regulile stabilite de către țările dunărene respective al căror teritoriu este traversat de Dunăre și, în zonele în care malurile Dunării aparțin la două state diferite, după regulile stabilite de comun acord între aceste state.

Stabilind regulile de navigație, statele dunărene și Administrațiile vor ține seama de dispozițiile fundamentale relative la navigația pe Dunăre, stabilite de către Comisie.

ARTICOLUL 24

Bastimentele navigînd pe Dunăre au dreptul, cu condiția de a se conforma regulilor stabilite de către statele dunărene respective, să intre în porturi, să procedeze acolo la operații de încărcare și de descărcare, să îmbarce și să debarce călători, să se aprovizioneze cu combustibil, să se alimenteze etc.

ARTICOLUL 25

Traficul local de călători și de mărfuri și traficul între porturile aceluiași stat sînt deschise unui pavilion străin numai în conformitate cu reglementarea națională a acelui stat dunărean.

ARTICOLUL 26

Regulamentele sanitare și de poliție în vigoare pe Dunăre sînt aplicate fără discriminare în ce privește pavilionul, punctul de plecare al bastimentelor, destinația lor sau alte motive.

Funcțiile de supraveghere vamală, sanitară și fluvială pe Dunăre sînt îndeplinite de către statele dunărene; acestea comunică Comisiei regulamentele pe care le-au întocmit, pentru ca Comisia să poată contribui la unificarea regulilor vamale și regulilor sanitare și să unifice regulile de supraveghere fluvială (articolul 8 „g”).

Regulamentele vamale, sanitare și de poliție trebuie să fie de natură să nu stînjenească navigația.

ARTICOLUL 27

Atunci cînd ambele maluri ale Dunării fac parte din teritoriul aceluiași stat, acest stat are dreptul de a pune mărfurile în tranzit sub sigiliu sau sub paza agenților vamali. Un asemenea stat are de asemenea dreptul de a pretinde căpitanului, armatorului sau proprietarului o declarație scrisă confirmînd numai că transportă sau că nu transportă mărfuri al căror import este prohibit de către statul tranzitat, fără a avea totuși dreptul de a interzice tranzitul. Aceste formalități nu vor putea implica sau prilejui nici o vizitare a încărcăturii, nici să

întîrzie trecerea în tranzit. Căpitanul, armatorul sau proprietarul care va fi făcut o declarație falsă va fi răspunzător de ea în conformitate cu legile statului către care această declarație va fi fost făcută.

Atunci cînd Dunărea formează frontieră între două state, vasele, plutele, călătorii și mărfurile în tranzit sînt scutite de orice formalități vamale.

ARTICOLUL 28

Bastimentele afectate de către statele dunărene serviciului de supraveghere (poliție) fluvială sînt obligate să arboreze, în afară de pavilionul lor național, o insignă distinctivă și uniformă; semnalmentul și numărul lor trebuie să fie aduse la cunoștința Comisiei. Aceste bastimente, precum și cele afectate serviciului vămilor în țările dunărene, pot naviga pe Dunăre numai în interiorul fruntariilor țărilor al căror pavilion îl arborează bastimentul și în afara ziselor frontiere numai cu consimțămîntul statelor dunărene respective.

ARTICOLUL 29

Bastimentele navigînd pe Dunăre se pot folosi de stațiile T.F.F. aflate pe bordul lor, precum și de mijloacele de comunicație riverană de care ar avea nevoie în scopul navigației.

ARTICOLUL 30

Navigația pe Dunăre este interzisă vaselor de război ale tuturor țărilor nedunărene.

Bastimentele de război ale țărilor dunărene nu pot naviga pe Dunăre în afara fruntariilor

țării al cărui pavilion îl arborează, cu excepția unei înțelegeri prealabile între statele dunărene interesate.

Secțiunea a II-a

Serviciul de pilotaj

ARTICOLUL 31

Se alcătuiesc corpuri de piloți pe Dunărea de Jos și în sectorul Porților de Fier; ele depind de Administrațiile respective (art. 22).

Regulamentele Serviciului de pilotaj sînt stabilite de către Administrații, conform dispozițiilor fundamentale privind navigația pe Dunăre (art. 8 „f”), și trebuie aduse la cunoștința Comisiei.

ARTICOLUL 32

Pilotajul bastimentelor pe Dunărea de Jos și în sectorul Porților de Fier este asigurat de piloți făcînd parte din corpurile de piloți respective sau de piloți care, trecînd un examen pe lîngă serviciile Administrației fluviale competente, ar fi autorizați de către această Administrație să exercite pilotajul.

ARTICOLUL 33

Personalul corpurilor de piloți este recrutat dintre cetățenii țărilor dunărene membre ale Administrațiilor respective. Modul de recrutare este stabilit prin acorduri speciale încheiate între membrii sus-menționați (art. 20 și 21) ai acestor Administrații.

CAPITOLUL IV

MODALITĂȚI DE ACOPERIRE A CHELTUIELILOR NECESARE PENTRU ASIGURAREA NAVIGAȚIEI

ARTICOLUL 34

Finanțarea lucrărilor hidrotehnice pe Dunăre, executate de către țările dunărene în conformitate cu art. 3 din prezenta Convenție, este asigurată de către țările dunărene respective.

Finanțarea lucrărilor prevăzute la art. 8 „c” este asigurată de către Comisie.

ARTICOLUL 35

În scopul acoperirii cheltuielilor necesare asigurării navigației, statele dunărene vor putea, după înțelegere cu Comisia, să stabilească drepturi de navigație de perceput asupra bastimentelor și al căror tarif va fi determinat în funcție de costul întreținerii căii fluviale și al lucrărilor prevăzute la art. 34.

ARTICOLUL 36

Pentru acoperirea cheltuielilor necesare asigurării navigației și execuției lucrărilor întreprinse de Administrații, acestea stabilesc taxe particulare percepute bastimentelor navigînd în sectoarele cuprinse între gura canalului Sulina și Brăila și între Vince și Kostol pe malul drept și între Moldova Veche și Turnu Severin pe malul stîng al Dunării.

Administrațiile informează Comisia despre taxele speciale pe care le-au stabilit, precum și despre modalitățile perceperii lor.

ARTICOLUL 37

Sumele produse prin taxele speciale, drepturile de navigație și taxele particulare percepute de către Comisie, de către statele dunărene și de către Administrații nu pot fi o sursă de profit.

ARTICOLUL 38

Modalitățile de percepere a taxelor speciale, a drepturilor de navigație și a taxelor particulare sînt fixate prin instrucțiuni elaborate respectiv de Comisie, statele dunărene și de Administrații. Instrucțiunile, emanînd de la statele dunărene și de la Administrații vor fi elaborate de comun acord cu Comisia.

Taxele și drepturile sînt calculate proporțional cu tonajul vaselor.

ARTICOLUL 39

În ce privește părțile Dunării care formează granițe naționale, executarea lucrărilor și reparațiunea cheltuielilor făcute sînt reglementate prin înțelegere între statele limitrofe respective.

ARTICOLUL 40

Drepturile portuare sînt percepute asupra vaselor de către autoritățile statelor dunărene respective. Nu va fi admisă în această privință nici o discriminare determinată de pavilionul vaselor, de punctul lor de plecare, de destinația lor sau de alte motive.

ARTICOLUL 41

Vasele care intră în porturi pentru a fi încărcate sau descărcate vor avea dreptul să se folosească de mecanismele de încărcare și descărcare, de utilaj, de magazii, de terenurile de antrepozite etc., în virtutea acordurilor cu serviciile respective însărcinate cu transportul și expediția.

Sumele, care vor trebui să fie plătite pentru serviciile făcute, vor fi stabilite fără nici o discriminare.

Avantajele acordate, conform uzanțelor comerciale, proporționale cu volumul lucrărilor și cu natura mărfurilor, nu vor fi considerate ca o discriminare.

ARTICOLUL 42

Vapoarele, șlepurile, călătorii și mărfurile nu pot fi supuse nici unei taxe numai pentru tranzit.

ARTICOLUL 43

Tarifele taxelor de pilotaj pe Dunărea de Jos și în sectorul Porților de Fier vor fi stabilite de Administrațiile respective și comunicate Comisiei.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 44

În prezenta Convenție, termenii de „stat dunărean” sau „țară dunăreană” desemnează un stat, al cărui teritoriu cuprinde cel puțin un mal al Dunării, așa cum este definit în art. 2.

Orice diferend între statele semnatare ale prezentei Convenții cu privire la aplicarea sau interpretarea acestei Convenții, diferend care nu va fi fost reglementat pe calea negocierilor directe, va fi supus, la cererea uneia dintre părțile interesate, unei Comisii de conciliere compusă dintr-un reprezentant al fiecărei părți și dintr-un al treilea membru desemnat de președintele Comisiei Dunărene dintre cetățenii unui stat care nu este parte interesată în diferend și, în cazul în care președintele Comisiei este cetățean al unui stat parte interesată în diferend, de către Comisia Dunăreană.

Hotărîrea Comisiei de conciliere este definitivă și obligatorie pentru părțile interesate în diferend.

ARTICOLUL 46

Prezenta Convenție va putea fi revizuită la cererea majorității statelor semnatare. Această cerere va fi adresată Guvernului Republicii Federative Populare Iugoslavia, care va convoca, în cel mai scurt timp, conferințe la care vor fi invitate să participe toate statele semnatare. Dispozițiile revizuite nu vor intra în vigoare decît după depunerea instrumentelor de ratificare a șase dintre statele semnatare ale prezentei Convenții.

ARTICOLUL 47

Prezenta Convenție, inclusiv anexele, ale cărei texte francez și rus sînt singurele autentice, va trebui să fie ratificată și va intra în vigoare după depunerea celor șase instrumente de ratificare.

Instrumentele de ratificare vor fi depuse pe lingă Guvernul Republicii Federative Populare Iugoslavia, în arhivele căreia se va depune exemplarul autentic al prezentei Convenții.

Guvernul Republicii Federative Populare Iugoslavia va remite fiecăruia din statele semnatare ale Convenției o copie certificată conformă. El va informa statele semnatare ale Convenției despre depunerea instrumentelor de ratificare în măsura primirii acestora.

Anexa nr. I

DESPRE ADMITEREA AUSTRIEI ÎN SÎNUL COMISIEI DUNĂRENE

1. Reprezentantul Austriei va fi admis în sînul Comisiei Dunărene, după reglementarea chestiunii tratatului cu Austria.

2. Prezenta anexă va intra în vigoare în același timp cu Convenția despre regimul de navigație pe Dunăre și va face parte integrantă din această Convenție.

Anexa nr. II

DESPRE SECTORUL GABCIKOVO-GÖNYÜ

În ceea ce privește lucrările necesare pentru asigurarea condițiilor normale de navigație în sectorul Gabcikovo-Gönyü (de la km 1.821 la km 1.791), Părțile contractante sînt de acord în a recunoaște că este în interesul general de a menține acest sector în bună stare de navigabilitate

și că lucrările necesare în acest scop depășesc cu mult cele care pot fi puse în mod rațional în sarcina statelor riverane competente.

În consecință, s-a convenit ca Comisia Dunăreană să discute această chestiune și să hotărască dacă, în acest scop, ar fi potrivit să se creeze o Administrație fluvială specială, asemănătoare celor prevăzute la art. 20 și 21, sau dacă este suficient să se aplice acestui sector stipulațiile art. 4 și 34 (alineatul 2) din prezenta Convenție.

Dispozițiile analoage din art. 20 al prezentei Convenții, din care această anexă face parte integrantă, vor fi aplicate în cazul creării unei Administrații.

În virtutea cărora, plenipotențiarii semnați mai jos, au semnat prezenta Convenție și și-au aplicat sigiliile.

Făcut în orașul Belgrad, la 18 august, anul una mie nouă sute patruzeci și opt.

**PROTOCOL ADIȚIONAL
LA CONVENȚIA DESPRE REGIMUL NAVIGAȚIEI
PE DUNĂRE**

1. S-a constatat că regimul aplicat anterior navigației pe Dunăre, ca și documentele care prevedeau înființarea acestui regim și, în special, Convenția semnată la Paris, la 23 iulie 1921, nu mai sînt în vigoare.

2. Toate bunurile, care au aparținut fostei Comisii Europene a Dunării, sînt transferate Admi-

nistrației fluviale speciale a Dunării de Jos, creată conform art. 20 din Convenție, la care se referă prezentul protocol.

3. S-a convenit ca toate obligațiile fostei Comisii Europene a Dunării, privitoare la rambursarea creditelor care i-au fost acordate de Marea Britanie, Franța, Rusia și alte state să fie considerate ca stinse.

4. Obligațiile fostei Comisii Internaționale a Dunării, ca și obligațiile fostei Administrații a Porților de Fier și a Cataractelor, ca și garanțiile referitoare la aceste obligații să fie considerate ca stinse.

5. Bunurile nelichidate ale fostei Comisii Internaționale a Dunării sînt transferate Comisiei Dunărene, prevăzută în art. 5 al Convenției, la care se referă prezentul protocol. Bunurile fostei Comisii Internaționale a Dunării, puse la dispoziția fostei Administrații a Porților de Fier și a Cataractelor, ca și toate bunurile fostei Administrații a Porților de Fier și a Cataractelor sînt transferate Administrației fluviale speciale a Porților de Fier, creată conform art. 21 al Convenției, la care se referă prezentul protocol.

Făcut în orașul Belgrad, la 18 august, anul una mie nouă sute patruzeci și opt.

HOTĂRÎREA CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Nr. 64

din 18 februarie 1976

pentru aprobarea Protocolului adițional la Înțelegerea dintre Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor din Republica Socialistă România și Ministerul Transporturilor din Republica Populară Bulgaria privind transportul peste Dunăre de călători și mijloace de transport auto pentru călători, între punctele de control pentru trecerea frontierei de stat Calafat (R.S.R.)—Vidin (R.P.B.), semnat la Ruse la 21 noiembrie 1975

Publicată în B. Of. nr. 18 din 23 februarie 1976

Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România hotărăște :

Articol unic. — Se aprobă Protocolul adițional la Înțelegerea dintre Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor din Republica Socialistă România și Ministerul Transporturilor din Republica Populară Bulgaria privind transportul peste Dunăre de călători și mijloace de transport auto pentru

călători, între punctele de control pentru trecerea frontierei de stat Calafat (R.S.R.) — Vidin (R.P.B.), semnat la Ruse la 21 noiembrie 1975.

PROTOCOL ADIȚIONAL

la Înțelegerea dintre Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor din Republica Socialistă România și Ministerul Transporturilor din Republica Populară Bulgaria privind transportul peste Dunăre de călători și mijloace de transport auto pentru călători, între punctele de control pentru trecerea frontierei de stat Calafat (R.S.R.)—Vidin (R.P.B.), semnată la București la 16 martie 1974

Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor din Republica Socialistă România și Ministerul Transporturilor din Republica Populară Bulgaria, în dorința de a reglementa problema privind transportul de autocamioane peste Dunăre între punctele de control pentru trecerea frontierei de stat Calafat (R.S.R.) — Vidin (R.P.B.) și potrivit prevederilor penultimului alineat al art. 11 al înțelegerii sus-menționate, au convenit următoarele :

1. Se modifică titlul și textul articolelor 1 și 3 din înțelegere după cum urmează :

ÎNȚELEGERE

între Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor din Republica Socialistă România și Ministerul Transportului din Republica Populară Bulgaria privind transportul peste Dunăre de călători și mijloace de transport auto cu și fără călători și mărfuri, între punctele de control pentru trecerea frontierei de stat Calafat (R.S.R.)—Vidin (R.P.B.)

ARTICOLUL 1

Între punctele de control pentru trecerea frontierei de stat Calafat (R.S.R.) — Vidin (R.P.B.) se organizează transportul internațional, peste Dunăre, pentru călători, mijloace de transport auto (motoare, motociclete, autoturisme, autobuze, autocamioane etc.), cu și fără călători și mărfuri.

ARTICOLUL 3

Toate problemele legate de exploatarea bacurilor de trecere a Dunării și a punctelor de acostare se reglementează prin „Regulile de exploatare a bacurilor de trecere” și „Dispozițiile tarifare și condițiile de transport pentru călători și mărfuri”, care se întocmesc de întreprinderile de navigație și se aprobă de către cele două ministere cu atribuții de transport.

Prezentul protocol adițional face parte integrantă din „Înțelegere între Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor din Republica Socialistă România și Ministerul Transporturilor din Republica Populară Bulgaria privind transportul peste Dunăre de călători și mijloace de transport auto pentru călători, între punctele de control pentru trecerea frontierei de stat Calafat (R.S.R.) — Vidin (R.P.B.)” și intră în vigoare potrivit cu prevederile art. 11 din această înțelegere.

Întocmit și semnat în orașul Ruse la 21 noiembrie 1975, în două exemplare în limbile română și bulgară, ambele texte având aceeași valabilitate.

DECRETUL Nr. 210

din 14 iunie 1960

privind regimul mijloacelor de plată străine,
metalelor prețioase și pietrelor prețioase

Publicat în B. Of. nr. 8 din 17 iunie 1960
Republicat în B. Of. nr. 56 din 17 mai 1972 *

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. — Deținerea, cu orice titlu, a mijloacelor de plată străine și a metalelor prețioase, precum și operațiile de orice fel cu acestea și cu pietrele prețioase constituie monopol valutar de stat și sînt interzise, cu excepțiile expres prevăzute prin lege.

Politica valutară se exercită de Ministerul Finanțelor, în colaborare cu Banca Națională a Republicii Socialiste România și Banca Română de Comerț Exterior, potrivit normelor legale în vigoare.

* Republicat în temeiul art. II din Decretul nr. 132/1972, publicat în B. Of. nr. 39 din 19 aprilie 1972.

Banca Națională a Republicii Socialiste România și Banca Română de Comerț Exterior, după caz și potrivit atribuțiilor lor statutare, au dreptul exclusiv de a efectua cumpărări și vânzări de mijloace de plată străine, de metale prețioase și de pietre prețioase, precum și de a face decontările cu străinătatea.

Banca Națională a Republicii Socialiste România și Banca Română de Comerț Exterior vor putea autoriza și alte organizații socialiste să efectueze, potrivit normelor legale în vigoare, operații de schimb valutar, operații cu metale prețioase și pietre prețioase, precum și încasări în valută pentru prestări de servicii, vânzări de mărfuri și altele.

Cursul oficial al valutilor se stabilește de către Banca Națională a Republicii Socialiste România, potrivit normelor legale în vigoare.

Introducerea în țară și scoaterea din țară de monedă românească sunt interzise, în afară de cazurile prevăzute prin legi speciale.

Art. 2. — Prin mijloace de plată străine, în sensul prezentului decret, se înțeleg:

a) biletele de bancă și monedele de orice fel, emise în străinătate, cu putere circulatorie, precum și cele fără putere circulatorie, care pot fi preschimbate în bilete de bancă sau monede cu putere circulatorie;

b) înscrisurile, ca: ordinele sau dispozițiile de plată, mandatele, acreditivele, scrisorile de credit, cecurile, biletele la ordin, cambiile, orice efecte de comerț, precum și orice alte înscrisuri cuprinzând obligații de plată, exprimate în monedă

străină, dacă emitentul are domiciliul în străinătate sau dacă locul plății este în țară străină;

c) disponibilitățile în monedă străină, aflate în conturi sau sub orice altă formă, în străinătate.

Art. 3. — Se asimilează mijloacelor de plată străine:

a) orice drepturi sau obligații patrimoniale, indiferent de felul sau forma în care sînt exprimate, ce pot fi realizate sau lichidate în străinătate sau referitoare la bunuri aflate în străinătate, dacă aceste drepturi sau obligații aparțin unor persoane cu domiciliul în țară sau aflate temporar în țară de mai mult de un an;

b) hîrțile de valoare emise de statul român sau de orice persoană juridică română a căror valoare este exprimată în lei și plătibile în țară, dacă aceste hîrtii sînt destinate a fi scoase din țară sau introduse în țară;

c) sumele de bani, indiferent în ce monedă, cuvenite în țară persoanelor domiciliat în străinătate sau aflate temporar în țară, pînă la un an, ori persoanelor arătate în cap. V.

Termenul prevăzut la lit. a și c poate fi prelungit de Ministerul Finanțelor.

Art. 4. — Prin metale prețioase, în sensul prezentului decret, se înțeleg:

a) aurul, platina și metalele din grupa platinei — paladium, osmium, iridium, rhodium, ruthenium — în orice stare s-ar afla: pură, aliaje, nativă, în minereuri, nisipuri, concentrate, săruri, soluții și alte asemenea și în orice formă s-ar găsi, ca: lingouri, bare, sîrmă, plăci, foiță, deșeuri, aur dentar, obiecte de laborator, obiecte de uz casnic, de artă,

de cult, bijuterii, ceasornice cu capace și carcasă din aur sau platină, orice alte obiecte de uz personal, aparate, dispozitive, utilaje, părți sau resturi din acestea și alte asemenea, indiferent de conținutul lor în metal prețios fin, precum și monedele și medaliile de aur, dacă nu se încadrează în prevederile art. 2 lit. a;

b) argintul în bare, lingouri sau în orice altă formă s-ar găsi în fazele procesului său de producție, precum și aparatele, dispozitivele și utilajele din argint.

Nu se consideră ca fiind obiecte confecționate din metale prețioase — făcând excepție de la dispozițiile alin. 1 lit. a — bijuteriile, obiectele de artă, de cult, de uz casnic sau personal, când:

a) titlul aliajului cu aur, din care sunt confecționate, este sub 375‰ pentru aur, sau

b) au părți de aliaj din aur, cu titlurile legale, în proporție mai mică de 25% din greutatea totală a obiectelor.

Art. 5. — Prin pietre prețioase, în sensul prezentului decret, se înțeleg: diamantele, briliantele, rubinele, safirele, smaraldele și perlele naturale.

Art. 6. — Este îngăduit oricărei persoane să dețină:

a) bijuterii sau obiecte de artă, de cult, de uz casnic sau personal, ori lucrări vechi dentare, confecționate din aur sau platină, ori cu adaos de aur sau platină;

b) salbe confecționate din ducați (galbeni) mari austrieci și ducați (galbeni) mici austrieci și ungurești, precum și ducații (galbeni) găuriți, cu toartă

sau în ramă, desprinși din salbă ori montați în cercei, toate acestea numai dacă sunt destinate a servi ca podoabă;

c) mahmudele și icușari;

d) bijuterii confecționate din monede de aur bătute pînă în anul 1800 inclusiv.

Obiectele arătate în prezentul articol nu sînt supuse obligației de predare către Banca Națională a Republicii Socialiste România sau unităților de stat anume autorizate, prevăzute în art. 9 lit. b.

Transmiterea sau dobîndirea bijuteriilor și a celorlalte obiecte arătate în alin. 1 lit. a—d inclusiv, precum și cea privind pietrele prețioase efectuate de persoane fizice, dacă dobîndirea nu s-a făcut în scop de revînzare, este îngăduită, fără nici o autorizare.

Art. 7. — Persoanele fizice și juridice particulare pot deține, cu autorizarea Băncii Naționale a Republicii Socialiste România, aparate, dispozitive și utilaje, inclusiv obiecte de laborator din metale prețioase, necesare activității lor, sau dacă acestea sînt necesare unor scopuri științifice.

De asemenea, pot fi deținute colecțiile numismatice, recunoscute ca atare de către Banca Națională a Republicii Socialiste România care are, în mod exclusiv, calitatea de a elibera autorizațiile nominale de păstrare.

În lipsa autorizării, obiectele prevăzute în prezentul articol trebuie predate Băncii Naționale a Republicii Socialiste România sau unităților de

stat anume autorizate, în termen de 60 zile de la dobândire sau deîndată în caz de retragere a autorizării.

Art. 8. — Organizațiile de cult pot deține obiecte de cult din metale prețioase în orice cantitate și sint obligate să țină evidența acestora. Orice asemenea obiect trebuie înregistrat într-un registru special de evidență, imediat după dobândire.

Pentru obiectele de cult din metale prețioase aflate în patrimoniul organizațiilor de cult la data intrării în vigoare a prezentului decret, înregistrarea se va face în termen de 60 zile de la această dată.

Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute în alin. 1 și 2 se asimilează cu încălcarea obligațiilor prevăzute în art. 9.

CAPITOLUL II

OBLIGAȚIILE ȘI DREPTURILE CELOR CARE DOBÎNDESC SAU DEȚIN MIJLOACE DE PLATĂ STRAINE ȘI METALE PREȚIOASE

Art. 9. — Cei care dobîndesc în condițiile legii mijloace de plată străine sau metale prețioase, ori care produc asemenea metale, au următoarele obligații:

a) să predea Băncii Naționale a Republicii Socialiste România sau Băncii Române de Comerț Exterior, în termen de 30 zile, mijloacele de plată străine enumerate în art. 2 lit. a agreeate de acestea; mijloacele de plată străine neagreeate se vor depune spre valorificare, potrivit instrucțiunilor de aplicare a prezentului decret;

b) să predea Băncii Naționale a Republicii Socialiste România sau unităților de stat anume autorizate, în termen de 60 zile, metalele prețioase care nu provin din producție și imediat pe acelea care provin din producție;

c) să cedeze Băncii Naționale a Republicii Socialiste România sau Băncii Române de Comerț Exterior, în termen de 60 zile, disponibilitățile arătate în art. 2 lit. c, precum și sumele constituind venituri din bunuri imobiliare aflate în străinătate sau contravaloarea drepturilor valorificate privind asemenea bunuri, dînd și dispoziții corespunzătoare debitorilor respectivi;

d) să declare și totodată să dea mandat de încasare sau valorificare Băncii Naționale a Republicii Socialiste România sau Băncii Române de Comerț Exterior, în termen de 60 zile, pentru mijloacele de plată străine arătate în art. 2 lit. b;

e) să declare Băncii Naționale a Republicii Socialiste România sau Băncii Române de Comerț Exterior, în termen de 60 zile, orice alte mijloace de plată străine reprezentînd active, la care se referă art. 3 lit. a.

Art. 10. — Prin hotărîre a Consiliului de Miniștri se vor stabili categoriile de dobînditori de valută care sint exceptați de la obligația de predare sau cedare prevăzută la art. 9, precum și condițiile în care aceștia au dreptul să utilizeze, în țară sau în străinătate, valuta rămasă la dispoziția lor.

În țară, valuta rămasă la dispoziția dobînditorilor exceptați de la obligația de predare sau cedare va putea fi utilizată pentru construirea sau

cumpărarea de locuințe, cumpărarea de mărfuri ori plata unor servicii, care au prețuri sau tarife stabilite în valută.

Art. 11. — Prin derogare de la dispozițiile art. 9, întreprinderile de stat pentru comerțul exterior și celelalte organizații socialiste care realizează devize din operații cu străinătatea sînt obligate să le cedeze Băncii Române de Comerț Exterior, imediat după realizare.

Organizațiile socialiste nu sînt supuse obligațiilor arătate în art. 9 pentru metalele prețioase ce le-au fost repartizate prin dispoziții speciale.

Regimul cantităților de metale prețioase, nefolosite și al deșeurilor, regimul aparatelor, dispozitivelor și utilajelor din metale prețioase aflate în orice stare la organizațiile socialiste sau care vor intra în folosința lor, precum și al colecțiilor numismatice, se reglementează prin instrucțiunile de aplicare a prezentului decret.

Art. 12. — Toate termenele stabilite în art. 9 curg de la data dobîndirii mijloacelor de plată străine și a metalelor prețioase.

Prin data dobîndirii, în ce privește mijloacele de plată la care se referă art. 3 lit. a, se înțelege, în sensul prezentului decret, data la care titularul din țară a luat cunoștință de dreptul său printr-o comunicare oficială, dintr-un act oficial sau din orice alt act emanat de la o instituție autorizată.

Art. 13. — Mijloacele de plată străine, precum și metalele prețioase, predate ori cedate, vor fi plătite la cursurile în vigoare cu prima stabilită

prin hotărîre a Consiliului de Miniștri pentru valutele străine, respectiv la prețurile în vigoare pentru metalele prețioase.

Sumele nete realizate din valorificarea mijloacelor de plată străine, potrivit art. 9 lit. c și d, vor fi decontate în lei beneficiarilor, îndată ce Banca Națională a Republicii Socialiste România sau Banca Română de Comerț Exterior va putea dispune liber de ele.

CAPITOLUL III

OPERAȚIILE CU MIJLOACE DE PLATĂ STRĂINE, METALE PREȚIOASE ȘI PIETRE PREȚIOASE

Art. 14. — Prin operații cu mijloace de plată străine, cu metale prețioase sau pietre prețioase se înțeleg orice acte sau fapte care dau naștere, modifică sau sting drepturi sau obligații referitoare la mijloacele de plată străine, la cele asimilate lor, precum și la metalele prețioase sau pietrele prețioase.

Se asimilează acestor operații :

a) introducerea în țară sau scoaterea din țară de înscrisuri reprezentînd mijloace de plată străine;

b) scoaterea din țară de metale prețioase sau pietre prețioase ;

c) producția, prin orice metodă, și extragerea de metale prețioase, inclusiv afinarea, precum și orice tratament al minereurilor și nisipurilor, în scopul obținerii metalelor prețioase ;

d) prelucrarea sau folosirea în industrie a metalelor prețioase, precum și transformarea, repararea și orice alte lucrări cu metale prețioase sau pietre prețioase ;

e) mijlocirea cumpărării sau a vânzării de mijloace de plată străine, metale prețioase sau pietre prețioase;

f) transportul fizic, precum și încredințarea sau primirea în vederea transportului fizic, al mijloacelor de plată străine arătate în art. 2 lit. a și b, precum și al metalelor prețioase, supuse obligației de predare.

Art. 15. — Operațiile cu metale prețioase, obiecte și bijuterii din metale prețioase, inclusiv cele confecționate din argint, sau operațiile cu pietre prețioase, ca acte de comerț sau ca îndeletnicire meșteșugărească ori industrială, nu sînt îngăduite decît în sectorul socialist.

Repartizarea aurului dentar către policlinici, laboratoare și populație, precum și evidența și modul de autorizare a prelucrării aurului dentar, se stabilesc prin instrucțiunile de aplicare a prezentului decret.

Art. 16. — Orice operații cu mijloace de plată străine, cu metale prețioase sau pietre prețioase se pot efectua numai cu autorizarea Ministerului Finanțelor.

Banca Națională a Republicii Socialiste România și Banca Română de Comerț Exterior efectuează direct, după caz și potrivit atribuțiilor lor statutare, fără autorizarea prevăzută la alin. 1 :

a) plățile în străinătate ale statului, întreprinderilor de stat pentru comerțul exterior și ale celorlalte organizații socialiste care fac operații cu străinătatea, în cadrul prevederilor actelor normative referitoare la asemenea plăți;

b) operațiile autorizate prin Statutul Băncii Naționale a Republicii Socialiste România sau Statutul Băncii Române de Comerț Exterior.

Art. 17. — Următoarele operații cu caracter tehnic bancar sînt supuse autorizării Băncii Naționale a Republicii Socialiste România sau Băncii Române de Comerț Exterior :

a) importul și exportul de titluri, acțiuni, obligații și cupoanele lor, precum și viramentul lor în conturi;

b) emiterea de cambii, trate și acceptarea acestora în valută, în favoarea unor beneficiari din străinătate.

Art. 18. — Actele juridice efectuate fără autorizare, în legătură cu operațiile arătate în art. 16 și 17, sînt nule de drept, independent de sancțiunile penale.

Art. 19. — Nu sînt supuse autorizării :

a) folosirea sumelor în lei cuvenite în țară persoanelor domiciliat în străinătate, constituind venituri din bunuri imobiliare situate în țară, ori reprezentînd produsul valorificării unor bunuri situate în țară sau a succesiunilor deschise în țară, ori avînd orice altă proveniență legală;

b) darurile, precum și transmiterea cu titlu de moștenire, dacă aceste operații privesc colecțiile numismatice;

c) operațiile arătate în art. 6 alin. ultim;

d) operațiile arătate în art. 14 lit. f făcute în vederea îndeplinirii obligațiilor de predare sau cedare către Banca Națională a Republicii Socialiste România, Banca Română de Comerț Exterior sau unitățile de stat anume autorizate;

e) orice alte operații prevăzute în instrucțiunile de aplicare a prezentului decret.

Art. 20. — Analiza și marcarea metalelor prețioase sub orice formă se efectuează numai de Banca Națională a Republicii Socialiste România.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII APLICABILE CALĂTORILOR

Art. 21. — Persoanele cu domiciliul în Republica Socialistă România, care călătoresc în străinătate, sînt obligate să declare organelor vamale, atît la ieșirea din țară cit și la înapoiere, obiectele din metale prețioase sub orice formă, precum și pietrele prețioase montate sau nemontate, cu excepția obiectelor de uz personal.

După intrarea în țară, călătorii arătați la alineatul precedent au obligația de a se conforma dispozițiilor art. 9 în ceea ce privește mijloacele de plată străine și metalele prețioase, supuse obligației de predare, cedare sau declarare, termenele prevăzute în acel articol curgînd de la data intrării în țară.

Art. 22. — La intrarea în țară, călătorii cu domiciliul în străinătate sînt obligați să declare organelor vamale obiectele din metale prețioase sub orice formă, pietrele prețioase montate sau nemontate, cu excepția obiectelor de uz personal.

După intrarea în țară, călătorii arătați în alineatul precedent pot să valorifice metalele prețioase și pietrele prețioase sub orice formă, precum și mijloacele de plată străine, numai la

Banca Națională a Republicii Socialiste România, Banca Română de Comerț Exterior sau la organizațiile socialiste autorizate de acestea.

Art. 23. — Prin instrucțiunile de aplicare a prezentului decret se vor prevedea înscrisurile din acele arătate în art. 2 lit. b, care trebuie depuse la organele vamale, în vederea obținerii autorizației legale de introducere a lor în țară de către călătorii prevăzuți în art. 21 și 22.

Art. 24. — Valorile declarate conform prevederilor art. 22 alin. 1, precum și mijloacele de plată străine introduse în țară de călătorii cu domiciliul în străinătate și neutilizate, vor putea fi scoase din țară de către aceștia, fără a fi necesară vreo autorizare în acest scop.

Art. 25. — Sumele în lei efectivii pe care le au asupra lor călătorii la ieșirea din țară sau la intrarea în țară vor fi declarate organelor vamale.

În afară de cazurile prevăzute prin legi speciale, sumele în lei efectivii declarate la ieșirea din țară vor fi depuse contra chitanță:

a) de călătorii cu domiciliul în Republica Socialistă România, organelor vamale, cu dreptul de a fi folosite în țară;

b) de călătorii cu domiciliul în străinătate, organelor vamale, care le vor depune Băncii Naționale a Republicii Socialiste România pe numele călătorului.

Art. 26. — Sumele în lei efectivii pe care le au asupra lor călătorii la intrarea în țară și pe care le declară se confiscă de organele vamale, în afara cazurilor prevăzute prin legi speciale.

Art. 27. — Sumele în lei rămase neutilizate în țară de către călătorii cu domiciliul în străinătate, rezultând din vânzări ori transfer de devize, sau din preschimbări de cecuri de călătorie în lei, emise de Banca Națională a Republicii Socialiste România sau Banca Română de Comerț Exterior, vor putea fi folosite pentru plăți în țară sau vor putea fi transferate în străinătate în valuta din care provin.

Sumele în lei rămase neutilizate în țară, provenind din vânzarea metalelor prețioase, se vor putea folosi de asemenea pentru plăți în țară sau vor putea fi transferate în străinătate în valuta țării în care domiciliază călătorii sau în orice altă valută pe care aceștia o cer.

Sumele în lei rămase neutilizate în țară, vărsate Băncii Naționale a Republicii Socialiste România sau Băncii Române de Comerț Exterior și care sînt de altă proveniență decît aceea prevăzută în alin. 1 și 2, vor putea fi folosite exclusiv pentru plăți în țară.

Art. 28. — Dispozițiile privind mijloacele de plată străine, metalele prețioase și pietrele prețioase, aplicabile personalului îmbarcat pe navele sub pavilion român, se stabilesc prin instrucțiunile de aplicare a prezentului decret.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII PRIVIND REPREZENTANȚELE DIPLOMATICE, CONSULARE ȘI COMERCIALE

Art. 29. — Membrii reprezentanțelor diplomatice, consulare și comerciale ale statelor străine în Republica Socialistă România, cetățeni străini, pre-

cum și membrii familiilor lor, sînt scutiți de obligațiile prevăzute în art. 9 ca și de obligația de a declara organelor vamale, la intrarea în țară, mijloacele de plată străine, metalele prețioase și pietrele prețioase pe care le au asupra lor.

Aceeași scutire se aplică și întregului personal al reprezentanțelor diplomatice, consulare și comerciale ale statelor străine în Republica Socialistă România, compus din cetățeni străini, precum și membrilor familiilor lor, dacă în afara serviciului la reprezentanță nu exercită vreo activitate lucrativă în Republica Socialistă România.

Persoanele arătate în alin. 1 și 2 vor putea scoate, la ieșirea din țară, fără îndeplinirea vreunei formalități, mijloacele de plată străine, metalele prețioase și pietrele prețioase pe care le au asupra lor, proprietatea lor personală sau care aparțin reprezentanței respective. Valorificarea acestora pe teritoriul Republicii Socialiste România se va putea face numai la Banca Națională a Republicii Socialiste România, Banca Română de Comerț Exterior sau la unitățile de stat anume autorizate.

Dispozițiile prevăzute în acest articol se aplică și cetățenilor străini, persoane oficiale, posesoare de pașapoarte diplomatice, în misiune temporară, în vizită sau în trecere prin Republica Socialistă România, precum și persoanelor care se bucură de privilegii diplomatice, în baza convențiilor internaționale la care Republica Socialistă România a aderat.

Art. 30. — Ministerul Finanțelor poate acorda scutirea prevăzută în art. 29 și altor categorii de cetățeni străini.

CAPITOLUL VI

EFFECTUAREA PLĂȚILOR ÎN STRĂINĂTATE

Art. 31. — Orice transfer sau plată comercială și necomercială în străinătate a statului, întreprinderilor de stat pentru comerțul exterior și a celorlalte organizații socialiste care fac operații cu străinătatea, precum și plățile necomerciale în străinătate ale particularilor, se fac exclusiv prin Banca Română de Comerț Exterior.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII PRIVIND CONTURILE STRĂINE

Art. 32. — Banca Națională a Republicii Socialiste România și Banca Română de Comerț Exterior pot deschide în registrele lor conturi în lei, provenind din operații legale, precum și conturi în monedă străină, pe numele persoanelor fizice sau juridice cu domiciliul în străinătate.

Art. 33. — Conturile, care se deschid în registrele Băncii Naționale a Republicii Socialiste România și Băncii Române de Comerț Exterior în conformitate cu art. 32, pot fi de trei feluri :

— conturi „A”, ținute în monede străine liber convertibile sau în lei proveniți din asemenea monede ori din vânzări de metale prețioase, monedă sau lingouri, cu excepția argintului ;

— conturi „B”, ținute în alte monede străine care sînt cotate de Banca Națională a Republicii Socialiste România, sau în lei proveniți din aceste monede ;

— conturi „C”, ținute în lei de orice altă proveniență.

Art. 34. — Disponibilitățile din conturile „A” pot fi folosite, fără autorizarea prevăzută de lege, pentru plăți în străinătate, în orice monedă, pentru obținerea de orice monedă efectivă străină, precum și pentru orice plăți în lei, în țară.

Disponibilitățile din conturile „B” pot fi folosite de asemenea, fără autorizare, pentru plăți în străinătate în moneda străină în care disponibilitățile din aceste conturi sînt transferabile, pentru orice plăți în lei, în țară, precum și pentru stornarea în moneda străină respectivă a soldurilor nefolosite în Republica Socialistă România.

Art. 35. — Disponibilitățile din conturile „C” pot fi folosite numai pentru plăți în țară, fără a fi necesară vreo autorizare.

Prin derogare de la prevederile alin. 1, viramentele între asemenea conturi de lei și plățile în țară dispuse pentru contul unei alte persoane, domiciliată în străinătate, sînt supuse autorizării potrivit art. 16.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII SANȚIONATORII ȘI FINALE

Art. 36. — Ministerul Finanțelor, Banca Națională a Republicii Socialiste România și Banca Română de Comerț Exterior exercită controlul operațiilor cu mijloace de plată străine și al înregistră-

rilor în conturi străine, în condițiile ce se vor stabili prin instrucțiunile de aplicare a prezentului decret.

Banca Națională a Republicii Socialiste România exercită controlul producției, circulației și prelucrării metalelor prețioase și pietrelor prețioase.

Ministerul Finanțelor, Banca Națională a Republicii Socialiste România și Banca Română de Comerț Exterior sînt în drept să exercite atribuțiile arătate în prezentul articol, în sectorul socialist, indiferent de sistemul căruia îi aparțin unitățile ce efectuează operațiile la care se referă controlul, precum și în sectorul particular.

Art. 37. — Fapta de a nu preda, ceda sau declara mijloacele de plată străine și metalele prețioase, în cazurile și termenele prevăzute de lege, ori de a efectua operații interzise cu aceste valori, inclusiv cu obiectele confecționate din argint, precum și cu pietre prețioase, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Cînd, pentru a se sustrage de la îndeplinirea obligațiilor prevăzute în alineatul precedent, persoana în cauză face să dispară, în orice mod, valorile supuse predării, cedării sau declarării sau le face improprie destinației lor, maximul special al pedepsei se sporește cu un an.

Dacă operațiile interzise constau în cumpărarea în vederea revînzării sau în mijlocirea, cu scopul obținerii unui folos material, a vînzării ori a cumpărării de valori din cele arătate la alin. 1, ori în trecerea ilegală peste graniță a unor asemenea

valori, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani și confiscarea parțială a averii.

Tentativa se pedepsește.

Persoana care, potrivit art. 9, este obligată la predarea, cedarea sau declararea drepturilor patrimoniale ce i se cuvin din străinătate, indiferent de felul ori forma în care sînt exprimate și care, la cererea instituției bancare competente, nu prezintă actele sau nu dă lămuririle necesare pentru înlesnirea valorificării acestor drepturi, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Este apărută de pedeapsă, în ce privește fapta de a nu fi predat, cedat sau declarat valorile arătate la alin. 1, persoana care, după începerea urmăririi penale contra sa, recunoaște fapta ori dă informațiile necesare organului judiciar în fața căruia se află cauza, despre fapta comisă, îndeplinindu-și obligațiile nerespectate.

Persoanele arătate la alineatele precedente sînt apărute de pedeapsă, în ce privește oricare dintre faptele prevăzute în prezentul articol, dacă, după ce s-a început urmărirea penală contra lor, înlesnesc descoperirea altor făptuitori. Persoana denunțată este de asemenea apărută de pedeapsă dacă, la invitația făcută de autorități, predă sau cedează, după caz, de îndată, valorile arătate la alin. 1.

Art. 38. — Constituie contravenție nedeclararea la organele vamale a următoarelor valori pe care călătorii le au asupra lor la ieșirea din țară sau la intrarea în țară :

a) sumele în lei efectivi, libretele și obligațiunile C.E.C. ;

b) obiectele din metale prețioase, sub orice formă, și pietrele prețioase, cu excepția obiectelor de uz personal.

Contravenția prevăzută în alin. 1 lit. a se sancționează cu amendă de la 300 la 3 000 lei, iar cea prevăzută în alin. 1 lit. b, cu amendă de la 500 la 5 000 lei.

Valorile nedeclarate se confiscă.

Art. 39. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1 000 la 10 000 lei valorificarea metalelor prețioase și a pietrelor prețioase, sub orice formă, precum și a mijloacelor de plată străine, de către străinii care nu au domiciliul în România, altfel decât la Banca Națională a Republicii Socialiste România, Banca Română de Comerț Exterior sau la organizațiile socialiste autorizate de acestea.

Amenda se aplică atât celui care transmite cât și celui care dobândește valorile.

Valorile în cauză se confiscă.

Art. 40. — Contravențiile prevăzute la art. 38, 39 și 45 se constată și amenda se aplică de organele Ministerului de Interne și Ministerului Comerțului Exterior, precum și de alte organe anume imputernicite în acest scop.

Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunii se poate face plîngere în termen de 15 zile de la comunicarea acestuia.

În cazul contravențiilor a căror amendă sau valoare a bunurilor confiscate nu depășește 1 000 lei, plîngerea se soluționează de organul ierarhic superior al agentului constatatator.

În cazul contravențiilor a căror amendă sau valoare a bunurilor confiscate depășește 1 000 lei, plîngerea se soluționează de judecătoria în a cărei rază teritorială s-a săvîrșit contravenția.

Dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor se aplică și contravențiilor prevăzute la art. 38, 39 și 45, fără reducerea cuantumului amenzilor prevăzută la art. 25 și 26 din această lege.

Faptele prevăzute în art. 38 și 39 constituie contravenții, dacă nu sînt săvîrșite în astfel de condiții încît, potrivit legii penale, sînt considerate infracțiuni.

În vederea garantării executării sancțiunii amenzii, agentul constatatator, prin procesul-verbal de constatare a contravenției, ia măsuri asigurătorii, care constau în indisponibilizarea bunurilor mobile urmăribile ale contravenientului prin instituirea unui sechestrul și ridicarea acestor bunuri.

În contra măsurilor asigurătorii, contravenientul, precum și orice altă persoană interesată, pot face plîngere, în termen de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal, la judecătoria în a cărei rază teritorială a fost săvîrșită contravenția.

Hotărîrea prin care se soluționează plîngerea este definitivă.

Dispozițiile Codului de procedură penală referitoare la procedura sechestrului, procesul-verbal de sechestrul și restituirea lucrurilor se aplică în mod corespunzător.

Art. 41. — Faptele prevăzute în art. 38 sau 39 dacă au avut caracter de trafic organizat sau au cauzat ori ar fi putut cauza prejudicii însemnate

intereselor financiar-valutare ale statului, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 1 an la 5 ani, iar valorile în cauză se confiscă.

Tentativa se pedepsește.

Art. 42. — Amenzile aplicate străinilor care nu au domiciliul în România pentru contravențiile prevăzute în art. 38 și 39 se vor plăti în lei proveniți din schimb de valută, în lei obținuți prin valorificarea bunurilor urmăribile ale străinilor sau în orice alte sume în lei provenite din surse legale.

Art. 43. — În cauzele referitoare la infracțiunile prevăzute de art. 37 și 41, organele de urmărire penală și instanțele judecătorești vor cita, în calitate de mandatară a statului, Banca Națională a Republicii Socialiste România, cu excepția cauzelor privind mijloacele de plată străine, în care se va cita, în aceeași calitate, Banca Română de Comerț Exterior.

În toate cazurile, se va pronunța și confiscarea valorilor în cauză, potrivit legii penale.

Dacă valorile supuse confiscării nu se găsesc, instanțele judecătorești vor obliga pe cel în cauză la plata unei sume echivalente calculate, după caz, potrivit art. 46, art. 47 sau art. 48.

La orice executare silită, când bunurile scoase în vinzare sînt bijuterii sau obiecte din metale prețioase, ori pietre prețioase, se va cita și Banca Națională a Republicii Socialiste România.

Art. 44. — Cei care, după expirarea termenelor legale, dar înainte de a se fi început urmărirea penală contra lor, își vor îndeplini obligațiile de predare, cedare sau declarare a mijloacelor de

plată străine ori a metalelor prețioase pe care le au sau de care dispun, vor primi contravaloarea acestora potrivit dispozițiilor art. 13, fiind apărați de răspundere penală.

Îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul precedent este îngăduită la orice unitate autorizată de pe întreg teritoriul țării, indiferent de domiciliul persoanei care își îndeplinește obligația.

Este interzisă orice cercetare a provenienței mijloacelor de plată străine și a metalelor prețioase vîndute sau cedate.

Este, de asemenea, interzisă identificarea persoanelor care predau, în condițiile prezentului articol, mijloace de plată străine sau metale prețioase.

Celor care vor cere în mod expres li se vor elibera dovezi nominale de predare.

Dispozițiile art. 19 lit. d sînt aplicabile.

Art. 45. — Neaducerea în țară a sumelor în lei efectivi, scoase cu această condiție la plecarea în străinătate, constituie contravenție și se sancționează cu o amendă egală cu suma neadusă în țară.

Art. 46. — În cazul nerespectării obligațiilor de declarare, predare sau cedare a mijloacelor de plată străine prevăzute la art. 9, în cazul nejustificării legale a sumelor pentru care s-a obținut autorizarea de transfer sau de plată în străinătate, precum și în cazul nejustificării legale a sumelor în valută puse la dispoziția cetățenilor români avînd o însărcinare de stat sau de interes obștesc, evaluarea prejudiciului se face în lei, la prețul valutei stabilit potrivit legii. Sînt legal justificate diurnele în valută, dacă au fost plătite în limitele legii pe perioada cît a durat însărcinarea.

Art. 47. — Prejudiciul în valută cauzat organizațiilor socialiste, în orice alt mod decât cel prevăzut la articolul precedent, se evaluează în lei, asigurându-se repararea integrală a pagubei suferite de economia națională prin fapta care a generat-o.

Art. 48. — Pentru evaluarea pagubelor privind metalele prețioase și pietrele prețioase, calculul prejudiciului se face la prețul de vânzare cu amănuntul al acelor obiecte sau la prețurile stabilite de Banca Națională a Republicii Socialiste România cînd nu este fixat un preț de vânzare cu amănuntul.

Art. 49. — Ministerul Finanțelor va putea plăti o recompensă pînă la 20% din contravaloarea mijloacelor de plată străine și metalelor prețioase celor care au găsit și predat respectivele valori.

Aceste recompense vor fi plătite din sumele realizate prin valorificarea mijloacelor de plată străine și a metalelor prețioase sus-menționate.

Art. 50. — Ministerul Finanțelor, Banca Națională a Republicii Socialiste România și Banca Română de Comerț Exterior vor da instrucțiuni pentru aplicarea decretului de față.

Art. 51. — Pe data intrării în vigoare a prezentului decret se abrogă următoarele acte normative:

— Legea pentru comerțul de devize din 1 octombrie 1932, promulgată prin Decretul nr. 2864;

— Regulamentul nr. 39 de aplicare a Legii pentru comerțul de devize din 25 octombrie 1932, declarat ca avînd putere de lege prin Legea din 15 aprilie 1937, promulgată prin Decretul nr. 1897;

— Legea pentru completarea unor dispoziții din Legea pentru comerțul de devize din 15 aprilie 1935, promulgată prin Decretul nr. 1061;

— Legea pentru adăugirea unor dispoziții la Legea pentru comerțul de devize din 28 martie 1936, promulgată prin Decretul nr. 594;

— Legea pentru completarea unor dispoziții legale, privitoare la comerțul de devize din 15 aprilie 1937, promulgată prin Decretul nr. 1897;

— Decretul pentru modificarea unor dispoziții din legile reglementînd comerțul devizelor din 9 iulie 1937, promulgat prin Decretul nr. 2727;

— Legea pentru interzicerea scoaterii din țară a unor obiecte prețioase din 18 octombrie 1940, promulgată prin Decretul nr. 3494, în măsura în care se referă la metale sau pietre prețioase;

— Legea nr. 638 pentru controlul producției, prelucrării și circulației metalelor prețioase din 12 august 1946;

— Legea nr. 1058 pentru interzicerea în convenții a clauzei de plată în aur, monede străine și medalii comemorative, precum și a operațiunilor de gaj pe asemenea valori din 28 decembrie 1946;

— Legea nr. 1061 privitoare la regimul mărfurilor aflate în străinătate plătite sau acontate de comercianți, industriași și orice proprietari de mărfuri români, prin devize puse la dispoziție de Banca Națională a României sau prin creditări în cliring din 28 decembrie 1946;

— Legea nr. 283 pentru înființarea comisiei aurului și devizelor din 15 august 1947;

— Legea nr. 284 pentru cedarea către Banca Națională a României a aurului, valurilor efective și a altor mijloace de plată străine din 15 august 1947;

— Legea nr. 285 pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Legea pentru comerțul de devize din 1 octombrie 1932, din 15 august 1947;

— Decretul nr. 433 pentru înființarea Comitetului Valutar din 2 decembrie 1949;

— Decretul nr. 209 pentru modificarea unor dispoziții din Legea nr. 284 din 15 august 1947, din Legea pentru comerțul de devize, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 285 din 15 august 1947, și din Legea nr. 638 pentru controlul producției, prelucrării și circulației metalelor prețioase din 10 septembrie 1947, din 12 august 1950;

— Decretul nr. 262 pentru autorizarea vânzării și stabilirea prețului de vânzare a aurului către populație din 16 iulie 1954;

— Decretul nr. 263 pentru stabilirea prețului de vânzare a aurului către întreprinderile și organizațiile economice din sectorul socialist din 16 iulie 1954;

— Decretul nr. 302 pentru unele măsuri referitoare la obiectele confecționate din metale prețioase, la metalele și pietrele prețioase din 12 iulie 1955;

— Decretul nr. 279 pentru completarea art. 7 din Legea nr. 638 din 12 august 1946, republicată la 10 septembrie 1946, din 21 iunie 1958, precum și orice alte dispoziții contrare din oricare alte legi.

DECRETUL CONSILIULUI DE STAT

Nr. 184/1974

cu privire la prima valutară care se aplică
la cumpărarea și vânzarea valurilor
pentru operațiuni necomerciale

Publicat în B. Of. nr. 120 din 2 octombrie 1974

Republicat în B. Of. nr. 96 din 9 noiembrie 1976 *

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează :

Art. 1. — Prima valutară care se aplică la cumpărarea și vânzarea valurilor țărilor nesocialiste pentru operațiuni necomerciale se stabilește la 141,45‰ asupra cursului oficial în lei.

La operațiunile de vânzare în interes personal către cetățenii români a valurilor menționate mai sus se aplică în plus o taxă de serviciu.

Art. 2. — Persoanele cu domiciliul stabil în țări nesocialiste care vin în Republica Socialistă Româ-

* Republicare în temeiul art. III din Decretul Consiliului de Stat nr. 372 din 8 noiembrie 1976, publicat în B. Of. nr. 96 din 9 noiembrie 1976.

nia sînt obligate sã schimbe o sumã de cel puțin cîte 10 dolari S.U.A. pe zi de ședere în țarã, de persoanã, sau echivalentul acestei sume în alte valute agreate de Banca Naționalã a Republicii Socialiste România.

Dispozițiile alineatului 1 nu se aplicã :

a) persoanelor de origine romãnã avînd cetățenia strãinã sau fãrã cetățenie ;
b) persoanelor cu cetățenie romãnã domiciliatã în strãinãtate, posedînd pașapoarte românești valabile ;

c) persoanelor stabilite în strãinãtate care nu mai posedã pașapoarte românești valabile, dar care nu au renunțat la cetățenia romãnã ;

d) pãrinților, soților și copiilor persoanelor prevãzute la lit. a)—c).

În cazuri excepționale, Ministerul Finanțelor sau Ministerul Afacerilor Externe ori Ministerul de Interne vor putea aproba scutirea de obligația prevãzută la alin. 1 și altor persoane cu domiciliul stabil în țãri nesocialiste, originare din România.

Art. 3. — În executarea prevederilor art. 2 din prezentul decret, Ministerul Finanțelor împreună cu Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul de Interne, Ministerul Turismului, Banca Naționalã a Republicii Socialiste România și Banca Romãnã de Comerț Exterior vor elabora nomenclatorul persoanelor cãrora le sînt aplicabile prevederile acestui articol.

Art. 4. — Prima valutarã prevãzută la art. 1 alin. 1 se aplicã pentru operațiunile necomerciale prevãzute în lista anexã * la prezentul decret.

* Anexa a fost comunicatã instituțiilor interesate.

Art. 5. — Dispozițiile art. 1 se aplicã începînd cu data de 2 octombrie 1974.

Dispozițiile art. 2 alin. 1 și art. 3 se aplicã începînd cu data de 1 noiembrie 1974.

Art. 6. — Dispozițiile art. 1 și 2 se aplicã și în relațiile cu Republica Socialistã Federativã Iugoslavã.*

Art. 7 — Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1639/1971 se abrogã.

* Prevederile art. 6 din acest decret, astfel cum au fost modificate prin Decretul Consiliului de Stat nr. 372/1976, se aplicã de la 1 martie 1976.

DECRETUL Nr. 367/1971

privind regimul armelor, munițiilor și materiilor
explozive

Publicat în B. Of. nr. 135 din 26 octombrie 1971

Republicat în B. Of. nr. 21 din 8 martie 1976 *

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. — În scopul menținerii ordinii publice, al apărării vieții persoanelor, a proprietății socialiste și personale, deținerea, portul și folosirea de arme, muniții și materii explozive, uzul de armă, operațiile cu arme, muniții și materii explozive, precum și funcționarea atelierelor de reparat arme, sunt supuse regimului prevăzut în prezentul decret.

Art. 2. — Prin *arme*, în sensul prezentului decret, se înțeleg :

* Republicare în temeiul art. III din Decretul Consiliului de Stat nr. 17/1976, publicat în B. Of. nr. 6 din 4 februarie 1976.

a) armele militare, care sînt arme de foc, precum și orice alte instrumente, piese sau dispozitive destinate pentru a imobiliza, răni, ucide ori pentru a distruge, dacă prezintă caracteristicile unei arme militare ;

b) armele de tir, care sînt arme de foc sau arme cu aer ori alte gaze comprimate, special fabricate ori confecționate pentru trageri sportive, omologate sau recunoscute ca atare de Federația română de tir ;

c) armele de vînătoare, care sînt arme de foc cu glonț, cu alice sau mixte, ori arme cu aer sau alte gaze comprimate, fabricate special pentru practicarea vînătorii ;

d) armele ascunse, care sînt arme de foc astfel fabricate sau confecționate încît existența lor să nu fie vizibilă ori bănuită ;

e) armele de panoplie, care sînt arme de foc făcute inofensive, dacă prin valoarea lor istorică, documentară, științifică, artistică, sau care, constituind daruri, recompense ori amintiri, sînt destinate a fi păstrate în instituții de cultură și artă sau în panoplii personale. În această categorie se includ și acele arme de foc în stare de funcționare, care constituie rarități sau prezintă o valoare istorică, documentară, științifică ori artistică deosebită ;

f) orice altă armă, care acționează ca armele de foc ori ca armele cu aer sau alte gaze comprimate, avînd la bază principiul aruncării unui sau mai multor proiectile ca alice, gloanțe, schije,

substanță aprinsă luminoasă, ori al împrăstierii de gaze nocive sau de neutralizare, prin forța de expansiune a gazelor provenite din detonarea unei capse ori explozia unei încărcături sau prin forța de destindere a aerului ori a altor gaze comprimate.

Art. 3. — Prin *munii*, în sensul prezentului decret, se înțeleg cartușele, proiectilele și încărcăturile de orice fel, care pot fi întrebuințate la armele prevăzute în art. 2, cu excepția acelor pentru armele cu aer comprimat.

Art. 4. — Prin *materii explozive*, în sensul prezentului decret, se înțeleg explozivii propriu-ziși, amestecurile explozive, pirotehnice și simple, mijloacele de inițiere, cele auxiliare de aprindere, precum și orice alte substanțe sau amestecuri de substanțe capabile să dea naștere la reacții chimice instantanee, cu degajare de căldură și gaze la temperatură ridicată.

Art. 5. — Ministerul de Interne exercită controlul asupra deținerii, portului și folosirii armelor și munițiilor, asupra deținerii și folosirii materiilor explozive, asupra modului cum se efectuează operațiile cu arme, muniții și materii explozive, precum și asupra funcționării atelierelor de reparat arme.

Ministerul de Interne exercită de asemenea controlul asupra organizării transportului, depozitării și manipularii materiilor explozive la exploatarea miniere la zi.

CAPITOLUL II

DEȚINEREA, PORTUL ȘI FOLOSIREA ARMELOR ȘI MUNIȚIILOR, PRECUM ȘI DEȚINEREA ȘI FOLOSIREA MATERIILOR EXPLOZIVE

SECȚIUNEA I

Deținerea, portul și folosirea armelor și munițiilor

Art. 6. — Deținerea ori portul de arme sau muniții, de către persoanele fizice, sînt permise cu autorizarea organelor prevăzute în prezentul decret. În cazurile reglementate de art. 13, 14 și 31 nu este necesară autorizarea.

Art. 7. — Cetățenii români pot fi autorizați să dețină și să poarte arme de vînătoare, arme de tir și, dintre armele militare, numai pistol, precum și să dețină arme de panoplie.

Numărul și felul armelor, precum și cantitatea de muniție ce pot fi deținute și purtate de persoanele autorizate se stabilesc, pentru fiecare caz în parte, de organele miliției prevăzute la art. 10.

Art. 8. — Nu pot fi autorizate să dețină și să poarte arme și muniții :

a) persoanele care, datorită antecedentelor penale sau comportării lor, prezintă pericol pentru ordinea publică, pentru securitatea statului sau a persoanelor, în cazul cînd ar deține sau purta arme ori muniții ;

b) minorii ;

c) bolnavii mintal, precum și persoanele care datorită altor afecțiuni de care suferă ar pune în primejdie propria viață sau pe a altora, în situația

în care ar deține arme sau muniții; aceste afecțiuni se stabilesc de Ministerul Sănătății.

Art. 9. — Autorizarea prevăzută în art. 7 se acordă pentru:

a) arme de vânătoare, membrilor Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi;

b) arme de tir, membrilor asociațiilor sportive sau ai cluburilor sportive, care au secții de tir în cadrul cărora aceștia activează;

c) armă militară — pistol —, persoanelor care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, precum și acelor care îndeplinesc o importantă activitate obștească, dacă pentru apărarea sau paza personală este necesar să dețină și să poarte o asemenea armă;

d) arme de panoplie, persoanelor care doresc să dețină astfel de arme în calitate de colecționari.

Art. 10. — Persoanele fizice care îndeplinesc condițiile legale pentru a fi autorizate și vor să dețină arme de foc depun cererea în vederea autorizării, împreună cu actele necesare, la miliția județeană sau a municipiului București în a cărei rază teritorială domiciliază. Cererea se rezolvă în cel mult 60 de zile de la înregistrare, termen înăuntrul căruia se va comunica petiționarului răspunsul în scris. Persoanei autorizate i se eliberează permis, iar dacă este titulară de permis, i se înscrie în acesta arma pe care a procurat-o după ce a fost încunostințată că este autorizată să o dețină.

Cel nemulțumit de felul în care i s-a rezolvat cererea poate face plingere la Inspectoratul general

al miliției, în termen de cel mult 60 de zile de la primirea răspunsului.

Art. 11. — Persoanele care au obținut permis au dreptul de a deține și purta armele înscrise în el și muniția corespunzătoare. Armele de panoplie nu pot fi purtate și pentru ele nu pot fi deținute muniții.

Art. 12. — Străinii domiciliați sau cu reședința în România pot fi autorizați, în condițiile prezentului decret, să dețină și să poarte arme de vânătoare, arme de tir și muniția corespunzătoare, precum și să dețină arme de panoplie.

Art. 13. — Străinii veniți temporar în România pentru a participa la concursuri oficiale de tir sau pentru a practica vânătoarea, în condiții legale, pot deține și purta, pînă la expirarea vizei de ședere în țară, arme de tir sau arme de vânătoare, după caz, și muniția corespunzătoare, numai dacă acestea au fost înscrise de organele competente în pașapoartele sau actele valabile cu care au trecut frontiera de stat română ori dacă armele și munițiile le-au primit împrumut de la organizațiile prevăzute în art. 22 pentru a practica vânătoarea.

Art. 14. — Membrii misiunilor diplomatice, reprezentanțelor permanente, oficiilor consulare și reprezentanțelor consular-comerciale sînt scutiți, pe bază de reciprocitate, de obligația de a obține autorizare și a poseda permise pentru deținerea și portul de arme de foc și muniții.

Art. 15. — Permisele se vizează periodic de către miliția județeană sau a municipiului București în a cărei rază teritorială domiciliază titularii acestora.

Art. 16. — Se eliberează un nou permis în următoarele situații :

- a) în caz de schimbare a numelui titularului ;
- b) când s-a deteriorat ;
- c) când au fost folosite în întregime spațiile destinate mențiunilor ulterioare eliberării permisului, cu privire la înscrierea armelor, vizelor ori domiciliului titularului și este necesară înscrierea unei alte mențiuni.

Art. 17. — Autorizarea se anulează și permisul se retrage când titularul :

- a) renunță să mai dețină armele înscrise în permis și prezintă actul de înstrăinare a acestora ;
- b) după obținerea permisului, se află în una din situațiile prevăzute în art. 8 lit. a) sau c) ;
- c) nu mai are calitatea prevăzută la art. 9, care a condiționat eliberarea permisului ;
- d) se află în situația prevăzută la art. 32 alin. 4 ;
- e) pleacă definitiv din țară ;
- f) fără motive întemeiate, nu se prezintă la viza permisului în perioada stabilită ;
- g) a murit sau a fost declarat dispărut prin hotărâre judecătorească.

În cazurile prevăzute la lit. c) și d) nu se retrage permisul dacă în el sînt înscrise și alte arme în afara aceleia pe care titularul nu o mai poate deține. În asemenea situații, precum și atunci cînd titularii vînd sau donează unele din armele pe care le dețin, se anulează numai înregistrările din permis referitoare la aceste arme.

Art. 18. — Anularea autorizării și retragerea permisului se fac de către miliția județeană sau a

municipiului București în a cărei rază teritorială domiciliază titularul. Dispoziția de retragere a permisului, în cazurile prevăzute la art. 17 lit. b)—f), se comunică titularului sau, în situația prevăzută la art. 8 lit. c), reprezentantului său legal.

Art. 19. — Dacă în termen de 10 zile de la data luării la cunoștință a dispoziției de retragere a permisului, titularii sau reprezentanții lor legali, în cazurile prevăzute în art. 17 lit. b)—f), nu au vîndut sau donat armele și muniția celor care au dreptul de a le deține și purta, le vor depune în consignație spre vînzare, cu excepția acelor care, fiind supuse confiscării potrivit legii, se depun la organele miliției sau se ridică de acestea. Muniția confecționată manual nu poate fi vîndută, ci, odată cu permisul, se predă organului miliției, în vederea casării.

Dispozițiile alineatului precedent se aplică în mod corespunzător și în cazul anulării din permis a înregistrărilor referitoare la armele care nu mai pot fi deținute de titular ca urmare a încetării condițiilor care au determinat înscrierea lor în permis.

În cazul prevăzut la art. 17 lit. g), urmașii titularului sînt obligați să depună la organul miliției, în termen de 10 zile de la data morții titularului sau, după caz, de la data rămîinerii definitive a hotărîrii de declarare a dispariției titularului, permisul, armele și munițiile defunctului sau dispărutului.

Armele și munițiile prevăzute la alineatul precedent, cu excepția acelor care îndeplinesc condițiile de a fi casate sau confiscate, se depun de organele miliției în consignație. Sumele rezultate

din vânzare se consemnează, pe numele celor în drept să le primească, la Casa de Economii și Consemnațiuni, de către magazinul prin care s-a făcut vânzarea.

În termen de 10 zile de la încetarea calității care a justificat autorizarea prevăzută în art. 9 lit. c), persoana în cauză este obligată să restituie arma militară și muniția organului de la care le-a primit în dotare. De asemenea, este obligată ca în același termen să depună la organul miliției permisul ori să ceară anularea înregistrării din permis a armei respective în situația când este autorizată să dețină și alte arme de foc.

Armele și munițiile care în termenul prevăzut la alin. 1 și 2 nu au fost vândute, donate sau depuse în consignație ori muniția care nu a fost predată în vederea casării, precum și armele sau muniția care nu au fost depuse la organele miliției în termenul prevăzut în alin. 3, ori cele care nu au fost restituite organului de la care au fost primite în dotare în termenul prevăzut la alin. 5, se consideră deținute fără drept.

Art. 20. — Permisul împreună cu armele și munițiile aparținând învinuiților sau inculpaților se pot ridica numai de organele de urmărire penală și se predau organelor miliției, care le păstrează pînă la soluționarea definitivă a cauzei.

În caz de condamnare definitivă la închisoare, dreptul de a deține arme și muniții se suspendă sau, în cazul prevăzut la art. 8 lit. a), permisul se retrage. Permisul, armele și munițiile se păstrează, pe timpul suspendării, de organul miliției și se restituie titularului după terminarea executării pedepsei penale privative de libertate.

În caz de scoatere de sub urmărire, de încetare a urmăririi penale, de achitare ori de încetare a procesului penal, ori de condamnare la pedeapsa amenzii, organele miliției restituie celor în cauză permisul, armele și munițiile ridicate, dacă nu există alte motive legale care să impună anularea autorizării de a deține arme și muniții.

Art. 21. — Organizațiile socialiste au dreptul să dețină și să folosească arme militare și muniția corespunzătoare acestor arme, pentru înarmarea paznicilor, a altor angajați care asigură paza, precum și a angajaților care minuiesc bunuri și valori, pentru care s-a primit avizul favorabil al organelor miliției.

Art. 22. — Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții — Inspectoratul general de stat al silviculturii — și unitățile subordonate acestuia, precum și Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi și asociațiile județene și din municipiul București ale vânătorilor și pescarilor sportivi, au dreptul să dețină pentru pază și arme de vânătoare sau arme de tir, cu care vor înarma angajații proprii însărcinați cu paza, ocrotirea, recoltarea planificată și cu combaterea animalelor dăunătoare vinatului, pe fondurile de vânătoare pe care le gospodăresc. Aceste organizații pot imprumuta arme de vânătoare și arme de tir străinilor veniți temporar în România pentru a practica vânătoarea în condiții legale, eliberînd acestora o dovadă.

Art. 23. — Organizațiile socialiste pe lângă care sînt înființate gărzi patriotice, precum și cele care pregătesc tineretul pentru apărarea patriei, pot

deține și folosi, în condițiile legii, arme de foc militare sau arme de tir și munițiile necesare pentru înarmarea gărzilor și pregătirea tineretului, respectind normele tehnice stabilite de Ministerul Apărării Naționale.

Art. 24. — Federația română de tir, asociațiile și cluburile sportive care au secții de tir pot deține și folosi arme de tir, arme de vânătoare, precum și arme de foc militare, în numărul și cantitatea strict necesare efectuării antrenamentelor și participării la concursuri sportive de tir.

Organizațiile socialiste de stat și asociațiile județene și din municipiul București ale vânătorilor și pescarilor sportivi pot deține arme cu aer comprimat, în scopul de a organiza, pentru public, locuri de distracție constând în trageri cu aceste arme.

Art. 25. — Organizațiile de stat care dețin arme și muniții în condițiile art. 21 și 22 sînt obligate să se înregistreze la miliția județeană sau a municipiului București în a cărei rază teritorială își au sediul.

Celelalte organizații socialiste care vor să dețină arme și muniții în condițiile art. 21, 22 și 24 sînt obligate să obțină autorizație de la organele miliției competente potrivit alineatului precedent. Autorizația se obține în condițiile art. 10, care se va aplica în mod corespunzător.

Art. 26. — Instituțiile de cultură și artă, precum și asociațiile cultural-artistice și sportive, pot deține arme de panoplie fiind obligate, în acest scop, să se înregistreze la organele miliției.

Deținerea de arme de panoplie în stare de funcționare, de către organizațiile socialiste prevăzute în alineatul precedent, este permisă numai pe bază de autorizație, care se eliberează de miliția județeană sau a municipiului București în a cărei rază teritorială își au sediul aceste organizații, în condițiile art. 10, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 27. — Armele și munițiile nu pot fi folosite decît în scopul pentru care s-a dat autorizarea.

Art. 28. — Angajații organizațiilor socialiste pot purta armele și munițiile cu care sînt dotați, în scopul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, în cazurile prevăzute în art. 21 și 22, numai pe bază de ordin de serviciu eliberat de conducerea unității de care aparțin.

Art. 29. — În localul organizațiilor de stat sau obștești pot purta arme și muniții organele de menținere a ordinii publice, persoanele dotate cu arme pentru a executa paza în aceste localuri, precum și celelalte persoane care au dreptul să dețină arme în cazul în care au de îndeplinit obligații legale în legătură cu armele și munițiile pe care le dețin.

La intruniri publice pot purta arme și muniții numai organele de menținere a ordinii publice.

Art. 30. — Dotarea persoanelor fizice și a organizațiilor socialiste cu arme de foc militare și cu muniția corespunzătoare, în cazurile prevăzute în art. 9 lit. c), art. 21 și 24 alin. 1, se face de către Ministerul de Interne, prin organele miliției. Muniția necesară ulterior dotării se asigură contra cost.

SECȚIUNEA a II-a

Deținerea și portul armelor și munițiilor de către militari

Art. 31. — Generalii, ofițerii, maiștrii militari și subofițerii activi pot deține și purta armele și munițiile cu care sînt dotați de către unitățile din care fac parte.

Art. 32. — În afara armelor din dotare, generalii, ofițerii, maiștrii militari și subofițerii activi pot deține și purta pistolul sau arma de tir primite ca recompensă prin ordinul ministrului apărării naționale sau ministrului de interne.

Pe baza ordinului de recompensare, organele miliției eliberează militarilor prevăzuți la alineatul precedent permise pentru deținerea și portul armelor primite ca recompensă și a munițiilor corespunzătoare acestor arme.

La trecerea în rezervă sau direct în retragere, persoanele prevăzute în acest articol vor putea deține și purta în continuare, pe bază de permis, armele primite ca recompensă, dacă în ordinul de trecere în rezervă sau retragere se menționează aceasta. Permisul se retrage dacă, ulterior, persoana în cauză se află în una din situațiile prevăzute la art. 8 lit. a) sau c).

Dacă în ordinul de trecere în rezervă sau retragere nu se menționează dreptul de a deține și purta arma primită drept recompensă, permisul pentru deținerea și portul armei se retrage, titularul permisului fiind obligat ca, în termen de 10 zile, să predea pistolul organelor competente sau

să vîndă ori să doneze arma de tir celor autorizați să dețină astfel de armă.

În cazul cînd titularul transformă arma primită ca recompensă în armă de panoplie, organele miliției îi vor elibera permisul corespunzător.

Art. 33. — Deținerea și portul altor arme și muniții de către generalii, ofițerii, maiștrii militari și subofițerii activi sînt permise numai în conformitate cu prevederile prezentului decret.

SECȚIUNEA a III-a

Deținerea și folosirea materiilor explozive

Art. 34. — Persoanele fizice nu au dreptul să dețină materii explozive, cu excepția pulberii necesare confecționării cartușelor pentru arme de vîntoare în cantitatea echivalentă muniției aprobate de organele miliției.

Art. 35. — Organizațiile socialiste pot deține și folosi materii explozive necesare procesului de producție, în condițiile prevăzute la capitolul IV.

CAPITOLUL III

UZUL DE ARMĂ

Art. 36. — Persoanele care sînt dotate cu arme de foc pot face uz de armă, pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu sau a misiunilor militare, numai dacă este absolut necesar și dacă folosirea altor mijloace de împiedicare sau constrîngere nu este posibilă, în următoarele situații:

a) împotriva acelor care atacă prin surprindere pe cei aflați în serviciul de gardă, escortă, pază

sau securitate, precum și împotriva acelor care, prin actul săvârșit prin surprindere, pun în pericol grav obiectivul păzit;

b) împotriva persoanelor care pătrund sau ies, în mod ilegal, în sau din perimetrele ori zonele păzite, stabilite în consemn;

c) pentru imobilizarea sau reținerea infractorilor care ripostează sau încearcă să riposteze cu arma sau cu orice alte obiecte care pot pune în pericol viața ori integritatea corporală;

d) pentru a împiedica fuga de sub escortă sau evadarea celor aflați în stare legală de reținere sau de deținere;

e) pentru imobilizarea infractorilor care, după comiterea unor infracțiuni grave, încearcă să fugă, iar rămânerea lor în stare de libertate ar crea un pericol deosebit de grav.

Art. 37. — În cazurile prevăzute la art. 36 lit. b), d) și e) se va face uz de armă numai după ce s-a făcut somația legală.

Somația se face prin cuvântul „Stai!”. În caz de nesupunere se somează din nou prin cuvintele „Stai, că trag!”. Dacă cel în cauză nu se supune nici de această dată, se somează prin tragerea focului de armă în sus, în plan vertical.

În cazul în care, după executarea somației legale, potrivit prevederilor din prezentul articol, persoana în cauză nu se supune, se poate face uz de armă împotriva acesteia.

În situațiile prevăzute la art. 36 lit. a) și c), uzul de armă se poate face fără somație, numai dacă lipsește timpul necesar pentru aceasta.

Art. 38. — Comandanții (șefii) militari pot face uz de armă împotriva subordonaților, pentru a restabili ordinea, dacă alte măsuri de împiedicare sau constrângere nu sînt posibile, atunci cînd acțiunile acestora sînt îndreptate în mod evident spre trădarea patriei sau zădărnicierea îndeplinirii unei misiuni de luptă ori periclitizează în mod grav capacitatea de luptă a unității. În aceste cazuri se va face uz de armă respectîndu-se prevederile referitoare la somația legală.

Art. 39. — Uzul de armă, în condițiile și situațiile prevăzute în prezentul capitol, se va face în așa fel încît să ducă la imobilizarea celor împotriva cărora se folosește arma, trăgîndu-se, pe cît posibil, la picioare, pentru a se evita cauzarea morții acestora.

Art. 40. — Se va evita, pe cît posibil, uzul de armă împotriva minorilor, femeilor și bătrînilor.

Se interzice uzul de armă împotriva copiilor, femeilor gravide, precum și în situațiile în care s-ar primejdui viața altor persoane ori s-ar viola teritoriul, spațiul aerian sau apele naționale ale statului vecin.

CAPITOLUL IV

Operații cu arme, muniții și materii explozive, precum și funcționarea atelierelor de reparat arme

Art. 41. — Organizațiile de stat, care potrivit obiectului lor de activitate efectuează operații ca producerea, confecționarea, prelucrarea, prepa-

rarea, experimentarea, comerțul, importul sau exportul cu arme de vânătoare sau de tir, muniții pentru aceste arme ori cu materii explozive folosite în economie ori care se ocupă cu repararea de astfel de arme, sînt obligate să se înregistreze la miliția județeană sau a municipiului București pe a cărei rază teritorială își au sediul.

Celelalte organizații socialiste nu pot face operațiile prevăzute la alineatul precedent, cu excepția :

a) organizațiilor cooperatiste, Asociației Generale a Vinătorilor și Pescarilor Sportivi, asociațiilor județene și din municipiul București ale vinătorilor și pescarilor sportivi, care pot să facă prin magazine proprii, pe bază de autorizație eliberată de miliția județeană sau a municipiului București, în condițiile art. 10, care se aplică în mod corespunzător, comerț și operații de consignație cu arme de vânătoare sau de tir, muniții pentru aceste arme, precum și cu arme de panoplie ;

b) organizațiilor cooperatiste, care pot fabrica sau confecționa obiecte de distracție pe bază de amestecuri pirotehnice, dacă prin aceste obiecte nu se pune în pericol viața ori integritatea persoanelor și nu se aduce atingere ordinii publice. Aceste operații se fac pe bază de autorizație, obținută în condițiile art. 10, care se aplică în mod corespunzător.

Comercializarea obiectelor de distracție produse pe bază de amestecuri pirotehnice, fabricate sau confecționate de organizații socialiste de stat sau de organizații cooperatiste, poate fi făcută prin orice unitate a comerțului de stat sau cooperatist,

nefiind obligatorie în acest scop obținerea de autorizație sau înregistrarea la organele miliției.

Organizațiile socialiste care fac prin magazine proprii comerț și operații de consignație cu arme și muniții, precum și cele care fabrică, confecționează sau comercializează obiecte de distracție pe bază de amestecuri pirotehnice, sînt obligate ca la depozitarea, păstrarea și manipularea munițiilor, a pulberilor de orice fel, a obiectelor de distracție și a amestecurilor pirotehnice din care acestea sînt făcute, să aplice în mod corespunzător dispozițiile legale privind regimul materiilor explozive în economie și să ia toate măsurile necesare pentru a evita producerea de accidente cu astfel de materii explozive.

Art. 42. — Asociația Generală a Vinătorilor și Pescarilor Sportivi, asociațiile județene și din municipiul București ale vinătorilor și pescarilor sportivi pot înființa, pe baza autorizației eliberate de miliția județeană sau a municipiului București în condițiile art. 10, care se aplică în mod corespunzător, ateliere pentru repararea armelor de vânătoare, a armelor de tir sau a armelor de panoplie aparținînd persoanelor care le dețin legal.

Art. 43. — Împrumutarea sau înstrăinarea armelor și munițiilor către persoane care nu sînt în drept să le dețină este interzisă.

Art. 44. — Angajatul căruia i s-au încredințat materii explozive pentru îndeplinirea obligațiilor de muncă nu are dreptul să le folosească în alte scopuri ori să efectueze cu ele alte operații decît cele stabilite pentru îndeplinirea acelor obligații.

Art. 45. — Persoanele fizice care au dreptul să dețină arme de vânătoare își pot confecționa singure muniția necesară, în limitele cantității pe care au dreptul să o dețină.

Art. 46. — Cetățenii români, precum și străinii domiciliați sau veniți temporar în România, pot introduce sau scoate din țară arme de vânătoare, arme de tir, muniții pentru acestea și arme de panoplie, în limita numărului și cantității pe care au dreptul să le dețină, dacă sînt înscrise în actele de trecere a frontierei de stat.

Art. 47. — Pentru fiecare import sau export în parte de arme de vânătoare sau de tir, muniții pentru aceste arme ori de materii explozive folosite în economie, organizațiile socialiste care efectuează aceste operații sînt obligate să anunțe miliția județeană sau a municipiului București în a cărei rază teritorială își au sediul.

CAPITOLUL V

VIZA, SCHIMBAREA ȘI RETRAGEREA AUTORIZAȚIILOR

Art. 48. — Autorizațiile eliberate potrivit dispozițiilor prezentului decret se vizează periodic de către miliția județeană sau a municipiului București în a cărei rază teritorială titularul își are sediul.

Art. 49. — Organele miliției prevăzute la art. 48 eliberează organizațiilor socialiste o nouă autorizație în următoarele cazuri:

- a) cînd titularul și-a schimbat denumirea;
- b) cînd autorizația s-a deteriorat;

c) după completa utilizare a spațiilor destinate înscrierii armelor, a vizei sau a sediului titularului.

Art. 50. — Autorizațiile eliberate organizațiilor socialiste, potrivit prezentului decret, se retrag de miliția județeană sau a municipiului București în a cărei rază teritorială își au sediul, în următoarele cazuri:

a) cînd titularul autorizației încetează activitatea care a determinat autorizarea;

b) cînd titularul autorizației încalcă în mod repetat dispozițiile legale privind regimul armelor, munițiilor și materiilor explozive sau nu ia măsuri imediate pentru înlăturarea încălcărilor constatate. În aceste cazuri retragerea autorizației atrage obligația pentru organizația socialistă în cauză de a înceta imediat să mai dețină, să folosească ori să facă operații cu arme, muniții sau materii explozive ori să repare arme.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art. 51. — Deținerea armelor, munițiilor sau materiilor explozive fără autorizare ori în număr sau, după caz, în cantități mai mari decît cele autorizate se consideră deținere fără drept și se sancționează potrivit legii penale. Ele se ridică de organele de urmărire penală și se predau organelor miliției în vederea confiscării.

Organele de pază și control ale Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții

— Inspectoratul general de stat al silviculturii — și unitățile din subordinea acestuia, ale Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi, ale asociațiilor județene sau din municipiul București ale vânătorilor și pescarilor sportivi, pot să ridice și să predea în termen de 3 zile, organelor miliției, armele și munițiile deținute fără drept, aflate asupra persoanelor care sînt găsite pe terenurile de vînătoare, precum și cele cu care aceste persoane au săvîrșit infracțiuni flagrante la dispozițiile legale privind economia vînatului.

Organele miliției vor înainta procuraturii sau instanțelor judecătorești competente, la cererea acestora, armele și munițiile supuse confiscării.

Instanța judecătorească sau, după caz, procurorul va dispune asupra armelor, munițiilor și materiilor explozive care sînt corpuri delict. Acestea se vor preda cu proces-verbal organelor miliției din localitatea unde instanța judecătorească sau, după caz, procuratura își are sediul.

Armele, munițiile și materiile explozive confiscate sînt supuse regimului de casare ori de valorificare, după caz, potrivit dispozițiilor legale.

Armele și munițiile prevăzute la art. 19 alin. 1, care nu au fost vîndute în termen de 90 de zile de la data depunerii lor în magazin, se consideră nevandabile și se predau organelor locale ale miliției. Aceste arme se vor transmite de miliția județeană sau a municipiului București, prin inspectoratele silvice județene, Inspectoratului general de stat al silviculturii, în vederea dotării unităților silvice din subordine.

Art. 52. — La cererea organelor de urmărire penală sau a instanțelor judecătorești, organele Ministerului de Interne vor întocmi rapoarte cu privire la faptul dacă o armă întrunește caracterul de armă militară.

Art. 53. — Organizațiile socialiste pot angaja pentru gestionarea, administrarea ori manipularea armelor numai persoane cu calificare corespunzătoare, pentru care s-a primit avizul favorabil din partea organelor miliției.

Art. 54. — Armele ieșite din uz și nevandabile aparținînd persoanelor fizice, precum și armele propuse a fi casate ca urmare a ieșirii lor din uz aparținînd organizațiilor socialiste, se predau organelor miliției spre a fi distruse.

Armele prevăzute la alineatul precedent, care constituie rarități sau prezintă valoare istorică, documentară, științifică ori artistică, nu se distrug, ci se predau, de organele miliției, instituțiilor de cultură și artă ori asociațiilor cultural-artistice și sportive, pentru a fi deținute ca arme de panoplie, cu respectarea dispozițiilor legale prevăzute pentru aceste arme.

Art. 55. — Orice persoană care găsește arme, muniții sau materii explozive este obligată să anunțe de îndată cel mai apropiat organ al miliției.

Art. 56. — În interesul menținerii ordinii publice, al securității statului ori al apărării vieții persoanelor sau bunurilor, dreptul unor persoane fizice sau organizații socialiste de a deține ori folosi arme, muniții sau materii explozive ori de a efectua orice operații cu arme, muniții sau materii explozive poate fi restrîns, suspendat ori poate înceta.

Măsurile prevăzute la alineatul precedent se dispun de către conducerea Ministerului de Interne.

Art. 57. — Autorizațiile pentru deținerea armelor de panoplie, eliberate persoanelor fizice, rămân valabile până la înlocuirea lor cu permise de către organele miliției.

Art. 58. — Sînt exceptate de la dispozițiile prezentului decret, în afara celor referitoare la uzul de armă, organele, unitățile, formațiunile și instituțiile aparținînd Ministerului Apărării Naționale sau Ministerului de Interne, precum și întreprinderile sau secțiile întreprinderilor ce execută comenzi de arme, muniții sau materii explozive pentru aceste organe centrale de stat, care sînt obligate să aibă norme interne proprii de reglementare în această privință.

Art. 59. — Prin hotărîre a Consiliului de Miniștri se vor stabili măsuri cu privire la condițiile de eliberare, viză, schimbare și retragere a permiselor, obligațiile ce revin titularilor de permise și autorizații în legătură cu pierderea, furtul sau distrugerea acestora, precum și cu pierderea ori furtul armelor ori munițiilor, unele măsuri în legătură cu înregistrarea sau, după caz, autorizarea organizațiilor socialiste care dețin ori fac operații cu arme și muniții sau care se ocupă cu repararea de arme, condițiile în care organizațiile socialiste pot deține și face operații cu materii explozive folosite în economie, precum și contravențiile la regimul armelor, munițiilor și materiilor explozive.

Art. 60. — Prezentul decret intră în vigoare după 30 de zile de la publicare *. Pe aceeași dată, Decretul nr. 61/1959 privind regimul armelor, munițiilor și materiilor explozive, publicat în Buletinul Oficial nr. 7 din 6 martie 1959, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare, se abrogă.

* Fac excepție prevederile modificate prin Decretul Consiliului de Stat nr. 17/1976, care se aplică de la data intrării în vigoare a acestui decret.

NOTĂ:

Potrivit dispozițiilor art. II din Decretul Consiliului de Stat nr. 17/1976, organizațiile socialiste și persoanele fizice care dețin, cu orice titlu, arme cu aer sau alte gaze comprimate sînt obligate ca, în termen de 30 de zile de la data publicării lui, să le vîndă, doneze, depună în consignatie spre vînzare sau la organele miliției, dacă nu au solicitat autorizarea deținerii lor în condițiile prevăzute de Decretul nr. 367/1971, devenit Legea nr. 77/1971, cu modificările aduse prin Decretul Consiliului de Stat nr. 17/1976. În situația în care s-a solicitat autorizarea, termenul de 30 de zile curge de la data respingerii definitive a cererii.

Dispoziția prevăzută la alineatul precedent se aplică, în mod corespunzător, și persoanelor încadrate în muncă la Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, la Asociația Generală a Vinătorilor și Pescarilor Sportivi ori la asociațiile județene și din municipiul București ale vinătorilor și pescarilor sportivi care, pînă la data Decretului Consiliului de Stat nr. 17/1976, au fost autorizate să dețină arme de vînaștere, proprietate personală, în interesul serviciului, fără a fi membre ale Asociației Generale a Vinătorilor și Pescarilor Sportivi.

În termen de 30 de zile de la publicarea Decretului Consiliului de Stat nr. 17/1976, persoanele fizice, precum și organizațiile obștești, cu excepția Asociației Generale a Vinătorilor și Pescarilor Sportivi și a asociațiilor județene și din municipiul București ale vinătorilor și pescarilor sportivi, autorizate să desfășoare ateliere de reparat arme, vor înceta orice activitate privind repararea de arme, restituindu-le pe cele pe care le dețin persoanelor de la care le-au primit în acest scop.

HOTĂRÎREA CONSILIULUI DE MINIȘTRI Nr. 1369/1971

privind unele măsuri în legătură cu regimul armelor
și munițiilor și pentru stabilirea și sancționarea
contravențiilor la acest regim

Publicată în B. Of. nr. 135 din 26 octombrie 1971
Republicată în B. Of. nr. 21 din 8 martie 1976 *

Art. 1. — Eliberarea, viza, preschimbarea ori retragerea permiselor pentru deținerea armelor și munițiilor, precum și înscrierea sau anularea din permis a înscrierii unor arme, se fac de miliția județeană sau a municipiului București în a cărei rază teritorială domiciliază persoana fizică solicitantă.

Pentru străinii cu reședința în România, eliberarea, viza, preschimbarea sau retragerea permiselor ori înscrierea sau anularea din permis a înscrierii unor arme se fac de către miliția județeană

* Republicare în temeiul art. II din Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 56/1976, publicată în B. Of. nr. 13 din 12 februarie 1976.

sau a municipiului București în a cărei rază teritorială aceștia își au reședința.

Art. 2. — Cererea în vederea autorizării de a deține arme de foc va fi însoțită de o fotografie tip buletin de identitate, precum și de actul dovăditor, după caz, al calității sau activității, eliberat de organizația socialistă competentă, pe baza căruia persoana fizică solicită autorizarea.

Străinii domiciliați sau care își au reședința în România vor anexa la cerere, după caz, copie de pe actul de identitate eliberat de autoritatea română competentă sau de pe pașaport ori alt act valabil de trecere a frontierei de stat române, precum și o fotografie tip buletin de identitate.

Persoana titulară de permis, care solicită autorizare pentru deținerea unei alte arme în afara celor înscrise în permis, nu va mai anexa la cerere fotografie.

Art. 3. — Cererea de autorizare a deținerii de arme de foc se rezolvă de către șeful miliției județene sau a municipiului București ori de locuitorul acestuia.

În caz de aprobare a cererii, comunicarea servește petiționarului la procurarea armelor pentru a căror deținere a fost autorizat și la dovedirea acestei autorizări până la eliberarea permisului sau, după caz, până la înscrierea armelor în permis.

Valabilitatea comunicării este limitată la termenul menționat în cuprinsul acesteia. Termenul va putea fi prelungit pentru motive justificate.

Armele procurate se prezintă organului miliției care, odată cu eliberarea permisului sau, după caz,

cu înscrierea unei noi arme în permis, reține comunicarea.

Art. 4. — Organul miliției, constatînd că sînt îndeplinite toate condițiile privind autorizarea de a deține arme, eliberează solicitantului permisul.

Permisul se eliberează titularului numai după ce a achitat taxele legale și costul imprimatului.

Permisul va cuprinde numele, domiciliul, fotografia și semnătura titularului, numărul și data eliberării, denumirea, ștampila și semnătura organului emitent, felul și seria armei pentru care s-a dat autorizarea de a fi deținută, cantitatea de muniție care poate fi deținută, precum și rubrici pentru vizele periodice și mențiunile de schimbare a domiciliului titularului.

Modelul permisului se stabilește de Ministerul de Interne.

Art. 5. — Înscrierea în permis a armelor se face numai de organele miliției prevăzute în art. 1, pe baza actelor de proveniență, după caz, factură, act de vânzare-cumpărare, act de donație, ordin de recompensare sau certificat de moștenitor și prin menționarea elementelor necesare identificării fiecărei arme.

Pentru înscrierea în permis a armelor de panoplie care nu este necesar să fie făcute inofensive, în afara actelor de proveniență, prevăzute în alineatul precedent, se vor prezenta și acte eliberate de organele competente ori documentație din care să rezulte că aceste arme constituie rarități sau prezintă o valoare istorică, documentară, științifică ori artistică deosebită.

Art. 6. — Viza permiselor se efectuează de organele miliției la data stabilită și anunțată de Inspectoratul general al miliției.

Titularii permiselor sînt obligați să se prezinte la viză cu armele înscrise în permis, la data anunțată.

Art. 7. — În caz de schimbare a numelui sau de deteriorare a permisului, titularul este obligat să depună cerere de preschimbare la miliția județeană sau a municipiului București în a cărei rază teritorială domiciliază, în termen de 10 zile de la data cînd s-a produs cauza care determină preschimbarea.

Art. 8. — În localurile de consum și de desfășurare a mărfurilor, în săli de așteptare, în mijloacele de transport în comun, în gări, târguri, piețe și pe străzi, titularii de permise sînt obligați să poarte armele frînte sau introduse în toc, iar cele care nu pot fi frînte vor fi purtate fără închizător, dacă nu pot fi introduse în toc.

Art. 9. — Este interzisă folosirea armelor de tir în alte locuri decît în poligoanele de tir sau în locuri special amenajate pentru trageri sportive.

Art. 10. — Organizațiilor socialiste li se eliberează, vizează, preschimbă ori li se retrag autorizațiile pentru deținerea de arme și muniții, pentru efectuarea operațiilor cu arme și muniții, ori pentru funcționarea atelierelor de reparat arme, de miliția județeană sau a municipiului București în a cărei rază teritorială își au sediul.

Cererea de eliberare a autorizației ori de efectuare a înregistrării, în cazurile prevăzute de lege,

se adresează în scris și se depune la organul competent potrivit alineatului precedent. În cerere trebuie să se arate :

- a) denumirea și sediul organizației ;
- b) actul în baza căruia organizația este înființată și funcționează ori din care să rezulte obiectul activității sale ;
- c) pentru ce anume se solicită autorizarea sau înregistrarea, cu precizarea numărului, cantității și felului armelor și munițiilor ce urmează a fi deținute.

Instituțiile de cultură și artă, precum și asociațiile cultural-artistice, care dețin arme de panoplie vor menționa în cererea de înregistrare numărul armelor deținute, caracteristicile fiecărei arme în parte, precum și faptul că sînt sau nu făcute inofensive. Pentru armele care nu au fost făcute inofensive, întrucît constituie rarități sau prezintă o valoare istorică, documentară, științifică ori artistică deosebită, se va anexa la cererea de autorizare și documentația în acest sens.

Deținătorii de arme de panoplie, prevăzuți la alineatul precedent, sînt obligați să țină evidența acestora conform indicațiilor date de organele miliției.

Art. 11. — Organizațiile socialiste sînt obligate să transporte armele și munițiile numai însoțite de delegați și de ordinul de transport emis de conducerea organizației respective. Ordinul de transport trebuie să conțină numele delegatului, numărul și felul armelor și munițiilor, locul unde sînt transportate, numărul autorizației sau, după caz, al

înregistrării și denumirea organului miliției care a emis autorizația sau a efectuat înregistrarea.

Transporturile de arme și muniții vor fi asigurate cu pază civilă înarmată de către organizațiile socialiste cărora le aparțin.

Art. 12. — Titularii de permise care și-au procurat din străinătate arme de vînătoare, arme de tir și muniția corespunzătoare le pot transporta de la punctul de trecere a frontierei române la domiciliu în baza actelor de cumpărare sau donație și a dovezii prevăzute la art. 23 alin. 4 și 5, eliberată în acest scop de organele miliției.

Pînă la eliberarea acestei dovezi, armele și muniția prevăzute la alineatul precedent se rețin la punctul de trecere a frontierei de stat.

Art. 13. — Armele deținute de organizațiile socialiste în timpul cît nu se află asupra angajaților trebuie să se păstreze numai în locurile specificate în autorizația de deținere sau în dovada de înregistrare.

Armele de tir și cele de vînătoare și armele de foc militare deținute de Federația română de tir, de cluburi sau asociații sportive, trebuie să se păstreze în locurile specificate în autorizația de deținere și să fie folosite numai în locurile destinate pentru exerciții sau pe terenurile unde sînt organizate concursuri de tir cu aprobarea organelor Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

Art. 14. — Ordinul de serviciu pe baza căruia angajații organizațiilor socialiste pot să poarte armele și munițiile cu care au fost dotați trebuie

să conțină numele angajatului, seria și numărul buletinului de identitate, funcția, date referitoare la identificarea armei și anume felul, calibrul, seria acesteia, semnătura conducătorului organizației socialiste și ștampila.

Art. 15. — Magazinele organizațiilor socialiste care fac comerț sau acte de consignație cu arme și muniții pot vinde persoanelor fizice arme de vânătoare, arme de tir și arme de panoplie numai în baza comunicării scrise prevăzute la art. 3 alin. 2, al cărei termen de valabilitate nu a expirat.

Titularii de permise pot vinde armele proprii altor persoane fizice numai în condițiile prevăzute la alineatul precedent.

Cel care vinde arma are obligația să înscrie în comunicarea prezentată de cumpărător datele și elementele necesare identificării armei vindute.

Art. 16. — Muniția pentru armele de vânătoare și pentru armele de tir se poate vinde persoanelor fizice numai pe baza permisului sau a altui act prezentat de titular din care să rezulte autorizarea de a deține arme și muniții.

Art. 17. — Vinzarea de arme de vânătoare, arme de tir și muniții organizațiilor socialiste se face numai pe bază de adresă însoțită de dovada înregistrării sau de autorizația din care rezultă că organizația solicitatoare are dreptul să dețină și să folosească astfel de arme și muniții. Adresa se reține de vânzător.

Art. 18. — Magazinele care fac comerț cu arme și muniții sînt obligate să primească în consignație spre vânzare armele și munițiile de la persoanele care, potrivit dispozițiilor legale, au dreptul

să le vîndă. Primirea în consignație spre vânzare a armelor și munițiilor aparținînd persoanelor fizice se va face numai pe baza permisului sau a altui act legal, prezentat de titular, din care să rezulte că are dreptul să dețină arme și muniții sau să le vîndă.

Art. 19. — Magazinele care fac comerț sau acte de consignație cu arme și muniții sînt obligate ca, la vânzarea armelor sau munițiilor, să elibereze cumpărătorului factură. În cazul armelor și munițiilor depuse în consignație, se va elibera și deponentului o copie de pe factură.

Art. 20. — Vinzarea de arme și muniții membrilor misiunilor diplomatice, reprezentanțelor permanente, oficiilor consulare și reprezentanțelor consular-comerciale, de către magazine, se face numai pe baza unei adrese eliberate de Ministerul Afacerilor Externe, care să ateste calitatea și dreptul cumpărătorului de a deține arme și muniții.

Art. 21. — Magazinele care fac comerț și acte de consignație cu arme și muniții sînt obligate să țină evidența armelor și munițiilor în registrele stabilite și vizate de organele miliției.

Art. 22. — Organizațiile socialiste care au dobîndit sau înstrăinat arme de foc sînt obligate să prezinte, în termen de 10 zile, actele care dovedesc efectuarea acestor operații, la organul miliției prevăzut în art. 10 alin. 1, pentru a li se face mențiunile corespunzătoare în autorizație sau, după caz, în dovada înregistrării.

Art. 23. — În termen de 10 zile de la cumpărarea, vânzarea sau donarea unei arme, persoanele

fizice care au efectuat aceste operații sînt obligate să se prezinte la organul miliției prevăzut la art. 1 pentru a cere anularea sau, după caz, înscrierea armei în permis.

Înscrierea sau anularea se face, după caz, în baza facturii eliberate de magazin, a actului de vânzare-cumpărare, a actului de donație sau a ordinului de recompensare.

La înscrierea în permis vor fi prezentate și armele în vederea menționării datelor necesare identificării lor.

Persoanele fizice care și-au procurat arme de vînătoare sau arme de tir din străinătate, fără a obține în prealabil aprobarea de la organele miliției competente, sînt obligate ca, în termen de 10 zile de la sosirea în țară, să se prezinte la organele miliției arătate la art. 1 pentru a solicita autorizarea deținerii armelor.

În cazul prevăzut la alineatul precedent, dacă sînt îndeplinite condițiile legale în vederea autorizării deținerii armelor, organul miliției eliberează solicitantului o dovadă cu care acesta va putea ridica armele ce i-au fost reținute de organele din punctul de control pentru trecerea frontierei de stat prin care s-a înapoiat în țară.

Art. 24. — Organizațiile socialiste care se ocupă cu repararea armelor sînt obligate să țină evidența armelor primite spre reparare, în registrele stabilite și vizate de organele miliției. De asemenea, sînt obligate să prezinte, pentru control, organelor miliției, la cererea acestora, registrele împreună cu armele primite la reparat.

Art. 25. — Nu pot fi primite spre reparare decît arme pentru care se face dovada să sînt deținute legal. În cazul în care posesorul armei nu face dovada că o deține legal, cel căruia i s-a prezentat arma spre a o repara este obligat să înștiințeze de îndată organul miliției cel mai apropiat.

Art. 26. — Organizațiile socialiste sînt obligate să înainteze cu adresă, pentru viză, organului miliției prevăzut la art. 10 alin. 1, în perioada și la datele stabilite și anunțate de Inspectoratul general al miliției, autorizațiile pentru deținerea și folosirea armelor și munițiilor, pentru efectuarea operațiilor cu arme și muniții ori pentru înființarea și funcționarea atelierelor de reparat arme.

Viza autorizațiilor pentru deținerea și folosirea armelor și munițiilor se va face numai după ce delegatul organului miliției constată existența armelor înscrise în autorizație, la locul unde acestea sînt deținute.

Art. 27. — Pentru preschimbarea autorizațiilor în cazurile prevăzute de lege, titularii sînt obligați ca, în termen de 10 zile de la ivirea cauzei care determină preschimbarea, să solicite aceasta în scris organului miliției competent. La adresă sau cerere se va anexa autorizația ce urmează a fi preschimbată.

Art. 28. — În termen de 10 zile, organizația socialistă trebuie să comunice organelor miliției încetarea activității care a determinat înregistrarea sau eliberarea autorizației pentru deținerea și folosirea de arme și muniții, pentru efectuarea de operații cu arme și muniții ori pentru înființarea

și funcționarea atelierelor de reparat arme, depunând autorizația în vederea retragerii ei.

Art. 29. — În caz de retragere, în condițiile legii, a autorizațiilor pentru alte motive decât cele prevăzute la art. 28, organizațiilor socialiste li se vor elibera noi autorizații numai după completa înlăturare a încălcărilor constatate și dacă îndeplinesc și celelalte condiții legale pentru a deține și folosi arme sau muniții, pentru a efectua operații cu arme sau muniții ori pentru a se ocupa cu repararea de arme.

Art. 30. — Titularii de permise sînt obligați să predea, de îndată, organelor miliției prevăzute la art. 1 armele ieșite din uz și nevandabile.

Organizațiile socialiste autorizate să dețină arme și muniții sînt obligate să predea, de îndată, organelor miliției prevăzute la art. 10, armele stabilite a fi casate ca urmare a ieșirii lor din uz.

Predarea, către organizațiile de colectare a metalelor, a armelor ieșite din uz și nevandabile sau a celor stabilite a fi casate, precum și primirea unor asemenea arme de către aceste organizații, sînt interzise.

Organele miliției vor lua măsuri, după caz, de distrugere a armelor ieșite din uz și nevandabile sau de transmitere a celor care constituie rarități ori prezintă valoare istorică, documentară, științifică sau artistică, instituțiilor de cultură și artă ori asociațiilor cultural-artistice și sportive, și de predare către Inspectoratul general de stat al silviculturii a armelor de vînătoare nevandabile, primite sau ridicate în condițiile legii.

Art. 31. — Armele de panoplie, cu excepția celor care constituie rarități sau prezintă o valoare istorică, documentară, științifică ori artistică deosebită, se fac inofensive prin perforarea camerei cartușului, diametrul orificiului fiind de 5 mm.

Art. 32. — În scopul evitării accidentelor, construirea și amplasarea poligoanelor de tir se fac numai pe baza normelor stabilite de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport și cu acordul miliției județene sau a municipiului București în a cărei rază teritorială urmează a fi amplasat poligonul.

Art. 33. — Titularii de permise, autorizații ori de dovezi de înregistrare sînt obligați să anunțe miliția județeană sau a municipiului București în a cărei rază teritorială își schimbă domiciliul sau sediul, despre această schimbare, în termen de 5 zile de la producerea ei, pentru efectuarea mențiunilor corespunzătoare în permise, autorizații ori în dovezile de înregistrare.

Art. 34. — În termen de 5 zile din momentul cînd a luat cunoștință despre pierderea, furtul ori distrugerea permisului sau autorizației, titularul este obligat să anunțe în scris organul miliției care le-a eliberat.

După efectuarea verificărilor, organul miliției va elibera titularului un nou permis sau autorizație, dacă nu sînt motive legale care să împiedice aceasta.

Art. 35. — În termen de 24 de ore din momentul cînd au luat cunoștință de pierderea sau de furtul armelor pe care au dreptul să le dețină, titularii de permise, autorizații sau dovezi de înre-

gistrare sînt obligați să anunțe în scris despre aceasta cel mai apropiat organ al miliției.

Art. 36. — Titularii de permise sînt obligați să ia măsurile necesare pentru a asigura securitatea armelor și munițiilor pe care le dețin și să nu permită accesul la ele al persoanelor care nu au dreptul să dețină arme sau muniții.

Organizațiile socialiste sînt obligate să ia măsurile necesare pentru a asigura securitatea armelor și munițiilor pe care le dețin, precum și să amenajeze locuri corespunzătoare de păstrare a acestora.

Art. 37. — Încălcarea dispozițiilor din prezenta hotărîre constituie contravenție și se sancționează după cum urmează :

a) cu amendă de la 400 la 800 lei, contravențiile la dispozițiile art. 6 alin. 2, art. 7, 14, 19, 23 alin. 1 și 4, art. 27, 30 alin. 1, art. 33 și 34 alin. 1 ;

b) cu amendă de la 600 la 1 200 lei, contravențiile la dispozițiile art. 8, 9, 15 alin. 3, art. 18, 22, 26 alin. 1, art. 28 și 30 alin. 2 și 3 ;

c) cu amendă de la 800 la 1 600 lei, contravențiile la dispozițiile art. 10 alin. 4, art. 11, 13, 15 alin. 1, art. 16, 17, 20, 21, 24, 25, 32, 35 și 36.

Art. 38. — Fapta celui care găsește arme sau muniții și nu înștiințează despre aceasta organele miliției constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 400 la 800 lei.

Art. 39. — Angajarea de persoane pentru gestionarea, administrarea sau manipularea armelor și munițiilor ori pentru repararea armelor de foc, fără avizul favorabil al organelor miliției, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 400 la 1 000 lei.

Art. 40. — Nerespectarea obligațiilor ce revin organizațiilor socialiste, altele decît cele prevăzute la art. 37 și 39, cu privire la înregistrarea sau la obținerea de autorizație pentru deținerea de arme sau muniții, pentru efectuarea de operații cu arme sau muniții ori pentru funcționarea atelierelor de reparat arme, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1 000 la 3 000 lei.

Art. 41. — Faptele menționate la art. 37—40 constituie contravenții dacă nu sînt săvîrșite în astfel de condiții încît, potrivit legii penale, sînt considerate infracțiuni.

Art. 42. — Constatarea contravențiilor la regulamentul armelor și munițiilor se face de ofițeri și subofițeri de miliție, care aplică și sancțiunea.

Art. 43. — Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se poate face plîngere în termen de 15 zile de la comunicarea acestuia.

Plîngerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se depune la organul miliției din care face parte ofițerul sau subofițerul constator.

Art. 44. — Plîngerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se soluționează de șeful organului de miliție din care face parte ofițerul sau subofițerul de miliție care a încheiat procesul-verbal. În cazul contravențiilor constatate de ofițerii sau subofițerii de la posturile de miliție comunale plîngerea se soluționează de șeful miliției, căruia îi este subordonat postul, sau de alți ofițeri ierarhic superiori agentului constator, împuterniciți de șeful miliției județene sau a municipiului București. Dacă procesul-verbal a fost în-

cheiat de șeful unui organ al miliției, plîngerea se soluționează de șeful organului miliției ierarhic superior.

Art. 45. — În cazul contravențiilor prevăzute în art. 37 lit. b și c și art. 40, plîngerea se soluționează de judecătoria în a cărei rază teritorială a fost săvîrșită contravenția.

Art. 46. — Contravențiilor prevăzute în art. 37—40 le sînt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Art. 47. — Prezenta hotărîre intră în vigoare după 30 de zile de la data publicării ei *. Pe aceeași dată, Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 428/1959 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea Decretului nr. 61/1959 privind regimul armelor, munițiilor și materialelor explozive, Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 2287/1969 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la regimul armelor și munițiilor, precum și orice alte dispoziții contrare, se abrogă.

* Fac excepție prevederile modificate prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 56/1976, care se aplică de la data intrării în vigoare a acestei hotărîri.

LEGEA Nr. 73

din 29 decembrie 1969

privind regimul produselor și al substanțelor stupefiante

Publicată în B. Of. nr. 154 din 29 decembrie 1969

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România adoptă prezenta lege.

Art. 1. — În Republica Socialistă România sînt interzise producerea, deținerea sau orice operație privind circulația produselor ori a substanțelor stupefiante, cultivarea în scop de prelucrare a plantelor care conțin substanțe stupefiante, prescrierea de către medic, fără a fi necesar, a produselor sau a substanțelor stupefiante, precum și organizarea ori îngăduirea consumului acestora în locuri anumite.

De asemenea, sînt interzise experimentarea produselor sau a substanțelor stupefiante, administrarea acestora sub orice formă unei alte persoane, fără indicație medicală, precum și recoltarea ori

deținerea, în scop de prelucrare, a plantelor care conțin stupefiante.

Prin „producerea, deținerea sau orice operație privind circulația produselor ori a substanțelor stupefiante” se înțelege, după caz, fabricarea, extracția, condiționarea, prepararea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, cumpărarea, distribuirea și transportul sub orice formă ale acestor produse sau substanțe.

Art. 2. — Lista produselor și a substanțelor stupefiante se stabilește de ministrul sănătății și se aduce la cunoștința generală prin publicare în Buletinul Oficial.

Art. 3. — Activitățile prevăzute în art. 1 sînt permise, prin derogare de la prevederile acelui articol, numai în scop uman sau veterinar, științific și industrial, pe baza autorizației eliberate de Ministerul Sănătății.

Modul de eliberare a autorizației se va stabili prin instrucțiuni emise de ministrul sănătății.

Art. 4. — Pentru fabricarea și condiționarea de produse și substanțe stupefiante, în afară de autorizația eliberată de Ministerul Sănătății este obligatorie și înregistrarea la organele miliției competente din punct de vedere teritorial.

Art. 5. — Întreprinderile producătoare pot livra produse și substanțe stupefiante fabricilor, depozitelor de medicamente și întreprinderilor pentru comerțul exterior, autorizate în acest scop de Ministerul Sănătății.

Produsele și substanțele stupefiante, din import, se livrează de către întreprinderile importatoare

numai unităților autorizate de Ministerul Sănătății să primească asemenea produse din import.

Includerea în planul de import și în planul de export a produselor și substanțelor stupefiante se face cu acordul Ministerului Sănătății. Importul și exportul se efectuează în baza autorizațiilor de import și export eliberate de Ministerul Comerțului Exterior. Beneficiarii importurilor și furnizorii pentru export vor obține, înainte de a depune fișele tehnice de import sau de a oferi produse la export, autorizația necesară de la Ministerul Sănătății.

Art. 6. — Ministerele și celelalte organe și organizații centrale, comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, în subordinea cărora se află unități care desfășoară activități cu produse sau substanțe stupefiante, sînt obligate să comunice periodic Ministerului Sănătății date privind intrările, consumurile și stocurile produselor și substanțelor stupefiante, precum și cantitățile de plante care conțin stupefiante și care fac obiectul activității acelor unități.

Art. 7. — Produsele și substanțele stupefiante pot fi folosite în scop medical numai pe baza prescripțiilor medicilor umani sau, după caz, ale medicilor veterinari.

Prescrierea se face pe formulare speciale, cu timbru sec, sau în condici de prescripții medicale ori condici de aparat, destinate exclusiv prescrierii produselor și substanțelor stupefiante în cadrul unităților sanitare umane sau veterinare.

Sînt exceptate de la prevederile prezentului articol produsele și substanțele stupefiante a căror listă

se va stabili de ministrul sănătății și se va aduce la cunoștința generală prin publicare în Buletinul Oficial.

Art. 8. — Direcțiile sanitare județene sau, după caz, Direcția sanitară a municipiului București, pot elibera bolnavilor sau delegaților acestora autorizații pentru obținerea cantităților de produse sau substanțe stupefiantе necesare tratamentelor îndelungate.

Art. 9. — Organele și organizațiile care desfășoară activități cu produse sau substanțe stupefiantе vor păstra o evidență zilnică a mișcării acestora.

Art. 10. — Personalul medico-sanitar uman sau veterinar și orice alte persoane care prin specificul activității lor trebuie să manipuleze stupefiantе și care cunosc cazuri de toxicomanie prin stupefiantе au obligația de a sesiza, de îndată, direcțiile sanitare județene sau a municipiului București, în vederea luării măsurilor legale.

Art. 11. — Personalul medico-sanitar uman sau veterinar și orice alte persoane care prin specificul activității lor trebuie să manipuleze produse sau substanțe stupefiantе și care s-au dovedit a fi toxici man prin stupefiantе nu pot prescrie sau manipula astfel de produse.

Art. 12. — Stabilirea cazurilor de toxicomanie prin stupefiantе se va face de către organele sanitare, cu procedura prevăzută de instrucțiunile ministrului sănătății.

Organele sanitare care au stabilit asemenea cazuri au obligația de a sesiza, de îndată, organele de urmărire penală.

Art. 13. — Cantitățile de produse sau substanțe stupefiantе obținute în condițiile prevederilor art. 8, rămase neconsumate de la bolnavii decedați, vor fi restituite, în termen de 10 zile de la data decesului, unităților de unde au fost ridicate, de către cei care locuiau împreună cu cel decedat.

Medicul care prescrie sau farmacistul care eliberează produse sau substanțe stupefiantе este obligat să încunoștințeze pe cei care primesc asemenea prescripții medicale și pe cei care ridică produsele respective, cu privire la obligația de restituire a cantităților neconsumate.

Art. 14. — Ministerul Sănătății îndrumă, coordonează și controlează întreaga activitate cu stupefiantе.

Controlul respectării dispozițiilor legale privitoare la activitatea cu stupefiantе se efectuează și de către organele de specialitate ale direcțiilor sanitare județene și a municipiului București, precum și de către organele Ministerului de Interne*.

În unitățile în care se desfășoară activități cu produse sau substanțe stupefiantе, organele Ministerului de Interne vor efectua controlul însoțite de un specialist — medic, farmacist, toxicolog — din partea ministerelor, celorlalte organe și organizații centrale sau din partea comitetelor executive ale consiliilor populare județene ori al municipiului București, în subordinea cărora se află unitățile respective.

* Denumirile „Ministerul Afacerilor Interne” și „Consiliul Securității Statului” au fost înlocuite cu „Ministerul de Interne”, înființat prin Decretul nr. 130/1972, publicat în B. Of. nr. 39 din 19 aprilie 1972.

În unitățile Ministerului Apărării Naționale* și ale Ministerului de Interne controlul se execută de către specialiști ai acestor organe.

Art. 15. — La punctele de trecere a frontierei de stat — aeriene, navale, rutiere și feroviare — controlul aplicării regimului legal stabilit pentru activitatea cu stupefiant se face de către organele Ministerului de Interne, împreună cu organele Ministerului Comerțului Exterior și cu cele ale Ministerului Apărării Naționale. În caz de necesitate, controlul se poate face și de specialiști ai Ministerului Sănătății sau ai altor organe, delegați în acest scop.

Art. 16. — Organele de control autorizate sau, după caz, organele de urmărire penală vor ridica, în vederea confiscării, produsele și substanțele stupefiant deținute fără drept.

Acestea vor fi depuse în custodie la farmacia cea mai apropiată de locul unde se efectuează urmărirea penală.

Art. 17. — Nerespectarea prevederilor art. 1 alin. 1 se pedepsește potrivit dispozițiilor art. 312 din Codul penal.

Constituie infracțiune și se pedepsește cu pedeapsa prevăzută în art. 312 din Codul penal, nerespectarea dispozițiilor art. 1 alin. 2.

Art. 18. — Organele și organizațiile de stat ori obștești, precum și persoanele fizice, care desfășoară

* Denumirea „Ministerul Forțelor Armate”, din cuprinsul acestei legi, a fost înlocuită cu „Ministerul Apărării Naționale”, potrivit dispozițiilor Decretului nr. 444/1972, publicat în B. Of. nr. 130 din 21 noiembrie 1972.

șoară activități cu produse sau substanțe stupefiant, de natura celor prevăzute la art. 1, sînt obligate ca, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să ceară autorizația menționată la art. 3.

Art. 19. — Ministrul sănătății va emite instrucțiuni cu privire la producerea, deținerea, circulația și utilizarea produselor și substanțelor stupefiant.

Art. 20. — Prezenta lege intră în vigoare după 60 de zile de la publicare.

Pe aceeași dată se abrogă Decretul nr. 227/1950 pentru reglementarea întrebuintării stupefiantelor, Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1178/1954 privind comunicarea unor date în legătură cu importul, folosirea și difuzarea stupefiantelor, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

LEGEA Nr. 63

din 30 octombrie 1974

Legea ocrotirii patrimoniului cultural național
al Republicii Socialiste România

Publicată în B. Of. nr. 137 din 2 noiembrie 1974

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste
România adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

PATRIMONIUL CULTURAL NAȚIONAL

Art. 1. — În înțelesul prezentei legi, bunurile cu valoare deosebită, istorică, artistică sau documentară care reprezintă mărturii importante privind dezvoltarea istorică a poporului român și a omului în general sau evoluția mediului natural, inclusiv cele din aceste categorii, alcătuite din metale prețioase sau conținând metale prețioase și pietre prețioase, constituie patrimoniul cultural național al Republicii Socialiste România și se bucură de protecția statului, a întregii societăți.

Art. 2. — Patrimoniul cultural național cuprinde:

a) *bunuri cu valoare artistică deosebită*: obiectele sau monumentele de arhitectură și artă plastică, decorativă și aplicată, străvechi, antice, medievale sau moderne, care sînt opere reprezentative ale unor mari personalități creatoare consacrate, române sau străine, sau care, fiind creație anonimă, prin nivelul lor artistic, prin trăsăturile caracteristice și prin raritatea lor sînt în cel mai înalt grad reprezentative pentru cultura și arta națională și universală, inclusiv pentru creația populară;

b) *bunuri cu valoare istorică și documentară deosebită*: monumente istorice sau arheologice, obiecte și documente cu caracter de izvor probatoriu sau memorial pentru istoria dezvoltării societății, manuscrise, cărți bibliofile sau alte bunuri cu caracter de unicat sau de mare raritate, reprezentative pentru anumite epoci, instituții, evenimente sau personalități istorice importante, naționale și universale; mărturii valoroase ale istoriei științei și tehnicii, mijloace de schimb monetare sau premonetare, rare sau cu mare valoare artistică, rarități filatelice;

c) *bunuri cu valoare științifică de document al naturii de importanță deosebită*: piese din natură dispărute sau foarte rare — care nu se mai păstrează decît în colecțiile de specialitate —, monumente ale naturii, fosile și trofee rare, endemisme și tipuri conservate sau naturalizate.

Art. 3. — Patrimoniul cultural național al Republicii Socialiste România aparține, prin valoarea sa cultural-socială, poporului, face parte din averea societății socialiste.

Art. 4. — Statul asigură cunoașterea, evidența centralizată și păstrarea în deplină securitate a tuturor bunurilor din patrimoniul cultural național, ținând seama de importanța deosebită a acestor bunuri pentru istoria și cultura națională și universală, de necesitatea ocrotirii, dezvoltării și valorificării științifice și cultural-educative a acestora în folosul întregului popor.

Art. 5. — Constituirea, ocrotirea, cercetarea și punerea în circuit public a patrimoniului cultural național constituie o îndatorire patriotică a tuturor membrilor societății — expresie a conștiinței noi, socialiste, a oamenilor muncii, a relațiilor noi statornicite în societatea noastră.

Patrimoniul cultural național se dezvoltă prin noi descoperiri ale vestigiilor istorice sau monumentelor naturii, prin noi creații artistice, științifice și tehnice, pe măsură ce valoarea deosebită a acestora este consacrată de societate, precum și prin dobândirea cu orice titlu a altor valori de importanță deosebită.

Societatea stimulează și recompensează pe cei care contribuie la constituirea și dezvoltarea patrimoniului cultural național, prin premii, distincții, aducerea numelui donatorului la cunoștința publicului, precum și prin alte forme.

Art. 6. — Toate bunurile care fac parte din patrimoniul cultural național se înscriu în evidența centralizată de stat și sint supuse regimului de păstrare, conservare, valorificare științifică și punere în circuit public stabilit prin prevederile prezentei legi.

Art. 7. — Toți deținătorii de bunuri culturale din categoriile prevăzute la art. 1 și 2 din prezenta lege — organizații obștești, culte religioase sau persoane fizice — au obligația să le declare în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii sau, după caz, de 15 zile de la dobândire, în vederea înscrierii lor în evidența centralizată de stat.

Aprecierea importanței bunurilor culturale în vederea încadrării lor în patrimoniul cultural național și înscrierii în evidența centralizată de stat se face de către organele competente, potrivit prevederilor prezentei legi.

Organizațiile socialiste de stat vor depune, în termenele prevăzute la alin. 1, extrase din inventarele lor, referitoare la aceste bunuri.

Art. 8. — Ministerul de Interne, cu sprijinul celorlalte organe centrale de stat și obștești, va lua măsuri de identificare, inventariere și recuperare a bunurilor care, ca efect al dispozițiilor legale sau procedurilor judiciare, au fost trecute în patrimoniul statului, fiind ulterior înstrăinate.

Art. 9. — În vederea asigurării unitare a evidenței, ocrotirii, conservării, cercetării și valorificării științifice și cultural-educative a patrimoniului cultural național se înființează Comisia Centrală de Stat a Patrimoniului Cultural Național, Direcția patrimoniului cultural național, precum și oficii pentru patrimoniul cultural național județene și al municipiului București.

Atribuțiile și modul de organizare și funcționare a Comisiei Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național, ale Direcției patrimoniului cultural

național și ale oficiilor pentru patrimoniul cultural național se stabilesc prin decret al Consiliului de Stat.

Comisia Centrală de Stat a Patrimoniului Cultural Național funcționează pe lângă Consiliul Culturii și Educației Socialiste. Comisia se numește prin decret prezidențial și se compune din reprezentanți ai Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Ministerului de Interne, Ministerului Finanțelor, ai altor organe centrale de stat și obștești, reprezentanți ai cultelor, precum și din specialiști în domeniul istoriei, istoriei artelor, istoriei naturale, etnografiei și alte domenii de activitate.

Direcția patrimoniului cultural național se înființează prin reorganizarea Direcției monumentelor istorice și de artă, în cadrul indicatorilor de plan aprobați pentru Consiliul Culturii și Educației Socialiste.

Oficiile județene și al municipiului București se înființează în cadrul muzeelor stabilite de Consiliul Culturii și Educației Socialiste și în limita indicatorilor de plan aprobați.

Art. 10. — Evidența centralizată de stat a patrimoniului cultural național conține elementele de identificare, descriere și evaluare a fiecărui bun. Valoarea nominală a bunurilor din patrimoniul cultural național se stabilește pe baza criteriilor aprobate prin hotărâre a Consiliului de Miniștri.

Lista bunurilor din patrimoniul cultural național, precum și completările anuale ale acesteia, se aprobă prin hotărâre a Consiliului de Miniștri, la propunerea Comisiei Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național.

CAPITOLUL II

EVIDENȚA, PĂSTRAREA, CONSERVAREA ȘI VALORIFICAREA BUNURILOR DIN PATRIMONIUL CULTURAL NAȚIONAL

Art. 11. — Statul ia toate măsurile necesare în vederea ocrotirii și conservării, evitării înstrăinării și deteriorării, precum și păstrării, apărării și folosirii corespunzătoare a patrimoniului cultural național în interesul întregului popor.

Art. 12. — Evidența centralizată de stat se întocmește unitar, pe baza declarațiilor și extraselor de inventar depuse de deținătorii bunurilor din patrimoniul cultural național, precum și a identificărilor de noi bunuri efectuate de personalul de specialitate al organelor competente.

Documentele se completează la oficiile pentru patrimoniul cultural național și se centralizează la Direcția patrimoniului cultural național, care păstrează și prelucrează această evidență. Lista bunurilor din patrimoniul cultural național se definește de Comisia Centrală de Stat a Patrimoniului Cultural Național și se supune aprobării Consiliului de Miniștri.

Art. 13. — Păstrarea, conservarea, valorificarea științifică și punerea în circuit public a bunurilor care alcătuiesc patrimoniul cultural național se organizează unitar, pe întreg cuprinsul țării, după cum urmează :

a) bunurile din patrimoniul cultural național de importanță deosebită se păstrează, se conservă, se valorifică științific și se pun în circuit public în unități de stat — muzee, colecții și biblioteci ;

b) celelalte bunuri, care rămân în păstrarea și folosința deținătorilor — culte religioase, organizații obștești și persoane fizice care asigură condițiile de păstrare și conservare stabilite prin prezenta lege — sînt supuse controlului și verificării periodice a organelor de stat competente;

c) bunurile care fac parte din fondul arhivistic național se păstrează, se conservă, se valorifică științific și se pun în circuit public potrivit dispozițiilor legale privind fondul arhivistic național;

d) dacă bunurile din patrimoniul cultural național fac parte integrantă din colecții constituite sau din ansambluri imobile, care au ele însele valoare artistică, istorică sau documentară, se păstrează și se valorifică din punct de vedere muzeistic și cultural în aceste colecții sau ansambluri, asigurându-li-se condiții speciale de păstrare și conservare.

Consiliul Culturii și Educației Socialiste și Ministerul de Interne, prin organele lor de specialitate, asigură îndrumarea și controlul permanent al îndeplinirii dispozițiilor de mai sus.

Art. 14. — Unitățile de stat, organizațiile obștești, cultele religioase și persoanele fizice care dețin sau păstrează bunuri din patrimoniul cultural național sînt obligate:

a) să asigure evidența, protejarea și securitatea acestor bunuri;

b) să asigure spații salubre, microclimatul corespunzător, prevenirea factorilor de biodeteriorare, combaterea elementelor de poluare, îndepărtarea materialelor incompatibile cu cerințele conservării bunurilor, să evite tensionarea obiectelor în timpul expunerii, depozitării și transportării acestora;

c) să asigure paza strictă și securitatea deplină a acestor bunuri. Coordonarea întregii activități de pază și securitate se realizează de Direcția patrimoniului cultural național împreună cu organele Ministerului de Interne;

d) să asigure restaurarea acestor bunuri, cu aprobarea Direcției patrimoniului cultural național;

e) să ia măsuri pentru prevenirea distrugerii bunurilor, asigurînd supravegherea lor permanentă cu personal și instalații;

f) să expună numai obiecte în stare de conservare corespunzătoare sau restaurate și în condiții de deplină securitate, sub directă supraveghere a personalului de specialitate, cu avizul Direcției patrimoniului cultural național.

Art. 15. — Notariatele de stat, executorii judecătorești, unitățile de anticariat și consignație care iau cunoștință de existența unor bunuri din patrimoniul cultural național sînt obligate să le anunțe oficiilor corespunzătoare pentru patrimoniul cultural național, în termen de 5 zile.

Art. 16. — În vederea mai bunei păstrări, conservări și valorificări științifice și cultural-educative, anumite bunuri din patrimoniul cultural național care prezintă interes excepțional, pot fi trecute în proprietatea statului, prin decret prezidențial, la propunerea Comisiei Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național și cu plata despăgubirilor corespunzătoare.

Statul poate dobîndi bunuri din patrimoniul cultural național prin donații sau prin achiziționarea lor la prețurile stabilite de Comisia Centrală de Stat a Patrimoniului Cultural Național.

Deținătorii de bunuri din patrimoniul cultural național, persoane fizice, culte religioase sau organizații obștești, care nu îndeplinesc obligațiile prevăzute la art. 14, sînt datori să le încredințeze în custodie statului prin muzeele, colecțiile și bibliotecile menționate la art. 13 lit. a), care sînt obligate să le primească, să le conserve, restaureze și păstreze.

Art. 17. — Bunurile din patrimoniul cultural național care aparțin statului nu pot fi înstrăinate sub nici o formă.

Transferul bunurilor din patrimoniul cultural național între unitățile de stat sau între unitățile organizațiilor obștești ori ale cultelor este supus acordului prealabil al Comisiei Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național.

Art. 18. — Vinzarea, schimbul sau donarea bunurilor din patrimoniul cultural național deținute de persoane fizice se poate efectua numai după 60 de zile de la informarea în scris a oficiului corespunzător pentru patrimoniul cultural național.

În toate cazurile de vânzare a acestor bunuri statul își poate exercita, în termenul de mai sus, dreptul prioritar de cumpărare, la prețul fixat de Comisia Centrală de Stat a Patrimoniului Cultural Național.

Criteriile de stabilire a prețurilor de achiziție a bunurilor din patrimoniul cultural național se reglementează prin hotărîre a Consiliului de Miniștri.

Art. 19. — Se interzice folosirea bunurilor din patrimoniul cultural național în alte scopuri și în alte condiții decît cele prevăzute în prezenta lege.

Bunurile din patrimoniul cultural național destinate unor activități publice, precum și cele destinate activității de cult, vor putea fi folosite în continuare în aceste scopuri, organizațiile deținătoare fiind obligate să asigure respectarea prevederilor prezentei legi referitoare la evidența, păstrarea, conservarea și valorificarea acestor bunuri.

Organizarea de manifestări artistice sau filmările în cadrul monumentelor istorice și de artă, precum și filmările celorlalte bunuri din patrimoniul cultural național, se aprobă de Direcția patrimoniului cultural național, luîndu-se și avizul deținătorilor acestor monumente.

Art. 20. — Lucrările de cercetare, conservare și restaurare a bunurilor din patrimoniul cultural național — inclusiv săpăturile arheologice — se avizează sau se aprobă, după caz, de Comisia Centrală de Stat a Patrimoniului Cultural Național.

Cercetarea bunurilor din patrimoniul cultural național se încuviințează numai dacă există condiții de conservare și valorificare a descoperirilor și cu obligația comunicării rezultatelor obținute către Comisia Centrală de Stat a Patrimoniului Cultural Național.

Bunurile arheologice descoperite în cursul cercetărilor se înscriu imediat în inventare speciale și se predau spre păstrare unităților de stat stabilite cu ocazia autorizării cercetării.

Persoanele fizice care fac întîmplător descoperiri arheologice sînt obligate să le declare sau, în cazul bunurilor mobile, să le depună în termen de

24 de ore de la descoperire la comitetul executiv al consiliului popular al localității pe raza căreia s-a făcut descoperirea, care le va preda oficiului pentru patrimoniul cultural național.

În cazul descoperirii de bunuri din metale prețioase sau care au în componență metale prețioase și pietre prețioase, persoanele fizice sînt obligate să le declare și să le predea, cu respectarea prevederilor legale privind regimul mijloacelor de plată străine, metalelor prețioase și pietrelor prețioase.

Art. 21. — Restaurarea bunurilor din patrimoniul cultural național se realizează sub conducerea Direcției patrimoniului cultural național în laboratoare organizate, încadrate și dotate potrivit acestor cerințe în București — în cadrul Muzeului de istorie al Republicii Socialiste România, Muzeului de artă al Republicii Socialiste România, Muzeului satului și Bibliotecii centrale de stat; Iași — în cadrul complexului muzeal; Cluj — în cadrul Muzeului de istorie al Transilvaniei; Sibiu — în cadrul Muzeului Brukenthal; Craiova — în cadrul Muzeului Olteniei; Timișoara — în cadrul Muzeului Banatului; Constanța — în cadrul Muzeului arheologic și Suceava — în cadrul Muzeului de istorie.

Lucrările de restaurare și conservare a bunurilor mobile din patrimoniul cultural național care aparțin organizațiilor obștești, cultelor religioase și persoanelor fizice se efectuează contra plată.

Art. 22. — Înstrăinarea bunurilor din patrimoniul cultural național către persoane fizice sau juridice străine este cu desăvîrșire interzisă.

Bunurile din patrimoniul cultural național pot fi trimise peste graniță pentru prezentare în cadrul unor expoziții românești sau în cadrul unor expoziții internaționale, precum și pentru efectuarea unor lucrări de restaurare sau a unor expertize de specialitate, cu aprobarea Președintelui Republicii Socialiste România, la propunerea Consiliului Culturii și Educației Socialiste.

Art. 23. — Scoaterea peste graniță a altor bunuri culturale decît cele ce fac parte din patrimoniul cultural național se poate face numai cu avizul Comisiei Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național.

Categoriile acestor bunuri — lucrări de pictură, sculptură, grafică, de ceramică, porțelan, sticlărie, toreutică, textile, mobilier cu caracter de artă, cărți și alte tipărituri, cu excepția celor puse în circuitul public prin rețeaua de difuzare a cărții, ori altele asemenea —, precum și criteriile de avizare a scoaterii lor peste graniță, se stabilesc prin decret prezidențial.

CAPITOLUL III

SANCTIUNI

Art. 24. — Bunurile din patrimoniul cultural național aparținînd persoanelor fizice, a căror dobîndire se dovedește nelegală, se trec, fără plată, în proprietatea statului.

Art. 25. — În afara sancțiunilor prevăzute de legea penală, bunurile din patrimoniul cultural național aparținând organizațiilor obștești, cultelor religioase sau persoanelor fizice se confiscă în următoarele cazuri:

a) degradarea sau periclitatea valorii pe care o reprezintă;

b) împiedicarea organelor de stat competente de a asigura conservarea, restaurarea și securitatea acestor bunuri;

c) sustragerea de la regimul de bunuri din patrimoniul cultural național;

d) traficul și specula cu bunuri din patrimoniul cultural național;

e) vânzarea de bunuri din patrimoniul cultural național, obținute în mod ilicit, transportul și primirea în depozit de astfel de obiecte de către persoane care cunosc caracterul ilicit al operațiunii.

Art. 26. — Distrugerea bunurilor din patrimoniul cultural național se pedepsește conform legii penale.

Art. 27. — Încercarea de scoatere sau scoaterea peste graniță a bunurilor din patrimoniul cultural național, cu încălcarea prevederilor prezentei legi, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează încercarea de înstrăinare sau înstrăinarea bunurilor din patrimoniul cultural național către persoane fizice sau juridice străine.

În ambele cazuri prevăzute în alin. 1 și 2, bunurile se confiscă.

Art. 28. — Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sînt săvîrșite în astfel de condiții încît, potrivit legii penale, sînt considerate infracțiuni:

a) nedeclararea bunurilor din patrimoniul cultural național în termenele prevăzute de lege;

b) nedepunerea în custodie a bunurilor din patrimoniul cultural național de către deținători, în cazurile prevăzute de art. 16 alin. 3;

c) încălcarea prevederilor art. 20 al prezentei legi, cu privire la descoperirile de bunuri care fac parte din patrimoniul cultural național.

Contravențiile se sancționează cu amendă de la 1 000 la 5 000 lei.

Art. 29. — Contravențiile stabilite prin prezenta lege se constată de personalul de specialitate al Direcției patrimoniului cultural național, imputernicit de Consiliul Culturii și Educației Socialiste, precum și de organele desemnate de Ministerul de Interne.

Agentul constatatator aplică sancțiunea și dispune confiscarea, atunci cînd legea o prevede.

Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se poate face plîngere în termen de 15 zile de la comunicarea acestuia.

Plîngerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se soluționează de judecătoria în a cărei rază s-a săvîrșit contravenția.

Art. 30. — În măsura în care prezenta lege nu dispune, contravențiilor prevăzute în art. 29 le sînt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Art. 31. — Consiliul Culturii și Educației Socialiste va asigura condițiile de funcționare a Comisiei Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național și va lua măsuri pentru încadrarea cu specialiști și dotarea corespunzătoare a Direcției patrimoniului cultural național, a oficiilor pentru patrimoniul cultural național, a laboratoarelor zonale.

Consiliul Culturii și Educației Socialiste și toate instituțiile de specialitate din sistemul acestuia vor colabora cu organele Ministerului de Interne în îndeplinirea prevederilor prezentei legi.

Art. 32. — Ministerul de Interne își va organiza activitatea pentru a asigura îndeplinirea sarcinilor ce-i revin din prezenta lege și va intensifica măsurile pentru prevenirea și combaterea furturilor, traficului ilegal, speculei și altor forme de încălcare a prevederilor prezentei legi.

Art. 33. — Decretul nr. 724/1969, devenit Legea nr. 64/1969, privind protejarea și păstrarea bunurilor de interes național ce reprezintă valori artistice, istorice sau documentare, precum și a unor obiecte conținând metale prețioase și pietre prețioase de valoare deosebită, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi, se abrogă.

DECRETUL PREZIDENTIAL

Nr. 53

din 1 aprilie 1975

privind categoriile de bunuri culturale care nu fac parte din patrimoniul cultural național și criteriile de avizare de către Comisia Centrală de Stat a Patrimoniului Cultural Național pentru trimiterea lor peste graniță

Publicat în B. Of. nr. 33 din 1 aprilie 1975

Președintele Republicii Socialiste România decretează :

Art. 1. — În conformitate cu art. 23 al Legii nr. 63/1974 a ocrotirii patrimoniului cultural național al Republicii Socialiste România, bunurile culturale care nu fac parte din patrimoniul cultural național, dar care se încadrează în categoriile prevăzute în prezentul decret prezidențial, pot fi trimise peste graniță numai cu avizul Comisiei Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național și cu respectarea prevederilor legale referitoare la regimul vamal.

La avizarea trimiterii peste graniță a acestor bunuri, Comisia Centrală va avea în vedere, pentru fiecare bun în parte, criteriile vechimii, valorii culturale specifice și frecvenței în colecții și în circuitul public al bunurilor.

Comisia Centrală de Stat a Patrimoniului Cultural Național poate aviza ca bunurile prevăzute la art. 2 să poată fi trimise peste graniță numai temporar, pentru organizarea de expoziții și manifestări internaționale și pentru alte scopuri culturale.

Art. 2. — Categoriile de bunuri culturale neaprinse în patrimoniul cultural național, care pot fi trimise peste graniță numai temporar cu avizul Comisiei Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național, sînt următoarele :

a) bunuri cu valoare artistică : elemente de arhitectură — coloane, capiteluri, ancadramente, profile și alte asemenea — vechi și caracteristice pentru stiluri istorice definite ; lucrări de artă plastică — statui, alto și basoreliefuri, picturi, mozaicuri — vechi și caracteristice pentru stiluri istorice definite ; lucrări vechi de grafică — desene, xilografuri, litografuri și orice alte feluri de stampe, caracteristice pentru o anumită etapă istorică ; lucrări de artă aplicată și decorativă — mobilier de stil vechi și original, tapiserii, teracote și piese de artă sau cu valoare artistică din metal, vechi, caracteristice pentru stiluri istorice definite ; corpuri de iluminat și vase din ceramică sau sticlă, vechi, decorate artistic, caracteristice pentru o anumită etapă istorică sau stil ; sigilii vechi, costume de epocă, prețioase, caracteristice pentru

moda anumitor perioade istorice ; piese de artă populară și icoane pe lemn sau sticlă, vechi, care nu se mai găsesc în producție curentă ;

b) bunuri cu valoare istorică : obiecte cu caracter arheologic — elemente de arhitectură, inscripții, monumente de artă plastică și decorativă, unelte, ustensile, ceramică, provenind din descoperiri arheologice —, sau istoric — documente emise de autorități de stat, memoriale, scrisori, arme, mobilier, costume, obiecte de uz casnic sau personal, imagini de orice fel —, reprezentative pentru anumite etape ale dezvoltării societății în trecut, sau pentru instituții, personalități și evenimente istorice, avînd valoare pentru istoria națională sau universală ; manuscrise, cărți care nu se află în rețeaua de difuzare, monede vechi, efecte poștale vechi cu valoare filatelică, mărturii ale istoriei, științei și tehnicii, instrumente muzicale vechi, exotice sau de tipuri rare ; bunuri cu caracter etnografic — unelte și ustensile de metal, lemn, ceramică, sticlă, os, corn, piele — reprezentative pentru anumite epoci și activități omenești și care nu se mai produc în prezent ;

c) bunuri cu valoare științifică de document al naturii : mostre geologice, specimene ale paleontologiei, zoologice și botanice.

Art. 3. — Lucrările de artă plastică, grafică, artă decorativă și aplicată, creații ale autorilor în viață, nu pot fi donate de aceștia unor persoane fizice sau juridice străine și trimise peste graniță în mod definitiv decît cu avizul Comisiei Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național.

Art. 4. — Lucrările de artă plastică, grafică, artă decorativă și aplicată, creații ale autorilor în viață, vor putea fi trimise peste graniță pentru organizarea unor expoziții personale sau de grup cu sau fără vânzare, numai cu avizul Comisiei Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național.

Art. 5. — Trimiterea peste graniță a bunurilor culturale ce nu fac parte din patrimoniul cultural național, dar care fac parte din Fondul Arhivistic Național, se face cu respectarea prevederilor Decretului nr. 472/1971 privind Fondul Arhivistic Național al Republicii Socialiste România și cu avizul Direcției Generale a Arhivelor Statului.

Art. 6. — Bunurile culturale care nu fac parte din patrimoniul cultural național pot fi trimise temporar peste graniță pentru expozițiile organizate în cadrul programelor de schimburi de către Consiliul Culturii și Educației Socialiste, însoțite de documentațiile elaborate de acestea, fără avizul Comisiei Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național.

Art. 7. — Pot fi scoase peste graniță, fără avizul Comisiei Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național, cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind regimul vamal, următoarele bunuri culturale, care nu fac parte din patrimoniul cultural național :

a) bunurile culturale din producția curentă, care se găsesc în circuitul comercial — carte, piese de artizanat și artă populară. Fac excepție de la această prevedere cărțile care se găsesc în anticariate și care trebuie să aibă avizul Comisiei

Centrale de Stat a Patrimoniului Cultural Național pentru trimitere temporară sau definitivă peste graniță ;

b) lucrările de pictură, sculptură, grafică, artă decorativă și aplicată, din producția curentă, puse în vânzare prin unitățile comerciale de stat, ale cooperației meșteșugărești ori ale Fondului plastic, pe baza facturii eliberate de unitatea vinzătoare.

Art. 8. — Dispozițiile referitoare la scoaterea peste graniță a bunurilor culturale, altele decât cele cuprinse în patrimoniul cultural național, prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 403/1961 privind reglementarea introducerii sau scoaterii de bunuri din țară de către călători, se abrogă.

DECRETUL CONSILIULUI DE STAT

Nr. 185

din 16 iunie 1976

privind amnistiarea unor infracțiuni și grațierea
unor pedepse

Publicat în B. Of. nr. 56 din 17 iunie 1976

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează :

Art. 1. — Se amnistiază infracțiunile de trecere frauduloasă a frontierei și refuzul înapoierii în țară săvârșite de cetățenii români care, la data adoptării prezentului decret, sînt stabiliți în străinătate, dacă se reîntorc și își stabilesc domiciliul în țară în termen de doi ani.

Art. 2. — Se grațiază în întregime pedeapsa închisorii aplicată pentru infracțiunile de trecere frauduloasă a frontierei și refuzul înapoierii în țară săvârșite de cetățenii români, care, la data emiterii prezentului decret, sînt stabiliți în străinătate.

Art. 3. — Dispozițiile art. 1 și 2 se aplică și în cazul infracțiunilor care au fost prevăzute în art.

157¹ din Codul penal, text anterior Legii nr. 6/1973, precum și în art. 194⁵ alin. 1 și art. 267 din Codul penal anterior.

Art. 4. — Nu beneficiază de prevederile art. 2 cei care s-au pus în slujba unor organizații care desfășoară activitate ostilă împotriva statului român.

Art. 5. — În cauzele în care urmărirea penală nu a început, precum și în cele aflate în curs de urmărire sau de judecată, urmărirea penală se va începe, sau, după caz, va continua, iar după pronunțarea pedepsei vor fi aplicate dispozițiile art. 2, ținîndu-se seama de excepțiile din art. 4 din prezentul decret.

II. — REGIM VAMAL

LEGEA Nr. 6/1961

privind reglementarea regimului vamal
al Republicii Populare Române

Publicată în B. Of. nr. 29 din 30 decembrie 1961

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. — Mărfurile, mijloacele de transport, precum și alte obiecte — denumite în dispozițiile ce urmează bunuri — pot intra sau ieși din țară prin punctele de control pentru trecerea frontierei de stat unde funcționează organe vamale.

Bunurile prevăzute în alineatul precedent sînt supuse regimului vamal stabilit prin prezenta lege.

Art. 2. — Bunurile care intră în țară pot fi :

- a) importate ;
- b) importate cu drept de export ;
- c) antrepozitate în vederea importului sau a tranzitului ;
- d) tranzitate.

Art. 3. — Bunurile destinate a ieși din țară pot fi :

- a) exportate ;
- b) exportate cu obligația de a fi importate ;
- c) antrepozitate în vederea exportului.

Art. 4. — Bunurile ce intră sau ies din țară, mijloacele de transport al acestora, precum și documentele însoțitoare sînt supuse controlului vamal, în vederea :

— identificării și verificării bunurilor după datele documentelor de transport însoțitoare ;

— vămuirii.

Vămuirea constă în îndeplinirea formalităților vamale de către importatorii sau exportatorii de bunuri, în verificarea acestora după documentele vamale, precum și în stabilirea drepturilor vamale aferente și încasarea lor de către organele vamale.

Art. 5. — Controlul vamal se efectuează la punctele de control pentru trecerea frontierei de stat unde funcționează organe vamale. Vămuirea se poate face și la vămile din interior.

Art. 6. — Organizarea vămilor, îndrumarea și controlul operațiilor vamale de orice fel, sînt în sarcina Ministerului Comerțului.

Operațiile vamale se efectuează de vămi, ca organe vamale, prin șefii de vamă și controlorii vamali, a căror competență teritorială se stabilește prin ordinul Ministrului Comerțului.

Art. 7. — Organele vamale au dreptul să inspecteze oricînd mijloacele de transport și locurile unde se află bunuri destinate controlului vamal,

să stabilească posturi de control și să aplice plomburi sau sigilii vamale; organele de stat sînt obligate să le dea sprijinul necesar.

CAPITOLUL II

REGIMUL VAMAL AL INTRĂRII ȘI IEȘIRII BUNURILOR DIN ȚARĂ

Secțiunea I

Intrarea și ieșirea bunurilor pe căile ferate și drumurile publice

Art. 8. — Bunurile ce intră sau ies din țară pe calea ferată se prezintă vămilor, la punctele de control pentru trecerea frontierei de stat, de către organele căilor ferate, însoțite de actele de transmitere.

Pentru vagoanele colective se prezintă și o listă specificativă.

Pentru vagoanele poștale se prezintă o listă rezumativă a coletelor.

Actele de transmitere precum și listele specifice sau rezumative, se prezintă organelor vamale imediat după sosirea trenului.

Pe baza acestor acte, organele vamale procedează la efectuarea controlului.

Art. 9. — La transporturile destinate tranzitului și la cele destinate exportului, pentru care s-au îndeplinit operațiile vamale la altă vamă, organele vamale de frontieră verifică numai existența și starea plumburilor, precum și integritatea vagoanelor.

În cazul constatării oricărei nereguli în această privință, ori în caz de suspiciune sau de sesizare, organele vamale, împreună cu organele de pază a frontierei și organele căilor ferate, vor proceda la verificarea transporturilor respective, încheindu-se proces verbal de constatare.

Art. 10. — Bunurile ce intră sau ies din țară pe drumurile publice se prezintă vămilor, la punctele de frontieră, de către conducătorii vehiculelor de orice fel, verificîndu-se după datele conținute în documentele însoțitoare, atît mijlocul de transport cit și bunurile.

Secțiunea a II-a

Intrarea și ieșirea bunurilor pe căile maritime și fluviale

Art. 11. — Orice navă, sub pavilion român sau străin, poate acosta numai în porturi sau în locurile anume stabilite de organele competente.

Comandanții, proprietarii sau agenții navelor sînt obligați să depună în termen de 24 ore de la acostarea navei, la vama din primul port sau schela unde nava acostează, declarația proviziilor de bord, iar în cazul navelor ce descarcă bunuri, și manifestul general al încărcămîntului, care trebuie să corespundă cu încărcămîntul navei. Eventualele diferențe constatate, în minus sau în plus la descărcarea bunurilor, vor putea fi justificate în termen de 6 luni.

În porturile sau schelele următoare în care nava acostează, se va proceda potrivit instrucțiunilor de aplicare a prezentei legi.

Din momentul acostării și pînă la plecare, nava este supusă supravegherii și controlului vamal.

Sînt supuse supravegherii și controlului vamal toate operațiile de descărcare, încărcare sau transbordare, precum și bunurile personalului navigant și ale pasagerilor, la urcarea sau coborîrea de pe navă.

Nici una dintre operațiile prevăzute în alineatul precedent, nu poate avea loc decît după ce s-a efectuat controlul vamal de sosire, cu excepția cazurilor de boală gravă la bord sau cînd comandantul navei ar avea de făcut comunicări urgente organelor portuare, în legătură cu siguranța navei sau a navigației.

Operațiile de descărcare, încărcare sau transbordare a bunurilor se pot face numai pe baza unei permisii vamale, care se eliberează cu respectarea prevederilor legale privind supravegherea, controlul și ordinea navigației maritime și fluviale.

În vederea reviziilor și verificărilor necesitate de efectuarea controlului vamal pe parcurs, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor va pune la dispoziția organelor vamale cărți de liberă circulație, în condițiile ce se stabilesc de comun acord cu Ministerul Comerțului.

Art. 12. — Controlul vamal al navelor se face în prezența comandantului navei sau a secundului său, precum și în asistența organelor portuare, care semnează actele încheiate.

Art. 13. — Bunurile care, potrivit dispozițiilor legale, nu pot fi importate, se pun sub sigiliu vamal pe tot timpul staționării navei în port. Organele vamale vor lăsa libere la bordul navei, pe

răspunderea comandantului, numai cantitățile din aceste bunuri, necesare pentru consumul personalului navigant și al pasagerilor de pe navă.

Art. 14. — Pontoanele precum și șlepurile care fac oficiul de pontoane, sînt supuse controlului vamal.

De asemenea, sînt supuse controlului vamal incintele porturilor, docurilor, schelelor, cheiurilor izolate, precum și ale punctelor de acostare a navelor.

Art. 15. — La plecarea unei nave, organele vamale fac controlul vamal de plecare, verificînd situația proviziilor de bord, precum și a sigiliilor și plumburilor vamale aplicate, dispunînd totodată desființarea acestora din urmă.

Orice navă, care încarcă bunuri în apele românești, nu poate părăsi locurile de acostare fără să aibă un manifest al încărcămîntului vizat de vamă, în care se menționează natura și cantitatea bunurilor încărcate.

Art. 16. — Aprovizionarea navelor române sau străine cu combustibil, lubrifianti, produse alimentare sau alte materiale, se face de către întreprinderile autorizate în acest scop de Ministerul Comerțului, sub controlul și supravegherea organelor vamale.

Secțiunea a III-a

Bunurile transportate în cabotaj

Art. 17. — Cabotajul constă în transportul de bunuri indigene de la un port la altul al Republicii Populare Române, care se efectuează pe o apă internațională sau cu acces la o asemenea apă.

Transportul bunurilor în cabotaj se face în baza unui permis aprobat de organele vamale și este supus controlului vamal, în condițiile prevăzute pentru bunurile transportate în tranzit.

Art. 18. — Bunurile transportate în cabotaj se prezintă de căraș la vama de destinație arătată în permisul de transport în cabotaj, în termen de cel mult 45 zile de la emiterea acestui act. Pentru bunurile care prin natura lor sau din cauza manipulațiilor sînt susceptibile de pierderi sau majorări de greutate, se poate acorda o toleranță, potrivit normelor stabilite prin ordinul Ministrului Comerțului.

Art. 19. — Ministerul Comerțului va putea stabili formalități vamale simplificate pentru unele categorii de bunuri transportate în cabotaj.

Secțiunea a IV-a

Intrarea și ieșirea bunurilor pe calea aerului

Art. 20. — Orice aeronavă, română sau străină, care sosește sau pleacă din țară, nu poate ateriza sau decola decît de pe aeroporturile unde funcționează organe vamale, fiind supusă supravegherii și controlului vamal din momentul aterizării și pînă la decolarea ei.

Aeroportul vamal funcționează în punctele de control aeroportuare pentru trecerea frontierei.

Art. 21. — Comandantul aeronavei este obligat ca, imediat după aterizarea aeronavei pe un aeroport vamal, să prezinte manifestul general al încărcămîntului cu documentele de transport însoțitoare,

precum și declarația proviziilor de bord, în vederea efectuării controlului vamal al aeronavei.

La plecare, comandantul aeronavei este obligat să prezinte organului vamal aceleași documente, în vederea efectuării controlului vamal al aeronavei și vizării documentelor.

În caz de neîndeplinire a acestei obligații, aeronava nu poate fi autorizată să părăsească aeroportul.

Dispozițiile articolelor 12, 13 și 16 sînt aplicabile prin asemănare și în cazul aeronavelor.

Art. 22. — În cazul cînd o aeronavă este forțată să aterizeze înainte de a ajunge pe aeroportul vamal, comandantul ei este obligat să anunțe de îndată organul vamal din imediata apropiere, iar în lipsa acestuia organele de pază a frontierei ori de miliție cele mai apropiate, spre a verifica încărcămîntul cu manifestul și a viza carnetul de drum.

Secțiunea a V-a

Controlul vamal al bunurilor aflate asupra călătorilor și al coletelor poștale

Art. 23. — Persoanele care sosesc sau pleacă din țară sînt obligate să declare și să prezinte, în condițiile prevăzute de normele legale în vigoare, bunurile supuse vămuirii pe care le au asupra lor.

În cazul cînd aceste persoane călătoresc pe calea ferată, dacă timpul prevăzut în mersul trenurilor de călători nu este suficient pentru efectuarea controlului vamal, controlul se va putea continua pe parcurs. În acest scop Ministerul Transportu-

rilor și Telecomunicațiilor va elibera organelor vamale cărți de liberă circulație pe calea ferată, în condițiile ce se vor stabili de comun acord cu Ministerul Comerțului.

Art. 24. — Regimul vamal al autovehiculelor, inclusiv al remorcilor, care se importă sau se exportă temporar din Republica Socialistă România, se stabilește prin instrucțiunile ministrului comerțului exterior*.

Art. 25. — Bunurile expediate prin colete poștale sînt supuse controlului vamal la intrarea și ieșirea lor din țară, potrivit instrucțiunilor de aplicare a prezentei legi.

Secțiunea a VI-a

Bunuri transportate în tranzit

Art. 26. — Bunurile care pot fi admise la import, pot fi tranzitate prin Republica Populară Română, cu întrebuintarea oricărui mijloc de transport.

Art. 27. — În vederea tranzitării bunurilor, cărăușii, proprietarii sau reprezentanții lor, sînt obligați să le declare, printr-un act de tranzit, organelor vamale de la punctul de control al frontierei.

Art. 28. — Bunurile transportate în tranzit se prezintă de cărăuș la vama de destinație arătată în actul de tranzit, în termen de cel mult 45 zile de la data emiterii acestui act.

Bunurile transportate în tranzit trebuie să îndeplinească condițiile sanitare sau de orice altă natură, stabilite prin dispozițiile legale.

* Textul art. 24 este redat astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 423/1965. (N.R.)

Secțiunea a VII-a

Depozitarea și antrepozitarea bunurilor

Art. 29. — Bunurile supuse controlului vamal pot fi depozitate în magaziile, pe rampele sau terenurile aflate în administrarea Ministerului Comerțului sau a unităților căilor ferate, porturilor și aeroporturilor.

Bunurile prevăzute la alineatul 1 pot fi depozitate pe bază de aprobări date de Ministerul Comerțului și în alte magazii sau pe alte terenuri, puse la dispoziție de cei interesați.

Art. 30. — În locurile unde se efectuează operațiunile vamale, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor este obligat să asigure vămilor, fără plată :

— încăperi pentru birouri și pentru revizia bagajelor călătorilor ;

— rampe pentru descărcarea bunurilor supuse controlului vamal, precum și instalații pentru cîntărirea și manipularea acestora ca : bascule, poduri-basculi, cîntare, mijloace de manevră și orice alte asemenea utilaje ;

— încăperi și magazii pentru depozitarea sau verificarea bunurilor supuse controlului vamal.

Art. 31. — Deținătorii magaziilor, rampelor și terenurilor sînt răspunzători de buna conservare și integritate a bunurilor depozitate, aflate sub supraveghere vamală.

Art. 32. — Bunurile depozitate în magaziile, pe rampele sau terenurile Ministerului Comerțului, sînt supuse taxelor de magazinaj fixate de acest minister.

Art. 33. — Antrepozitul vamal este locul unde pot fi depozitate temporar, bunurile care se află sub supravegherea vamală, fără a se plăti drepturile vamale.

Înființarea și modul de funcționare a antrepozitelor vamale se stabilesc prin instrucțiunile de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL III

VĂMUIREA ȘI TARIFUL VAMAL

Secțiunea I

Vămuirea

Art. 34. — Importatorii sau exportatorii de bunuri sînt obligați să depună la organul vamal o declarație vamală scrisă privitoare la bunurile respective, însoțită de autorizația de import sau export, precum și de celelalte documente prevăzute în instrucțiunile de aplicare a prezentei legi. În declarație sînt specificate numărul, felul și semnele de identificare a coletelor, precum și denumirea, cantitatea și valoarea bunurilor.

Depunerea declarației și a documentelor însoțitoare se face în termen de 5 zile, care se socotește de la data înscrierii bunurilor în registrul vamal de evidență.

Formalitățile vamale prevăzute în prezentul articol se îndeplinesc și pentru bunurile destinate importului cu drept de export sau exportului cu obligația importului.

Ministerul Comerțului poate acorda scutiri sau amînări în ce privește depunerea declarației de vămuire, precum și a celorlalte documente prevăzute mai sus.

Art. 35. — Pentru bunurile aflate asupra călătorilor, personalului feroviar sau navigant, pentru cele sosite sau expediate prin colete poștale, Ministerul Comerțului poate stabili formalități vamale simplificate.

Art. 36. — Îndeplinirea formalităților vamale ca îndeletnicire, în calitate de mandatar al importatorului sau exportatorului, ori al cărăușului, se efectuează numai de întreprinderile de stat anume autorizate de Ministerul Comerțului.

Art. 37. — Organele vamale verifică bunurile supuse vămuirii, în baza documentelor prevăzute în articolele 34 și 35, în prezența celor care cer vămuirea; dacă bunurile se află depozitate în magaziiile, pe rampele sau pe terenurile cărăușului este necesară și prezența acestuia.

Verificarea se face prin confruntarea datelor din documentele vamale cu bunurile respective, iar constatările se consemnează pe aceste documente.

Art. 38. — Bunurile intrate în țară, destinate persoanelor fizice sau unor organizații care nu fac parte din sectorul socialist, nevămuite din culpa acestora, în termen de 30 zile de la data înscrierii lor în registrul de evidență vamală, cad în rebut vamal, fiind supuse unei taxe speciale de magazinaj, stabilită potrivit instrucțiunilor de aplicare a prezentei legi.

Organele vamale sînt obligate ca în termen de 24 ore de la căderea în rebut a bunurilor, să încunoștințe despre aceasta pe importator.

Bunurile căzute în rebut vamal pot fi vămuite pentru import sau retransitate la origină, la cererea importatorului sau trimițătorului, în termen de 15 zile de la data primirii încunoștințării căderii lor în rebut. La expirarea acestui termen, bunurile nevămuite devin proprietatea statului și se valorifică potrivit dispozițiilor legale.

Vietățile, precum și bunurile supuse stricăciunii sau unei alterări rapide, nevămuite din culpa importatorului, în termen de 3 zile de la data înscrierii lor în registrul de evidență vamală, vor fi valorificate de îndată, potrivit dispozițiilor legale; sumele rezultate prin valorificare, din care mai întii se deduc drepturile vamale, precum și cheltuielile făcute cu ocazia valorificării, vor fi ținute la dispoziția celor în drept timp de un an, după care se vor face venit la bugetul statului.

Art. 39. — Manipularea coletelor, deschiderea și reambalarea lor cu ocazia vămuirii se face în prezența celor menționați în articolul 37 alineatul 1 și pe cheltuiala celor care cer vămuirea.

Secțiunea a II-a

Tariful vamal

Art. 40. — Bunurile care intră sau ies din țară sînt supuse la plata drepturilor vamale, în condițiile tarifului vamal stabilit de Consiliul de Miniștri.

Art. 41. — Tariful vamal aplicabil bunurilor supuse vămuirii este cel în vigoare la data înre-

gistrării declarației de vămuire, iar pentru bunurile ce se vămuiesc cu formalități simplificate, cel în vigoare la data prezentării lor.

Art. 42. — Actul încheiat de organele vamale pentru stabilirea drepturilor vamale constituie titlu executoriu de încasare și urmărire a acestora. Împotriva acestui act, cel interesat poate face întîmpinare în termen de 15 zile de la data cînd a luat cunoștință de el.

Întîmpinarea poate fi introdusă la organul vamal care a stabilit drepturile vamale sau la Ministerul Comerțului și se rezolvă de Direcția Vămile.

Art. 43. — Dacă la verificarea și controlul efectuat de către organele vamale se constată că din cauza erorilor de calcul sau din greșita aplicare a dispozițiilor privind tariful vamal sau a altor dispoziții legale, drepturile vamale nu au fost în întregime stabilite, diferențele în minus vor fi urmărite în termen de un an de la data achitării drepturilor respective, urmărirea lor prescriindu-se după trecerea acestui termen.

Diferențele încasate în plus se restituie celor în drept înăuntrul aceluiași termen, după care se prescriu.

Art. 44. — Destinatarii bunurilor sosite în țară sînt dispensați de îndeplinirea formalităților vamale și de plata drepturilor vamale, dacă declară în scris că renunță la aceste bunuri.

Bunurile la care s-a renunțat devin proprietatea statului și vor fi valorificate potrivit dispozițiilor legale.

Art. 45. — Importul cu drept de export și exportul cu obligația importului sînt permise pentru bunurile ce se stabilesc de Ministerul Comerțului, cu consemnarea sau creditarea drepturilor vamale, în termenele și condițiile stabilite prin instrucțiunile de aplicare a prezentei legi.

Secțiunea a III-a

Scutiri de plata drepturilor vamale

Art. 46. — Sînt scutite de plata drepturilor vamale de import sau export :

a) bunurile destinate Comisiei Dunării, Administrației Fluviale a Dunării de Jos și Administrației Porților de Fier ;

b) îmbrăcămintea, obiectele casnice și mobilierul ce fac parte din gospodăria angajaților trimiși sau reînțorși din străinătate ;

c) îmbrăcămintea, obiectele casnice și mobilierul ce fac parte din gospodăria cetățenilor străini care se stabilesc sau pleacă din țară ;

d) bagajele personale și cărțile de studii, aparținînd studenților, care pleacă sau se înapoiază din străinătate ;

e) bagajele personale și alimentele călătorilor ;

f) bunurile mobile provenite dintr-o succesiune deschisă în străinătate sau în țară ;

g) mostrele și modelele, cu sau fără valoare comercială, primite sau trimise de reprezentanțele comerciale ale statelor străine în Republica Popu-

lară Română, precum și de întreprinderile de stat pentru comerțul exterior din Republica Populară Română.

Art. 47. — Ministrul Comerțului poate stabili și alți beneficiari sau alte categorii de bunuri — în afară de mijloacele de producție — exceptate de la plata drepturilor vamale decît cele prevăzute în articolul 46 ; de asemenea, poate acorda de la caz la caz, reduceri ori scutiri de plata drepturilor vamale.

CAPITOLUL IV

CONTRAVENȚII VAMALE ȘI INFRAȚIUNEA DE CONTRABANDĂ

Secțiunea I

*Contravenții vamale **

Art. 48. — Următoarele încălcări ale dispozițiilor privind reglementarea regimului vamal, constituie contravenții vamale și se sancționează după cum urmează :

I. Cu amendă de la 500 la 1 000 lei :

a) neîndeplinirea obligației de depunere la organul vamal a actelor și listelor prevăzute în articolul 8, a manifestului general al încărcămintului

* Dispozițiile Legii nr. 32/1968 nu se aplică contravențiilor la regimul vămilor (art. 47 al. 1 din Legea nr. 32/1968). (N.R.)

și a declarației proviziilor de bord, de către cei prevăzuți în articolul 11 alineatul 2 și articolul 21 alineatul 1, precum și a declarației de vămire prevăzută în articolul 34, în condițiile cuprinse în aceste texte;

b) schimbarea locurilor de acostare prevăzute în articolul 11 alineatul 1, precum și părăsirea portului ori schelei de către o navă sau părăsirea aeroportului de către o aeronavă, fără îndeplinirea obligațiilor stabilite în articolul 15 alineatul 2 și articolul 21 alineatul 2;

c) neprezentarea în termenele stabilite în articolul 18 și articolul 28 alineatul 1, de către cărauș, a bunurilor transportate în tranzit sau în cabotaj la vama de destinație prevăzută în actul de tranzit sau cabotaj;

d) ruperea ori îndepărtarea plumburilor sau a sigiliilor aplicate de către organele vamale, contravenient fiind în aceste cazuri căraușul sau alte persoane juridice, cărora li s-au încredințat bunurile asupra cărora s-au aplicat plumburi sau sigilii vamale;

e) neîndeplinirea de către persoanele ce intră sau ies din țară a obligației de a prezenta bunurile la controlul vamal, potrivit articolului 23 alineatul 1.

II. Cu amendă pînă la de două ori drepturile vamale datorate:

a) nejustificarea în termenul prevăzut în articolul 11 alineatul 2 a diferențelor constatate la descărcarea bunurilor supuse vămurii, față de datele documentelor de transport;

b) nejustificarea diferențelor constatate la verificarea vamală între datele declarației proviziilor de bord și cantitatea reală a acestor provizii;

c) prezentarea de către cărauș, cu lipsuri sau substituiri, la vama de destinație, a bunurilor prevăzute în actul de tranzit sau cabotaj.

Bunurile constatate în plus și care fac obiectul contravenției prevăzută la punctul II litera b pot fi confiscate.

III. Cu amendă de la două pînă la patru ori drepturile vamale datorate și cu confiscarea bunurilor respective:

— ascunderea meșteșugită în alte locuri decît cele arătate în articolul 54 alineatul 1 litera b, de către călători, în scopul sustragerii de la plata drepturilor vamale a bunurilor ascunse.

IV. Cu amendă de la trei pînă la șase ori drepturile vamale datorate și cu confiscarea bunurilor respective:

a) sustragerea de la operațiile de vămire a oricăror bunuri ce intră sau ies din țară, fie în scopul de a nu se plăti drepturile statului, fie numai pentru a se înlătura îndeplinirea unei formalități, de către alte persoane decît cele arătate la punctul III și dacă fapta nu constituie infracțiunea de contrabandă*;

b) descărcarea, încărcarea sau transbordarea bunurilor transportate pe apă, fără permisia vamală prevăzută în articolul 11 alineatul 7;

* Repetarea acestei fapte constituie infracțiune de contrabandă potrivit art. 54 lit. g din prezenta lege. (N.R.)

c) prezentarea pentru transportarea în cabotaj a bunurilor străine, pentru care nu s-au îndeplinit formalitățile vamale de import, drept bunuri indigene.

În cazul contravențiilor prevăzute în acest punct, dacă bunurile nu s-au găsit, se datorează și plata drepturilor vamale.

Art. 49. — În caz de săvârșire de către aceeași persoană a mai multor contravenții vamale, se aplică pentru fiecare contravenție sancțiunea respectivă.

Art. 50. — Cînd vreuna din contravențiile vamale prevăzute în prezenta lege este săvârșită de o persoană din echipajul unei nave sau aeronave, comandantul, proprietarul sau agentul acestora sînt răspunzători solidar pentru plata amenzii.

Art. 51. — Pentru contravențiile vamale imputabile organizațiilor socialiste, sancțiunea se aplică acestora.

Art. 52. — Organele vamale nu vor acorda viza de plecare a navei sau aeronavei în cazul în care amenzile datorate de comandantii, proprietarii, agenții acestora, precum și de orice persoană din echipajul lor, nu sînt consemnate la organul vamal, ori garantate printr-o cauțiune solvabilă.

Căpitania portului sau oficiul portuar ori comandantul aeroportului au obligația să rețină nava sau aeronava pentru asigurarea sumelor datorate drept amendă.

Art. 53. — Contravențiile vamale se prescriu în termen de 2 ani de la data săvârșirii lor.

Secțiunea a II-a

*Infracțiunea de contrabandă **

Art. 54. — Constituie infracțiune de contrabandă și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și confiscarea parțială a averii, următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la vămuire sau de la regimul de introducere sau scoatere din țară a bunurilor :

a) trecerea peste frontieră a bunurilor prin alte locuri decît cele stabilite pentru controlul vamal ;

b) trecerea peste frontieră de bunuri ascunse în mijloacele de transport, în locuri special amenajate, sau, într-un mod meșteșugit, în alte locuri integrate mijlocului de transport, cum sînt : țevile, cauciucurile, aparatele, dispozitivele, garniturile, accesoriile și altele asemănătoare ;

c) folosirea de documente vamale falsificate sau a unor documente vamale privind alte bunuri ;

d) fapta prevăzută în articolul 48 punctul IV litera a, săvârșită de o persoană înarmată ori de două sau mai multe persoane împreună ;

e) fapta prevăzută în articolul 48 punctul IV litera a, săvârșită de către angajatul care are atribuția de a face controlul vamal sau alte atribuții care îi înlesnesc comiterea acestei fapte ;

f) trecerea peste frontieră de materii explozive, arme, muniții, stupefiante, utilaj aeronautic sau de orice alte bunuri, pentru a căror introducere sau scoatere din țară este necesară o aprobare specială ;

* Textul art. 54 și 55 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 47/1969, publicat în B. Of. nr. 15/1969. (N.R.)

g) repetarea faptei prevăzute în articolul 48 punctul IV litera a, în interval de un an de la săvârșirea faptei anterioare.

Tentativa faptelor prevăzute în alineatul precedent, la literele a—f, se pedepsește.

În cazul în care bunurile ce au făcut obiectul contrabandei nu au fost găsite, cel în cauză datorează taxele vamale aferente.

Art. 55. — Dacă valoarea bunurilor introduse sau scoase din țară în condițiile articolului 54 nu depășește 500 lei, contrabanda se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

Secțiunea a III-a

Norme procedurale

Art. 56. — Constatarea contravențiilor vamale se face prin încheiere de proces-verbal, de către organele vamale în limita competenței lor teritoriale, precum și de angajați ai Ministerului Comerțului, delegați în mod special. Procesul-verbal de constatare va cuprinde și sancțiunile aplicabile pentru contravenția săvârșită.

Contravențiile vamale pot fi constatate și prin procese-verbale de constatare preliminară, încheiate de controlorii vamali în afara competențelor teritoriale sau de organele de pază a frontierei, organele portuare și organele de cercetare penală.

Procese-verbale de constatare preliminară, împreună cu bunurile reținute ce fac obiectul contravențiilor, se înaintează de îndată organelor vamale competente, pentru a proceda la verifica-

rea celor constatate și, dacă este cazul, la încheierea procesului-verbal, potrivit alineatului 1.

Art. 57. — Odată cu constatarea contravențiilor, organele vamale sînt în drept să rețină bunurile ce fac obiectul contravențiilor și să ia măsurile legale în vederea realizării amenzilor și drepturilor vamale datorate.

În caz de reținere de bunuri, în vederea confiscării, organul respectiv va elibera contravenientului o dovadă oficială cu specificarea acestor bunuri.

Art. 58. — În vederea constatării contravențiilor săvârșite, organele vamale competente au dreptul să ia declarații, să cerceteze mijloacele de transport, actele de transport, precum și orice alte acte și registre.

Art. 59. — Procesele-verbale încheiate potrivit articolului 56 alineatul 1 se înaintează Ministerului Comerțului — Direcția Vămirilor — care, prin încheiere, are dreptul :

— să aprobe în total sau în parte procesul-verbal, stabilind sancțiunea ;

— să anuleze procesul-verbal ;

— să dispună restituirea procesului-verbal organului care l-a dressat, pentru completare sau modificare potrivit dispozițiilor legale ;

— să completeze sau să modifice procesul-verbal, stabilind și sancțiunea potrivit dispozițiilor legale.

Art. 60. — Procesul-verbal de constatare preliminară, procesul-verbal de constatare încheiat potrivit articolului 56 alineatul 1, precum și înche-

ierea prevăzută de articolul 59 în cazul refacerii procesului-verbal, vor cuprinde :

- numele, prenumele și semnătura celor care încheie procesul-verbal sau dau încheierea, cu indicarea locului și datei încheierii actului ;

- numele, prenumele și domiciliul sau sediul contravenientului ;

- arătarea pe scurt a faptelor săvârșite ;

- sancțiunile corespunzătoare și drepturile vamale datorate ;

- măsurile referitoare la eventuala confiscare ;

- indicarea prevederilor legale ce stau la baza celor stabilite ;

- declarațiile și explicațiile contravenientului, dacă acesta le face, precum și semnătura sa ; în cazul refuzului de a semna se face mențiune în procesul-verbal.

Art. 61. — Încheierea de aprobare a procesului-verbal, împreună cu o copie a acestuia sau încheierea de modificare ori încheierea de anulare, se comunică de către organul vamal contravenientului, iar în caz de imposibilitate a comunicării, se afișează pe ușa biroului vamal.

Art. 62. — Împotriva încheierii prevăzute în articolul 61, contravenientul are dreptul ca în termen de 15 zile de la comunicare, să facă plîngere la tribunalul popular al domiciliului sau sediului său.

Plîngerea va cuprinde elementele prevăzute în Codul de procedură civilă și se va judeca potrivit dispozițiilor acestui cod.

Încheierea este executorie după expirarea termenului de introducere a plîngerii sau, în cazul

introducerii acesteia, după ce hotărîrea judecătorească de respingere a plîngerii a rămas definitivă.

Art. 63. — Pentru motive temeinice, Ministerul Comerțului poate renunța în total sau în parte la executarea sancțiunii stabilite prin încheierea executorie.

Art. 64. — Urmărirea și încasarea amenzilor și drepturilor vamale, stabilite prin încheierea executorie, se face prin organele financiare potrivit normelor legale privind executarea silită a plății impozitelor și taxelor neachitate în termen.

Art. 65. — La constatarea infracțiunii de contrabandă, organele vamale procedează potrivit dispozițiilor din Codul de procedură penală, avînd dreptul să rețină bunurile ce formează obiectul contrabandei.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art. 66. — Navele și aeronavele militare, sub pavilion român sau străin, sînt exceptate de la aplicarea normelor prezentei legi.

Art. 67. — Regimul vamal aplicabil misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, membrilor acestora, precum și altor persoane străine, care vin sau sînt în trecere prin Republica Populară Română, în misiuni oficiale, se stabilește prin Regulament aprobat de Consiliul de Miniștri.

Art. 68. — Nomenclatorul bunurilor prohibite a fi introduse sau scoase din țară de către călători, se aprobă de Consiliul de Miniștri.

Art. 69. — Efectuarea operațiilor vamale, în afara incintei vamale sau în afara orelor oficiale de serviciu, se poate face numai cu aprobarea organului vamal, plătindu-se de către beneficiar, unității vamale respective, o indemnizație de transport, întreținere și cazare, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 70. — Contravențiile vamale săvârșite înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi și pentru care nu s-a aplicat încă sancțiunea, vor fi sancționate potrivit prevederilor acestei legi, numai dacă sancțiunile sînt mai ușoare.

Art. 71. — Ministrul Comerțului, cu avizul Ministrului Finanțelor, va da în termen de 30 de zile instrucțiuni de aplicare a prezentei legi.

Art. 72. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea vămilor nr. 9/1949, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

Prevederile derogatorii de la dispozițiile prezentei legi, cuprinse în înțelegeri internaționale încheiate de Republica Populară Română, se aplică pe durata acestor înțelegeri.

DECRETUL CONSILIULUI DE STAT

Nr. 221

din 19 noiembrie 1974

**privind reglementarea scoaterii din țară a unor
produse alimentare**

Publicat în B. Of. nr. 146 din 20 noiembrie 1974

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează :

Art. 1. — Cetățenii străini aflați temporar pe teritoriul Republicii Socialiste România pot scoate peste graniță cantitățile de produse alimentare pentru consumul propriu, în limitele prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul decret, cu plata unor taxe vamale de 50%, calculate la prețurile de desfacere cu amănuntul.

Cantitățile de produse care depășesc limitele prevăzute în anexa 1, precum și produsele prevăzute în anexa nr. 2, vor putea fi scoase peste graniță cu plata unei taxe vamale de 200%, calculate la prețurile de desfacere cu amănuntul.

Taxele vamale prevăzute la alin. 1 și 2 se achită în valută.

Art. 2. — Cetățenii români, care se deplasează în străinătate, pot scoate peste graniță cantitățile de produse alimentare necesare consumului, în limitele prevăzute în anexa nr. 1, cu scutire de taxe vamale.

Prevederile alin. 1 se aplică și cetățenilor străini și persoanelor fără cetățenie care au domiciliul în Republica Socialistă România.

Art. 3. — Personalul român de servire a mijloacelor de transport în trafic internațional poate scoate din țară produse alimentare, în limitele strict necesare pe durata călătoriei.

În termen de 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentului decret, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, cu avizul Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale va stabili normative privind cantitățile de produse alimentare ce vor putea fi scoase din țară de către personalul menționat la alin. 1.

Art. 4. — Produsele alimentare care nu sînt prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la prezentul decret pot fi scoase din țară potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art. 5. — Regimul vamal aplicabil călătorilor care trec frontiera în cadrul micului trafic de frontieră este cel stabilit prin acordurile în vigoare.

Art. 6. — Prevederile prezentului decret intră în vigoare la data de 20 noiembrie 1974.

ANEXA Nr. 1

1. — Preparate din carne 1 000 g
2. — Conserve din carne 1 500 g
3. — Zahăr și produse zaharoase 500 g
4. — Paste făinoase 500 g
5. — Cafea sau cacao 100 g

ANEXA Nr. 2

1. — Carne
2. — Uleiuri vegetale comestibile
3. — Făină de grâu și porumb
4. — Orez
5. — Ceai din import
6. — Piper și alte condimente din import
7. — Măsline
8. — Alcool rafinat

DECRETUL Nr. 429
din 2 august 1963

privind aderarea Republicii Populare Române la Convenția vamală referitoare la transportul internațional al mărfurilor sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR), încheiată la Geneva, la 15 ianuarie 1959

Publicat în B. Of. nr. 17 din 12 septembrie 1963

Consiliul de Stat al Republicii Populare Române
decretează :

Art. unic. — Republica Populară Română aderă la Convenția vamală referitoare la transportul internațional al mărfurilor sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR), încheiată la Geneva, la 15 ianuarie 1959, cu următoarea rezervă :

„Republica Populară Română nu se consideră legată de prevederile articolului 44 paragrafele 2 și 3 din Convenție, referitoare la rezolvarea pe calea arbitrajului obligatoriu a diferendelor cu privire la interpretarea și aplicarea Convenției, la cererea uneia din părțile în diferend”.

CONVENȚIE VAMALĂ

referitoare la transportul internațional al mărfurilor sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR) *

Părțile Contractante,
Doritoare să faciliteze transporturile internaționale ale mărfurilor cu vehicule rutiere,
Au convenit asupra celor ce urmează :

CAPITOLUL I

DEFINIȚII

ARTICOLUL I

În sensul prezentei Convenții, se înțeleg :

a) prin „drepturi și taxe de import sau de export”, nu numai drepturile vamale, ci și orice alte drepturi și taxe exigibile ca urmare a importului sau exportului ;

b) prin „vehicul rutier”, nu numai orice vehicul rutier cu motor, ci și orice remorcă sau semi-remorcă concepută pentru a fi atașată unui asemenea vehicul ;

c) prin „container”, un mijloc de transport (cadru, cisternă mișcătoare sau alt mijloc asemănător) :

i. având un caracter permanent și fiind din acest punct de vedere suficient de rezistent pentru a permite folosirea sa repetată ;

ii. special conceput pentru a facilita transportul mărfurilor, fără descărcare și reîncărcare, de către unul sau mai multe mijloace de transport ;

* Traducere.

iii. prevăzut cu dispozitive care să-l facă ușor de manipulat, îndeosebi în timpul transbordării dintr-un mijloc de transport în altul;

iv. conceput astfel încât să fie ușor de umplut și de golit, și

v. cu un volum interior de cel puțin un metru cub;

termenul „container” nu cuprinde nici ambalajele uzuale, nici vehiculele;

d) prin „birou vamal de plecare”, orice birou vamal interior sau de frontieră al unei Părți Contractante unde începe, pentru toată încărcătura sau o parte a ei, transportul internațional prin vehicul rutier sub regimul prevăzut de prezenta Convenție;

e) prin „birou vamal de destinație”, orice birou vamal interior sau de frontieră al unei Părți Contractante unde ia sfârșit, pentru toată încărcătura sau o parte a ei, transportul internațional prin vehicul rutier sub regimul prevăzut de prezenta Convenție;

f) prin „birou vamal de trecere”, orice birou vamal de frontieră al unei Părți Contractante, prin care vehiculul rutier nu face decât să treacă în cursul unui transport internațional sub regimul prevăzut de prezenta Convenție;

g) prin „persoană”, în același timp persoanele fizice și persoanele juridice;

h) prin „mărfuri grele și voluminoase”, orice obiect care, după părerea autorităților vamale ale biroului vamal de plecare, nu poate fi demontat ușor pentru a fi transportat și

i. a cărei greutate depășește 7 000 kg sau
ii. care are una din dimensiuni mai mare de 5 m sau

iii. care are două din dimensiuni mai mari de 2 m sau

iv. care trebuie să fie încărcat într-o asemenea poziție, încât înălțimea sa să fie mai mare de 2 m.

CAPITOLUL II

CÂMPUL DE APLICARE

ARTICOLUL 2

Prezenta Convenție privește transportul mărfurilor efectuat fără descărcare și reîncărcare peste una sau mai multe frontiere de la un birou vamal de plecare al unei Părți Contractante până la un birou vamal de destinație al altei Părți Contractante sau al aceleiași Părți Contractante în vehicule rutiere sau în containere încărcate pe aceste vehicule, chiar dacă aceste vehicule sînt încărcate pe un alt mijloc de transport pe o parte a traseului între birourile de plecare și de destinație.

ARTICOLUL 3

Pentru a beneficia de dispozițiile prezentei Convenții:

a) transporturile trebuie să fie efectuate în condițiile indicate la Capitolul III de către vehicule rutiere sau containere acceptate în prealabil; totuși, pe teritoriul Părților Contractante care n-au

formulat rezerve conform paragrafului 1 al articolului 45 al prezentei Convenții, ele pot de asemenea, cu excepția cazurilor prevăzute de paragraful 2 al acestui articol, să fie efectuate de alte vehicule rutiere în condițiile indicate la Capitolul IV;

b) transporturile trebuie să aibă loc sub garanția asociațiilor acceptate potrivit prevederilor articolului 5 și sub acoperirea unui document denumit carnet TIR.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII REFERITOARE LA TRANSPORTURILE IN VEHICULE RUTIERE SIGILATE SAU IN CONTAINERE SIGILATE

ARTICOLUL 4

Sub rezerva respectării prevederilor prezentului Capitol și ale Capitolului V, mărfurile transportate în vehicule rutiere sigilate sau în containere sigilate încărcate pe vehicule rutiere :

a) nu vor fi supuse plății sau consemnării drepturilor și taxelor de import sau de export la birourile vamale de trecere ;

b) nu vor fi supuse, de regulă, controlului vamal la aceste birouri.

Totuși, în vederea evitării abuzurilor, autoritățile vamale vor putea, în mod excepțional și îndeosebi atunci când se bănuiește o neregularitate, să procedeze la aceste birouri, la controale sumare sau detaliate ale mărfurilor.

ARTICOLUL 5

1. În condițiile și cu garanțiile pe care ea le va determina, fiecare Parte Contractantă va putea abilita unele asociații să elibereze carnete TIR, fie direct, fie prin intermediul asociațiilor corespondente, și să se constituie garante.

2. O asociație nu va putea fi acceptată într-o țară decât dacă garanția sa se extinde și la răspunderile pe care le atrage asupra-și în această țară ca urmare a operațiunilor efectuate sub acoperirea carnetelor TIR eliberate de către asociații străine afiliate la organizația internațională la care ea însăși este afiliată.

ARTICOLUL 6

1. Asociația garantă se va angaja să achite drepturile și taxele de import sau de export devenite exigibile, majorate, dacă este cazul, cu dobânzile de întârziere și alte cheltuieli, precum și penalitățile pecuniare la care titularul carnetului TIR și persoanele care participă la efectuarea transportului sînt expuse în virtutea legilor și regulamentelor vamale ale țărilor în care o infracțiune ar fi comisă. Ea va fi obligată, împreună și solidar cu persoanele care datorează sumele vizate mai sus, la plata acestor sume.

2. Faptul că autoritățile vamale autoriză verificarea mărfurilor în afara amplasamentelor unde se exercită în mod normal activitatea birourilor vamale de plecare sau de destinație, nu diminuează cu nimic responsabilitatea asociației garante.

3. Asociația garantă nu va deveni responsabilă față de autoritățile unei țări decât începând din momentul când carnetul TIR va fi acceptat de către autoritățile vamale ale acestei țări.

4. Responsabilitatea asociației garante se va extinde nu numai la mărfurile enumerate pe carnetul TIR, ci și la mărfurile care, deși nu sînt enumerate pe acest carnet, s-ar găsi în partea sigilată a vehiculului rutier sau în containerul sigilat; ea nu se va extinde la nici o altă marfă.

5. Pentru a determina drepturile și taxele, precum și, atunci când este cazul, penalitățile pecuniare prevăzute în paragraful 1 al prezentului articol, indicațiile referitoare la mărfurile care figurează în carnetul TIR sînt valabile pînă la proba contrară.

6. Atunci când autoritățile vamale ale unei țări vor da descărcare fără rezervă unui carnet TIR, ele nu vor mai putea reclama asociației garante plata sumelor prevăzute în paragraful 1 al prezentului articol, afară de cazul când certificatul prin care s-a dat descărcarea a fost obținut în mod abuziv sau fraudulos.

7. În cazul când nu s-a dat descărcare unui carnet TIR sau atunci când s-a dat unui carnet TIR descărcare cu rezerve, autoritățile competente nu vor avea dreptul să ceară asociației garante plata sumelor prevăzute în paragraful 1 al prezentului articol dacă, în termen de un an socotit de la data când au luat în primire carnetul TIR, aceste autorități nu au avizat asociația despre faptul că nu s-a dat descărcare carnetului sau că i s-a dat descărcare cu rezerve. Această dispoziție va fi

aplicabilă și în cazul când descărcarea a fost obținută în mod abuziv sau fraudulos, dar atunci termenul va fi de doi ani.

8. Cererea de plată a sumelor prevăzute în paragraful 1 al prezentului articol va fi adresată asociației garante în termen de trei ani socotit de la data când această asociație a fost avizată de faptul că nu s-a dat descărcare sau că descărcarea s-a dat cu rezerve, sau de faptul că descărcarea a fost obținută în mod abuziv sau fraudulos. Totuși, în ceea ce privește cazurile care sînt deferyte justiției în termenul mai sus-indicat de trei ani, cererea de plată va fi adresată în termen de un an socotit de la data când hotărîrea judecătorească a devenit executorie.

9. Pentru a achita sumele cerute, asociația garantă va dispune de un termen de trei luni socotit de la data cererii de plată care i-a fost adresată. Asociația va obține rambursarea sumelor vărsate dacă, în cele douăsprezece luni de la data cererii de plată, ea stabilește în fața autorităților vamale că nici o neregularitate n-a fost comisă în legătură cu transportul în cauză.

ARTICOLUL 7

1. Carnetul TIR va fi conform cu modelul care figurează în anexa 1 a prezentei Convenții.

2. Se va întocmi un carnet TIR pentru fiecare vehicul rutier sau container. Acest carnet va fi valabil pentru un singur transport; el va conține numărul de foi detașabile de luare în primire și de descărcare necesare pentru transportul în cauză.

ARTICOLUL 8

Transportul sub acoperirea unui carnet TIR va putea comporta mai multe birouri vamale de plecare și de destinație, dar, afară de cazul când există autorizația Părții Contractante sau a Părților Contractante interesate,

a) birourile vamale de plecare vor trebui să fie situate în aceeași țară,

b) birourile vamale de destinație nu vor putea fi situate în mai mult de două țări,

c) numărul total al birourilor vamale de plecare și de destinație nu va putea depăși numărul de patru.

ARTICOLUL 9

La biroul vamal de plecare, mărfurile, vehiculul rutier și, dacă este cazul, containerul, vor fi prezentate autorităților vamale în același timp cu carnetul TIR, în scopul verificării și aplicării sigiliilor vamale.

ARTICOLUL 10

Pentru parcursul pe teritoriul țării lor, autoritățile vamale vor putea fixa un termen și cere ca vehiculul rutier să urmeze un itinerariu determinat.

ARTICOLUL 11

La fiecare birou vamal de trecere, ca și la birourile vamale de destinație, vehiculul rutier sau containerul va fi prezentat autorităților vamale cu încărcătura sa și carnetul TIR aferent.

ARTICOLUL 12

În afară de cazul când ar proceda la controlul mărfurilor în aplicarea prevederilor ultimei fraze a articolului 4, autoritățile vamale ale birourilor vamale de trecere ale fiecărei Părți Contractante vor respecta sigiliile aplicate de autoritățile vamale ale celorlalte Părți Contractante. Ele vor putea totuși adăuga propriul lor sigiliu.

ARTICOLUL 13

În vederea evitării abuzurilor, autoritățile vamale vor putea, dacă ele socotesc necesar:

a) să escorteze, în cazuri speciale, vehiculele rutiere pe teritoriul țării lor, pe cheltuiala transportorului;

b) să procedeze, în timpul transportului, la controlul vehiculelor rutiere sau al containerelor și al încărcăturii lor.

Controlul încărcăturii trebuie să se facă numai în mod excepțional.

ARTICOLUL 14

Dacă, în timpul transportului sau la un birou vamal de trecere, autoritățile vamale procedează la controlul încărcăturii unui vehicul rutier sau al unui container, ele vor face mențiune pe foile detașabile ale carnetului TIR utilizate în țara lor și pe cotoarele corespunzătoare despre aplicarea noilor sigilii.

ARTICOLUL 15

La sosirea la biroul vamal de destinație, se va da descărcare, fără întârziere, carnetului TIR. Dacă mărfurile nu sînt supuse imediat unui alt regim vamal, autoritățile vamale vor putea totuși să-și rezerve dreptul de a subordona descărcarea carnetului condiției ca o altă responsabilitate să se substituie aceleia a asociației garante a zisului carnet.

ARTICOLUL 16

Atunci cînd s-a stabilit de către autoritățile vamale că mărfurile care fac obiectul carnetului TIR au pierit prin forță majoră, va fi acordată dispensa de plată a drepturilor și taxelor exigibile în mod normal.

ARTICOLUL 17

1. Pentru a beneficia de dispozițiile prezentului Capitol, vehiculele rutiere sau containerele trebuie să îndeplinească condițiile de construcție și de amenajare prevăzute în anexa 3 a prezentei Convenții în ce privește vehiculele rutiere, și în anexa 6 în ce privește containerele.

2. Vehiculele rutiere și containerele vor trebui să fie acceptate conform procedurilor prevăzute în anexele 4 și 7 ale prezentei Convenții; certificatele de acceptare vor trebui să fie conforme modelelor care figurează în anexele 5 și 8.

ARTICOLUL 18

1. Containerul utilizat sub acoperirea carnetului TIR nu va face obiectul unui document special, cu condiția să se facă mențiune de caracteristicile sale și de valoarea sa în „Manifestul mărfurilor” din carnetul TIR.

2. Dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol nu vor putea împiedica o Parte Contractantă să ceară îndeplinirea la biroul vamal de destinație a formalităților prevăzute de reglementarea sa națională, sau să ia măsuri în vederea evitării folosirii unui container pentru o nouă expediție de mărfuri destinate a fi descărcate pe teritoriul său.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII REFERITOARE LA TRANSPORTURILE DE MĂRFURI GRELE SAU VOLUMINOASE

ARTICOLUL 19

1. Dispozițiile prezentului Capitol nu vor fi aplicabile decît transporturilor de mărfuri grele sau voluminoase, definite în alineatul h al articolului 1 al prezentei Convenții.

2. Beneficiul dispozițiilor prezentului Capitol nu va fi acordat decît dacă, după părerea autorităților vamale ale biroului vamal de plecare:

a) este posibil să se identifice fără dificultate, datorită descrierii făcute, mărfurile grele sau volu-

minoase transportate, precum și, atunci când este cazul, accesoriile transportate în același timp, sau când este posibil a le aplica semne de identificare sau a le sigila, astfel încât să se împiedice înlocuirea, în întregime sau în parte, a acestor mărfuri sau accesorii cu altele ori sustragerea unor elemente ale lor;

b) vehiculul rutier nu are părți ascunse unde să fie posibil a dosi mărfuri.

ARTICOLUL 20

Sub rezerva respectării dispozițiilor prezentului Capitol și ale Capitolului V, mărfurile grele sau voluminoase transportate sub acoperirea unui carnet TIR nu vor fi supuse la plata sau consemnarea drepturilor și taxelor de import sau de export la birourile vamale de trecere.

ARTICOLUL 21

1. Dispozițiile articolului 5, articolului 6 (cu excepția paragrafului 4) și ale articolelor 9, 10, 11, 15 și 16 ale prezentei Convenții se aplică transporturilor de mărfuri grele sau voluminoase sub acoperirea unui carnet TIR.

2. Dispozițiile articolului 7 sînt de asemenea aplicabile, dar carnetul TIR utilizat va trebui să poarte pe copertă și pe toate foile detașabile indicația „mărfuri grele sau voluminoase” în caractere roșii foarte cîteșe și în limba folosită pentru tipărirea carnetului.

ARTICOLUL 22

Responsabilitatea asociației garante se va întinde nu numai asupra mărfurilor enumerate în carnetul TIR, dar și asupra mărfurilor care, deși nu sînt enumerate în acest carnet, s-ar găsi pe platoul de încărcare sau printre mărfurile enumerate în carnetul TIR.

ARTICOLUL 23

Autoritățile vamale ale biroului vamal de plecare vor putea cere să fie anexate la carnetul TIR, liste de ambalaje, fotografii, schițe etc., ale mărfurilor transportate. În acest caz, ele vor pune o viză pe aceste documente; un exemplar al acestora va fi atașat pe verso-ul paginii copertei carnetului TIR și toate manifestele carnetului TIR vor face mențiune despre aceste documente.

ARTICOLUL 24

Un transport de mărfuri grele sau voluminoase sub acoperirea carnetului TIR nu va putea să comporte decît un singur birou vamal de plecare și un singur birou vamal de destinație.

ARTICOLUL 25

Dacă autoritățile vamale ale birourilor vamale de trecere la intrare o cer, persoana care prezintă încărcătura la aceste birouri va fi obligată să

completeze descrierea mărfurilor în manifestele carnetului TIR și să semneze această mențiune suplimentară.

ARTICOLUL 26

Autoritățile vamale pot, dacă ele consideră util :

a) să controleze vehiculele și încărcăturile, atât la birourile vamale de trecere, cât și în timpul transportului ;

b) să escorteze vehiculele rutiere pe teritoriul țării lor, pe cheltuiala transportorilor.

ARTICOLUL 27

Autoritățile vamale ale birourilor vamale de trecere ale fiecăreia din Părțile Contractante vor respecta, pe cât posibil, semnele de identificare și sigiliile aplicate de autoritățile vamale ale altor Părți Contractante. Ele vor putea totodată să adauge alte semne de identificare sau propriul lor sigiliu.

ARTICOLUL 28

Dacă, în timpul transportului sau la un birou vamal de trecere, autoritățile vamale procedind la controlul încărcăturii sînt nevoite să înlăture semnele de identificare sau să rupă sigiliile, ele vor face mențiune pe foile detașabile ale carnetului TIR utilizate în țara lor și pe cotoarele corespunzătoare despre noile semne de identificare și despre noile sigilii aplicate.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII DIVERSE

ARTICOLUL 29

1. Fiecare Parte Contractantă va avea dreptul să excludă, temporar sau cu titlu definitiv, de la beneficiul dispozițiilor prezentei Convenții, orice persoană culpabilă de o infracțiune gravă la legile și regulamentele vamale aplicabile transporturilor internaționale de mărfuri cu vehicule rutiere.

2. Această excludere va fi imediat notificată autorităților vamale ale Părții Contractante pe teritoriul căreia este stabilită sau domiciliază persoana în cauză, precum și asociației garante a țării în care s-a comis infracțiunea.

ARTICOLUL 30

Vor fi admise la beneficiul scutirii de drepturi și taxe de import și nu vor fi supuse la nici o prohibiție sau restricție de import formularele carnetelor TIR expediate asociațiilor garante de către asociațiile străine corespondente sau de către organizațiile internaționale.

ARTICOLUL 31

Atunci cînd un transport internațional de mărfuri va fi efectuat sub acoperirea carnetului TIR de un vehicul rutier izolat sau de un grup de vehicule rutiere cuplate, o placă dreptunghiulară purtînd inscripția TIR și avînd caracteristicile menționate

în anexa 9 a prezentei Convenții va fi așezată în față, și una identică în spatele vehiculului sau grupului de vehicule. Aceste plăci vor fi dispuse în așa fel încît să fie bine vizibile; ele vor fi detașabile și vor trebui să poată fi sigilate. Sigiliile vor fi aplicate de către autoritățile vamale ale primului birou vamal de plecare și înlăturate de acelea ale ultimului birou vamal de destinație.

ARTICOLUL 32

Dacă, în timpul transportului, un sigiliu aplicat de autoritățile vamale s-a rupt în alte cazuri decît cele prevăzute în articolele 14 și 28 sau dacă mărfurile au pierit sau au suferit stricăciuni fără ca un asemenea sigiliu să fie rupt, va fi urmată procedura prevăzută în anexa 1 a prezentei Convenții pentru folosirea carnetului TIR, fără a renunța la aplicarea eventuală a prevederilor legislațiilor naționale și se va dresa un proces verbal de constatare după modelul care figurează în anexa 2 a prezentei Convenții.

ARTICOLUL 33

Părțile Contractante își vor comunica modelele sigiliilor pe care le utilizează.

ARTICOLUL 34

Fiecare Parte Contractantă va comunica celorlalte Părți Contractante lista birourilor vamale de plecare, de trecere și de destinație pe care le va desemna pentru transporturile efectuate sub acope-

rirea carnetului TIR, distingînd, dacă este cazul, birourile care vor fi deschise numai pentru transporturile reglementate prin dispozițiile Capitolului III. Părțile Contractante ale căror teritorii sînt limitrofe se vor consulta pentru a fixa birourile de frontieră care să fie înscrise pe aceste liste.

ARTICOLUL 35

Pentru operațiunile vamale menționate în prezenta Convenție, intervenția personalului vamal nu va da loc la nici o retribuție, cu excepția cazurilor cînd această intervenție va avea loc în afara zilelor, orelor și amplasamentelor normal prevăzute pentru asemenea operații.

ARTICOLUL 36

Orice infracțiune la dispozițiile prezentei Convenții va expune pe contravenient, în țara în care infracțiunea a fost comisă, la sancțiunile prevăzute de legislația acestei țări.

ARTICOLUL 37

Prevederile prezentei Convenții nu împiedică nici aplicarea restricțiilor și controlului derivînd din reglementarea națională și fundate pe considerațiuni de moralitate publică, securitate publică, igienă sau sănătate publică sau pe considerațiuni de ordin veterinar sau fitopatologic, nici perceperea de sume datorate pe baza acestor reglementări.

ARTICOLUL 38

Nici o dispoziție a prezentei Convenții nu exclude dreptul pentru Părțile Contractante care formează o uniune vamală sau economică de a adopta reguli speciale la plecare sau la destinație pe teritoriile lor sau în tranzit prin acestea, cu condiția ca aceste reguli să nu diminueze facilitățile prevăzute de prezenta Convenție.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 39

1. Țările membre ale Comisiei economice pentru Europa și țările admise la Comisie cu titlu consultativ conform paragrafului 8 al mandatului acestei Comisii pot deveni Părți Contractante la prezenta Convenție:

- a) semnind-o,
- b) ratificând-o după ce au semnat-o sub rezerva ratificării, sau
- c) aderind la ea.

2. Țările susceptibile de a participa la unele din lucrările Comisiei economice pentru Europa în aplicarea paragrafului 11 al mandatului acestei Comisii pot deveni Părți Contractante ale prezentei Convenții prin aderare după intrarea ei în vigoare.

3. Convenția va fi deschisă pentru semnare pînă la 15 aprilie 1959 inclusiv. După această dată, ea va fi deschisă pentru aderare.

4. Ratificarea sau aderarea va fi efectuată prin depunerea unui instrument la Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 40

1. Prezenta Convenție va intra în vigoare în a 90-a zi după ce cinci țări menționate în paragraful 1 al articolului 39 o vor semna fără rezerva ratificării sau vor depune instrumentul lor de ratificare sau de aderare.

2. Pentru fiecare țară care o va ratifica sau va adera la ea după ce cinci țări au semnat-o fără rezerva ratificării sau au depus instrumentul lor de ratificare sau de aderare, prezenta Convenție va intra în vigoare în a 90-a zi după depunerea instrumentului de ratificare sau aderare al zisei țări.

ARTICOLUL 41

1. Fiecare Parte Contractantă va putea denunța prezenta Convenție prin notificare adresată Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

2. Denunțarea își va produce efect la 15 luni de la data la care Secretarul General a primit notificarea.

3. Validitatea carnetelor TIR eliberate înaintea datei la care denunțarea își va produce efectul nu va fi afectată de această denunțare și garanția asociațiilor va rămâne efectivă.

ARTICOLUL 42

Prezenta Convenție va înceta să-și producă efectele dacă, după intrarea sa în vigoare, numărul Părților Contractante va fi inferior celui de cinci într-o perioadă oarecare de 12 luni consecutive.

ARTICOLUL 43

1. Orice țară va putea, atunci când va semna prezenta Convenție fără rezerva ratificării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare sau de aderare sau în orice moment ulterior, să declare, printr-o notificare adresată Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, că prezenta Convenție va fi aplicabilă tuturor sau unei părți a teritoriilor pe care ea le reprezintă pe plan internațional. Convenția va fi aplicabilă teritoriului sau teritoriilor menționate în notificare începând cu cea de-a 90-a zi de la primirea acestei notificări de către Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite sau, dacă la această dată Convenția nu a intrat încă în vigoare, de la data intrării sale în vigoare.

2. Orice țară care va face conform paragrafului precedent o declarație având ca scop extinderea aplicabilității prezentei Convenții unui teritoriu pe care ea îl reprezintă pe plan internațional, va putea, conform articolului 41, să denunțe Convenția în ceea ce privește acest teritoriu.

ARTICOLUL 44

1. Orice diferend între două sau mai multe Părți Contractante privind interpretarea sau aplicarea prezentei Convenții va fi rezolvat, pe cât posibil, pe cale de negociere între părțile în litigiu.

2. Orice diferend care nu va fi rezolvat pe cale de negociere va fi supus arbitrajului, dacă una din Părțile Contractante în litigiu cere aceasta, și va fi, în consecință, trimis unuia sau mai multor arbitri aleși de comun acord de către părțile în litigiu. Dacă, în cele trei luni datînd de la cererea de arbitraj, Părțile în litigiu nu ajung să se înțeleagă asupra alegerii unui arbitru sau a arbitrilor, oricare din aceste Părți va putea cere Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite să desemneze un arbitru unic, în fața căruia diferendul va fi trimis spre rezolvare.

3. Sentința arbitrului sau a arbitrilor desemnați conform paragrafului precedent va fi obligatorie pentru Părțile Contractante în litigiu.

ARTICOLUL 45

1. Orice țară va putea, în momentul când va semna sau va ratifica prezenta Convenție sau va adera la ea, să declare sau, după ce a devenit Parte Contractantă la Convenție, să notifice Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite că ea nu se consideră legată de prevederile Capitolului IV al Convenției; notificările adresate Secretarului General vor produce efecte din a 90-a zi după ce ele au fost primite de Secretarul General.

2. Celelalte Părți Contractante nu vor fi obligate să acorde beneficiul prevederilor Capitolului IV al prezentei Convenții persoanelor domiciliante sau stabilite pe teritoriul oricărei Părți Contractante care va formula o rezervă conform paragrafului 1 al prezentului articol.

3. Orice țară va putea, în momentul cînd va semna sau va ratifica prezenta Convenție sau va adera la ea, să declare că nu se consideră legată de paragrafele 2 și 3 ale articolului 44 al Convenției. Celelalte Părți Contractante nu vor fi legate de aceste paragrafe față de orice Parte Contractantă care va formula asemenea rezervă.

4. Orice Parte Contractantă care va formula o rezervă conform paragrafului 1 sau 3 al prezentului articol va putea în orice moment să renunțe la această rezervă printr-o notificare adresată Secretarului General.

5. Cu excepția rezervelor prevăzute în paragrafele 1 și 3 ale prezentului articol, nici o rezervă la prezenta Convenție nu va fi admisă.

ARTICOLUL 46

1. După trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții orice Parte Contractantă va putea, printr-o notificare adresată Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, să ceară convocarea unei conferințe în scopul revizuirii prezentei Convenții. Secretarul General va notifica această cerere tuturor Părților Contractante și va convoca o conferință de revizuire dacă, într-un termen de patru luni de la notificarea adresată de el, cel puțin o treime din Părțile Contractante îi comunică asentimentul lor la această cerere.

2. Dacă o conferință va fi convocată conform paragrafului precedent, Secretarul General va aviza despre aceasta toate Părțile Contractante și le va invita să prezinte, într-un termen de trei luni, propunerile pe care ele ar dori să le examineze con-

ferința. Secretarul General va comunica tuturor Părților Contractante ordinea de zi provizorie a conferinței, ca și textul acestor propuneri, cu cel puțin trei luni înainte de data deschiderii conferinței.

3. Secretarul General va invita la orice conferință convocată conform prezentului articol toate țările prevăzute în paragraful 1 al articolului 39, ca și țările care au devenit Părți Contractante în aplicarea paragrafului 2 al articolului 39.

ARTICOLUL 47

1. Orice Parte Contractantă va putea propune unul sau mai multe amendamente la prezenta Convenție. Textul oricărui proiect de amendament va fi comunicat Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, care îl va comunica tuturor Părților Contractante și îl va aduce la cunoștință țărilor vizate în paragraful 1 al articolului 39.

2. Orice proiect de amendament care va fi transmis conform paragrafului precedent va fi considerat acceptat dacă nici o Parte Contractantă nu formulează obiecții în termen de trei luni socotit de la data la care Secretarul General va transmite proiectul de amendament.

3. Secretarul General va trimite cit mai curînd posibil tuturor Părților Contractante o notificare pentru a le face cunoscut dacă s-a formulat o obiecție împotriva proiectului de amendament. Dacă s-a formulat o obiecție împotriva proiectului de amendament, amendamentul va fi considerat ca

nefiind acceptat și nu va avea nici un efect. În absența oricărei obiecții, amendamentul va intra în vigoare pentru toate Părțile Contractante la nouă luni după expirarea termenului de trei luni prevăzut în paragraful precedent.

4. Independent de procedura de amendare prevăzută în paragrafele 1, 2 și 3 ale prezentului articol, anexele * la prezenta Convenție pot fi modificate prin acordul Administrațiilor competente ale tuturor Părților Contractante; acest acord va putea prevedea că, pentru o perioadă de tranziție, vechile anexe vor rămâne în vigoare, în întregime sau în parte, simultan cu noile anexe. Secretarul General va fixa data intrării în vigoare a noilor texte care rezultă din aceste modificări.

ARTICOLUL 48

În afara notificărilor prevăzute în articolele 46 și 47, Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite va notifica țărilor prevăzute în paragraful 1 al articolului 39, ca și țărilor care au devenit Părți Contractante în aplicarea paragrafului 2 al articolului 39:

a) semnăturile, ratificările și aderările în virtutea articolului 39,

b) datele la care prezenta Convenție va intra în vigoare conform articolului 40,

c) denunțările pe baza articolului 41,

d) încetarea efectelor prezentei Convenții conform articolului 42,

* Anexele vor fi difuzate separat.

e) notificările primite conform articolului 43,

f) declarațiile și notificările primite conform paragrafelor 1, 3 și 4 ale articolului 45,

g) intrarea în vigoare a oricărui amendament conform articolului 47.

ARTICOLUL 49

Din momentul în care o țară care este Parte Contractantă la Acordul referitor la aplicarea provizorie a proiectelor convențiilor internaționale vamale asupra turismului, asupra vehiculelor rutiere comerciale și asupra transportului internațional al mărfurilor pe șosele, de la Geneva, din 16 iunie 1949, va deveni Parte Contractantă la prezenta Convenție, ea va lua măsurile prevăzute în Capitolul IV al acestui Acord pentru a-l denunța în ceea ce privește Proiectul Convenției internaționale vamale asupra transportului internațional al mărfurilor pe șosele.

ARTICOLUL 50

Protocolul de semnare a prezentei Convenții va avea aceeași forță, valoare și durată ca și Convenția însăși, din care va fi considerat ca făcând parte integrantă.

ARTICOLUL 51

După 15 aprilie 1959, originalul prezentei Convenții va fi depus la Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, care va transmite copii

certificate conforme fiecărei țări prevăzute în paragrafele 1 și 2 ale articolului 39.

Drept care subsemnații, în mod legal autorizați pentru aceasta, au semnat prezenta Convenție.

Intocmită la Geneva, la 15 ianuarie 1959, într-un singur exemplar, în limbile engleză și franceză, cele două texte avînd aceeași valabilitate.

Responsabil de carte: IOAN COSTACHE
Tehnoredactor: RADU STOIAN

Comanda nr. 447531 Dat la cules: 14.02.1977
C. nr. 708/1977 Bun de tipar: 18.05.1977
Lucrarea conține 364 pagini

Lucrare executată sub comanda nr. 338 la Oficiul Economic Central „Carpați”, întreprinderea poligrafică „Bucureștii-Noi”, str. Hrisovului nr. 18 A, sectorul 8, București